

Fremsat den 7. oktober 2026 af erhvervs- og konkurrencekraftsministeren (Martin Lidegaard)

Forslag

til

Lov om ændring af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og forskellige andre love¹⁾

(Styrket indsats over for bagmænd og facilitatorer som følge af Den Sorte Svane, implementering af ændringsdirektiv vedrørende digitale værktøjer og processer inden for selskabsret og ændring af regler om transaktioner med nærtstående m.v.)

§ 1

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 331 af 20. marts 2025, som ændret ved § 2 i lov nr. 710 af 20. juni 2025, § 16 i lov nr. 1648 af 16. december 2025, § 4 i lov nr. 1765 af 29. december 2025 og § 5 i lov nr. 729 af 1. september 2026, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/25 af 19. december 2024 om ændring af direktiv 2009/102/EF og (EU) 2017/1132 for så vidt angår yderligere udvidelse og opgradering af anvendelsen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret, EU-Tidende, L af 10. januar 2025.«

2. I § 5 indsættes efter nr. 26 som nyt nummer:

»27) Registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS): En digital platform, der forbinder nationale virksomhedsregistre på tværs af EU- eller EØS-landene.«

Nr. 27-34 bliver herefter nr. 28-35.

3. Efter § 12 indsættes:

»§ 12 a. Erhvervsstyrelsen indhenter for kapitalselskaber gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) registreringspligtige oplysninger og dokumenter, hvis de er gjort tilgængelige herigen- nem.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen stiller oplysninger, dokumenter og meddelelser, der efter reglerne i denne lov og årsregnskabsloven er offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, til rådighed gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS).

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om udstedelse, indhold og brug af EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om gebyrer for indhentning eller udlevering af dokumenter og oplysninger i registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS), herunder om EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten.«

4. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. Erhvervsstyrelsen kan med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse i styrelsens it-system, hvis styrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af styrelsens it-system.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke kapitalgodkenders adgang foretage kapitalgodkendelser i styrelsens it-system, hvis styrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af

¹⁾ Loven gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/25 af 19. december 2024 om ændring af direktiv 2009/102/EF og (EU) 2017/1132 for så vidt angår yderligere udvidelse og opgradering af anvendelsen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret, EU-Tidende, L af 10. januar 2025.

adgangen til at erklære sig om indbetaling af selskabskapital i styrelsens it-system.

Stk. 3. En anmelder eller kapitalgodkender, som har fået lukket sin adgang til at foretage anmeldelser henholdsvis kapitalgodkendelser, jf. stk. 1 og 2, vil fortsat kunne foretage anmeldelser henholdsvis kapitalgodkendelser via Erhvervsstyrelsens it-system, men sagen vil blive udtaget til manuel sagsbehandling, jf. § 23 g.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan på begæring eller af egen drift træffe afgørelse om genetablering af en anmelders eller kapitalgodkenders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, eller godkende kapital.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse om at lukke midlertidigt for en anmelder eller kapitalgodkenders adgang til at foretage anmeldelser eller kapitalgodkendelser i styrelsens it-system i en periode på op til et år, hvis en anmelder eller kapitalgodkender gentagne gange har misbrugt Erhvervsstyrelsens it-system.«

5. I § 15, stk. 1, indsættes to steder efter »selskabets«: »stiftelsesdokument og«.

6. § 15, stk. 2 og 3, ophæves.

7. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Stk. 2. Personer og virksomheder, der i medfør af hvidvas-kloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, har et skærpet ansvar for, at registreringen eller anmeldelsen efter stk. 1 er lovligt foretaget, herunder identificere og verificere identiteten af den kunde, der har givet bemyndigelsen til at foretage registreringen eller anmeldelsen.

Stk. 3. En kapitalejer må ikke medvirke til at foretage registrering eller anmeldelse af et forhold, som kapitalejeren vidste eller burde vide, ikke er lovligt foretaget, jf. stk. 1.

Stk. 4. § 15 og § 15 a, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse på dokumenter m.v., som offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller som indsendes til styrelsen til offentliggørelse m.v. efter denne lov.«

8. I § 23 b, stk. 1, indsættes efter »kapitalselskabets«: »stiftelsesdokument og«.

9. § 23 b, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan, i forbindelse med at styrelsen stiller krav om oplysninger efter stk. 1, i særlige tilfælde kræve, at der skal afgives erklæring fra sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at selskabets kapitalgrundlag er til stede, at de registrerede oplysninger om reelle ejere er korrekte, at ledelsen udøver faktisk ledelse, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen udpeger på selskabets vegne en eller flere sagkyndige. De sagkyndige kan af ledelsen kræve de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen.

Stk. 4. De sagkyndige skal afgive en skriftlig erklæring til Erhvervsstyrelsen. Udgifterne til erklæring godkendes og udredes foreløbigt af Erhvervsstyrelsen, men afholdes af selskabet. Erhvervsstyrelsen fastsætter de sagkyndiges vederlag.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 5-8.

10. I § 23 b, stk. 5, der bliver stk. 7, ændres »stk. 4« til: »stk. 6«.

11. I § 23 f, stk. 1, indsættes efter »som ledelsesmedlem af kapitalselskabet, jf. § 112, stk. 1«: », eller filialbestyrer, jf. § 346, stk. 3«.

12. § 23 f, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Er der tvivl om, hvorvidt et medlem af ledelsen faktisk udøver ledelsen, jf. § 112, stk. 3 og § 346, stk. 4, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende, eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.«

13. I § 133 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Ved udpegelse af en sagkyndig efter § 23 b, stk. 3, finder stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse.«

14. I § 139 a, stk. 1, nr. 4, ændres »Retningslinjer for varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer« til: »En angivelse af varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer og de gældende opsigelsesperioder«.

15. I § 139 a, stk. 5, indsættes som 2. pkt.:

»Den midlertidige fravigelse fra vederlagspolitikken skal være nødvendig for at tjene aktieselskabets langsigtede interesser og bæredygtighed som helhed eller for at sikre dets levedygtighed.«

16. Overskriften før § 139 d og § 139 d ophæves, og i stedet indsættes:

»Kapitel 7 a

Væsentlige transaktioner med nærtstående parter

§ 139 d. Reglerne i dette kapitel finder anvendelse for aktieselskaber, der har aktier med stemmeret optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller aktivt i et EU- eller EØS-land.

Væsentlige transaktioner

§ 139 e. En transaktion mellem et aktieselskab og dets nærtstående parter anses som væsentlig, når dagsværdien udgør 10 pct. eller mere af de samlede aktiver eller 25 pct. eller mere af resultatet af primær drift i henhold til det senest offentliggjorte koncernregnskab. Udarbejder aktieselskabet ikke koncernregnskab, skal beregningen ske i forhold til det senest offentliggjorte årsregnskab. Ved vurderingen

af væsentlighed skal transaktioner, der er gennemført med samme nærtstående part inden for samme regnskabsår, aggregeres.

Nærtstående parter

§ 139 f. Nærtstående parter defineres i overensstemmelse med definitionen i den internationale regnskabsstandard IAS 24, således som denne er vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, samt efterfølgende ændringer i definitionen, som vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med den nævnte forordning.

Godkendelse af væsentlige transaktioner mellem nærtstående parter

§ 139 g. Væsentlige transaktioner mellem aktieselskaber og deres nærtstående parter skal godkendes af selskabets øverste ledelsesorgan, inden transaktionerne gennemføres, jf. dog § 139 i. Et ledelsesmedlem må ikke deltage i godkendelsen af en transaktion, som vedkommende selv er involveret i.

Offentliggørelse af meddelelser om væsentlige transaktioner mellem nærtstående parter

§ 139 h. Aktieselskabets øverste ledelsesorgan skal offentliggøre en meddelelse om en væsentlig transaktion med en nærtstående part senest på det tidspunkt, hvor transaktionen gennemføres, jf. dog § 139 i.

Stk. 2. Meddelelsen skal som minimum indeholde oplysninger om karakteren af forholdet til den nærtstående part, navnet på den nærtstående part, datoen for indgåelse af aftalen om transaktionen, dagsværdien af transaktionen og andre forhold, som er nødvendige for at kunne vurdere, hvorvidt transaktionen er gennemført på vilkår, der må anses for rimelige for aktieselskabet og for de aktionærer, der ikke er nærtstående parter.

Stk. 3. Offentliggørelse skal ske på aktieselskabets hjemmeside, hvor meddelelsen skal være offentligt tilgængelig i 5 år.

Stk. 4. Kravet om offentliggørelse af meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter, jf. stk. 1, finder tilsvarende anvendelse for transaktioner mellem aktieselskabets nærtstående parter og selskabets dattervirksomheder.

Undtagelser for godkendelse og offentliggørelse

§ 139 i. Kravene om godkendelse og offentliggørelse af meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter, jf. § 139 g og 139 h, finder ikke anvendelse på sædvanlige forretningsmæssige transaktioner. Aktieselskabets øverste ledelsesorgan skal indføre en intern procedure for periodiske vurderinger af, om en transaktion er omfattet af 1. pkt. Nærtstående parter, som er involverede i transaktionerne, må ikke deltage i denne vurdering.

Stk. 2. § 139 g og 139 h finder endvidere ikke anvendelse på

- 1) transaktioner mellem aktieselskabet og dets dattervirksomheder, forudsat at disse er ejet fuldt ud, eller at ingen af aktieselskabets nærtstående parter har interesser i dattervirksomheden,
- 2) klart definerede transaktionstyper, som skal godkendes af generalforsamlingen,
- 3) transaktioner vedrørende ledelsesmedlemmers aflønning, jf. §§ 139 og 139 a,
- 4) transaktioner gennemført af kreditinstitutter på grundlag af foranstaltninger, der sigter mod at beskytte deres stabilitet, og som er besluttet af Finanstilsynet, og
- 5) transaktioner, der tilbydes alle aktionærer på samme vilkår, således at ligebehandling af alle aktionærer og beskyttelse af aktieselskabets interesser er sikret.

Stk. 3. Kravene om godkendelse og offentliggørelse af meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter, jf. § 139 g og 139 h, berører ikke regler om offentliggørelse af intern viden i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 med senere ændringer.«.

17. I § 179, stk. 2, ændres »§ 116, nr. 5« til: »§ 118, stk. 2«.

18. I § 219 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan i tilfælde omfattet af § 217, stk. 1, hvor der er tvivl om, hvorvidt den valgte likvidator, jf. § 218, faktisk udøver ledelsen, jf. § 112, stk. 3, afvise at registrere den pågældende eller afregistrere den pågældende.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

19. § 220, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

20. I § 228, stk. 1, nr. 6-9, indsættes efter »jf. dog stk. 2«: »og stk. 4«.

21. I § 228 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Kapitalselskaber, som er oversendt til tvangsopløsning på baggrund af Erhvervsstyrelsens kontrol af faktisk ledelse, jf. § 23 b, stk. 1, eller kontrol af selskabets reelle ejere, jf. § 58 a, stk. 6, kan ikke indgå i en fusion, spaltning, grænseoverskridende fusion eller grænseoverskridende spaltning.«

22. I § 233 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Når skifteretten har udpeget en eller flere kuratorer, meddeler skifteretten dette til Erhvervsstyrelsen, som registrerer udpegelsen i Erhvervsstyrelsens it-system.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

23. I § 346 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. Filialbestyrere, der registreres efter § 10, må ikke være personer, som er frakendt retten til at være ledelsesmedlem i en erhvervsvirksomhed i henhold til lovgivningen her i landet eller et andet EU- eller EØS-lands lovgivning.

Stk. 4. Filialbestyrere, som registreres efter § 10, skal være personer, der udøver den faktiske ledelse af filialen, jf. kapitel 7.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 5.

24. I § 350, stk. 1, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) filialen ikke kan kontaktes på det opgivne hjemsted,«.
Nr. 2-4 bliver herefter nr. 3-5.

25. I § 350, stk. 3, ændres »stk. 1, nr. 4« til: »stk. 1, nr. 5«.

26. I § 367, stk. 1, ændres »§§ 10, 15 og 17,« til: »§§ 10, 15, 15 a og 17,«, »og § 139 d, stk. 1-4 og 6« til: »§§ 139 g og 139 h, § 139 i, stk. 1, 2. og 3. pkt.« og »§ 181, 3. pkt.,« ændres til: »§ 181, 4. pkt.,«.

27. I § 367, stk. 2, indsættes efter »i et elektronisk bestyrelsesmøde«: »eller et elektronisk tilsynsrådsmøde«.

28. I § 371, stk. 2, indsættes efter »afgørelser efter«: »§ 23 b, stk. 2,« og »§ 350, stk. 1, nr. 2-4« ændres til: »§ 350, stk. 1, nr. 3-5«.

§ 2

I erhvervsvirksomhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 639 af 2. juli 2026, som ændret ved § 8 i lov nr. 729 af 1. september 2026, foretages følgende ændringer:

1. I fodnoten til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1640 af 31. maj 2024 om de mekanismer, som medlemsstaterne skal indføre for at forebygge anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ændring og ophævelse af direktiv (EU) 2015/849, EU-Tidende, L af 19. juni 2024« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1640 af 31. maj 2024 om de mekanismer, som medlemsstaterne skal indføre for at forebygge anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ændring og ophævelse af direktiv (EU) 2015/849, EU-Tidende, L af 19. juni 2024 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/25 af 19. december 2024 om ændring af direktiv 2009/102/EF og (EU) 2017/1132 for så vidt angår yderligere udvidelse og opgradering af anvendelsen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret, EU-Tidende, L af 10. januar 2025.«

2. I § 2, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »kapitel 1, 2 og 7, § 12, stk. 4,«: »§ 13 a, stk. 2,«.

3. I § 4 a indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) Registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS): En digital platform, der forbinder nationale virksomhedsregistre på tværs af EU- eller EØS-landene.«
Nr. 5 bliver herefter nr. 6.

4. I § 8 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. For filialer finder selskabslovens §§ 346-350 anvendelse med de fornødne tilpasninger.«

5. Efter § 13 indsættes:

»§ 13 a. Erhvervsstyrelsen indhenter for interessentskaber og kommanditselskaber gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) registreringspligtige oplysninger og dokumenter, hvis de er gjort tilgængelige herigennem.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen stiller oplysninger, dokumenter og meddelelser om interessentskaber og kommanditselskaber, der efter reglerne i denne lov og årsregnskabsloven er offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, til rådighed gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS).

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om udstedelse, indhold og brug af EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om gebyrer for indhentning eller udlevering af dokumenter og oplysninger i registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS), herunder om EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten.«

6. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. Erhvervsstyrelsen kan med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse i styrelsens it-system, hvis styrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af styrelsens it-system.

Stk. 2. En anmelder, som har fået lukket sin adgang til at foretage anmeldelser, jf. stk. 1, vil fortsat kunne foretage anmeldelser via styrelsens it-system, men sagen vil blive udtaget til manuel sagsbehandling, jf. § 17 g.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan på begæring eller af egen drift træffe afgørelse om genetablering af en anmelders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse om at lukke midlertidigt for en anmelders adgang til at foretage anmeldelser i styrelsens it-system i en periode på op til et år, hvis en anmelder gentagne gange har misbrugt Erhvervsstyrelsens it-system.«

7. I § 15 a, stk. 1, indsættes efter »virksomhedens«: »dokumentation for den lovlige vedtagelse af stiftelsen og«, og efter »som loven«: », dokumentationen for den lovlige vedtagelse af stiftelsen«.

8. § 15 a, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Stk. 3. Personer og virksomheder, der i medfør af hvidvasloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, har et skærpet ansvar for, at registreringen eller anmeldelsen efter stk. 1 er lovligt foretaget, herunder identificere og verificere identiteten af den kunde, der har givet bemyndigelsen til at foretage registreringen eller anmeldelsen.«

9. I § 17 b, stk. 1, indsættes efter »virksomhedens«: »dokumentation for den lovlige vedtagelse af stiftelsen og«.

10. § 17 b, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan, i forbindelse med at styrelsen stiller krav om oplysninger efter stk. 1, i særlige tilfælde kræve, at der skal afgives erklæring fra sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, at de registrerede oplysninger om reelle ejere er korrekte, at ledelsen udøver faktisk ledelse, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringer eller anmeldelsen er lovligt foretaget.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen udpeger på virksomhedens vegne en eller flere sagkyndige. De sagkyndige kan af ledelsen kræve de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen.

Stk. 4. De sagkyndige skal afgive en skriftlig erklæring til Erhvervsstyrelsen. Udgifterne til erklæring godkendes og udredes foreløbigt af Erhvervsstyrelsen, men afholdes af virksomheden. Erhvervsstyrelsen fastsætter de sagkyndiges vederlag.

Stk. 3 bliver herefter stk. 5.

11. I § 18 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Ved udpegelse af en sagkyndig efter § 17 b, stk. 3, finder stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse.«

12. I § 23, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 15 g, stk. 3-6,«: »§ 18,«.

13. I § 23 b, stk. 2, indsættes efter »afgørelser efter«: »§ 17 b, stk. 2,«.

§ 3

I erhvervsfondsloven, jf. lovebkendtgørelse nr. 321 af 20. marts 2025, som ændret ved § 4 i lov nr. 710 af 20. juni 2025, § 18 i lov nr. 1648 af 16. december 2025, § 6 i lov nr. 1765 af 29. december 2025 og § 1 i lov nr. 729 af 1. september 2026, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 13 indsættes:

»§ 14. Erhvervsstyrelsen kan med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse i styrelsens it-system. Hvis styrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af styrelsens it-system.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke kapitalgodkenderens adgang til at foretage kapitalgodkendelser i styrelsens it-system, hvis styrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af adgangen til at erklære sig om indbetaling af grundkapitalen i styrelsens it-system,

Stk. 3. En anmelder eller kapitalgodkender, som har fået lukket sin adgang til at foretage anmeldelser henholdsvis kapitalgodkendelser, jf. stk. 1 og 2, vil fortsat kunne foretage anmeldelser henholdsvis kapitalgodkendelser via styrelsens it-system, men sagen vil blive udtaget til manuel sagsbehandling.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan på begæring eller af egen drift træffe afgørelse om genetablering af en anmelders eller kapitalgodkenders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, eller godkende kapital.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse om at lukke midlertidigt for en anmelder eller kapitalgodkenders adgang til at foretage anmeldelser eller kapitalgodkendelser i styrelsens it-system i en periode på op til et år, hvis en anmelder eller kapitalgodkender gentagne gange har misbrugt Erhvervsstyrelsens it-system.

2. § 15, stk. 2 og 3, ophæves.

3. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Stk. 2. Personer og virksomheder, der i medfør af hvidvas-kloven skal udføre kundeendskabsprocedurer, har et skærpet ansvar for, at registreringen eller anmeldelsen efter stk. 1 er lovligt foretaget, herunder identificere og verificere identiteten af den kunde, der har givet bemyndigelsen til at foretage registreringer eller anmeldelsen.

Stk. 3. § 15 og § 15 a, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse på dokumenter m.v., som offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller som indsendes til styrelsen til offentliggørelse m.v. efter denne lov.

4. I § 122 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Skifteretten meddeler Erhvervsstyrelsen, når skifteretten har udpeget en eller flere kuratorer; hvorefter Erhvervsstyrelsen registrerer udpegelsen i Erhvervsstyrelsens it-system.«

Stk. 4-5 bliver herefter stk. 5-6.

5. I § 132, stk. 1, 1. pkt., ændres »§§ 5, 13 og 15« til: »§§ 5, 13, 15 og 15 a«.

§ 4

I lov om medarbejderinvesteringsselskaber, jf. lov nr. 1284 af 9. december 2014, som ændret ved § 5 i lov nr. 631 af 8. juni 2016 og lov nr. 169 af 6. marts 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 33, stk. 2, ophæves.

2. Efter § 33 indsættes:

»§ 33 a. En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentati-

onen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Stk. 2. Personer og virksomheder, der i medfør af hvidvas-kloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, har et skærpet ansvar for, at registreringen eller anmeldelsen efter stk. 1 er lovligt foretaget, herunder identificere og verificere identiteten af den kunde, der har givet bemyndigelsen til at foretage registreringen eller anmeldelsen.«

3. Efter § 34 indsættes:

»§ 34 a. Erhvervsstyrelsen kan med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse i styrelsens it-system, hvis styrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af styrelsens it-system.

Stk. 2. En anmelder, som har fået lukket sin adgang til at foretage anmeldelser, jf. stk. 1, vil fortsat kunne foretage anmeldelser via styrelsens it-system, men sagen vil blive udtaget til manuel sagsbehandling.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan på begæring eller af egen drift træffe afgørelse om genetablering af en anmelder til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse om at lukke midlertidigt for en anmelders adgang til at foretage anmeldelser i styrelsens it-system i en periode på op til et år, hvis en anmelder gentagne gange har misbrugt Erhvervsstyrelsens it-system.«

4. I § 44, stk. 1, ændres »§§ 21, 24, 30 og 35 med bøde« til: »§§ 21, 24, 30, 33 a og 35 med bøde«.

§ 5

I revisorloven, jf. lovebekendtgørelse nr. 206 af 20. februar 2025, som ændret ved § 2 i lov nr. 480 af 22. maj 2024 og § 3 i lov nr. 729 af 1. september 2026 foretages følgende ændringer:

1. § 9, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Ophører årsagen til en godkendelses bortfald efter § 7 eller fratagelse efter § 8 eller § 8 a, stk. 4, nr. 3, eller udløber eller ophæves frakendelsen af en godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering efter § 44, stk. 4, eller straffelovens § 79, skal godkendelsen efter anmodning på ny sættes i kraft, og personen skal optages i det offentlige register over godkendte revisorer.«

2. I § 9 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Udløber eller ophæves frakendelsen af en godkendelse som revisor efter § 44, stk. 4, eller straffelovens § 79, eller er godkendelsen som revisor frakendt grundet manglende beståelse af den særlige prøve, jf. § 44, stk. 2, skal godkendelsen som revisor efter anmodning på ny sættes i kraft, og personen skal optages i det offentlige register over godkendte revisorer. Det er en forudsætning, at personen efter udløbet eller ophævelsen af frakendelsen af godkendelsen som revisor har bestået den skriftlige prøve til revisoreksamen, at betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 1-3 og 7, er

opfyldt, og at vedkommende ikke har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

3. I § 9, stk. 3, som bliver stk. 4, indsættes som 2. pkt.:

»Den særlige prøve finder ligeledes anvendelse for en person, som betinget er frakendt godkendelsen som revisor, hvor Revisornævnet har fastsat vilkår herom ved frakendelsen, jf. § 44, stk. 2.«

4. § 43, stk. 2, 5. pkt., ophæves.

5. I § 44, stk. 2, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Revisornævnet kan endvidere fastsætte som vilkår, at revisor skal bestå en særlig prøve, jf. § 9, stk. 4.«

§ 6

I lov om Det Centrale Virksomhedsregister, jf. lovebekendtgørelse nr. 246 af 5. februar 2026, som ændret ved § 7 i lov nr. 729 af 1. september 2026, foretages følgende ændring:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1640 af 31. maj 2024 om de mekanismer, som medlemsstaterne skal indføre for at forebygge anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ændring og ophævelse af direktiv (EU) 2015/849, EU-Tidende, L af 19. juni 2024« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1640 af 31. maj 2024 om de mekanismer, som medlemsstaterne skal indføre for at forebygge anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ændring og ophævelse af direktiv (EU) 2015/849, EU-Tidende, L af 19. juni 2024 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/25 af 19. december 2024 om ændring af direktiv 2009/102/EF og (EU) 2017/1132 for så vidt angår yderligere udvidelse og opgradering af anvendelsen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret, EU-Tidende, L af 10. januar 2025.«

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2027, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Erhvervs- og konkurrencekraftsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 2, 3, 5, 8 og 22, § 2, nr. 2, 3, 5, 7 og 9, og § 3, nr. 4. Ministeren kan fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

§ 8

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Lovens §§ 1-5 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Lovens bestemmelser kan sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
- 3.1. Styrket indsats over for bagmænd og facilitatorer, herunder stærkere værn mod indsættelse af stråmænd
- 3.1.1. Mulighed for midlertidig udelukkelse fra brug af Erhvervsstyrelsens it-system
- 3.1.1.1. Gældende ret
- 3.1.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
- 3.1.1.3. Den foreslåede ordning
- 3.1.2. Skærpet anmelderansvar for personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekend-
skabsprocedurer
- 3.2.1.1. Gældende ret
- 3.2.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
- 3.2.1.3. Den foreslåede ordning
- 3.1.3. Kapitalejers ansvar for medvirken til ulovlige registreringer
- 3.1.3.1. Gældende ret
- 3.1.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
- 3.1.3.3. Den foreslåede ordning
- 3.1.4. Mulighed for erklæring om rigtigheden af bestemte oplysninger
- 3.1.4.1. Gældende ret
- 3.1.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser
- 3.1.4.3. Den foreslåede ordning
- 3.1.5. Afsættelse af den valgte likvidator
- 3.1.5.1. Gældende ret
- 3.1.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser
- 3.1.5.3. Den foreslåede ordning
- 3.1.6. Forbud mod fusioner og spaltning ifm. tvangsopløsning pga. kontrol af faktisk ledelse eller reelle ejere
- 3.1.6.1. Gældende ret
- 3.1.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser
- 3.1.6.3. Den foreslåede ordning
- 3.1.7. Filialbestyrers faktiske ledelse og sletning af filialer
- 3.1.7.1. Gældende ret
- 3.1.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser
- 3.1.7.3. Den foreslåede ordning
- 3.1.8. Offentliggørelse af kurator i Erhvervsstyrelsens it-system
- 3.1.8.1. Gældende ret
- 3.1.8.2. Erhvervsministeriets overvejelser
- 3.1.8.3. Den foreslåede ordning
- 3.1.9. Frakendelse og generhvervelse af godkendelsen som revisor
- 3.1.9.1. Udvidelse af Revisornævnets sanktionsmuligheder i sager om forbud og frakendelse af godkendelsen som
revisor
- 3.1.9.1.1. Gældende ret
- 3.1.9.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
- 3.1.9.1.3. Den foreslåede ordning
- 3.1.9.2. Vilkår om særlig prøve ved betinget frakendelse af godkendelsen som revisor
- 3.1.9.2.1. Gældende ret
- 3.1.9.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
- 3.1.9.2.3. Den foreslåede ordning
- 3.1.9.3. Skærpede betingelser for generhvervelse af godkendelsen som revisor efter ophør og udløb af frakendelse.
- 3.1.9.3.1. Gældende ret
- 3.1.9.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser
- 3.1.9.3.3. Den foreslåede ordning

- 3.2. Implementering af ændringsdirektiv 2025/25 om yderligere udvidelse og opgradering af anvendelsen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsretten
- 3.2.1. Udvidelse af oplysninger som kan udveksles gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Inter-connection System (BRIS)
 - 3.2.1.1. Gældende ret
 - 3.2.1.2. Ændringsdirektiv 2025/25
 - 3.2.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.2.1.4. Den foreslåede ordning
- 3.2.2. EU-selskabscertifikat og EU-fuldmagt
 - 3.2.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2.2. Ændringsdirektiv 2025/25
 - 3.2.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.2.2.4. Den foreslåede ordning
- 3.2.3. Forebyggende kontrol af stiftelsesdokument og vedtægter
 - 3.2.3.1. Gældende ret
 - 3.2.3.2. Ændringsdirektiv 2025/25
 - 3.2.3.3. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.2.3.4. Den foreslåede ordning
- 3.3. Ændringer som følge af dialogsagen om aktionærrettighedsdirektivet
 - 3.3.1. Vederlagsaftaler
 - 3.3.1.1. Gældende ret
 - 3.3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.3.1.3. Den foreslåede ordning
 - 3.3.2. Væsentlige transaktioner med nærtstående parter
 - 3.3.2.1. Gældende ret
 - 3.3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser
 - 3.3.2.3. Den foreslåede ordning
4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Klimamæssige konsekvenser
8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at modvirke økonomisk kriminalitet. Erfaringer fra Erhvervsstyrelsens kontrolindsats viser, at der er et stort behov for at styrke modstandskraften over for de kriminelle og undgå, at rådgivere bliver misbrugt til at begå økonomisk kriminalitet. Problemstillingen ses tydeligt illustreret i bl.a. TV 2-dokumentaren ”Den Sorte Svane.”

Det foreslås derfor i nærværende lovforslag, at de eksisterende regler suppleres med henblik på at styrke Erhvervsstyrelsens kontrol med anmeldere af selskabsoplysninger, herunder rådgivere, der bevidst misbruger styrelsens it-system.

Derudover foreslås det, at der indføres et skærpet ansvar for professionelle rådgivere, såsom advokater og revisorer, da disse spiller en vigtig rolle i forhold til samfundets forebyggelsesindsats over for økonomisk kriminalitet i selskabssystemet. Advokater, revisorer og andre rådgivere står i forreste række og har en vigtig gatekeeperfunktion, som de skal leve op til.

Herudover foreslås det, at kapitalejere kan ifalde et ansvar, hvis de medvirker til at foretage registrering eller anmeldelse af et forhold, som kapitalejeren vidste eller burde vide, ikke er lovligt foretaget.

Endelig er det nødvendigt med et tiltag, der minimerer risikoen for omgåelse af Erhvervsstyrelsens stråmandskontrol. Det foreslås, at Erhvervsstyrelsens stråmandskontrol udvides til også at omfatte filialer af udenlandske virksomheder og selskaber, der er under likvidation. Derudover foreslås det, at selskaber, som er oversendt til tvangsopløsning på baggrund af Erhvervsstyrelsens kontrol af faktisk ledelse eller kontrol af selskabets reelle ejere, ikke kan indgå i en fusion eller en spaltning, hverken nationalt eller grænseoverskridende.

Tillige foreslås det at udvide Revisornævnets sanktionsmuligheder i sager om forbud og frakendelse af godkendelsen som revisor samt at skærpe betingelserne for generhvervelse af godkendelsen som revisor efter udløbet eller ophøret af en frakendelse.

De foreslåede ændringer vil bidrage til at styrke den forebyggende indsats mod og bekæmpelse af bagmænd og faci-

litorer. Facilitatorer er i den forbindelse de rådgivere, der faciliterer økonomisk kriminalitet.

Herudover udvides de selskabsoplysninger, som deles via registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS), og EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten introduceres i selskabsretten som følge af at Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union den 19. december 2024 vedtog direktiv 2025/25 om ændring af direktiv 2009/102/EF og (EU) 2017/1132 for så vidt angår yderligere udvidelse og opgradering af anvendelsen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret, hvilket skal bidrage til et mere integreret og digitaliseret indre marked.

Endelig foreslås det at ændre selskabslovens regler om vederlagspolitikker og væsentlige transaktioner med nærtstående parter for aktieselskaber, der har aktier med stemmeret optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller aktivt i et EU- eller EØS-land, i overensstemmelse med direktivet. Ændringerne har til formål at bringe selskabsloven i overensstemmelse med aktionærrettighedsdirektivet.

2. Baggrund

I en tid, hvor den økonomiske kriminalitet udvikler sig i et højt tempo og bliver mere kompleks, stiger truslen for, at man som rådgiver kan blive en brik i de kriminelles maskinerum, bl.a. når sorte penge skal vaskes hvide. Det viste TV 2-dokumentaren ”Den Sorte Svane” med al tydelighed.

Derfor er der behov for at styrke modstandskraften over for de kriminelle og undgå, at rådgivere bliver misbrugt til at begå økonomisk kriminalitet, som facilitatorer. Ved en facilitator forstås i denne sammenhæng en professionel rådgiver, der enten bevidst eller ubevidst, er med til at facilitere økonomisk kriminalitet.

Det er på ingen måde nyt, at rådgivere har et ansvar i forbindelse med registreringer i Det Centrale Virksomhedsregister, men ansvaret har udviklet sig over tid og kræver i dag mere af rådgiverne.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at der generelt blandt rådgivere, såsom advokater og revisorer, er en udbredt erkendelse af, at efterlevelsen af reglerne i selskabssystemet, herunder anmelderansvaret, er afgørende for advokatstandens og revisorernes eksistensberettigelse.

Det gælder desværre ikke alle rådgivere – og der er stadig advokater, og revisorer m.fl., der giver udtryk for, at reglerne ikke gælder eller er irrelevante for dem, ud fra den opfattelse at de intet – hverken direkte eller indirekte – har med økonomisk kriminalitet at gøre. Ud over at loven kræver, at advokater og revisorer efterlever reglerne, så overser nogle advokater og revisorer simpelthen den risiko, de faktisk er udsat for.

Derfor er der behov for at skærpe og tydeliggøre anmelderansvaret for rådgivere i forbindelse med registreringer i Erhvervsstyrelsens it-system og i særlig grelle tilfælde enten at kunne udtage alle de sager, en anmelder eller rådgiver

indsender, eller helt at kunne lukke for adgangen til at anmelde registreringer i op til et år. Endelig er der behov for at styrke stråmandskontrollen, så det bliver sværere at omgå kontrollen.

Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union vedtog den 19. december 2024 direktiv 2025/25 om ændring af direktiv 2009/102/EF og (EU) 2017/1132 for så vidt angår yderligere udvidelse og opgradering af anvendelsen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret (herefter benævnt ”ændringsdirektiv 2025/25”), hvilket skal bidrage til et mere integreret og digitaliseret indre marked.

Udviklingen inden for digitalisering og teknologi har grundlæggende ændret, hvordan selskabsregistre opererer, og hvordan selskaber og myndigheder interagerer med hinanden.

Registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) har været i anvendelse siden den 8. juni 2017. Ændringsdirektiv 2025/25 bygger oven på de eksisterende regler i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (herefter benævnt ”selskabsdirektiv 2017/1132”), der udgjorde de første skridt i forhold til at fremme digitale værktøjer og procedurer inden for selskabsretten. I registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) er der givet mulighed for elektronisk adgang i hele EU til selskabsoplysninger og dokumenter, der er lagret i medlemsstaternes selskabsregistre via den europæiske e-justice-portal. BRIS giver tillige selskabsregistre mulighed for indbyrdes at udveksle oplysninger om grænseoverskridende transaktioner og om selskaber og deres grænseoverskridende filialer.

Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber (herefter ”aktionærrettighedsdirektiv”) blev der fastsat krav med hensyn til udøvelse af visse aktionærrettigheder knyttet til aktier med stemmeret i forbindelse med generalforsamlinger i selskaber, der har deres vedtægtsmæssige hjemsted i en medlemsstat, og hvis aktier er optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller er aktivt i en medlemsstat.

Aktionærrettighedsdirektivet blev implementeret i forbindelse med indførelsen af selskabsloven i lov nr. 470 af 12. juni 2009 om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven).

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab (herefter ”ændringsdirektiv 2017/828”) har til formål at understøtte investorer i langsigtet aktivt ejerskab.

Ændringsdirektiv 2017/828 blev implementeret ved lov nr. 369 af 9. april 2019 om ændring af selskabsloven, lov om kapitalmarkeder, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af ændringer i aktionærrettighedsdirektivet om tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab).

Europa-Kommissionen indledte den 12. november 2025

en dialogsag om den danske implementering af ændringsdirektiv 2017/828 og har i den forbindelse haft bemærkninger til definitionen af væsentlige transaktioner med nærtstående parter og reglerne om indholdet i børsnoterede selskabers vederlagspolitikker.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Styrket indsats over for bagmænd og facilitatorer, herunder stærkere værn mod indsættelse af stråmænd

3.1.1. Mulighed for midlertidig udelukkelse fra brug af Erhvervsstyrelsens it-system

3.1.1.1. Gældende ret

Efter selskabslovens § 12, stk. 1, fastsætter Erhvervsstyrelsen regler om anmeldelse og registrering af forhold, som er registreringspligtige efter denne lov. Yderligere fastsætter Erhvervsstyrelsen efter selskabslovens § 12, stk. 2, regler om tilgængelighed og offentliggørelse af registreringspligtige oplysninger, dokumenter og meddelelser m.v. i styrelsens it-system efter denne lov.

Tilsvarende gælder efter erhvervsvirksomhedslovens § 13, stk. 1 og 2, erhvervsfondslovens § 19, stk. 2 og 3, samt lov om medarbejderinvesteringsselskaber, § 32, stk. 1 og 2.

Bemyndigelserne er nærmere udmøntet i bekendtgørelse nr. 865 af 23. juni 2024 om anmeldelse, registrering, gebyr samt offentliggørelse m.v. i Erhvervsstyrelsen (herefter kaldet anmeldelsesbekendtgørelsen).

Det fremgår af § 2, stk. 1, 1. pkt., i anmeldelsesbekendtgørelsen, at stiftelser eller ændringer i allerede registrerede oplysninger efter reglerne i selskabslovgivningen skal anmeldes til Erhvervsstyrelsen via selvbetjeningsløsningen på virk.dk.

Det følger af § 5, stk. 3, i anmeldelsesbekendtgørelsen, at hvis Erhvervsstyrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af selvbetjeningsløsningen, kan styrelsen med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage og indgå i straksregistreringer via selvbetjeningsløsningen.

Videre følger det af anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 4, at hvis Erhvervsstyrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af adgangen til at erklære sig om indbetaling af selskabskapital i selvbetjeningsløsningen efter § 18, stk. 4 og 5, kan styrelsen med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke kapitalgodkenderens adgang til at foretage og indgå i straksregistreringer via selvbetjeningsløsningen.

Efter anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 5, vil en anmelder eller kapitalgodkender, som har fået lukket sin adgang til at foretage og indgå i straksregistreringer, jf. stk. 3 og 4, fortsat kunne foretage anmeldelser henholdsvis kapitalgodkendelser via selvbetjeningsløsningen. Sagen udtages til manuel sagsbehandling. § 2, stk. 4, 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Erhvervsstyrelsen kan, efter anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 6, på begæring eller af egen drift træffe afgørelse om genetablering af en anmelders eller kapitalgodkenders adgang til at foretage straksregistreringer.

Det følger af selskabslovens § 23 a, at Erhvervsstyrelsen fører kontrol med overholdelsen af denne lov og regler fastsat i medfør heraf, herunder registreringspligtige oplysninger og selskabsdokumenter, der kræves i henhold til denne lov.

Efter bestemmelsens stk. 2 kan Erhvervsstyrelsen udføre registreringskontrol af modtagne anmeldelser, der enten fører til digital straksafgørelse eller udtages til manuel sagsbehandling. Ved digitale straksafgørelser forstås afgørelser, der træffes maskinelt, når et forhold anmeldes til registrering ved brug af Erhvervsstyrelsens it-system på virk.dk.

Det følger yderligere af stk. 3, at Erhvervsstyrelsen kan udføre efterfølgende risikobaseret kontrol af kapitalsskabers gennemførte registreringer.

Herudover fremgår det af stk. 4, at kontrollen i videst muligt omfang skal være databaseret og digital.

Dette følger tilsvarende af erhvervsvirksomhedslovens § 17 a.

Det følger af selskabslovens § 23 g, stk. 1, at anmeldelser kan af Erhvervsstyrelsen afgøres enten ved digital straksafgørelse eller udtages til manuel sagsbehandling. Dette følger tilsvarende af erhvervsvirksomhedslovens § 17 g, stk. 1.

Erhvervsstyrelsen anvender disse hjemler i sin risikobaserede kontrol og bruger machine learning til at målrette den manuelle kontrol til de sager, hvor risikoen for svig er størst. Machine learning-modeller anvendes bl.a. i forbindelse med monitorering af selskabsregistreringer, herunder til indsatsen i styrelsens stråmandskontrol. Dermed kan Erhvervsstyrelsen målrettet identificere de særlig risikofyldte selskabsregistreringer til en manuel gennemgang allerede i registreringsøjeblikket.

3.1.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsstyrelsen har som kontrolmyndighed på overholdelsen af selskabsloven og erhvervsvirksomhedsloven kunnet konstatere via gennemførte kontroller, tilsynsindsatser og samarbejdet med andre myndigheder i regi af Operativt Dansk Informations- og efterretnings Netværk (ODIN) samt det nationale Al Capone-samarbejde, at persongalleriet og bagmændene fra TV 2-dokumentaren "Den Sorte Svane" og lignende økonomisk kriminalitet kan føres tilbage til de professionelle rådgivere.

Erhvervsministeriet har overvejet, hvorvidt at den i anmeldelsesbekendtgørelsen fastsatte adgang til at fratage en kapitalgodkender eller en anmelder, der har misbrugt Erhvervsstyrelsens it-system, muligheden for digitalt at godkende kapitalindskud eller foretage anmeldelse, der kan føre til digital straksafgørelse, kræver en mere direkte lovhjemmel end den, der fremgår af bemyndigelsesbestemmelsen i sel-

skabslovens § 12. Der vil således ikke være tale om en ændring af gældende ret, men er kodificering heraf, hvis hjemlen flyttes fra anmeldelsesbekendtgørelsen til selskabsloven.

Erhvervsministeriet har endvidere overvejet, at der også er behov for midlertidigt helt at kunne udelukke anmeldere og kapitalgodkendere, der gentagne gange har misbrugt Erhvervsstyrelsens it-system. Dette foreslås med henblik på at sikre, at misbruget ikke fortsætter og koster unødige kontrolressourcer, der kunne være bedre anvendt. Erhvervsministeriet vurderer dog, at perioden for udelukkelsen maksimalt kan være et år af hensyn til den professionelle rådgivers eventuelle øvrige lovlige forretning.

Erhvervsministeriet vurderer, at Erhvervsstyrelsen med muligheden for at lukke for anmelders eller kapitalgodkenders adgang fremover vil have endnu et redskab i forhold til bekæmpelsen af dem, som bevidst overtræder lovgivningen ved at indsætte en form for stråmand som selskabsdeltager, og som bevidst erklærer sig om, at selskabskapitalen er til stede, selvom den ikke er det. Der er tale om en væsentlig sanktionsform, da anmelderen eller kapitalgodkenderen vil blive afskåret fra at kunne få gennemført registreringer i en fastsat periode.

For at sikre proportionaliteten i et indgreb vurderer Erhvervsministeriet i forlængelse heraf, at i § 5, stk. 3-6, i anmeldelsesbekendtgørelsen, skal flyttes fra anmeldelsesbekendtgørelsen over i selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven, erhvervsfundsloven og lov om medarbejderinvesteringsselskaber. Det vil samtidig sikre, at retsvirkningen af bestemmelsen beskrives udførligt i de tilhørende bemærkninger.

3.1.1.3. Den foreslåede ordning

For at styrke indsatsen mod anmeldere og kapitalgodkendere, der misbruger Erhvervsstyrelsens it-system, og sikre klarhed om Erhvervsstyrelsens mulighed for at udelukke anmeldere og kapitalgodkendere, foreslås det, at bestemmelser herom fastsættes i selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven, erhvervsfundsloven og lov om medarbejderinvesteringsselskaber frem for i anmeldelsesbekendtgørelsen.

Erhvervsministeriet foreslår derfor, at der fastsættes en direkte hjemmel i selskabsloven til at fratage adgangen til at modtage digitale straksafgørelser for anmeldere eller kapitalgodkendere, der misbruger Erhvervsstyrelsens it-system. Erhvervsministeriet bemærker, at idet der er tale om en kodificering af gældende ret, påvirker det ikke Erhvervsstyrelsens tidligere afgørelser.

Det foreslås, at der indføres en ny bestemmelse som § 14 a i selskabsloven, § 14 a i erhvervsvirksomhedsloven, § 14 a i erhvervsfundsloven og § 43 i lov om medarbejderinvesteringsselskaber, der giver mulighed for at udelukke anmelderes og kapitalgodkenderes adgang til at anmelde stiftelser eller ændringer i registrerede forhold, til at modtage digitale straksafgørelser eller midlertidigt helt at udelukke adgangen til Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning på virk.dk.

Med bestemmelsen foreslås det, at hvis Erhvervsstyrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af styrelsens it-system, kan styrelsen med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke anmelderen og eller kapitalgodkenderes adgang til at foretage anmeldelser eller kapitalgodkendelser, der kan føre til digital straksafgørelse i styrelsens it-system.

Derudover foreslås det, at Erhvervsstyrelsen, hvis styrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af adgangen til at erklære sig om indbetaling af selskabskapital i styrelsens it-system, med øjeblikkelig virkning kan træffe afgørelse om at lukke kapitalgodkenderens adgang til at foretage kapitalgodkendelser i styrelsens it-system.

Ved begrundet formodning om misbrug vil forstås, at Erhvervsstyrelsen på baggrund af konkrete relevante oplysninger har rimelig grund til at antage, at anmelderens eller kapitalgodkenderens brug af Erhvervsstyrelsens it-system har til formål at undgå eller omgå selskabslovens regler, herunder ved at afgive urigtige oplysninger til Erhvervsstyrelsen om lovligheden af registreringer.

Som eksempler herpå kan nævnes, at der indsættes ledelsesmedlemmer, som enten aldrig har sagt ja til at indtræde i ledelsen, eller som åbenlyst aldrig har haft til hensigt at skulle udøve den faktiske ledelse, at der indsendes fiktiv dokumentation for ejerforhold, og at tredjepartsgodkender erklærer sig om selskabskapitalens tilstedeværelse, uden at den har været indbetalt til selskabet eller reelt har fandtes. Dette vil også være i overensstemmelse med Erhvervsstyrelsens praksis fra tilsvarende hjemmel i anmeldelsesbekendtgørelsen.

Det foreslås, at en anmelder eller kapitalgodkender, som har fået lukket sin adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, eller godkende kapital, fortsat vil kunne foretage anmeldelser henholdsvis kapitalgodkendelser via Erhvervsstyrelsens it-system, men sagen vil blive udtaget til manuel sagsbehandling.

Den foreslåede ordning vil medføre, at registreringer, f.eks. stiftelser eller ledelsesændringer, fra anmeldere, der er udelukket, ikke kan gennemføres ved straksafgørelse, men vil kræve manuel sagsbehandling.

Den foreslåede ordning vil desuden medføre, at f.eks. stiftelser eller kapitalforhøjelser, hvor en udelukket kapitalgodkender foretager kapitalgodkendelsen, ikke kan gennemføres ved straksafgørelse, men vil kræve manuel sagsbehandling, uanset om anmelder ikke er udelukket herfra.

Herudover foreslås det, at Erhvervsstyrelsen på begæring fra henholdsvis anmelderen eller kapitalgodkenderen, eller af egen drift kan træffe afgørelse om genetablering af en anmelders eller kapitalgodkenders adgang til at foretage eller indgå i anmeldelser, der kan føre til digital straksafgørelse eller kapitalgodkendelser.

Den foreslåede ordning vil medføre, at en anmelder henholdsvis kapitalgodkender kan få Erhvervsstyrelsens stil-

lingtagen til, om udelukkelsen kan ophæves. Erhvervsstyrelsen vil også kunne træffe afgørelse herom af egen drift.

Forudsætningen for at der kan ske genetableringen af adgangen til at foretage eller indgå i anmeldelser, der kan føre til digital straksafgørelse, vil være at der ikke længere er en formodning om, at anmelderen fortsat vil misbruge Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning. En person, der har fået frataget muligheden for at foretage eller indgå i anmeldelser, der kan føre til digital straksafgørelse, vil selv kunne anmode om at få genetableret sin adgang, når personen mener, at grundlaget herfor er til stede. Erhvervsstyrelsen vil i den forbindelse foretage en gennemgang af de senest foretagne registreringer, da disse kan give en indikation af, om anmelderens adgang bør genåbnes. Herudover vil et tidsperspektiv indgå i vurderingen, således at der skal være forløbet en vis periode, før en adgang eventuelt kan genåbnes. Det vil således ikke være muligt at få ophævet spærringen, umiddelbart efter at Erhvervsstyrelsen har truffet afgørelse om lukning af en anmelders adgang, f.eks. en uge efter afgørelsen herom. Erhvervsstyrelsen kan også uden at have modtaget en anmodning selv foretage en vurdering af, hvorvidt adgangen skal genåbnes. Tilsvarende gør sig gældende for kapitalgodkendere.

Endelig foreslås det, at Erhvervsstyrelsen, hvis en anmelder eller kapitalgodkender gentagne gange har misbrugt styrelsens it-system, kan der træffes afgørelse om midlertidigt at lukke for adgangen til at foretage registreringer eller foretage kapitalgodkendelser i styrelsens it-system i en periode på op til et år.

Ved gentagne gange vil forstås, at anmelderen eller kapitalgodkenderen ved mere end en lejlighed har begået misbrug af styrelsens it-system. Det afgørende vil være væsentligheden og grovheden samt den samlede adfærd. Bestemmelsen sigter mod tilfælde, hvor der er tale om markante eller vedvarende overtrædelser, og hvor den pågældende fortsætter misbruget, selv efter at anmelderen eller kapitalgodkenderen har fået frataget sin adgang til at indgå i anmeldelser, der kan føres til digitale straksafgørelser.

Der vil navnlig kunne træffes afgørelse om udelukkelse i op til ét år over for personer, der udviser en systematisk eller særlig grov tilsidesættelse af reglerne, eller som trods tidligere indgriben fortsætter misbruget. Bestemmelsen finder således kun anvendelse over for personer, hvor misbruget må anses for at være særligt alvorligt eller vedvarende.

Længden af perioden vil være afhængig af misbruget i øvrigt, og en udelukkelse kan på begæring eller af styrelsens egen drift genetableres. Det kan f.eks. være relevant, hvor der måtte være formodning om, at misbruget vil ophøre ved genetablering, f.eks. hvis der er tale om en person, hvis identitet er blevet misbrugt.

Den foreslåede ordning vil således medvirke til at begrænse anmelderes og kapitalgodkenderes bevidste misbrug af styrelsens it-system.

For nærmere om begrænsning af anmeldelser og kapital-

godkendelser via styrelsens adgang til Erhvervsstyrelsens it-system henvises til de foreslåede bestemmelser til § 14 a i selskabsloven, § 14 a i erhvervsvirksomhedsloven, § 14 a i erhvervsfondsloven og § 43 i lov om medarbejderinvesteringsselskaber, og bemærkningerne hertil.

3.1.2. Skærpet anmelderansvar for personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekend-skabsprocedurer

3.1.2.1. Gældende ret

Det fremgår af selskabslovens § 15, stk. 1, at registrering ikke må finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, ikke opfylder bestemmelser i denne lov, bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller selskabets vedtægter. Registrering må heller ikke finde sted, hvis den beslutning, der lægges til grund for registreringen, ikke er blevet til i overensstemmelse med de forskrifter, som er fastsat i loven, bestemmelser, der er fastsat i henhold til denne lov, eller som selskabets vedtægter fastlægger.

Det følger af selskabslovens § 15, stk. 2, at en anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Videre følger det af selskabslovens § 15, stk. 3, at selskabslovens § 15, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse på dokumenter m.v., som offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller som indsendes til styrelsen til offentliggørelse m.v. efter denne lov. Tilsvarende følger af erhvervsvirksomhedsloven, erhvervsfondsloven og lov om medarbejderinvesteringsselskaber.

Det følger af anmeldelsesbekendtgørelsens § 8, stk. 1, at virksomheden bemyndiger anmelderen til at optræde som fuldmægtig på virksomhedens vegne i forhold til Erhvervsstyrelsen og til at underskrive anmeldelsen af forhold, som skal registreres efter selskabslovgivningen.

Herudover følger det af anmeldelsesbekendtgørelsens § 8, stk. 2, at ved anmeldelse af forhold, som skal registreres efter skatte- og afgiftslovgivningen, skal anmeldelsen underskrives af de tegningsberettigede for virksomheden eller af en person, som virksomheden har givet fuldmagt hertil.

Det følger yderligere af anmeldelsesbekendtgørelsens § 8, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen kan kræve, at der indberettes dokumentation for, at anmeldelsen eller registreringen i Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning på virk.dk er lovligt foretaget, jf. § 2 i lov om fremgangsmåden ved anmeldelse m.v. af visse oplysninger hos Erhvervsstyrelsen.

I henhold til § 9 i anmeldelsesbekendtgørelsen indestår anmelder for, at anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen vedlagt anmeldelsen er gyldig.

Slutteligt følger det af anmeldelsesbekendtgørelsens § 9, stk. 3, at ved anmeldelse af kontant kapitalindskud indestår anmelderen for, at der foreligger behørig dokumentation i form af bankbilag, der dokumenterer, at selskabskapitalen inklusive evt. overkurs er indbetalt. Udskrift fra netbank udgør ikke tilstrækkelig dokumentation.

3.1.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Professionelle rådgivere såsom advokater, revisorer og tjenesteudbydere har en vigtig rolle at spille i forhold til samfundets forebyggelsesindsats overfor økonomisk kriminalitet i selskabssystemet.

Kriminelle aktører benytter sig i stigende grad af facilitatorer, herunder professionelle rådgivere som f.eks. godkendte revisorer, bogholdere, ejendomsmæglere og advokater. Disse personer bistår - bevidst eller ubevidst - med specialistviden inden for f.eks. opsætning af selskaber, bankkonti i skattelylande, fiktive fakturaer og lønsedler, konkurer og hvidvask.

Facilitatorerne spiller en understøttende eller formidlende rolle uden nødvendigvis selv at være involveret i hele kriminalitetskæden. De kan muliggøre og skjule kriminalitet ved at agere bindeled mellem den legale og illegale økonomi. Facilitatorers aktiviteter er derfor ofte mindre synlige end andre dele af kriminalitetskæden, men deres bidrag er afgørende for, at kriminaliteten kan udføres.

Professionelle rådgivere såsom advokater, revisorer og tjenesteudbydere har derfor en vigtig rolle at spille i forhold til samfundets forebyggelsesindsats overfor økonomisk kriminalitet i selskabssystemet.

Advokater, revisorer og tjenesteudbydere står i forreste række og har en vigtig gatekeeperfunktion, som de skal leve op til.

Der kan også være advokater, revisorer og tjenesteudbydere, som har svært ved at overskue den administrative byrde ved at skulle undersøge deres kunder, når en advokat eller revisor eksempelvis er et enmandskontor eller driver en mindre advokatvirksomhed uden egen complianceafdeling.

Erhvervsministeriet anerkender, at reglerne om compliance, bl.a. kundekendskabsprocedurer, medfører administration og pligter, som fylder meget ude i hverdagen. Reglerne er dog kommet for at blive, og bekæmpelsen af økonomisk kriminalitet kræver, at alle kommer med på vognen – og en advokatvirksomhed, revisionsvirksomhed eller tjenesteudbydevirksomhed må indrette sig på en sådan måde, at der leves op til forpligtelserne i selskabslovgivningen.

Personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, er i dag på samme vis som alle andre underlagt et anmelderansvar, når der foretages registreringer i Erhvervsstyrelsens it-system. Der er dog nogle professionelle rådgivere, der bliver facilitatorer for kriminelle bagmænd og dermed muliggør den økonomiske kriminalitet. Det sker ved, at de tilsigtet eller utilsigtet bistår med at få foretaget registreringer i Erhvervsstyrelsens

it-system, der ikke er lovlige, herunder indsættelse af forskellige former for stråmænd.

Det er derfor helt væsentligt, at de professionelle rådgivere er opmærksomme på reglerne, uanset om de har en ny sag for en klient eller kunde, eller om det er en sag for en klient eller kunde, de har kendt i mange år. Når en advokat, revisor eller tjenesteudbyder påtager sig en sag, hvor der skal foretages registreringer i Erhvervsstyrelsens it-system, skal der for eksempel foretages en vurdering af kundens identitet, hvor advokaten, revisoren eller tjenesteudbyderen reelt overvejer, hvad den konkrete risiko er.

Når der bliver benyttet en professionel rådgiver til at foretage selskabsregistreringer, bliver rådgiveren indgangen til Erhvervsstyrelsen. Det gør rådgiveren til facilitator, uanset rådgiverens rolle i sagen i øvrigt. Det kan være i de tilfælde, hvor rådgiveren blot indberetter, men ikke agerer dirigent på en evt. generalforsamling. Det kan også være i de tilfælde, hvor rådgiveren udarbejder alle nødvendige dokumenter, mens selve indberetningen foretages af en anden, evt. efter rådgiverens instruktion. Dermed sker der en sløring af bagmanden, som står bag svigsvirksomheden, da bagmanden ikke selv kommer frem i lyset. Udover selve rådgivningen, som de professionelle rådgiver yder til bagmanden, er sløringen af bagmanden den primære årsag til, at rådgiverne benyttes til at facilitere den økonomiske kriminalitet i virksomhedsform. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at der skal kunne skrides hurtigere og hårdere ind overfor professionelle rådgivere, der bistår bagmænd med at begå økonomisk kriminalitet.

De professionelle rådgivere defineres, som de personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Der eksisterer ikke i dag en skærpet undersøgelsespligt for professionelle rådgivere, da de er omfattet af det almindelige anmelderansvar.

Erhvervsstyrelsen har som kontrolmyndighed for overholdelsen af selskabsloven og erhvervsvirksomhedsloven kunnet konstatere via gennemførte kontroller, tilsynsindsatser og samarbejdet med andre myndigheder i regi af Operativt Dansk Informations- og efterretnings Netværk (ODIN) samt det nationale Al Capone-samarbejde, at persongalleriet og bagmændene fra TV 2-dokumentaren "Den Sorte Svane" og lignende økonomisk kriminalitet kan føres tilbage til de professionelle rådgivere, som en godkendt revisor, en advokat eller en anden sagkyndig. Det er disse professionelle rådgivere, der anses for at være facilitatorerne, der muliggør de kriminelle aktiviteter.

Erhvervsstyrelsens tilsyns- og kontrolindsatser har endvidere vist, at bestemte professionelle rådgivere, revisorer og advokater går igen i sagsbehandlingen i sager om omgåelse af Erhvervsstyrelsens kontrol, herunder indsættelse af en stråmand i selskabernes ledelse. Tilsvarende ses det i tilsyns- og kontrolindsatserne, at der også i sagerne om omgåelse anvendes bestemte advokater eller godkendte revisorer til godkendelse af selskabskapital ved stiftelse af virksom-

heder, ved genoptagelse af selskaber, som er oversendt til tvangsopløsning ved skifteretten, eller til afgivelse af erklæringer efter selskabslovens § 23 b, stk. 2, eller erhvervsvirksomhedslovens § 17 b, stk. 2, om rigtigheden af bestemte oplysninger.

I forhold til rådgivere er det særligt vigtigt, at de undersøges, hvilke forhold der anmeldes. I dag gemmer de rådgivere, der bistår de kriminelle bagmænd, sig ofte bag, at de ikke var bekendt med, at de forhold, de anmeldte, ikke var lovligt foretaget, da de f.eks. ikke havde kendskab til, at der var tale om en person, der agerede stråmand, samt at de ikke har været forpligtet til at foretage nærmere undersøgelse heraf.

Derudover oplever Erhvervsstyrelsen, at rådgivere bevidst bistår bagmændene med at foretage ledelsesændringer og ejerregistreringer, hvor der indsættes stråmænd som selskabsdeltagere. Det gøres eksempelvis ved, at rådgiverne anvender en stråmandsidentitet til at foretage anmeldelsen hos Erhvervsstyrelsen og herefter repræsenterer stråmandsejeren eller -ledelsen ved Erhvervsstyrelsens stråmandskontrol. Rådgiveren bistår i den forbindelse med at tilvejebringe og fabrikere den dokumentation, som styrelsen anmoder om, samt aggressivt forsvare lovligheden af forholdet overfor styrelsen. Det er Erhvervsstyrelsens erfaring, at dokumentationen først bliver udarbejdet efter Erhvervsstyrelsens kontrolskrivelse – dokumentation, der burde have foreligget på anmeldelsestidspunktet.

For så vidt angår professionelle rådgivere bør disse i forvejen have opnået et tilstrækkeligt kendskab til kunden gennem de gældende kundekendskabsprocedurer efter hvidvasklovens bestemmelser. Dette indebærer, at det for denne personkreds bør være lettere at foretage en vurdering af, om de forhold, der anmeldes til registrering i selskabsregisteret, giver anledning til nærmere undersøgelse. "Kend din kunde"-undersøgelsen skal efter hvidvasklovens regler foretages, når de yder en række nærmere definerede ydelser for en kunde. For revisorer er det ydelser, der kan betegnes som en revisors kerneopgave, og for advokater er det en afgrænset række af ydelser blandt andet relateret til rådgivning om og bistand med udførelse af transaktioner.

Erhvervsministeriet finder det hensigtsmæssigt, at denne pligt ikke alene bør relatere sig til ydelser omfattet af hvidvaskloven, men tillige bør finde anvendelse i forbindelse med anmeldelse af forhold til selskabsregisteret, hvor der optræder undrivningsværdige eller atypiske forhold, uanset om der konkret er tale om en transaktion. Det foreslås således, at de professionelle rådgivere tillige er forpligtet til at gennemføre relevante "kend din kunde"-foranstaltninger i forbindelse med indberetninger til selskabsregisteret med henblik på at sikre, at potentielle risici og uregelmæssigheder identificeres og håndteres rettidigt.

Det kunne f.eks. være i tilfælde, hvor en kunde udtræder af ledelsen af samtlige af sine ejede selskaber, hvorefter en anden person, der ikke har øvrige erhvervstilknytninger på virk.dk, ønskes anmeldt som direktør. Dette forhold bør give en professionel rådgiver anledning til at undersøge, hvorvidt

den fratrædende ledelse har fået konkurskarantæne, om den tiltrædende ledelse faktisk er indforstået med at påtage sig ledelseshvervet, og om der er tale om en stråmandskonstruktion. Det kan også være i tilfælde, hvor kunden tidligere er gået konkurs med en række selskaber i Danmark, men nu i stedet har stiftet selskab i udlandet og ønsker at anmelde en filial her i landet, at det bør foranledige den professionelle rådgiver til at foretage yderligere undersøgelser af, hvorvidt den anmeldte registrering er lovligt foretaget. Endvidere bør rådgiveren sikre sig, at ledelsesmedlemmet har lovligt ophold i Danmark, hvis fysisk tilstedeværelse i landet er nødvendig for varetagelse af ledelsesopgaven.

Det er væsentligt at understrege, at rådgiverens ansvar for korrekt anmeldelse og registrering ikke bortfalder, selv om den pågældende person ikke har været dirigent på generalforsamlingen eller på anden måde været involveret i beslutningsprocessen. Ansvar for indberetning og kapitalgodkendelse er selvstændigt udløsende, og det er således rådgiveren, der skal sikre, at anmeldelsen opfylder de lovpligtige krav.

Erhvervsministeriet vurderer derfor, at denne u hensigtsmæssige praksis skal ophøre, og at det vil være formålstjenstligt, at de professionelle rådgivere, revisorer og advokater, som faciliterer og medvirker til omgåelse af Erhvervsstyrelsens kontrol, herunder indsættelse af alle former for stråmænd i selskaber, ifalder et skærpet anmelderansvar, så det fremover sikres, at de står til ansvar for de forhold, de registrerer eller anmelder i Erhvervsstyrelsens it-system. Det skal gælde alle registreringer eller anmeldelser, der foretages i Erhvervsstyrelsens it-system.

Samlet set vurderer Erhvervsministeriet, at det vil være et positivt tiltag, som vil styrke de værn, der allerede er i selskabslovgivningen mod brug af stråmænd, men samtidig også sikre, at de professionelle rådgivere, revisorer og advokater vil have et skærpet anmelderansvar i henhold til selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og erhvervsfondsloven.

3.1.2.3. Den foreslåede ordning

For at styrke Erhvervsstyrelsens kontrol foreslås det, at det almindelige anmelderansvar suppleres af en skærpet undersøgelsespligt for professionelle rådgivere, f.eks. revisorer, advokater og tjenesteudbydere, så de ikke bevidst eller uforvarende kommer til at bistå til hvidvask og anden økonomisk kriminalitet ved at omgå Erhvervsstyrelsens kontrolindsats. Det vil således indebære en udvidelse af de pligter, der allerede følger efter hvidvaskloven.

Det foreslås, at der indføres en ny bestemmelse som § 15 a i selskabsloven, § 15 a, stk. 2 og 3, i erhvervsvirksomhedsloven, § 15 a i erhvervsfondsloven og § 33 a i lov om medarbejderinvesteringsselskaber, der fastsætter bestemmelser om det almindelige og det skærpede anmelderansvar. Samtidig foreslås det, at det almindelige anmelderansvar i § 15, stk. 2 og 3, i selskabsloven, § 15, stk. 2, i erhvervsvirksomhedsloven, § 15, stk. 2 og 3, i erhvervs-

fondsloven og § 33, stk. 2, i lov om medarbejderinvesteringsselskaber ophæves for at få en bedre sammenhæng i loven.

Det skal medføre, at der vil skelnes mellem almindelige anmeldere og professionelle rådgivere, når der ses på det ansvar, som anmelder er underlagt.

Det foreslås, at en anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre et almindeligt anmelderansvar for anmelder, uanset hvem der foretager anmeldelsen.

Det foreslås desuden, at personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, har et skærpet ansvar for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at undersøge, hvilke oplysninger der anmeldes i Erhvervsstyrelsens it-system, om der foreligger behørig fuldmagt, at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig, og identificere og verificere identiteten af den kunde, der har givet bemyndigelsen til at foretage registreringen.

Når en anmelder vil indsætte et ledelsesmedlem i et selskab, så er der en række regler i selskabsloven og anmeldelsesbekendtgørelsen, som anmelder skal påse.

Når der er tale om det skærpede anmelderansvar, så vil anmelder skulle være opmærksom på at påse, om ledelsesmedlemmet har en gyldig bopælsadresse, om personen er indforstået med at påtage sig ledelseshvervet samt identificere og verificere identiteten af personen, som skal indsættes i selskabets ledelse.

Udover disse krav vil anmeldere omfattet af det skærpede anmelderansvar, når der indsættes et ledelsesmedlem, skulle undersøge fire yderligere forhold, som følger af selskabslovens § 112, stk. 1-4, at medlemmer af et kapitalselskabs ledelse ikke må være personer, der er frakendt retten til at være ledelsesmedlem i en erhvervsvirksomhed i henhold til lovgivningen her i landet eller et andet EU- eller EØS-lands lovgivning, at medlemmer af et kapitalselskabs ledelse skal være myndige personer og må ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, at medlemmer af et kapitalselskabs ledelse skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer, jf. kapitel 7 og at medlemmer af ledelsen ikke være må personer, der opholder sig ulovligt her i landet.

Anmelder vil skulle sikre, at alle disse forhold er opfyldt, før ledelsesmedlemmet registreres ind i selskabet. Det kan med fordel gøres ved at indhente en erklæring fra ledelsesmedlemmet herom. En erklæring fra ledelsesmedlemmet om, hvorvidt ledelsesmedlemmet skal udøve den faktiske ledelse af et selskab, kan dog aldrig stå alene.

Det forudsættes, at rådgiverne omfattet af det skærpede anmelderansvar i deres praktiske arbejde vil skulle tilrettelægge deres procedurer på baggrund af en risikobaseret tilgang. Rådgiveren vil således skulle foretage en konkret vurdering af risikoen for fejl, omgåelse eller misbrug i relation til den konkrete registrering.

Ved tilrettelæggelsen af den risikobaserede kontrol kan rådgiveren med fordel støtte sig til Hvidvasksekretariatets tilgængelige oversigter over typiske indikationer på mistænkelige forhold samt øvrige relevante vejledninger. Disse oversigter kan anvendes som et praktisk værktøj i rådgiverens vurdering af, hvilke registreringer der kan anses for at indebære øget risiko for fejl, omgåelse eller misbrug, og hvor der derfor kan være behov for en skærpet undersøgelse- og dokumentationsindsats.

Som en del af rådgiverens risikovurdering vil også kunne indgå det forudgående kendskab til klienten, da det må forventes, at rådgiverne i længerevarende klientforhold allerede har et kendskab til klienten, der gør, at visse typer anmeldelser ikke vil kræve yderligere undersøgelser.

I tilfælde af anmeldelser eller registreringer, der efter deres karakter normalt udgør en lav risiko – eksempelvis en ændring af selskabets telefonnummer eller mindre vedtægtsændringer – vil det i almindelighed være tilstrækkeligt med en afgrænset og forholdsmæssig undersøgelse.

Ved registreringer med højere risiko, som ved eksempelvis indsættelse af nye selskabsdeltagere eller ledelsesmedlemmer, hvor der foreligger indikationer på særlige risikofaktorer, vil det efter omstændighederne forudsætte, at rådgiveren gennemfører en mere indgående undersøgelse og verificering.

I forhold til anmelders undersøgelse af faktisk ledelse, så vil anmelders undersøgelse afhænge af anmelders egen risikovurdering af kundeforholdet. Hvis anmelder på baggrund af sin risikovurdering selv bringes i tvivl om, hvorvidt personen skal udøve den faktiske ledelse af selskabet, må anmelderen med sin undersøgelse bringe sig selv ud af denne tvivl, før anmelderen foretager registrering af personen som ledelsesmedlem.

Det bemærkes, at formålet med de foreslåede regler om skærpet anmelderansvar er at styrke indsatsen mod misbrug og svig i forbindelse med registreringer i Erhvervsstyrelsens it-systemer. Den foreslåede bestemmelse indebærer således ikke, at anmeldere pålægges et generelt ansvar for samtlige underliggende juridiske eller selskabsretlige forhold i relation til eksempelvis komplicerede selskabsretlige dispositioner som grænseoverskridende fusioner m.v.

Den foreslåede bestemmelse vil i højere grad sikre, at de registreringer, de foretager i Erhvervsstyrelsens it-system i deres professionelle virke, er korrekte og retvisende.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere sikre, at de professionelle rådgivere, såsom godkendte revisorer, advokater eller andre sagkyndige, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, fremover vil skulle

undersøge, hvad de anmelder til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, samt hvem der bemyndiger dem til at foretage registreringen.

En rådgiver, der ikke varetager dette udvidede anmelderansvar, vil kunne ifalde bødestraf i henhold til selskabslovens § 367, stk. 1, erhvervsvirksomhedslovens § 23 og erhvervsfondslovens § 132. En rådgiver vil yderligere kunne ifalde bødestraf eller fængselsstraf for afgivelse af urigtige oplysninger til en myndighed efter straffelovens § 164.

For nærmere om det almindelige og skærpede anmelderansvar henvises til de foreslåede bestemmelser § 15 a i selskabsloven, § 15 a, stk. 2 og 3, i erhvervsvirksomhedsloven, § 15 a i erhvervsfondsloven og § 33 a i lov om medarbejderinvesteringsselskaber, og bemærkningerne hertil.

3.1.3. Kapitalejers ansvar for medvirken til ulovlige registreringer

3.1.3.1. Gældende ret

Det følger af § 9, stk. 1, i selskabsloven, at registreringspligtige oplysninger efter denne lov skal være optaget i Erhvervsstyrelsens it-system senest 2 uger efter den retsstiftende beslutning, medmindre andet er bestemt i eller i medfør af denne lov. Hvor anmelder ikke selv forestår registreringen i Erhvervsstyrelsens it-system, jf. § 12, stk. 1, skal anmeldelse være modtaget i Erhvervsstyrelsen, senest 2 uger efter at den retsstiftende beslutning er truffet.

Yderligere følger det af § 9, stk. 2, i selskabsloven, at pligten til at sikre, at registrering finder sted, eller at anmeldelse med henblik på registrering meddeles Erhvervsstyrelsen, påhviler selskabets centrale ledelsesorgan.

Tilsvarende følger af erhvervsvirksomhedsloven og erhvervsfondsloven.

Det fremgår af selskabslovens § 15, stk. 1, at registrering i Erhvervsstyrelsens it-system ikke må finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, ikke opfylder bestemmelser i denne lov, bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller selskabets vedtægter.

Det følger af selskabslovens § 15, stk. 2, at en anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Ansvar for, at anmeldte forhold er lovligt foretaget i et selskab, gælder efter ordlyden i de nuværende regler i selskabsloven kun for den, som anmelder registreringen i Erhvervsstyrelsens it-system. Der eksisterer således ikke regler i selskabsloven, som indebærer et retligt ansvar for kapital ejere, der vidste eller burde vide, at registreringen ikke er lovligt foretaget. En kapital ejer kan alene efter gældende regler ifalde et straffeansvar efter reglerne om medvirken i straffeloven.

Efter straffeloven kan afgivelse af en urigtig erklæring over for offentlige myndigheder, herunder Erhvervsstyrelsen, efter omstændighederne straffes med bøde eller fængsel. Dette medfører således et personligt straffeansvar for de selskabsdeltagere, som eventuelt måtte medvirke hertil. Efter straffeloven vil medvirken hertil tilsvarende kunne straffes.

Kapitalejere kan derfor i dag straffes, hvis de medvirker til, at der foretages anmeldelse af ikke-lovlige forhold efter straffelovens § 23.

3.1.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

For at forebygge økonomisk kriminalitet, som bliver begået gennem selskabskonstruktioner, er det nødvendigt fremadrettet at udvide det retlige ansvar for ulovlige registreringer, således kapitalejerne kan ifalde et straffeansvar efter selskabslovgivningen og ikke alene staffelovgivningen. Der vil således ikke være tale om en nykriminalisering, men en tydeliggørelse af ansvar. Økonomisk kriminalitet kan manifestere sig på flere måder i selskabsform, herunder gennem selskaber, der har haft normal drift, men hvor ulovligheder først kommer til udtryk senere, selskaber, der bevidst tømmes for værdier, og selskaber, der videresælges kort før en forventet konkurs og efterfølgende misbruges af såkaldte selskabsbedemænd m.v.

Der har de senere år været en række sager med bl.a. brug af forskellige former for stråmænd. Stråmænd kan både optræde som selskabsdeltagere, f.eks. ledelsesmedlemmer, stiftere eller legale eller reelle ejere, men stråmænd optræder også som anmeldere i Erhvervsstyrelsens it-systemer. Ordet stråmand dækker bredt over, at en person har en rolle, men rollens funktion udføres af en anden, og anvendes ofte, når formålet hermed er forskellige former for hvidvask, terrorfinansiering, socialt bedrageri eller anden økonomisk kriminalitet. Det er således ikke et lovdefineret begreb, men et bredt begreb, som reguleres gennem enkeltstående krav eller forbud hos den enkelte myndighed. Selskabslovgivningen indeholder flere krav, der skal imødegå anvendelsen af forskellige former for stråmænd, herunder krav om faktisk ledelse, identitetskontrol af selskabsdeltagere og anmelder/kapitalgodkender samt registrering af legale og reelle ejere.

Det fremgår af selskabslovens § 23 d, stk. 3, at ved tvivl om identiteten af en person, der er anmeldt eller registreret i henhold til denne lov, kan Erhvervsstyrelsen kræve verificering af den pågældendes identitet og af de angivne identifikationsoplysninger. Om nødvendigt kan Erhvervsstyrelsen kræve, at en person identificerer sig ved fysisk fremmøde hos Erhvervsstyrelsen eller andre, som Erhvervsstyrelsen har bemyndiget til at foretage sådan identifikation.

Dertil følger af selskabslovens § 23 d, stk. 5, at tilsvarende finder anvendelse ved tvivl om identiteten af anmelder. Er der fortsat tvivl om anmelders identitet, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere anmeldelser fra den pågældende anmelder.

Videre følger det af selskabslovens § 23 f, stk. 3, at er

der tvivl om, hvorvidt et medlem af ledelsen faktisk udøver ledelsen, jf. § 112, stk. 3, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende, eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

Samlet betegnes de ovenfor nævnte bestemmelser i §§ 23 d og 23 f som Erhvervsstyrelsens stråmandskontrol, der består af to dele. For det første kontrollerer Erhvervsstyrelsen, om de personer, der optræder som selskabsdeltagere eller anmeldere, faktisk er dem, de udgiver sig for at være. Ved selskabsdeltager forstås både stifter, registrerede ejerforhold og ledelse. Det er i disse tilfælde, at Erhvervsstyrelsen identificerer personer, der får eller lader deres identitet misbruges, så de fungerer som stråmænd, enten som selskabsdeltager eller anmelder. For det andet kontrollerer Erhvervsstyrelsen, om de registrerede ledelsesmedlemmer i et selskab også udøver den faktiske ledelse, jf. selskabslovens § 112, stk. 3. Det er i disse tilfælde, at Erhvervsstyrelsen identificerer personer, der er registreret som ledelse uden at udøve ledelsen efter selskabslovens kapitel 7, fordi den faktiske ledelse udøves af en bagvedliggende part.

Begrebet ”tvivl”, som anvendt i bestemmelserne i selskabslovens § 23 d, stk. 3 og 5, og § 23 f, stk. 3, skal ses i sammenhæng med Erhvervsstyrelsens risikobaserede stråmandskontrol. Hvis Erhvervsstyrelsen udtager en anmeldt registrering til manuel sagsbehandling, fordi der er en forhøjet risiko for, at selskabet skal anvendes til at begå økonomisk kriminalitet, vil Erhvervsstyrelsen i sagens natur ofte være i tvivl om rigtigheden af de anmeldte oplysninger. Det omfatter særligt, hvorvidt det anmeldte ledelsesmedlem faktisk skal udøve den faktiske ledelse af selskabet, eller om den faktiske ledelse udøves af en anden person. Den tvivl, der fører til, at der opstartes en stråmandskontrol, er ofte underbygget af andre faktorer, herunder historiske eller registrerede oplysninger om selskabet eller selskabsdeltagerne. Det kan også være, at den rådgiver, der har bistået med registreringen, er kendt fra tidligere kontrolsager, eller at Erhvervsstyrelsen fra andre myndigheder, f.eks. politiet eller Hvidvasksekretariatet, er blevet bekendt med forhold, der underbygger en tvivl. I stråmandskontrollen anmoder Erhvervsstyrelsen om dokumentation, der enten kan føre til en afkræftelse af denne tvivl eller bestyrke Erhvervsstyrelsen i sin mistanke.

Omdrejningspunktet for den tvivl, der bestyrkes i en stråmandskontrol, er ofte forhold om personkredsen, der fremstår uforenelig med deres rolle i selskabet, eksempelvis som ledelsesmedlem. Dertil vil der oftest ikke være håndgribeligt dokumentation, der underbygger eventuelle redegørelser om selskabets forhold, eller alle aktiviteter sker først efter Erhvervsstyrelsens kontrolskrivelse.

Tvivl kan efter Erhvervsstyrelsens praksis eksempelvis opstå – og ofte også bestyrkes – hvis der indsættes et nyt ledelsesmedlem, som ikke synes at have en tilknytning til det pågældende selskab, eller som er lønmodtager i en anden virksomhed. Erhvervsstyrelsen oplever i praksis også stråmandskonstruktioner, hvor tvivlen er udløst af, at der anvendes personer, som anmeldere, eller indsættes personer,

som selskabsdeltagere, der er hjemløse uden fast bopæl, eller hvor kommunikation hovedsageligt foregår via en anden person end personen selv. Hvis ikke der kan fremlægges dokumentation, der plausibelt kan forklare sådanne tvivlsomme forhold, vil det bestyrke Erhvervsstyrelsens tvivl.

Uanset begrundelsen for tvivlen foretager Erhvervsstyrelsen dog altid en konkret vurdering af de foreliggende omstændigheder.

Erhvervsstyrelsens stråmandskontrol kan både ske som led i en registreringskontrol efter selskabslovens § 23 g, men også som led i en efterfølgende kontrol efter selskabslovens § 23 h.

Ved registreringskontrol forstås den kontrol, som sker på det tidspunkt, hvor Erhvervsstyrelsen modtager en anmeldelse om et forhold, f.eks. stiftelse og ændringer i registrerede oplysninger.

Ansaret for at anmelde ulovlige forhold i et selskab påhviler efter ordlyden i de gældende regler i selskabsloven kun den, som anmelder registreringen i Erhvervsstyrelsens it-system. Der eksisterer ikke regler i selskabsloven, som indebærer et retligt ansvar for kapitalejere, der vidste eller burde vide, at registreringen ikke er lovligt foretaget. Det ville kunne straffes efter straffelovens regler om medvirken.

Erhvervsministeriet har derfor overvejet, hvad der kan gøres for at sikre, at kapitalejeres ansvar tydeliggøres, med henblik på at begrænse medvirken.

Det er generelt ledelsen, som kan drages til ansvar, hvis et selskab bruges til økonomisk kriminalitet. Anvendelsen af stråmandskonstruktioner betyder imidlertid, at det kan være svært at stille de ansvarlige bagmænd eller de professionelle rådgivere, advokater eller revisorer til ansvar for deres handlinger. Er det ikke den registrerede ledelse, der faktisk udøver ledelsen, vil det være vanskeligt for Erhvervsstyrelsen og andre private og offentlige aktører at finde frem til de reelt ansvarlige for en virksomhed.

Efter straffeloven kan afgivelse af en urigtig erklæring over for offentlige myndigheder, herunder Erhvervsstyrelsen, efter omstændighederne straffes med bøde eller fængsel. Dette medfører således et personligt strafansvar for de selskabsdeltagere, som eventuelt måtte medvirke hertil. Efter straffeloven vil medvirken hertil tilsvarende kunne straffes.

Kapitalejere kan derfor i dag straffes, hvis de medvirker til, at der foretages anmeldelse af ikke-lovlige forhold efter straffelovens § 23. I praksis har det dog ofte vist sig vanskeligt at statuere et strafansvar overfor kapitalejere, der bevidst får andre til at foretage anmeldelse af ikke-lovlige forhold med henblik på ikke at ifalde anmelderansvar. Det kan f.eks. være kapitalejere, der med hjælp fra en facilitator, populært kaldet en selskabsbedemand, udskiller værdifulde aktiver fra selskabet – typisk ved at overføre dem til et andet selskab, som kapitalejeren kontrollerer. Derefter bistår facilitatoren kapitalejeren med at indsætte en form for stråmand som ny kapitalejer og direktør. Denne stråmand har reelt ingen

interesse i selskabet, men bruges til at sløre, hvem der faktisk står bag selskabet og de efterfølgende handlinger, hvor selskabet bliver anvendt til økonomisk kriminalitet af andre end den tidligere kapitalejer.

Ansvar for at indsætte en form for stråmand i et selskab eller på anden måde forsøge at undgå Erhvervsstyrelsens kontrol skal ikke længere blot være et ansvar for den, som foretager registreringen, men tillige omfatte de personer, der har truffet beslutningen om at indsætte en anden ledelse end den, der udøver den faktiske ledelse, dvs. f.eks. bagmændene, der reelt ejer selskabet. I dag er der f.eks. ikke lovgivningsmæssige konsekvenser for kapitalejere, der beslutter at vælge en ulovlig ledelse. Ansvar vil alene gælde for de personer, der har medvirket til at træffe den ulovlige beslutning. Der vil således ikke være tale om et ansvar overfor f.eks. minoritetskapitalejere, hvis disse ikke har medvirket til at træffe den ulovlige beslutning.

Erhvervsministeriet vurderer derfor, at denne uhensigtsmæssige praksis skal ophøre, så det ikke længere er ansvarsfrit for kapitalejere at overlade ledelsen af selskabet til personer, der ikke har til hensigt at udøve den faktiske ledelse af selskabet eller på anden vis forsøge at omgå Erhvervsstyrelsens kontrol. Derfor bør der indføres et straffebelagt medvirkensansvar for kapitalejere i henhold til selskabslovens § 367.

Erhvervsministeriet vurderer tillige, at en overtrædelse heraf i visse tilfælde vil blive opdaget af en kurator i forbindelse med behandlingen af et konkursbo. Kurator vil således have mulighed for at foretage politianmeldelse af forholdet.

Samlet set vurderer Erhvervsministeriet, at det vil være et positivt tiltag, som vil supplere de værn, der allerede er i selskabslovgivningen, at det fremover sikres, at de personer, der har medvirket til at træffe en ulovlig beslutning, hvis de er vidende eller burde være vidende herom, kan ifalde et retligt ansvar.

3.1.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at supplere de eksisterende regler i selskabsloven for at styrke Erhvervsstyrelsens kontrol ved at indføre direkte ansvar for kapitalejere, der medvirker til at omgå Erhvervsstyrelsens kontrolindsats.

Det foreslås at indføre et nyt stk. 3 i den foreslåede § 15 a, i selskabsloven, der fastsætter, at en kapitalejer ikke må medvirke til at foretage registrering eller anmeldelse af et forhold, som kapitalejeren vidste eller burde vide, ikke er lovligt foretaget.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at medvirkensansvar for kapitalejere tydeliggøres i selskabsloven, hvor kapitalejere kan ifalde bødestraf, jf. selskabslovens § 367, hvis kapitalejeren selv er vidende om eller burde være vidende om, at det forhold, der registreres eller anmeldes, ikke er lovligt foretaget. Det har i den forbindelse ingen betydning om kapitalejerne, som træffer den ulovlige beslutning, er eksempelvis majoritetskapitalejere eller minoritetsejer. Hvis

kapitalejeren medvirker til beslutningen, vil kapitalejeren kunne ifalde et ansvar. Hvis Erhvervsstyrelsen i sin kontrolindsats bliver bekendt med en overtrædelse, kan Erhvervsstyrelsen foretage politianmeldelse af forholdet. Tillige kan der efter omstændighederne være tale om en overtrædelse af straffelovens § 296, stk. 1, nr. 2, om afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger om juridiske personers forhold, jf. straffelovens § 164 om afgivelse af urigtige oplysninger over for en offentlig myndighed.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at kapitalejere i højere grad vil kunne gøre ansvarlige, hvis de medvirker til at få foretaget registrering eller anmeldelse af et forhold, som kapitalejeren vidste eller burde vide, ikke er lovligt foretaget.

For nærmere om det udvidede kapitalejeransvar henvises til den foreslåede § 15 a, stk. 3, og bemærkninger hertil.

3.1.4. Mulighed for erklæring om rigtigheden af bestemte oplysninger

3.1.4.1. Gældende ret

Det fremgår af selskabslovens § 23 b, stk. 2, 1. pkt., at Erhvervsstyrelsen, i forbindelse med at styrelsen stiller krav om oplysninger efter selskabslovens § 23 b, stk. 1, i særlige tilfælde kan kræve, at et kapital selskab indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at selskabets kapitalgrundlag er til stede, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Det følger videre af selskabslovens § 23 b, stk. 2, 2. pkt., at den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af kapital selskabet.

Tilsvarende fremgår det af erhvervsvirksomhedslovens § 17 b, stk. 2, 1. pkt., at Erhvervsstyrelsen, i forbindelse med at styrelsen stiller krav om oplysninger efter erhvervsvirksomhedslovens § 17 b, stk. 1, i særlige tilfælde kan kræve, at en virksomhed indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, en advokat eller en anden sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Det følger videre af erhvervsvirksomhedslovens § 17 b, stk. 2, 2. pkt., at den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af virksomheden.

Ifølge bemærkningerne til § 23, b, stk. 2, i selskabsloven, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 110 som fremsat, side 57, anmoder Erhvervsstyrelsen kun om en sådan erklæring, hvis der er indikationer på, at loven eller regler udstedt i medfør af loven ikke overholdes. Kravet om erklæringen skal være proportionalt med karakteren af det forhold, der er rejst tvivl om i forhold til lovens krav.

Det fremgår yderligere af bemærkningerne til § 23, b, stk. 2, i selskabsloven, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L 110 som fremsat, side 57, at finder Erhvervsstyrelsen, at der

fortsat er tvivl om et forhold, der er anmeldt eller registreret, kan det være nødvendigt at indhente en erklæring om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at selskabets kapitalgrundlag er til stede, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget.

Omkostninger ved fremskaffelse af en erklæring, som Erhvervsstyrelsen stiller krav om, afholdes af kapitalselskabet selv. Den indhentede erklæring vil indgå som led i Erhvervsstyrelsens kontrol af det pågældende forhold, som har givet anledning til at afkræve, at kapitalselskabet indhenter erklæringen.

Efter selskabsloven og erhvervsvirksomhedsloven kan Erhvervsstyrelsen altså ikke bestemme, hvilken rådgiver som udarbejder erklæringen, men alene hvilken slags sagkyndig som skal erklære sig om det.

3.1.4.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsstyrelsens mulighed for i særlige tilfælde at kræve, at ledelsen i et kapitalselskab omfattet af selskabsloven eller en virksomhed med begrænset ansvar, dvs. andelsselskab med begrænset ansvar (A.M.B.A.), foreninger med begrænset ansvar (F.M.B.A.), selskaber med begrænset ansvar (S.M.B.A.), interessentskaber (I/S) og kommanditselskaber (K/S), der registreres i henhold til erhvervsvirksomhedsloven, indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, en advokat eller en anden sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, anvendes i dag sjældent. Interessentskaber (I/S) og kommanditselskaber (K/S) skal registreres i henhold til erhvervsvirksomhedsloven, hvis alle interessenterne henholdsvis komplementarerne er aktieselskaber, anpartsselskaber, partnerselskaber (kommanditaktieselskaber) eller selskaber med en tilsvarende retsform eller interessentskaber eller kommanditselskaber, i hvilke alle interessenter henholdsvis komplementarer er omfattet af nr. 1.

Det er Erhvervsstyrelsens erfaring, at de virksomheder, hvor det i særlige tilfælde er nødvendigt at kræve en erklæring fra en godkendt revisor, en advokat eller en anden sagkyndig, ofte er de samme virksomheder, der benytter sig af facilitatorer for at dække over eventuelle ulovlige forhold. Tiltroen til disse erklæringer er derfor ofte lav og kan i praksis ikke tillægges nogen værdi i Erhvervsstyrelsens kontrol.

Erhvervsministeriet har derfor overvejet, hvorvidt det vil være mere hensigtsmæssigt, at Erhvervsstyrelsen får mulighed for at udpege en sagkyndig til at afgive erklæring om rigtigheden af bestemte forhold. Den sagkyndige kunne som i dag også være en godkendt revisor, en advokat eller en anden sagkyndig.

Hvis dette skal fungere, finder Erhvervsministeriet desuden, at de sagkyndige skal kunne kræve de oplysninger af ledelsen, som må anses af betydning for bedømmelsen. Hvis ledelsen afholder sig fra at afgive de krævede oplysninger, så bør ledelsen kunne ifalde bødestraf herfor. Ledelsen bør samtidig pålægges en pligt til at udlevere de nødvendige

oplysninger og give den sagkyndige adgang til at foretage undersøgelse af det forhold, som Erhvervsstyrelsen har antaget den sagkyndige til at afgive erklæring om.

Erhvervsministeriet har overvejet, hvorledes erklæringen skal afgives, og finder at de sagkyndige skal afgive en skriftlig erklæring til Erhvervsstyrelsen.

Erhvervsministeriet har overvejet, hvorvidt en sådan ordning vil medføre unødige økonomiske omkostninger for selskaberne. Omkostninger ved fremskaffelse af en erklæring, som Erhvervsstyrelsen stiller krav om efter gældende regler, afholdes af kapitalselskabet selv. Erhvervsministeriet vurderer derfor, at det bør være kapitalselskabet, der afholder udgifterne til erklæringen. I Erhvervsministeriets overvejelser er indgået, at udgifterne til erklæringen bør være tilsvarende de udgifter, der ellers ville have været til en erklæring indhentet af selskabet selv, og derfor ikke medfører nye omkostninger for selskaberne. Der lægges i denne forbindelse vægt på, at grundlaget for indhentelse af erklæringen er fremkommet, som følge af selskabets og dennes ledelses manglende oplysning af sagen.

Da det i så fald vil være Erhvervsstyrelsen der udpeger den sagkyndige, er det endvidere overvejet, hvorvidt det bør være Erhvervsstyrelsen der endeligt fastsætter vederlaget. Da selskabet ikke vil have mulighed for at påvirke valget af den sagkyndige, så tænkes det, at Erhvervsstyrelsen også bør fastsætte vederlaget.

For nærmere om Erhvervsstyrelsens ret til at indhente erklæringer henvises til de foreslåede bestemmelser i selskabslovens § 23 b, stk. 2, erhvervsvirksomhedslovens § 15 a, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

3.1.4.3. Den foreslåede ordning

For at sikre, at erklæringer fremover vil kunne bidrage effektivt til Erhvervsstyrelsens kontrol, foreslås det, at styrelsen fremover vil kunne udpege den sagkyndige, der skal varetage undersøgelsen af de forhold, der kræver afgivelsen af en erklæring.

Det foreslås at ophæve selskabslovens § 23 b, stk. 2, og § 17 b, stk. 3, i erhvervsvirksomhedsloven og i stedet indsætte to nye bestemmelser som stk. 2 og 3.

Konkret foreslås det, at bestemmelsen om, at Erhvervsstyrelsen i særlige tilfælde kan kræve, at et kapitalselskab indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, en advokat eller en anden sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, ophæves, og at der i stedet indsættes en bestemmelse om, at Erhvervsstyrelsen i særlige tilfælde kan kræve, at der skal afgives erklæring om rigtigheden af bestemte oplysninger. Erklæringen kan benyttes i de tilfælde, hvor et selskab mere end én gang ikke ønsker at bidrage til oplysningen af en konkret kontrolsag, eller hvor Erhvervsstyrelsen ikke kan stole på lovligheden eller rigtigheden af den dokumentation, som er indsendt af selskabet. Kravet om udarbejdelsen af en erklæring skal ses som et mildere sanktionsmiddel over for selskabet end en afgørelse om administrativ tilbageførsel af

en registrering eller afgørelse om at oversende selskabet til tvangsopløsning ved skifteretten.

Det er alene Erhvervsstyrelsen, som træffer beslutning om, at der skal indhentes en erklæring, og det er ikke muligt for en kapitalejer, kreditor, anmelder eller tredjemand i øvrigt at anmode herom eller anmode om, at Erhvervsstyrelsen indhenter erklæringen. Erhvervsstyrelsen vil i den forbindelse have mulighed at udpege en eller flere sagkyndige på selskabets vegne til at foretage undersøgelse og afgive erklæring.

Erhvervsstyrelsen vil deres fremover have adgang til, at der afgives erklæring om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at et kapitalselskabs kapitalgrundlag er til stede, at de registrerede oplysninger om reelle ejere er korrekte, at ledelsen udøver faktisk ledelse, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Det foreslås, at erklæringsadgangen udvides til at omfatte oplysninger om reelle ejere, da det ofte også er oplysninger herom, som Erhvervsstyrelsen har vanskeligt ved at få klarhed over. Det er alene Erhvervsstyrelsen, der kan beslutte at indhente en erklæring. Denne vil for eksempel ikke kunne indhentes på anmodning fra tredjemand.

Til at forstå undersøgelsen vil styrelsen skulle udpege en sagkyndig, der undersøger de opregnede forhold og derefter udarbejder en erklæring til styrelsen. Den sagkyndige vil typisk skulle være en erfaren advokat eller revisor med viden om selskabsret og regnskaber.

Udpegningen af den eller de sagkyndige vil skulle ske på baggrund af et af Erhvervsstyrelsen udarbejdet tema, der afgrænser de forhold, der ønskes undersøgt. Teamet vil skulle konkurrenceudsættes, det vil sige, at Erhvervsstyrelsen sender opgaven ud i markedet og lader minimum tre kompetente sagkyndige, der har viden om selskabsret og regnskabsmæssige forhold, byde på opgaven. Reglen om at der vil skulle indhentes tre tilbud som en fast praksis skal sikre markedsmæssige priser, gennemsigtighed og fair konkurrence. Advokatsamfundet vil i den forbindelse skulle stille en bruttoliste over advokater til rådighed for Erhvervsstyrelsens udpegning. Advokatsamfundet finder advokater til listen via offentligt opslag og opdaterer listen 1-2 gange årligt.

Erhvervsstyrelsen vurderer herefter de indkomne tilbud eller overslag ud fra faste kriterier som kvalitet og pris.

Hvis det ikke er muligt på forhånd at beregne honorarets størrelse, vil den sagkyndige på Erhvervsstyrelsens anmodning skulle angive enten den måde, hvorpå honoraret vil blive beregnet, eller give et begrundet overslag. Afgiver den sagkyndige et overslag, vil Erhvervsstyrelsen så tidligt som muligt skulle orienteres, hvis det samlede honorar forventes at overstige det beløb, der er angivet i overslaget.

Den valgte vinder af udbuddet gennemfører selve undersøgelsen inden for det vedtagne tema og fremsender en erklæring herom til Erhvervsstyrelsen.

Når Erhvervsstyrelsen modtager erklæringen, vil ledelsen

i selskabet få mulighed for at kommentere den, og styrelsen vil gennemgå erklæringen og ledelsens kommentarer. Styrelsen vurderer derefter, hvilken reaktion den kan give anledning til, herunder eksempelvis om der foreligger mulige strafbare forhold.

Erhvervsstyrelsens afgørelse på baggrund af en erklæring kunne eksempelvis bestå i en konstatering af, at der kan foreligge strafbare forhold, at ledelsen ikke udøver den faktiske ledelse, at kapitalgrundlaget ikke er til stede m.v.

Erhvervsministeriet vurderer, at Erhvervsstyrelsens afgørelser om, at der skal afgives erklæring om visse forhold, ikke skal kunne indbringes for Erhvervsankenævnet på samme vis som fondsmyndighedens afgørelser om granskning ikke kan indbringes for Erhvervsankenævnet. Det bemærkes i forlængelse heraf, at Erhvervsstyrelsens afgørelse som følge af erklæringen vil kunne blive påklaget til Erhvervsankenævnet i henhold til de almindelige regler herom.

Vederlaget må ikke overstige, hvad der anses for sædvanligt efter hvervets art og arbejdets omfang. Omkostningerne til den sagkyndige udredes foreløbigt af statskassen, men dækkes endeligt af selskabet. Et tilsvarende princip gælder i henhold til § 144 om udpegning af en medrevisor og retsplejelovens § 126, stk. 2, for advokater. Bestemmelsen har til formål at sikre, at den sagkyndige ikke påtager sig en økonomisk risiko ved, at Erhvervsstyrelsen udpeger den pågældende som sagkyndig. Ved uenighed om rimeligheden af vederlagets størrelse til revisorer kan der indhentes bidrag fra FSR – Danske Revisorers resposumudvalg, og i forhold til advokater kan der indgives en salærklage til Advokatnævnet, jf. retsplejelovens § 126, stk. 2.

Erhvervsstyrelsens ret til at indhente erklæring bør dog kun kunne ske i de særlige tilfælde, hvor styrelsen finder det nødvendigt, fordi selskabet efter gentagne anmodninger fra Erhvervsstyrelsen ikke har leveret de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalselskabets vedtægter er overholdt, eller hvor der er grund til at tvivle på rigtigheden heraf. Erhvervsstyrelsens ret til at indhente en erklæring vil derfor kun kunne ske i de særlige tilfælde, hvor styrelsen konstaterer, at bestemte forhold kræver en erklæring fra en ekstern part. En erklæring vil være en indgribende foranstaltning, og styrelsen vil derfor foretage en proportionalitetsvurdering efter de almindelige forvaltningsretlige regler, herunder en vurdering af nødvendighed og forholdsmæssighed, inden der træffes afgørelse om indhentelse af erklæring. Forslaget om indhentelse af erklæring skal endvidere ses som et mildere instrument for Erhvervsstyrelsen end iværksættelse af en tvangsopløsning af selskabet. Muligheden for Erhvervsstyrelsens udpegning af en sagkyndig, der kan erklære sig om et eller flere forhold, er betydeligt mindre indgribende og byrdefuldt for et selskab end gennemførelse af en tvangsopløsning.

De sagkyndige skal kunne kræve de oplysninger af ledelsen, som må anses af betydning for bedømmelsen. Manglen-

de udlevering af oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen, kan straffes med bøde.

Idet en sådan undersøgelse vurderes at være omkostningskrævende og af indgribende karakter for selskabet, forudsættes, at det kun bliver anvendt i tilfælde, hvor der foreligger vægtige grunde herfor, samt at undersøgelse begrænses til de relevante forhold. En forudsætning for, at Erhvervsstyrelsen skal kunne anmode om erklæringen bliver udarbejdet, er også, at selskabet under en tidligere partshøring har fået mulighed for at fremkomme med oplysningerne.

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at indhente en erklæring er en afgørelse i forvaltningslovens forstand, jf. forvaltningslovens § 2. Det medfører, at der kan være krav om partshøring efter forvaltningslovens § 19, selv om en sådan pligt ikke følger af selskabsloven eller lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Erhvervsstyrelsens afgørelse om indhentelse af erklæringen vil ikke kunne indbringes for Erhvervsankenævnet efter den foreslåede ændring af selskabslovens § 371, stk. 2, og erhvervsvirksomhedslovens § 23 b, stk. 2.

Erhvervsstyrelsens udpegning af sagkyndige vil skulle ske efter prøvelse af den pågældendes habilitet i forhold til selskabet, dets ledelse og de eventuelle involverede i sagen.

Der er intet til hinder for, at den eller de sagkyndige under iagttagelse af omkostningsmæssige hensyn vil kunne antage en eller flere medhjælpere, som kan hjælpe den pågældende med at forestå undersøgelsen, som kan have et betydeligt omfang.

Erhvervsstyrelsen skal kunne fastsætte den eller de sagkyndiges vederlag ved afslutningen af undersøgelsen og afgivelsen af erklæringen. Ved fastsættelsen af vederlaget vil der skulle tages hensyn til blandt andet omfang og selskabets forhold.

Det foreslås desuden i selskabslovens § 133 at indsætte et nyt stk. 4 og i erhvervsvirksomhedslovens § 18 at indsætte et nyt stk. 3, der fastsætter, at henholdsvis selskabslovens § 133, stk. 1 og 2, og erhvervsvirksomhedslovens § 18, stk. 1 og 2, vil finde tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede ordning vil medføre, at ledelsen dels skal give de sagkyndige de oplysninger, som er nødvendige, dels lade den sagkyndige foretage de nødvendige undersøgelser. Det præciseres dog, at denne forpligtelse ikke indebærer, at ledelsen er forpligtet til at afgive oplysninger, der vil indebære selvinkriminering i strid med grundlæggende retssikkerhedsmæssige principper.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med gældende § 23 b, stk. 1, i selskabsloven, hvor Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalsselskabets vedtægter er overholdt. Tilsvarende vil være gældende i forhold til de sagkyndiges mulighed for at kræve oplysninger udleveret fra ledelsen.

Den foreslåede ordning vil dermed medføre, at Erhvervs-

styrelsen i særlige tilfælde har mulighed for at få undersøgt visse forhold i et selskab af en sagkyndig, der ikke er antaget af selskabet, men er uafhængighed i forhold til selskabet, dets ledelse og de eventuelle involverede i sagen.

3.1.5. Afsættelse af den valgte likvidator

3.1.5.1. Gældende ret

Efter de gældende regler om valg af likvidator er der ikke adgang for Erhvervsstyrelsen til at afvise eller afregistrere en likvidator, hvis denne reelt ikke foretager likvideringen af selskabet, eller hvis likvidatoren ikke udøver den faktiske ledelse af selskabet.

Det følger af selskabslovens § 217, stk. 1, at generalforsamlingen træffer beslutning om frivillig opløsning af et kapitalsselskab ved likvidation, såfremt andet ikke er fastsat i lovgivningen.

Det følger af selskabslovens § 218, stk. 1, 1 pkt., at generalforsamlingen vælger en eller flere likvidatorer til at foretage likvidationen af et selskab.

Videre følger det af selskabslovens § 218, stk. 2, at kapitalejere, der ejer mindst 25 pct. af selskabskapitalen, har ret til på generalforsamlingen at vælge en likvidator til at foretage likvidationen sammen med de øvrige likvidatorer, der er valgt af generalforsamlingen.

Det fremgår af selskabslovens § 219, stk. 1, at en eller flere likvidatorer træder i ledelsens sted. Det fremgår desuden, at selskabslovens bestemmelser om et selskabs ledelse finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på en eller flere likvidatorer.

Videre følger det af selskabslovens § 219, stk. 2, at likvidator kan til enhver tid afsættes af den, som har valgt eller udpeget den pågældende.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden finde anvendelse for virksomheder med begrænset ansvar, dvs. andelsselskaber med begrænset ansvar (A.M.B.A.), foreninger med begrænset ansvar (F.M.B.A.) og selskaber med begrænset ansvar (S.M.B.A.) med de fornødne afvigelser under hensyn til virksomhedernes særlige karakter, idet erhvervsvirksomhedslovens § 20 henviser til kapitel 14 i selskabsloven.

3.1.5.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsstyrelsen er via sin kontrolindsats blevet bekendt med, at nogle selskaber registrerer opløsning ved frivillig likvidation, men i realiteten fortsætter med at drive selskabet videre med en likvidator, som reelt ikke udøver faktisk ledelse eller likviderer selskabet. Erhvervsstyrelsen ser også sager, hvor stråmandskontrollen omgås ved på bagkant af Erhvervsstyrelsens kontrol at lade selskabet gå i frivillig likvidation og indsætte en likvidator, som alene er likvidator af navn, mens selskabets drift reelt fortsætter. Videre har Erhvervsstyrelsen erfaret, at selskaber, der er tvangsopløsningsstruet på grund af manglende ledelse, efter en kontrol om udøvelse af faktisk ledelse eller anden stråmandskontrol

ændrer status til frivillig likvidation i stedet for at vælge et nyt ledelsesmedlem. Dertil har Erhvervsstyrelsen modtaget henvendelser fra andre myndigheder, som har gjort samme erfaringer.

Hvis selskabet skal træde i frivillig likvidation, skal dette besluttes af selskabets ejere på en generalforsamling. Ejerne skal i den forbindelse udpege en likvidator. Det er likvidatoren, der herefter er ansvarlig for selskabet og dets nedlukning. Det betyder også, at selskabets ledelse fratræder, når beslutningen om opløsning ved frivillig likvidation vedtages. Erhvervsstyrelsen har efter gældende ret ikke hjemmel til at sikre, at likvidatoren faktisk likviderer selskabet, hvis den valgte likvidator reelt fortsætter med at drive selskabet videre, og de, der har valgt likvidatoren, ikke afsætter dem.

Erhvervsministeriet har overvejet, hvordan denne problematik kan løses. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at Erhvervsstyrelsen skal have hjemmel til at afvise eller afregistrere den valgte likvidator, hvis der er tvivl om, hvorvidt denne udøver den faktiske ledelse af selskabet, eller hvis selskabet reelt ikke bliver opløst. Det er hermed ikke Erhvervsministeriets intention, at bestemmelsen skal kunne benyttes overfor de regelrette likvidatorer, men alene at der skal være mulighed for at afregistrere en likvidator, som misbruger ansvaret for, at selskabet nedlukkes, eller afvise at registrere en likvidator, fordi der er tvivl om, hvorvidt likvidator skal udøve den faktiske ledelse af selskabet, mens det bliver likvideret.

En likvidationsproces indebærer, at et selskab, enten frivilligt eller ved tvang i form af en konkurs eller en tvangsopløsning, opløses og afvikles. Et solvent selskab kan frivilligt beslutte at træde i likvidation. Beslutningen træffes på selskabets generalforsamling.

Efter at selskabet har besluttet at træde i likvidation og i den forbindelse har udpeget en likvidator, overtager likvidator ledelsen af selskabet og har til opgave at afvikle selskabets aktiver og betale dets kreditorer. Likvidationen anmeldes til Erhvervsstyrelsen. Der gælder ikke krav om, at likvidator skal være en advokat eller en anden uafhængig rådgiver. Selskabets tidligere ledelse kan eksempelvis vælges som likvidator.

Likvidator opfordrer herefter samtlige af selskabets kreditorer til at anmelde deres krav over for likvidator. Likvidator afhænder herefter selskabets aktiver og betaler alle kreditorer, der har krav mod selskabet. Processen skal løbe mindst tre måneder, før den kan afsluttes, således at kreditorerne får tid til at anmelde deres krav.

I forbindelse med afslutning af likvidationen udarbejder likvidator et likvidationsregnskab, der viser, at alle kreditorer er betalt, og at alle aktiver er solgt. Likvidationsregnskabet er selskabets sidste regnskab og dækker perioden fra seneste årsrapport og frem til likvidationens afslutning. Selskabet afholder en afsluttende generalforsamling, hvor likvidationsregnskabet godkendes og likvidationen endeligt afsluttes. Selskabet ophører herefter med at eksistere, og

kapitalejerne modtager et eventuelt overskud, dvs. det, der er tilbage, efter at kreditorerne er betalt, og likvidationsomkostningerne ligeledes er dækket.

Erhvervsministeriet har overvejet, hvilket tiltag der vil være relevant at bruge overfor likvidatorer, der ikke endeligt afslutter selskabet ved frivillig likvidation, og hvor der er en formodning om, at selskabet reelt fortsætter sin drift videre med en likvidator, som ikke udøver den faktiske ledelse.

Erhvervsministeriet vurderer, at denne uhensigtsmæssige praksis bør ophøre, og at det fremadrettet skal sikres, at Erhvervsstyrelsen kan afvise eller afregistrere likvidator, hvis denne ikke udøver den faktiske ledelse af selskabet, eller hvis selskabet reelt ikke bliver likvideret. Erhvervsministeriet har overvejet andre tiltag, men eftersom afvisning eller afregistrering af en likvidator vil medføre, at selskabet ikke længere opfylder kravene til ledelsen efterselskabslovens kapitel 7, og Erhvervsstyrelsen på denne baggrund kan anmode Skifteretten om at opløse selskabet efter § 225, stk. 1, nr. 2, vurderer Erhvervsministeriet, at formålet efterleves bedst på denne måde. Erhvervsstyrelsen kan også fastsætte en frist til berigtigelse af forholdet efter § 225, stk. 2.

3.1.5.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at styrke de eksisterende regler i selskabsloven for at sikre mod omgåelse af Erhvervsstyrelsens stråmandskontrol.

Det foreslås at indsætte et nyt stykke 3 i § 219 i selskabsloven, hvorefter Erhvervsstyrelsen i tilfælde omfattet af § 217, stk. 1, hvor der er tvivl om, hvorvidt den valgte likvidator, jf. § 218, faktisk udøver ledelsen, jf. § 112, stk. 3, kan afvise at registrere den pågældende eller afregistrere den pågældende likvidator, hvis denne ikke udøver den faktiske ledelse af selskabet, eller selskabet reelt ikke bliver likvideret.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne afvise eller afregistrere den valgte likvidator, hvis der er tvivl om, hvorvidt likvidator, som er valgt på generalforsamlingen, udøver den faktiske ledelse af selskabet, eller selskabet reelt ikke bliver likvideret.

Eksempler på tilfælde, hvor der kunne opstå tvivl om, hvorvidt en likvidator udøver den faktiske ledelse, kunne blandt andet være, hvis der ikke kan fremvises dokumentation for, at likvidatoren handler på selskabets vegne, herunder eksempelvis ved manglende deltagelse i møder om selskabets afvikling eller manglende beslutningstagning vedrørende likvidationsprocessen.

Tvivl vil også kunne opstå, hvis likvidatoren ikke løbende påser selskabets økonomiske dispositioner, herunder adgang til selskabets bankkonti, sikring af forsvarlig bogføring i overensstemmelse med bogføringsloven samt løbende indberetning til Erhvervsstyrelsen. Ligeledes vil der kunne opstå tvivl, hvis likvidatoren ikke varetager den kommunikation internt og eksternt i selskabet, der naturligt vil varetages af ledelsen, f.eks. kontakten med selskabets ansatte, kapitalejere, samarbejdspartnere eller kreditorer. Det skal i den

forbindelse understreges, at vurderingen af, om likvidatoren udøver den faktiske ledelse af selskabet, altid beror på en konkret vurdering i forhold til selskabets formål, karakter og aktivitet.

Hvis den valgte likvidator er en professionel rådgiver, såsom en advokat m.v., vil likvidator oftest løbende rådføre sig med selskabets kapitalejere i forhold til processen omkring likvidationen af selskabet. At likvidator gør dette, vil som udgangspunkt ikke medføre, at der vil være tvivl om, hvorvidt likvidator udøver den faktiske ledelse af selskabet. Hvis der er tvivl om, hvorvidt den faktiske ledelse af selskabet eller likvidering af selskabet derimod helt overlades til kapitalejerne, eller til andre personer, vil det kunne give anledning til tvivl om, hvorvidt likvidatoren udøver den faktiske ledelse eller reelt likviderer selskabet.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden finde anvendelse for virksomheder med begrænset ansvar, dvs. andelsselskaber med begrænset ansvar (A.M.B.A.), foreninger med begrænset ansvar (F.M.B.A.) og selskaber med begrænset ansvar (S.M.B.A.) med de fornødne afvigelser under hensyn til virksomhedernes særlige karakter, idet erhvervsvirksomhedslovens § 20 henviser til kapitel 14 i selskabsloven.

3.1.6. Forbud mod fusioner og spaltning ifm. tvangsopløsning pga. kontrol af faktisk ledelse eller reelle ejere

3.1.6.1. Gældende ret

Det følger af selskabslovens § 236, at et kapitalsselskab efter bestemmelserne i kapitel 15 kan opløses uden likvidation ved overdragelse af kapitalsselskabets aktiver og forpligtelser som helhed til et andet kapitalsselskab mod vederlag til de ophørende kapitalsselskabers kapitalejere, dvs. ugentlig fusion. Det samme gælder, når to eller flere kapitalsselskaber sammensmeltes til et nyt kapitalsselskab, dvs. egentlig fusion. Overdragelserne kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Det følger af selskabslovens § 254, at et kapitalsselskab efter bestemmelserne i kapitel 15 ved spaltning kan overdrage en del af sine aktiver og forpligtelser til et eller flere bestående eller nye kapitalsselskaber, der dannes ved spaltningens gennemførelse. Overdragelserne kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Det følger af selskabslovens § 271, stk. 1, at kapitalsselskaber kan deltage i grænseoverskridende fusioner, hvor de øvrige deltagende selskaber er tilsvarende kapitalsselskaber, der hører under EU-/EØS-landes lovgivning. Den grænseoverskridende fusion kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Det fremgår af § 271, stk. 2, at et kapitalsselskab kan efter bestemmelserne i kapitel 16 opløses uden likvidation ved overdragelse af kapitalsselskabets aktiver og forpligtelser som helhed til et andet kapitalsselskab mod vederlag til kapitalejerne i det ophørende kapitalsselskab, dvs. ugentlig fusion. Det samme gælder, når to eller flere kapitalsselska-

ber sammensmeltes til et nyt kapitalsselskab, dvs. egentlig fusion.

Det følger af selskabslovens § 291, stk. 1, at kapitalsselskaber kan deltage i grænseoverskridende spaltninger, hvor de øvrige deltagende selskaber er tilsvarende kapitalsselskaber, der hører under EU-/EØS-landes lovgivning. Den grænseoverskridende fusion kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Efter de gældende regler om fusion, grænseoverskridende fusion, spaltning eller grænseoverskridende spaltning er der ikke fastsat regler om, at selskaber på grund af enten en kontrol af den faktiske ledelse af selskabet eller en kontrol af selskabets reelle ejere ikke kan indgå i en fusion, grænseoverskridende fusion, spaltning eller grænseoverskridende spaltning.

3.1.6.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsstyrelsen har bred adgang til at anmode skifteretten om at tvangsopløse et kapitalsselskab, heriblandt hvis den registrerede ledelse reelt er blevet afregistreret af Erhvervsstyrelsen, fordi ledelsen ikke har udøvet den faktisk ledelse af selskabet, eller hvis selskabet ikke har kunnet dokumentere selskabets reelle ejere.

Et selskab, som er blevet oversendt til tvangsopløsning, kan genoptages, hvis det forhold, som har ført til oversendelsen, berigtiges. Et selskab kan genoptages, senest 3 måneder efter at Erhvervsstyrelsen har anmodet skifteretten om at tvangsopløse selskabet. Hvis selskabet inden for de sidste 5 år tidligere har været under tvangsopløsning, kan genoptagelse dog ikke finde sted.

Ved en fusion eller grænseoverskridende fusion med et selskab eller en spaltning eller grænseoverskridende spaltning af et selskab under tvangsopløsning er der ikke krav om, at forholdet, som har ført til oversendelsen, berigtiges, før selskabet kan indgå i fusion, grænseoverskridende fusion, spaltning eller grænseoverskridende spaltning.

Erhvervsstyrelsen har via den selskabsretlige kontrol konstateret, at dette betyder, at de virksomheder, hvor det er konstateret, at den registrerede ledelse reelt ikke udøver den faktiske ledelse af selskabet, eller hvis selskabet ikke kan dokumentere selskabets reelle ejere, videreføres i et andet selskab. Det har den konsekvens, at det forsættende selskab i nogle tilfælde stadig ikke lever op til, at den registrerede ledelse udøver den faktiske ledelse, eller kan dokumentere selskabets reelle ejere. Erhvervsstyrelsen kan derfor starte processen på ny og oversende selskabet til tvangsopløsning, hvorefter selskabet kan undslå sig tvangsopløsningen ved at indgå i en fusion, spaltning, grænseoverskridende fusion eller grænseoverskridende spaltning.

Erhvervsministeriets har overvejet, hvordan denne type omgåelse kan undgås, og har overvejet, at selskaber, som er oversendt til tvangsopløsning på baggrund af Erhvervsstyrelsens kontrol af faktisk ledelse eller kontrol af selskabets reelle ejere, ikke skal have mulighed for at videreføre virk-

somhedens aktiviteter i en anden virksomhed ved at indgå i en fusion, spaltning, grænseoverskridende fusion eller grænseoverskridende spaltning, idet at den mulighed åbner for at regler om faktisk ledelse kan omgås, hvilket ses i dag. Selskaberne bør deres i disse tilfælde afskæres mulighed for nationale og grænseoverskridende fusioner og spaltninger.

Erhvervsministeriet har overvejet, hvorvidt dette vil være for indgribende for selskaber, men vurderer, at såfremt der er et legitimt hensyn til at indgå i nationale og grænseoverskridende fusioner og spaltninger vil det blot forudsætte, at selskabet genoptages forinden. Det vil dog kræve, at forholdene, der førte til oversendelse til skifteretten med henblik på tvangsopløsning, bringes i overensstemmelse med selskabslovgivningen. Dermed sikres, at der ikke sker omgåelse.

3.1.6.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 4 i § 228 i selskabsloven, der fastsætter, at kapitalselskaber, som er oversendt til tvangsopløsning på baggrund af Erhvervsstyrelsens kontrol af faktisk ledelse, jf. § 23 b, stk. 1, eller kontrol af selskabets reelle ejere, jf. § 58 a, stk. 6, ikke kan indgå i en fusion, spaltning, grænseoverskridende fusion eller grænseoverskridende spaltning.

Den foreslåede ordning vil medføre, at hvis Erhvervsstyrelsen i sin selskabsretlige kontrol af den faktiske ledelse eller kontrol af selskabets reelle ejere har oversendt et kapitalselskab til tvangsopløsning, så kan kapitalselskabet ikke indgå i en fusion, spaltning, grænseoverskridende fusion eller grænseoverskridende spaltning.

Den foreslåede ordning vil sikre, at Erhvervsstyrelsens kontrol ikke omgås, og vil således bidrage til, at Erhvervsstyrelsens sanktioner får den tilsigtede effekt.

3.1.7. Filialbestyrers faktiske ledelse og sletning af filialer

3.1.7.1. Gældende ret

Reglerne for filialer af udenlandske kapitalselskaber følger af kapitel 19 i selskabsloven.

Alle udenlandske aktieselskaber, partnerselskaber og anpartsselskaber og selskaber med en tilsvarende selskabsform har en umiddelbar adgang til at etablere en filial i Danmark. Som udgangspunkt er det kun udenlandske aktieselskaber, anpartsselskaber og partnerselskaber, og selskaber med en tilsvarende retsform, der kan benytte adgangen i selskabsloven til at drive virksomhed i Danmark gennem en filial. Det vil sige udenlandske selskaber, der i hjemlandet er organiseret i en form, der er direkte sammenlignelig med de nævnte danske selskabsformer. Selskaber fra EU- og EØS-lande og selskaber fra tredjelande har den samme umiddelbare adgang til at etablere en filial i Danmark.

Det er udenlandske aktieselskaber, partnerselskaber og anpartsselskaber og selskaber med en tilsvarende selskabsform, som kan drive virksomhed gennem en filial her i landet, jf. § 345 i selskabsloven.

Det følger af selskabslovens § 346, stk. 1, at filialen skal ledes af en eller flere filialbestyrere. Videre fremgår det af selskabslovens § 346, stk. 2, at filialbestyrere skal være myndige og ikke må være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7. I øvrigt finder lovens bestemmelser om medlemmer af ledelsen med de fornødne afvigelser tilsvarende anvendelse på filialbestyrere.

Det følger af § 348, at et udenlandsk hovedselskab er i alle retsforhold, der udspringer af dets virksomhed her i landet, underlagt dansk ret og danske domstoles afgørelser.

Det fremgår af § 349, stk. 1, at oprettelse af en filial skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system eller anmeldes til registrering i Erhvervsstyrelsen. Kapitel 2 finder tilsvarende anvendelse.

Det følger af anmeldelsesbekendtgørelsens § 19, stk. 1, nr. 5, at ved anmeldelse af oprettelse af en filial af et udenlandsk kapitalselskab skal filialbestyrere registreres og filialbestyrerens fuldmagt skal vedlægges anmeldelsen, jf. § 19, stk. 2, nr. 3.

Videre følger det af § 21, stk. 2, i anmeldelsesbekendtgørelsen, at udskiftes en filialbestyrer, skal anmeldelsen vedlægges en tilbagekaldelse af den hidtidige filialbestyrers fuldmagt samt en fuldmagt til den nye filialbestyrer.

Efter de gældende regler er det ikke muligt at slette en filial, som ikke kan kontaktes på sin registrerede hjemstedsadresse. Efter § 23 e i selskabsloven og § 17 e i erhvervsvirksomhedsloven er det dog allerede muligt at sanktionere kapitalselskaber og virksomheder med begrænset hæftelse, hvis disse ikke kan kontaktes på deres registrerede hjemstedsadresse.

Ifølge § 350, stk. 1, slettes en filial i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis 1) selskabet sletter filialen eller anmelder, at det ønsker filialen slettet, 2) filialen ikke har nogen filialbestyrer, og dette ikke afhjælpes senest ved udløbet af en frist fastsat af Erhvervsstyrelsen, 3) filialbestyreren ikke til Erhvervsstyrelsen har indsendt eventuelt revideret årsregnskab m.v. for det udenlandske selskab i overensstemmelse med årsregnskabslovens §§ 143 og 144, og dette forhold ikke afhjælpes senest ved udløbet af en frist fastsat af styrelsen eller 4) en fordringshaver i en filial af et selskab, der ikke er hjemmehørende i et EU- eller EØS-land, godtgør ikke at kunne opnå fyldestgørelse for sit krav i selskabets aktiver her i landet.

Viser det sig efter sletningen, at de forhold, der har ført til sletningen, ikke længere foreligger, kan Erhvervsstyrelsen genregistrere filialen, efter at det pågældende udenlandske selskab har anmodet herom, jf. selskabslovens § 350, stk. 2, 1. pkt.

Det følger af § 350, stk. 3, at i de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, nr. 4, må det pågældende udenlandske selskab ikke oprette en ny filial, og filialen må ikke genregistreres, før fordringshaveren enten er fyldestgjort eller samtykker i oprettelsen.

Der følger af § 1, stk. 2, 2 pkt. i erhvervsvirksomhedsloven, at filialer af tilsvarende udenlandske virksomheder tillige er omfattet af loven.

Det følger herudover af § 6, stk. 8, i erhvervsvirksomhedsloven, at en filial af en udenlandsk virksomhed i sit navn skal optage ordet »filial« og tydeligt angive virksomhedens nationalitet.

Endelig følger det af § 8, stk. 2, i erhvervsvirksomhedsloven, at filialer af udenlandske virksomheder med begrænset ansvar skal anmeldes til registrering af filialbestyreren.

I dag gælder regler om faktisk ledelse ikke for filialbestyrer, og der er ikke regler, om at filialer skal kunne kontaktes på hjemstedadressen.

3.1.7.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsstyrelsen har via den selskabsretlige kontrol, som styrelsen udfører, set en stigning i benyttelsen af filialer af udenlandske kapitalselskaber, særligt britiske 1-pund selskaber. Det forhold, at filialbestyrere ikke er omfattet af kravet om faktisk ledelse, betyder, at det vil være muligt for et ikke-regelret udenlandsk selskab at indsætte en person, som er registreret og formelt fremstår som bestyrer af filialen, men uden at denne person udøver reelle ledelsesmæssige forpligtelser for filialen. Det vil sige, at en person indsættes som filialbestyrer af navn, men ikke af gavn.

Erhvervsministeriet har derfor overvejet, hvorvidt regler om faktisk ledelse skal udvides til at omfatte filialbestyrere. Ved at stille krav om, at filialbestyrere er omfattet af kravet om faktisk ledelse, vil det blive muligt for Erhvervsstyrelsen at føre kontrol med, om filialbestyrer faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer.

Filialbestyreren eller filialbestyrerne har ubegrænset fuldmagt til at handle på filialens vegne og derved forpligte hovedselskabet. Filialbestyreren kan dermed agere på samme vis som direktionen i moderselskabet, hvorfor selskabslovens regler om faktisk ledelse også burde finde anvendelse på filialbestyrere med de fornødne afvigelser.

Erhvervsministeriet har overvejet, at hvorvidt dette betyder, at filialbestyreren skal udføre alle opgaverne selv og sikre og påse overholdelsen af de forskellige forhold. Efter selskabsloven omfatter filialbestyrerens opgaver bl.a. at sikre en forsvarlig organisation af filialens virke.

Erhvervsministeriet har vurderet, at det vil afhænge af en konkret vurdering af, hvilke opgaver der tilkommer filialbestyreren i den enkelte filial. Nogle filialer vil have en aktivitet, der kan sidestilles med aktiviteten i et driftsselskab, mens andre filialer vil have en meget begrænset aktivitet, hvor filialen alene er oprettet med et begrænset formål for øje. Det væsentlige er, hvorvidt filialbestyreren kan dokumentere at have udført de opgaver, der tilkommer denne i henhold til filialens formål og aktivitet. Som minimum må det forventes at filialbestyreren påser overholdelsen af dansk ret i relation til filialen.

Der vil ved en kontrol af overholdelsen af bestemmelsen blive lagt vægt på, om personen har udført de opgaver, som tilkommer filialbestyreren i henhold til hovedselskabets øvrige forhold.

Herudover er det Erhvervsministeriets vurdering, at en filial bør kunne slettes i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis filialbestyreren ikke udøver den faktiske ledelse af filialen, og den faktiske ledelse foretages af en anden person, eller personer, som ikke er registreret som filialbestyrer.

Erhvervsministeriet har derudover overvejet, hvorvidt regler om faktisk ledelse i selskabsloven er tilstrækkelige, idet at der forelægger en retlig uklarhed om, hvorvidt Erhvervsstyrelsen skal foretage en konkret vurdering af, om styrelsen formoder, at et ledelsesmedlem vil blive eller har været anvendt som stråmand, eller Erhvervsstyrelsen skal foretage en vurdering af, om der er tvivl om, hvorvidt det er det pågældende ledelsesmedlem, der skal udøve den faktiske ledelse, før Erhvervsstyrelsen kan afvise at registrere eller afregistrere et ledelsesmedlem, vurderer Erhvervsministeriet derfor, at der skal ske nyaffattelse af bestemmelsen omkring faktisk ledelse i selskabslovens § 23 f, stk. 3 i forlængelse heraf.

Udover filialbestyreren vil det udenlandske hovedselskabs ledelsesmedlemmer også have mulighed for at kunne tegne filialen i henhold til den tegningsregel, der er fastsat i det udenlandske hovedselskabets vedtægter. Hovedselskabet ledelse kan tegne filialen i kraft af at være den øverste ansvarlig i selskabet, da filialen ikke selskabsretligt er en særskilt juridisk enhed, men derimod en integreret afdeling af det udenlandske hovedselskab. Med lovforslaget lægges der ikke op til, at kravet om faktisk ledelse også skal gælde for det udenlandske hovedselskabs ledelse, ligesom de heller ikke skal registreres i CVR. Hvis der derimod er sammenfald mellem filialbestyreren og en af de tegningsberettigede i det udenlandske hovedselskab ledelse, vil filialbestyreren være omfattet af kravet om faktisk ledelse.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at det vil sikre, at de filialbestyrere, som registreres eller er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, er dem, der faktisk udøver ledelsesorganets opgaver.

Der har de senere år været en række sager, hvor fiktive adresser har været brugt i et forsøg på at skjule de ansvarlige bag økonomisk svindel og skatteunddragelse. Virksomheders hjemsted er den adresse, hvor virksomheden kan kontaktes, det vil sige modtage post, og det skal være muligt at komme i kontakt med ledelsen eller en repræsentant for ledelsen, f.eks. en advokat. Det er afgørende, at det er muligt at forkynde en stævning mod virksomheden på virksomhedens registrerede hjemsted. For nuværende valideres alle danske virksomheders adresser af Danmarks Adresse Register (DAR).

Et forkert registreret hjemsted for virksomheder og filialer og ugyldige bopælsadresser for personer gør det selvsagt vanskeligt for Erhvervsstyrelsen og andre private og offentlige aktører at finde frem til de reelt ansvarlige for en virk-

somhed. Internationalt er der stor fokus på gennemsigtighed i selskabskonstruktioner for at forebygge hvidvask og anden økonomisk kriminalitet. Offentligt tilgængelige oplysninger medvirker til at dæmpe op herfor, men det forudsætter, at oplysningerne er valide. Det har væsentlig betydning, at både myndigheder og erhvervslivet generelt kan handle i tillid til, at grunddata om virksomheder er korrekte. Erhvervsstyrelsens kontrol har vist, at der ofte ikke er overensstemmelse mellem adresseoplysningerne i CVR og de faktiske forhold for filialer for udenlandske kapitalselskaber. Derudover har styrelsen konstateret, at denne uoverensstemmelse benyttes til at foretage økonomisk kriminalitet, idet de relevante myndigheder, som eksempelvis Erhvervsstyrelsen, eller kreditorer ikke kan komme i kontakt med virksomheden.

Erhvervsministeriet har derfor overvejet, hvorledes det kan håndteres, og finder, at de vil være hensigtsmæssigt at give Erhvervsstyrelsen adgang til at slette en filial af et udenlandsk kapitalselskab, som ikke kan kontaktes på den registrerede hjemstedsadresse. Erhvervsstyrelsen er den centrale danske registermyndighed, der administrerer CVR, og andre myndigheder og kreditorer skal have tillid til, at de data, der fremgår af CVR, stemmer overens med virkeligheden. Hvis en filial ikke kan kontaktes på den registrerede hjemstedsadresse, vil det være formålstjenesteligt, at Erhvervsstyrelsen kan slette filialen i CVR.

Ydermere vurderer Erhvervsministeriet, at det er væsentligt, at reglerne om faktisk ledelse af filialer også udvides til at gælde for filialer af udenlandske virksomheder med begrænset ansvar, der er omfattet af erhvervsvirksomhedsloven, således reglerne og kontrollen er tilsvarende med denne type af filialer.

Samlet set vurderer Erhvervsministeriet, at ovennævnte tiltag vil være positive tiltag, som vil styrke de værn, der allerede er i selskabslovgivningen, mod brug af stråmænd, men samtidig også sikre mod omgåelse af Erhvervsstyrelsens stråmandskontrol.

3.1.7.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte nye bestemmelser i § 346 som stk. 3 og 4, i selskabsloven, hvorefter filialbestyrere, som registreres efter § 10, skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer, jf. kapitel 7, og ikke må være frakendt retten til at være ledelsesmedlem i en erhvervsvirksomhed i henhold til lovgivningen her i landet eller et andet EU- eller EØS-lands lovgivning.

Derudover foreslås det, at der sker nyaffattelse af § 23 f, stk. 3, hvor henvisningen til filialbestyrere tilføjes og de specielle bemærkninger til § 23 f, stk. 3 skrives på ny med henblik på at afklare retlige uklarheder omkring faktisk ledelse.

Den foreslåede ordning vil medføre, at filialbestyrere, som er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, vil skulle være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer, hvilket betyder, at de personer, der registreres som filialbestyrere, vil skulle være dem, der faktisk udøver le-

delsesorganets opgaver specifikt efter selskabslovens §§ 115-119. Dette medfører ikke nødvendigvis, at filialbestyreren vil skulle udføre alle opgaverne selv, men filialbestyreren vil skulle sikre og påse overholdelsen af de forskellige forhold. Den foreslåede ordning medfører også, at Erhvervsstyrelsen enten vil kunne afvise at registrere en filialbestyrer, hvis der er tvivl om, at denne skal udøve den faktiske ledelse i virksomheden, eller afregistrere en filialbestyrer fra ledelsen i filialen.

Hensigten med bestemmelsen er ikke, at Erhvervsstyrelsen vil skulle afvise eller afregistrere ledelsesmedlemmer ved manglende ledelsesudøvelse. Hensigten med bestemmelsen er, at Erhvervsstyrelsen vil kunne afvise eller afregistrere et ledelsesmedlem, hvor Erhvervsstyrelsen er i tvivl om, hvorvidt ledelsesmedlemmet udøver den faktiske ledelse af selskabet, eller om det er en anden, som faktisk udøver ledelsen af selskabet.

Derudover må filialbestyrere ikke være frakendt retten til være ledelsesmedlem i en erhvervsvirksomhed i henhold til lovgivningen her i landet eller et andet EU- eller EØS-lands lovgivning. Formålet er at ensrette bestemmelserne om ledelse i kapitalselskaber med regler om filialbestyrer. Det skal således ikke være muligt at omgå en frakendelse til være ledelsesmedlem i en erhvervsvirksomhed i henhold til lovgivningen her i landet eller et andet EU- eller EØS-lands lovgivning ved at oprette et selskab i udlandet og derefter en filial i Danmark.

Derudover foreslås der indsat en ny bestemmelse i erhvervsvirksomhedsloven om, at for filialer af virksomheder med begrænset ansvar finder selskabslovens §§ 346-350 anvendelse med de fornødne tilpasninger. Dermed sikres, at de nye regler om filialer i selskabsloven også finder anvendelse for virksomheder med begrænset ansvar, der omfattet af erhvervsvirksomhedsloven, og at der gives mulighed for at slette disse.

Med det foreslåede § 350, stk. 1, nr. 2, i selskabsloven, nr. 24, foreslås det, at en filial slettes i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis filialen ikke kan kontaktes på det opgivne hjemsted.

Den foreslåede ordning vil medføre, at en filial slettes, hvis denne ikke vil kunne kontaktes på det opgivne hjemsted.

3.1.8. Offentliggørelse af kurator i Erhvervsstyrelsens it-system

3.1.8.1. Gældende ret

Det følger af selskabslovens § 233, stk. 1, at begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs kun kan indgives på selskabets vegne af det centrale ledelsesorgan eller, hvis selskabet er under likvidation, af likvidator.

Det følger desuden af bestemmelsens stk. 4, at når der er indgivet konkursbegæring, kan der ikke foretages regi-

streringer vedrørende kapitalselskabet bortset fra ændringer vedrørende eventuelt valg af revisor.

Herudover fremgår det af bestemmelsens stk. 6, at i et selskab, hvori rekonstruktøren har overtaget ledelsen, kan der ikke foretages registreringer vedrørende selskabet bortset fra ændringer vedrørende eventuel revisor udpeget af rekonstruktøren eller ændringer, som er besluttet af generalforsamlingen med rekonstruktørens samtykke.

Det følger herudover af erhvervsfondslovens § 122, at begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs kan kun indgives på fondens vegne af bestyrelsen, fondsmyndigheden eller, hvis fonden er i likvidation, af likvidator. Skifteretten giver Erhvervsstyrelsen som registreringsmyndighed meddelelse om rekonstruktionsbehandling eller konkurs.

Det følger desuden af bestemmelsens stk. 4, at når der er indgivet konkursbegæring, kan der ikke træffes beslutning om ændring af de registrerede forhold vedrørende fonden bortset fra ændringer vedrørende den skifteretsudnævnte revisor eller fusion, jf. § 91, stk. 8, og eventuelle bestemmelser udstedt i medfør af § 106.

Herudover følger det af stk. 5, at i en fond, hvori rekonstruktøren har overtaget ledelsen, kan der ikke træffes beslutning om ændring af de registrerede forhold vedrørende fonden bortset fra ændringer vedrørende revisor udpeget af rekonstruktøren.

Erhvervsvirksomhedslovens § 20 fastsætter, at for opløsning af virksomheder med begrænset ansvar, dvs. andelsselskaber med begrænset ansvar (A.M.B.A.), foreninger med begrænset ansvar (F.M.B.A.) og selskaber med begrænset ansvar (S.M.B.A.) gælder kapitel 14 i selskabsloven, der bl.a. omfatter selskabslovens § 233, med de fornødne afvigelser under hensyn til virksomhedernes særlige karakter, jf. dog § 20 a.

Det følger derudover af lov om Det Centrale Virksomhedsregister, § 11, nr. 7, at for juridiske enheder optages grunddata i Det Centrale Virksomhedsregister om navn, adresse, bopælsland, statsborgerskab og CPR- eller CVR-nummer for fuldt ansvarlige deltagere, stiftere, ejere og ledelsesmedlemmer, hvis oplysningerne registreres i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov eller i henhold til anden lovgivning.

Selskabsloven, erhvervsfondsloven og erhvervsvirksomhedsloven indeholder ingen regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger om kuratorer.

Det følger af konkurslovens § 107, stk. 1, at skifteretten, straks efter at konkursdekret er afsagt, udpeger en eller flere kuratorer efter at have rådført sig med de fordringshavere, der er til stede.

Efter konkurslovens § 109, stk. 1, 1. pkt., indrykker skifteretten straks en bekendtgørelse om konkursen i Statstidende.

3.1.8.2 Erhvervsministeriets overvejelser

Erhvervsstyrelsen får årligt mange henvendelser om, hvem der udpeget som kuratorer i selskaber under konkurs.

Myndighederne kommunikerer i dag i vid udstrækning digitalt med borger, og oplysninger om selskaberne forventes at kunne fremfindes digitalt og samlet.

Det fremgår af Danmarks Domstoles overordnede strategi for 2019-2022, at en stabil og fremtidssikret it-systemunderstøttelse er afgørende for, at domstolene kan møde brugerne professionelt og tidssvarende, have kortere sagsbehandlingstider, skabe mere ensartethed og sikre kvalitet og effektivitet.

Værdier og mål fra strategien for 2019-2022 er fastholdt i Danmarks Domstoles overordnede strategi for 2023-2027.

På den baggrund finder Erhvervsministeriet det hensigtsmæssigt, at oplysninger om kurator fremover kan søges frem i Det Centrale Virksomhedsregister for kapitalselskaber omfattet af selskabsloven eller en virksomhed med begrænset ansvar, dvs. andelsselskab med begrænset ansvar (A.M.B.A.), foreninger med begrænset ansvar (F.M.B.A.), selskaber med begrænset ansvar (S.M.B.A.), interessentskaber (I/S) og kommanditselskaber (K/S), der registreres i henhold til erhvervsvirksomhedsloven samt erhvervsdrivende fonde omfattet af erhvervsfondsloven. Det er derfor Erhvervsministeriets vurdering, at kuratorer udpeget af skifteretten bør registreres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Det er skifteretten, der udpeger kurator efter at have rådført sig med de fremmødte kreditorer. Kurator skal repræsentere konkursboet i enhver henseende, og vedkommende vil typisk være advokat.

Når skifteretten har afsagt et konkursdekret, mister ledelsen/ejeren retten til at disponere over selskabet, da selskabet nu er under konkursbehandling. Det vil sige, at selskabet ikke længere har ret til at overdrage eller opgive sine ejendele, modtage betaling eller andre ydelser, modtage opsigelser, reklamationer og lignende erklæringer, stifte forpligtelser eller på anden måde råde over selskabets formue.

Erhvervsministeriet vurderer, at kurator derfor anses for at træde i ledelsens sted, og at der med § 11, nr. 7, i lov om Det Centrale Virksomhedsregister om offentliggørelse af oplysninger for ledelsesmedlemmer er hjemmel til offentliggørelse af oplysninger om kurator i Det Centrale Virksomhedsregister.

3.1.8.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 4 i selskabslovens § 233 og at indsætte et nyt stk. 4 i erhvervsfondslovens § 122, der fastsætter, at når skifteretten har udpeget en eller flere kuratorer, meddeler skifteretten dette til Erhvervsstyrelsen, som registrerer udpegelsen i Erhvervsstyrelsens it-system.

Den foreslåede ordning vil indebære, at skifteretten forpligtes til at give meddelelse om kuratorer, når kapitalselskaber omfattet af selskabsloven og erhvervsdrivende fonde

omfattet af erhvervsfondsloven tages under konkursbehandling, og skifteretten har udpeget en kurator.

Den foreslåede ordning vil desuden indebære, at skifteretten forpligtes til at give meddelelse om kuratorer, når virksomheder med begrænset ansvar, dvs. andelsselskaber med begrænset ansvar (A.M.B.A.), foreninger med begrænset ansvar (F.M.B.A.) og selskaber med begrænset ansvar (S.M.B.A.), omfattet af erhvervsvirksomhedsloven, tages under konkursbehandling, og skifteretten har udpeget en kurator som følge af, at selskabslovens kapitel 14 finder anvendelse med de fornødne afvigelser under hensyn til virksomhedernes særlige karakter.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden medføre, at oplysning om kuratorer vil blive registreret i Erhvervsstyrelsens it-system og vil blive offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister på www.cvr.dk.

Herudover vil den foreslåede ordning medføre, at det vil blive lettere for offentligheden at finde ud af, hvem der er udpeget til at være kurator i et givent selskab.

3.1.9. Frakendelse og generhvervelse af godkendelsen som revisor

3.1.9.1. Udvidelse af Revisornævnets sanktionsmuligheder i sager om forbud og frakendelse af godkendelsen som revisor

3.1.9.1.1. Gældende ret

Revisorlovens § 44, stk. 1-4, fastsætter Revisornævnets sanktionsmuligheder over for revisorer, der tilsidesætter de pligter, som stillingen medfører. Revisorer, som har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udøvelsen af deres virksomhed, kan efter omstændighederne betinget frakendes deres godkendelse efter § 44, stk. 2, pålægges forbud mod at udøve en eller flere af flere af de i bestemmelsen opregnede aktiviteter efter § 44, stk. 3, eller helt frakendes godkendelsen som revisor i en nærmere fastsat periode eller ind til videre efter § 44, stk. 4. Det følger af revisorlovens § 43, stk. 2, sidste pkt., at Revisornævnet i sager, hvor spørgsmål om frakendelse, forbud eller betinget frakendelse kommer på tale, kun kan træffe afgørelse om frakendelse, forbud eller betinget frakendelse, hvis klager har nedlagt påstand om anvendelse af en sådan sanktion.

Betingelsen om, at klager skal have nedlagt påstand om frakendelse mv. for, at Revisornævnet kan bringe disse sanktioner i anvendelse, blev indsat i revisorloven ved Lov nr. 631 af 8. juni 2016. Bestemmelsen kodificerede en allerede gældende praksis ved Revisornævnet og blev indsat for at styrke den indklagedes revisors retssikkerhed. Bestemmelsen indebærer, at nævnet formelt er afskåret fra at anvende de anførte sanktioner i tilfælde, hvor klager ikke har nedlagt påstand herom i forbindelse med indbringelse af sagen for nævnet. I tilfælde, hvor klager alene har nedlagt påstand om frakendelse, er nævnet ikke afskåret fra – som det mindre i det mere – at nedlægge forbud eller statuere betinget frakendelse. Modsat er nævnet afskåret fra at frakende revisor

dennes godkendelse, hvor klager kun har nedlagt påstand om forbud, men nævnet er da ikke afskåret fra at statuere betinget frakendelse, da en betinget frakendelse er mindre indgribende end et forbud.

3.1.9.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Spørgsmålet om nedlæggelse af forbud eller frakendelse af godkendelsen som revisor vil alene komme på tale i sager om særligt grove og gentagne forsømmelser fra revisors side.

Begrænsningen af Revisornævnets adgang til at bringe visse sanktioner i anvendelse har i praksis ført til, at Revisornævnet i flere tilfælde har været afskåret fra at nedlægge forbud eller frakende revisorer deres godkendelse, selv om det efter sagernes konkrete omstændigheder har været relevant at overveje disse sanktioner.

Ud fra en lighedsbetragtning findes det uhensigtsmæssigt, at nævnet af formelle årsager skal være afskåret fra at tage stilling til anvendelsen af disse sanktioner med den konsekvens, at nævnet er bundet til at fastsætte en mildere sanktion, end sagernes alvor og faktiske omstændigheder tilsiger.

Dette hensyn gør sig med særlig styrke gældende i sager, hvor klagen indbringes af personer, eksempelvis kuratorer, som ikke kan forventes at have indgående kendskab til nævnets sanktionspraksis, og dermed hvorvidt det er relevant at nedlægge påstand om forbud eller frakendelse i forbindelse med klagen.

For så vidt angår spørgsmålet om den indklagedes retssikkerhed bemærkes det, at der allerede efter gældende ret stilles særlige krav til Revisornævnets sammensætning ved behandlingen af sager, hvor rettighedsfrakendelse efter § 44, stk. 4-6, nedlæggelse af forbud efter § 44, stk. 3 og 6, 3. pkt., eller betinget frakendelse efter § 44, stk. 2, kan komme på tale. I sådanne sager skal enten formanden eller én næstformand, samt mindst to statsautoriserede revisorer og et tilsvarende antal repræsentanter for regnskabsbrugerne deltage i sagens behandling, jf. § 43, stk. 2, 4 pkt. Angår klagen en registreret revisor, skal så vidt muligt to registrerede revisorer samt et tilsvarende antal repræsentanter for regnskabsbrugerne deltage ved behandlingen. Endvidere, hjemler revisorlovens § 52 en særlig adgang til at indbringe nævnets afgørelser i frakendelses- og forbudssager for domstolene.

Det vurderes på den baggrund, at de gældende krav om nævnets sammensætning og den særlige adgang til domstolsprøvelse af dets afgørelser i sager om nedlæggelse af forbud samt betinget og ubetinget frakendelse af godkendelsen som revisor udgør et betryggende værn om den indklagedes retssikkerhed – navnlig henset til, at alvoren af de forhold, som efter nævnets praksis kan begrunde anvendelsen af disse sanktioner, må være kendelig for den indklagede revisor.

3.1.9.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås på ovenstående baggrund at ophæve bestemmelsen, som indskrænker Revisornævnets adgang til at anvende sanktioner forbud og frakendelse af godkendelsen som revisor til de sager, hvor klager har nedlagt påstand herom. Revisornævnets vil dermed få mulighed for at frakende eller begrænse en godkendt revisors ret til at virke som revisor i henhold til revisorlovens § 44 i alle tilfælde, hvor nævnet vurderer, at betingelserne derfor er opfyldt – uanset klagers eventuelle sanktionspåstand.

Det forudsættes dog, at de påtaleberettigede myndigheder, som hidtil, vil nedlægge den relevante sanktionspåstand i forbindelse med indbringelse af sager for Revisornævnet.

3.1.9.2. Vilkår om særlig prøve ved betinget frakendelse af godkendelsen som revisor

3.1.9.2.1. Gældende ret

Efter revisorlovens § 44, stk. 2, kan Revisornævnet betinget frakende en revisor godkendelsen. En betinget frakendelse sker på vilkår af, at vedkommende i en prøvetid på op til 5 år regnet fra Revisornævnets afgørelse ikke tilsidesætter god revisorskik under sådanne omstændigheder, at vedkommende efter en samlet bedømmelse skal frakendes godkendelsen. Sanktionen finder især anvendelse, hvor der foreligger grov tilsidesættelse af revisors pligter som offentlighedens tillidsrepræsentant, jf. lovens § 16, men hvor der dog ikke er et tilstrækkeligt grundlag for at frakende revisor godkendelsen efter lovens § 44, stk. 4. Det vil eksempelvis komme på tale i tilfælde, hvor der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at antage, at den pågældende ikke i fremtiden vil udøve sin virksomhed på forsvarlig måde. Prøvetidens længde afhænger af karakteren af revisors forseelse, herunder antallet af forhold, der danner grundlag for den betingede frakendelse.

Virkningen af en betinget frakendelse er, at den pågældende revisor får en særlig påmindelse om, at kvaliteten af hans/hendes revisionsarbejde ikke lever op til gældende standarder, og at en fortsættelse af revisionsarbejdet uden forbedringer af kvaliteten må forventes at føre til, at godkendelsen som revisor frakendes. En betinget frakendelse medfører ikke umiddelbart begrænsninger i revisors erhvervsmuligheder eller de opgaver, som revisor kan påtage sig. En afgørelse om betinget frakendelse kan kombineres med ikendelse af bøde i henhold til sædvanlig praksis for den pågældende type forseelse. Revisornævnet kan ikke efter gældende ret stille supplerende vilkår, herunder om aflæggelse af en kontrollerende prøve, i forbindelse med en betinget frakendelse af en revisors godkendelse.

3.1.9.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

Der kan i praksis forekomme tilfælde, hvor en revisor, som opfylder betingelserne for at blive ikendt en betinget frakendelse, har udvist en sådan mangel på forståelse af helt elementære og grundlæggende krav til en godkendt revisors arbejde, at det rejser begrundet tvivl om vedkommendes faglige indsigt og bevidsthed om de forpligtelser, der følger

med den beskyttede titel som statsautoriseret eller registreret revisor. Det vurderes hensigtsmæssigt, at Revisornævnet i sådanne tilfælde får udvidede beføjelser til at fastsætte en sanktion, som ikke blot tjener som en kraftig indskærpelse, men tillige efterprøver revisors faglighed.

3.1.9.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at give Revisornævnet mulighed for fremover at fastsætte som supplerende vilkår ved betingede frakendelser af godkendelsen som statsautoriseret eller registreret revisor, at vedkommende består en særlig prøve svarende til den prøve, som efter revisorlovens § 9, stk. 3, kan aflægges af personer, der i en periode ikke har virket som revisor og i den periode ikke har gennemført den obligatoriske efteruddannelse, eksempelvis i anledning af deponering, frakendelse, fratagelse eller bortfald af godkendelsen som revisor. Kravene til den særlige prøve efter revisorlovens § 9, stk. 3, er fastsat i bekendtgørelse nr. 755 af 2. september 2026 om eksamener m.v. for godkendte revisorer. Der er tale om en mundtlig prøve, som skal godtgøre, at revisor har et passende fagligt niveau (masterniveau) inden for de fagområder, der indgår i den mundtlige prøve ved revisoreksamen. Dvs. fagområder inden for revision og regnskabsvæsen, ligesom bl.a. selskabsret, skatteret, konkursret m.v. kan indgå, i det omfang, det har betydning for revision eller anden erklæringsafgivelse. Ved at stille som supplerende vilkår, at revisor aflægger en kontrollerende prøve, opnås således en større sikkerhed om vedkommendes faglige indsigt og bevidsthed om de særlige forpligtelser, der følger med den beskyttede titel som statsautoriseret eller registreret revisor.

3.1.9.3. Skærpede betingelser for generhvervelse af godkendelsen som revisor efter ophør og udløb af frakendelse

3.1.9.3.1. Gældende ret

Efter revisorlovens § 9, stk. 2, kan en revisor, hvis godkendelse enten har været bortfaldet eller frataget, anmode om at få godkendelsen sat i kraft på ny, hvis årsagen til godkendelsens bortfald eller fratagelse ophører, eller hvis frakendelsen af godkendelsen udløber eller ophæves. For at få godkendelsen sat i kraft på ny og blive optaget i det offentlige register over godkendte revisorer forudsættes det, at vedkommende ikke har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover, samt at betingelserne i lovens § 3, stk. 1, nr. 1 om bopæl, nr. 2 om retlig handleevne, nr. 3 om rekonstruktion og konkurs, nr. 7 om forsikring samt § 4 om efteruddannelse er opfyldt.

Revisor har således en umiddelbar ret til at få sin godkendelse sat i kraft på ny, når disse betingelser er opfyldt.

Spørgsmålet om frakendelse af godkendelsen som statsautoriseret eller registreret revisor kommer alene på tale i sager om særligt grove eller oftere gentagne forsømmelser fra revisors side. Baggrunden for en frakendelse rejser således væsentlig begrundet tvivl om vedkommende revisors faglige

indsigt og bevidsthed om de forpligtelser, der følger med den beskyttede titel som godkendt revisor.

3.1.9.3.2. Erhvervsministeriets overvejelser

De gældende regler om generhvervelse af godkendelsen som statsautoriseret eller registreret revisor vurderes ikke at udgøre et tilstrækkeligt værn om tilliden til, at personer, som tidligere har tilsidesat deres pligter som revisor under sådanne omstændigheder, at en fratagelse af godkendelsen er fundet nødvendig, fremover vil udføre deres arbejde på betryggende vis.

Ved at betinge genoptagelsen af godkendelsen som statsautoriseret eller registreret revisor efter udløbet af en frakendelse af, at vedkommende består den skriftlige prøve til revisoreksamen, opnås en højere grad af sikkerhed for personens faglige indsigt og bevidsthed om de forpligtelser, der følger med den beskyttede titel som statsautoriseret eller registreret revisor, herunder kravene til at varetage opgaven som offentlighedens tillidsrepræsentant.

3.1.9.3.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der fremover skal stilles supplerende krav om aflæggelse og beståelse af en kontrollerende skriftlig revisoreksamen i forbindelse med genoptagelsen af godkendelsen som revisor i de tilfælde, hvor godkendelsen som statsautoriseret eller registreret revisor enten har været frataget efter revisorlovens § 44, stk. 4, eller straffelovens § 79, samt hvis godkendelse som statsautoriseret eller registreret revisor ikke kan opretholdes grundet manglende beståelse af den særlige prøve, hvor dette har været stillet som vilkår i forbindelse med en betinget frakendelse af godkendelsen, jf. lovforslagets pkt. 3.1.9.2.

Den foreslåede skærpelse af betingelserne for at generhverve godkendelsen som statsautoriseret eller registreret revisor efter frakendelsestidens udløb eller ophævelse stramning er del af den med lovforslaget tilsligtede generelle stramning i forhold til de personer, som trods deres betroede stilling groft tilsidesætter lovgivning, pligter og faglige standarder eller medvirker til organiseret økonomisk kriminalitet.

3.2. Implementering af ændringsdirektiv 2025/25 om yderligere udvidelse og opgradering af anvendelsen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsretten

3.2.1. Udvidelse af oplysninger som udveksles gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS)

3.2.1.1. Gældende ret

Det følger af § 9, stk. 1, i selskabsloven, at registreringspligtige oplysninger efter denne lov skal være optaget i Erhvervsstyrelsens it-system senest 2 uger efter den retsstiftende beslutning, medmindre andet er bestemt i eller i medfør af denne lov. Hvor anmelder ikke selv forestår registreringen

i Erhvervsstyrelsens it-system, jf. § 12, stk. 1, skal anmeldelse være modtaget i Erhvervsstyrelsen, senest 2 uger efter at den retsstiftende beslutning er truffet.

Det følger af bestemmelsens stk. 2, at pligten til at sikre, at registrering finder sted eller at anmeldelse med henblik på registrering meddeles Erhvervsstyrelsen, påhviler selskabets centrale ledelsesorgan.

Herudover følger det af stk. 3, at stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på offentliggørelse af dokumenter og meddelelser m.v., som skal offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvor anmelder ikke selv forestår offentliggørelsen i Erhvervsstyrelsens it-system, jf. § 12, stk. 2, skal dokumentet eller meddelelsen være modtaget i Erhvervsstyrelsen, senest 2 uger efter at den pågældende begivenhed har fundet sted.

Tilsvarende bestemmelser følger af § 10, stk. 1-3, i erhvervsvirksomhedsloven.

Det følger af § 12, stk. 1, i selskabsloven, at Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om anmeldelse og registrering af forhold, som er registreringspligtige efter denne lov.

Efter bestemmelsens stk. 2 fastsætter Erhvervsstyrelsen regler om offentliggørelse af registreringer, dokumenter og meddelelser m.v. i styrelsens it-system efter denne lov.

Ifølge bestemmelsens stk. 3 kan Erhvervsstyrelsen fastsætte regler om gebyrer for registrering og udskrifter m.v., offentliggørelse, brug af styrelsens it-system og rykkerskrivelser m.v. ved for sen betaling.

Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling af et årligt gebyr for administration af de selskabsretlige regler og for ydelser, der ikke er særligt prissatte, jf. § 12, stk. 4, i selskabsloven.

Tilsvarende bestemmelser følger af erhvervsvirksomhedslovens § 13, stk. 1-4.

Efter selskabslovens § 345 kan udenlandske aktieselskaber, partnerselskaber og anpartsselskaber og selskaber med en tilsvarende selskabsform drive virksomhed gennem en filial her i landet.

Det fremgår af § 349, stk. 1, at oprettelse af en filial skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system eller anmeldes til registrering i Erhvervsstyrelsen. Kapitel 2 finder tilsvarende anvendelse.

Det følger af § 13, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 865 af 23. juni 2024 om anmeldelse, registrering, gebyr samt offentliggørelse m.v. i Erhvervsstyrelsen (anmeldelsesbekendtgørelsen), at i Det Centrale Virksomhedsregister offentliggøres registreringspligtige oplysninger om virksomheden og oplysning om modtagelse af virksomhedsdokumenter, som skal offentliggøres efter reglerne i selskabslovgivningen, jf. dog stk. 2. Det samme gælder for registreringer, som er foretaget efter reglerne i skatte- og afgiftslovgivningen.

Bestemmelsens stk. 2 fastsætter, at oplysning om CPR-nummer eller tilsvarende identifikationsnummer og statsbor-

gerskab ikke offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister.

Det fremgår af bestemmelsens stk. 3, at registreringer m.v. efter reglerne i selskabslovgivningen, som er offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, anses for at være kommet til tredjemands kundskab.

Ifølge bestemmelsens stk. 4 kan oplysninger og dokumenter, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, gøres tilgængelige via registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) på den europæiske e-justice-portal <https://e-justice.europa.eu/>.

Det fremgår af § 14, stk. 1, i anmeldelsesbekendtgørelsen, at virksomhedsdokumenter, som Erhvervsstyrelsen modtager, er offentligt tilgængelige. Dette gælder dog ikke dokumenter, som er undtaget fra offentlighed efter offentlighedsloven eller forvaltningsloven, herunder følgende dokumenter 1) attester om personlige forhold, 2) regnskaber, der i henhold til lov ikke er offentligt tilgængelige, og 3) oplysninger om erhvervsdrivende fondes forretningsmæssige og driftsmæssige forhold eller lignende, som styrelsen er i besiddelse af efter § 17 eller § 24, i lov om erhvervsdrivende fonde, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for fonden, at oplysningen undtages fra aktindsigt, jf. lovens § 20, jf. offentlighedslovens § 30.

Ifølge § 15, stk. 1, i anmeldelsesbekendtgørelsen kan udskrifter af oplysninger om virksomheder og fotokopier eller aftryk af eventuelle mikrofilm af de dokumenter, der, jf. § 14, stk. 1, er offentligt tilgængelige, bestilles i Det Centrale Virksomhedsregister. Udskrift af serviceattest til brug ved deltagelse i udbud kan bestilles på virk.dk.

3.2.1.2. Ændringsdirektiv 2025/25

Artikel 1 i ændringsdirektivet 2025/25 (EU) gennemfører ændringer i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/102/EF af 16. september 2009 på selskabsrettens område om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar.

Det følger af artikel 1 i ændringsdirektivet 2025/25 (EU), at artikel 3 i direktiv 2009/102/EF affattes således, at når selskabet bliver et enkeltmandsselskab derved, at alle anparterne forenes på én hånd, indføres oplysning herom samt om den eneste selskabsdeltagers identitet i selskabets aktmappe eller indføres i det register, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1 og 2, i selskabsdirektivet 2017/1132, og gøres offentligt tilgængelig via det registersammenkoblingssystem, der er omhandlet i nævnte direktivs artikel 16, stk. 1.

Artikel 2 i ændringsdirektivet 2025/25 (EU) gennemfører ændringer i selskabsdirektivet 2017/1132.

Det følger af artikel 13 i selskabsdirektivet 2017/1132, jf. artikel 2, nr. 7, i ændringsdirektivet 2025/25, at de i denne afdeling og i afdeling 1A foreskrevne samordningsforanstaltninger finder anvendelse på medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser vedrørende selskabsformer, der er opført på listen i bilag II, og, hvis det

er angivet, vedrørende selskabsformer, der er opført på listen i bilag I, IIA og IIB.

Det fremgår af artikel 2, nr. 12 og nr. 31, i ændringsdirektivet 2025/25 (EU), at der i henholdsvis artikel 13 g og 28 a i selskabsdirektivet 2017/1132 indsættes ændringer, der fastsætter, at medlemsstaterne sikrer, at et selskab, der er opført på listen i bilag II eller IIB, når det opretter et selskab eller registrerer en filial i en anden medlemsstat, ikke gøres til genstand for anmodninger om at fremlægge dokumenter og oplysninger med relevans for oprettelsesproceduren, som er tilgængelige i registret i den medlemsstat, hvor selskabet er registreret. Medlemsstaterne sikrer, at registret i den medlemsstat, hvor selskabet oprettes eller filialen oprettes, ved hjælp af udveksling af oplysninger henter sådanne dokumenter og oplysninger gennem det registersammenkoblingssystem, der er omhandlet i artikel 22. Dette register kan hente EU-selskabscertifikatet i henhold til artikel 16b. Registret i den medlemsstat, hvor selskabet oprettes eller filialen registreres, kan også få direkte adgang til dokumenter og oplysninger med relevans for oprettelsesproceduren, der er tilgængelige i registersammenkoblingssystemet via portalen eller i registret i den medlemsstat, hvor det stiftende selskab eller hvor det selskab, der registrerer filialen, er registreret.

Hvis en myndighed eller en person eller et organ i henhold til national ret er bemyndiget til at behandle ethvert aspekt af et selskabs oprettelse eller en filials registrering, og de dokumenter og oplysninger, der er omhandlet i første afsnit, er nødvendige for udførelsen af sådanne opgaver, stiller registret i den medlemsstat, hvor selskabet er under oprettelse eller hvor filialen registreres, efter anmodning de dokumenter og oplysninger, der er hentet i medfør af første afsnit, til rådighed for pågældende myndighed, person eller organ, medmindre der er gratis offentlig adgang til sådanne dokumenter og oplysninger gennem registersammenkoblingssystemet.

Det fremgår bl.a. af præambelbetragtning 12 i ændringsdirektivet 2025/25 (EU), at »anvendelsen af engangsprincippet indebærer, at selskaber ikke anmodes om at indsende de samme oplysninger til offentlige myndigheder mere end én gang«.

Det følger af artikel 14a i selskabsdirektivet 2017/1132, jf. artikel 2, nr. 17, i ændringsdirektivet 2025/25, at medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for, at den obligatoriske offentlighed vedrørende de typer af personselskaber, der er opført på listen i bilag IIB, i det mindste omfatter følgende dokumenter og oplysninger: a) personselskabets navn, b) personselskabets retlige form, c) personselskabets vedtægtsmæssige hjemsted eller tilsvarende, d) personselskabets registreringsnummer, e) den maksimale hæftelse eller det maksimale indskud fra hver kommanditist, hvis disse oplysninger er opført i det nationale register, f) stiftelsesoverenskomsten, og vedtægterne hvis disse er indeholdt i et særskilt dokument, hvor indberetning af disse dokumenter til registret kræves i henhold til national ret, g) eventuelle ændringer af de dokumenter, der er omhandlet i litra f), herunder enhver forlængelse af personselskabets varighed,

hvis varigheden er begrænset h) efter hver ændring af stiftelsesoverenskomsten eller vedtægterne omhandlet i litra f), den fuldstændige ordlyd af den ændrede overenskomst eller de ændrede vedtægter i den nugældende affattelse, i) efter hver ændring af stiftelsesoverenskomsten eller vedtægterne omhandlet i litra f), den fuldstændige ordlyd af den ændrede overenskomst eller de ændrede vedtægter i den nugældende affattelse, j) hvis de adskiller sig fra oplysningerne omhandlet i litra i), oplysninger om deltagerne med ubegrænset hæftelse og, hvis der er tale om et kommanditselskab, oplysninger om kommanditisterne, hvis oplysninger om sidstnævnte er gjort offentligt tilgængelige i det nationale register, k) de regnskabsdokumenter for hvert regnskabsår, der skal offentliggøres i overensstemmelse med direktiv 86/635/EØF, 91/674/EØF og 2013/34/EU, l) personselskabets opløsning, hvis disse oplysninger er opført i det nationale register, m) en retsafgørelse, der fastslår personselskabets ugyldighed, hvis disse oplysninger er opført i det nationale register, n) oplysninger om likvidatorer og deres respektive beføjelser, hvis disse oplysninger er opført i det nationale register, medmindre sådanne beføjelser udtrykkeligt og udelukkende fremgår af loven eller personselskabets vedtægter, o) enhver afslutning af en likvidation og, i medlemsstater, hvor sletning fra registret har retsvirkninger, den kendsgerning, at der har fundet sletning sted, hvis disse oplysninger er opført i det nationale register.

Det fremgår af artikel 2, nr. 20, i ændringsdirektivet 2025/25 (EU), at i artikel 16 a i selskabsdirektivet 2017/1132, som omhandler adgang til offentliggjorte oplysninger, tilføjes stk. 5, hvor det fremgår at medlemsstaterne sikrer, at elektroniske genparter og uddrag af de dokumenter og oplysninger, som registret tilvejebringer, er kompatible med den europæiske digitale identitetstegnebog, jf. forordning (EU) 2024/1183.

Videre tilføjes i artikel 16 a, stk. 6, i selskabsdirektivet 2017/1132, at denne artikel finder tilsvarende anvendelse på genparter af alle eller dele af de dokumenter og oplysninger, der er omhandlet i artikel 14a.

Det følger af artikel 18, stk. 1, i selskabsdirektivet 2017/1132, jf. artikel 2, nr. 23, i ændringsdirektivet 2025/25, at elektroniske genparter af de dokumenter og oplysninger, der er omhandlet i artikel 14 og 14a, gøres også offentligt tilgængelige gennem registersammenkoblingssystemet. Medlemsstaterne kan ligeledes stille de i artikel 14 og 14a omhandlede dokumenter og oplysninger til rådighed for andre selskabsformer end dem, der er opført på listen i bilag II og IIB.

Artikel 16 a, stk. 3, 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse på elektroniske genparter af de dokumenter og oplysninger, der gøres offentligt tilgængelige gennem registersammenkoblingssystemet.

Det følger af artikel 18, stk. 2, i selskabsdirektivet 2017/1132, at medlemsstaterne sikrer, at de dokumenter og oplysninger, der er omhandlet i artikel 14 og 14a, artikel 19, stk. 2, artikel 19a, stk. 2, og artikel 19b, er tilgængelige

gennem registersammenkoblingssystemet i et standardmeddelelsesformat og er tilgængelige elektronisk. Medlemsstaterne sikrer ligeledes, at minimumssikkerhedsstandarder for dataoverførsel overholdes.

Ifølge artikel 18, stk. 4, i selskabsdirektivet 2017/1132 fremgår det, at medlemsstaterne sikrer, at fornavne, efternavne og fødselsdato eller tilsvarende oplysninger, hvis nævnte dato ikke er opført i det nationale register, for de personer, der er omhandlet i artikel 14, litra d), artikel 14a, litra i) og j), artikel 19, stk. 2, litra g), artikel 19a, stk. 2, litra g), artikel 30, stk. 1, litra e), og artikel 36, stk. 4, litra f), hvis sådanne personer er fysiske personer, gøres offentligt tilgængelige gennem registersammenkoblingssystemet. Hvis de personer, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, er juridiske personer, gøres selskabets navn, dets retlige form, dets EUID eller, hvis EUID ikke finder anvendelse, dets registreringsnummer offentligt tilgængelige gennem registersammenkoblingssystemet.

Det følger af artikel 18, stk. 5, i selskabsdirektivet 2017/1132, at medlemsstaterne sikrer, at fornavne, efternavne og fødselsdatoen eller tilsvarende oplysninger, hvis nævnte dato ikke er opført i det nationale register, for de personer, der er omhandlet i artikel 3 i direktiv 2009/102/EF, hvis sådanne personer er fysiske personer, gøres offentligt tilgængelige gennem registersammenkoblingssystemet.

Hvis de personer, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, er juridiske personer, gøres selskabets navn, dets retlige form, dets EUID eller, hvis EUID ikke finder anvendelse, dets registreringsnummer offentligt tilgængelige gennem registersammenkoblingssystemet.

Det følger af artikel 19 b, stk. 1, i selskabsdirektivet 2017/1132, jf. artikel 2, nr. 25, i ændringsdirektivet 2025/25, at medlemsstaterne sikrer, at følgende oplysninger stilles gratis til rådighed gennem registersammenkoblingssystemet vedrørende de koncerner, for hvilke moderselskaber, der er opført på listen i bilag II eller IIB, er forpligtet til at udarbejde og offentliggøre konsoliderede regnskaber i overensstemmelse med artikel 21-29 i direktiv 2013/34/EU: a) i) hvis det ultimative moderselskab henhører under en medlemsstats ret, navn, retlig form og EUID for dette ultimative moderselskab, som har udarbejdet det konsoliderede regnskab, og den medlemsstat, hvor det er registreret, eller ii) hvis det ultimative moderselskab henhører under et tredjeland, enten navnet på det ultimative moderselskab, der har udarbejdet det konsoliderede regnskab, det tredjeland, hvor det er registreret, og, hvis det er tilgængeligt, registreringsnummeret og registrats navn, eller alternativt, hvis det mellemliggende moderselskab har udarbejdet det konsoliderede regnskab, navnet, den juridiske form og EUID for dette mellemliggende moderselskab og den medlemsstat, hvor det er registreret, og b) i) for hvert datterselskab, der henhører under en medlemsstats ret, de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 28, stk. 2, litra a), nr. i), i direktiv 2013/34/EU og nærværende direktivs artikel 19, stk. 2, litra a)-c), og artikel 19a, stk. 2, litra a)-c), og ii) for hvert datterselskab, der henhører under et tredjelands ret, de oplysninger

ger, der kræves i henhold til artikel 28, stk. 2, litra a), nr. i), i direktiv 2013/34/EU; i den forbindelse omfatter oplysningerne om det vedtægtsmæssige hjemsted det tredjeland, hvor datterselskabet har sit vedtægtsmæssige hjemsted, og i givet fald også registreringsnummeret og registrets navn.

Det fremgår af artikel 19 b, stk. 2, i selskabsdirektivet 2017/1132, at medlemsstaterne kan fastsætte, at de i stk. 1 omhandlede oplysninger omfatter den andel af kapitalen, der besiddes mellem det ultimative moderselskab og hvert af datterselskaberne.

Efter Bilag IIB i ændringsdirektivet 2025/25 omfattes interessentskaber og kommanditselskaber af kravet om obligatorisk offentlighed, der omfatter specifikke oplysninger og dokumenter, som skal gøres tilgængelige gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS).

3.2.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Udviklingen inden for digitalisering og teknologi har grundlæggende ændret, hvordan selskabsregistre opererer, og hvordan selskaber og myndigheder interagerer med hinanden.

For at skabe lettere adgang til virksomhedsoplysninger på tværs af EU og mindre dobbeltarbejde for virksomheder finder Erhvervsministeriet, at oplysninger om selskaber til brug for registrering af en dattervirksomhed eller en filial bør kunne udveksles gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) med henblik på registrering i CVR henholdsvis registrering i et andet EU-land.

Med engangsprincippet vil det blive ført ud i livet på tværs af grænserne i EU, da oplysninger, som er gjort tilgængelige via BRIS, nemt og digitalt kan deles mellem landene. Det mindsker den administrative byrde for virksomheder og understøtter et mere effektivt og sammenhængende digitalt indre marked.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at Erhvervsstyrelsen bør være ansvarlig for indhentning af registreringspligtige oplysninger og dokumenter vedrørende kapital-selskaber (A/S, ApS og P/S), interessentskaber (I/S) og kommanditselskaber (K/S), hvis de er gjort tilgængelige gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS).

Der bør desuden ske en udvidelse af de oplysninger, som kan stilles til rådighed for andre EU-lande gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS). Det er Erhvervsministeriets vurdering, at Erhvervsstyrelsen fortsat bør være ansvarlig for dette.

Erhvervsministeriet finder derfor, at oplysning om en kapital-ejer, der ejer 100 pct. af kapitalen og stemmerettighederne i anpartsselskaber, fremover skal gøres tilgængelig gennem BRIS. Oplysningen registreres i dag i Erhvervsstyrelsens it-system og offentliggøres i Det Centrale Virksom-

hedsregister. Der vil således ikke være tale om indhentelse af nye oplysninger om ene-kapitalejere.

Videre finder Erhvervsministeriet det hensigtsmæssigt, at oplysninger om interessentskaber (I/S) og kommanditselskaber (K/S) fremover stilles til rådighed gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS).

Ændringsdirektivet 2025/25 udvides alene med interessentskaber (I/S) og kommanditselskaber (K/S) og omfatter således ikke virksomheder med begrænset ansvar omfattet af erhvervsvirksomhedsloven.

Interessentskaber og kommanditselskaber kan i dag være registreret i CVR på grundlag af tre forskellige forhold:

For det første kan virksomhederne have en selskabsretlig registrering, dvs. registreringspligten følger af selskabslovgivningen, herunder erhvervsvirksomhedsloven:

Det omfatter interessentskaber og kommanditselskaber, hvori alle interessenterne henholdsvis komplementarerne er a) aktieselskaber, partnerselskaber (kommanditaktieselskaber), anpartsselskaber eller selskaber med en tilsvarende retsform eller b) interessentskaber eller kommanditselskaber, i hvilke alle interessenter henholdsvis komplementarer er omfattet af litra a.

Det er Erhvervsstyrelsen, som godkendelsesansvarlig myndighed, der har kompetencen til at beslutte, om en virksomhed kan registreres i henhold til erhvervsvirksomhedsloven.

For det andet kan virksomhederne have en skatteretlig registrering, dvs. registreringspligten følger alene af skatte-lovgivningen som følge af skatte- og afgiftsmæssige pligter.

Det er Skatteforvaltningen, som godkendelsesansvarlig myndighed, der har kompetencen til at beslutte, om en virksomhed kan registreres for den enkelte skatte- og afgifts-pligt, eller om registrering skal nægtes eller inddrages, mens tildelingen af selve CVR-nummeret sker i samarbejde med Erhvervsstyrelsen.

For det tredje kan virksomhederne, hvis de ikke er omfattet af de førnævnte grunde til registrering, være forpligtet til at lade sig registrere som følge af pligten til at registrere reelle ejere.

Disse virksomheder registreres i dag som virksomheder, der alene har skatte- og afgiftsmæssige pligter, men med angivelse af, at der er tale om en reel ejer-registrering, dvs. uden skatte- og afgiftsmæssige pligter. Angivelsen er alene tilgængelig for Skatteforvaltningen.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at der efter ændringsdirektiv 2025/25 ikke kræves nye oplysninger end de, der allerede er registreret i dag uanset årsagen til registreringen.

Det er således Erhvervsministeriets vurdering, at det bør være muligt at stille oplysninger til rådighed, der i dag er pligt til at registrere enten i henhold til erhvervsvirksomhedslo-

ven, skattelovgivningen eller som følge af pligten til at registrere reelle ejere, der også indebærer en grundregistrering af virksomheden.

I dag registreres en række oplysninger om filialen og hovedselskabet, der tillige gøres tilgængelige gennem BRIS.

Herudover bør oplysninger om de filialer, der er registreret i og som allerede fremgår af CVR, blive udvidet med oplysning om filialbestyrer samt oplysninger om tredjelandes filialer og blive gjort tilgængelig gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS).

Udenlandske aktieselskaber, partnerselskaber og anpartselskaber og selskaber med en tilsvarende selskabsform kan drive virksomhed gennem en filial her i landet. Dette er ikke muligt for udenlandske interessentskaber og kommanditselskaber med en tilsvarende virksomhedsform.

3.2.1.4. Den foreslåede ordning

Med den foreslåede § 12 a i selskabsloven og § 13 a i erhvervsvirksomhedsloven, foreslås det at indsætte en bestemmelse, der fastsætter engangsprincippet for registrerede virksomhedsoplysninger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen får mulighed for at udveksle registrerede virksomhedsinformationer, herunder kan fastsætte regler om gebyrer for indhentning eller udlevering af dokumenter og oplysninger.

Den foreslåede ordning vil medføre, at hvis et selskab eller en virksomheds registreringsoplysninger allerede er gjort tilgængelige via det fælles europæiske registersammenkoblingssystem BRIS, behøver selskabet eller virksomheden ikke indsende eller dokumentere de samme oplysninger på ny, når selskabet eller virksomheden skal registreres i Det Centrale Virksomhedsregister i Danmark.

Registret i værtsmedlemsstaten vil således fremover selv hente oplysninger og dokumenter, herunder EU-selskabscertifikatet, via registersammenkoblingssystemet, og kan få direkte adgang via e-justice portalen eller hjemlandets register. Efter ændringsdirektivet 2025/25 afskaffes desuden kravet om attestation om hovedselskabets eksistens i forbindelse med filialetablering.

Ved stiftelse af en virksomhed med hjemsted her i landet, hvor stifter er en virksomhed med hjemsted i et andet EU- eller EØS-land, vil dette lands oplysninger om stiftervirksomheden skulle lægges til grund. Anmelder vil således ikke ved anmeldelsen af den danske dattervirksomhed selv skulle indhente den påkrævede dokumentation, hvis den kan indhentes gennem BRIS.

Virksomheden vil dermed ikke blive mødt med krav om at aflevere yderligere dokumenter eller oplysninger, hvis de nødvendige informationer allerede er tilgængelige gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS).

terconnection System (BRIS) på den europæiske e-justice-portal <https://e-justice.europa.eu/>.

Den foreslåede ordning vil medføre, at engangsprincippet vil finde anvendelse for kapitalselskaber omfattet af selskabsloven og for interessentskaber og kommanditselskaber i henhold til erhvervsvirksomhedsloven og vil dermed sikre, at et selskab eller en virksomhed ikke skal afgive de samme oplysninger eller dokumenter til det offentlige mere end én gang.

For en filial af et udenlandsk kapitalselskab eller filial af udenlandske virksomheder med begrænset ansvar vil den foreslåede bestemmelse medføre, at oplysningerne om det udenlandske hovedselskab vil blive indhentet af Erhvervsstyrelsen gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS), hvis de registreringspligtige oplysninger og dokumenter er gjort tilgængelige herigennem. Der kan efter erhvervsvirksomhedsloven ikke registreres filialer af interessentskaber og kommanditselskaber, hvorfor den foreslåede bestemmelse ikke vil være relevant for disse.

Herudover skal den foreslåede bestemmelse sikre, at de nye digitale værktøjer, der introduceres med ændringsdirektivet 2025/25, kan implementeres, når EU-Kommissionen udsteder gennemførelsesretsakter. For nærmere herom henvises til pkt. 3.2.2 nedenfor.

Udvekslingen af dokumenter og oplysninger vil, som i dag ved udveksling af oplysninger mellem registre gennem registersammenkoblingssystemet, blive gennemført via sikker overførsel mellem nationale registre for at sikre, at oplysningerne er pålidelige, og dokumenterne og oplysningerne vil ikke være underlagt krav om certificering eller legalisering eller tilsvarende formalitet.

Øvrige oplysninger, som ikke er tilgængelige via Business Register Interconnection System (BRIS) på den europæiske e-justice-portal <https://e-justice.europa.eu/>, men som er påkrævet i forbindelse med stiftelse af et datterselskab eller en filial via selskabsloven og erhvervsvirksomhedsloven og regler fastsat i medfør af disse, skal stadig indgives og registreres via virk.dk.

Det vil endvidere bidrage til at styrke det indre marked, da myndigheder, virksomheder og borgere kan få adgang til relevante virksomhedsdata på tværs af grænser, uden at oplysningerne skal indsendes eller registreres flere gange. Erhvervsstyrelsens mulighed for at videresende disse oplysninger gennem BRIS-systemet vil således medvirke til at lette administrative processer og fremme digitaliseringen af det europæiske samarbejde om selskabsregistrering.

Den foreslåede ordning vil endvidere medføre, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om gebyrer for indhentning eller udlevering af oplysninger og dokumenter, herunder om EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten, gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS).

Hvis der opkræves et gebyr for at indhente EU-selska-

bscertifikatet og EU-fuldmagten, i elektronisk form eller papirform, vil gebyret ikke overstige de administrative omkostninger, herunder de omkostninger, som er forbundet med udvikling og vedligeholdelse af Erhvervsstyrelsens it-system.

Det vil tillige med den foreslåede bestemmelse blive muligt at fastsætte regler, der sikrer, at et selskab eller en virksomhed kan indhente sit eget EU-selskabscertifikat gratis mindst én gang pr. kalenderår. Tredjeparter, herunder myndigheder, der har brug for pålidelige, væsentlige selskabsoplysninger, vil også kunne ansøge om et EU-selskabscertifikat for et bestemt selskab eller en bestemt virksomhed. Det vil med den foreslåede bestemmelse ligeledes blive muligt at fastsætte gebyrer for tredjeparters indhentning af EU-selskabscertifikat.

3.2.2. EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten

3.2.2.1. Gældende ret

Der eksisterer i dag ikke regler i selskabsloven og erhvervsvirksomhedsloven om anvendelsen af et EU-selskabscertifikat eller en EU-fuldmagt, der anerkendes gensidigt inden for EU-landene.

Det følger af selskabslovens § 15, stk. 2, at en anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig. Tilsvarende bestemmelse følger af erhvervsvirksomhedslovens § 15 a, stk. 2.

Det påhviler herefter en anmelder, f.eks. en advokat, der på vegne af en virksomhed anmelder registreringspligtige oplysninger i Erhvervsstyrelsens it-system, at have fuldmagt til at foretage den pågældende anmeldelse.

Efter selskabslovens § 80, stk. 1, 1. og 2. pkt., har kapitalejere ret til at møde på generalforsamlingen ved fuldmægtig. Fuldmægtigen skal fremlægge skriftlig og dateret fuldmagt.

Efter bestemmelsens stk. 2 skal en fuldmagt kunne tilbagekaldes til enhver tid. Tilbagekaldelsen skal ske skriftligt og kan ske ved henvendelse til kapitalsselskabet. Kapitalejere kan udpege en fuldmægtig og tilbagekalde fuldmagten elektronisk.

Det følger af bestemmelsens stk. 4, at et aktieselskab, som har aktier optaget til handel på et reguleret marked, skal stille en skriftlig eller elektronisk fuldmagtsblanket til rådighed for enhver aktionær, der er berettiget til at stemme på generalforsamlingen, og der skal tilbydes aktionærerne mindst én metode til underretning af aktieselskabet om udpegningen af en fuldmægtig ad elektronisk vej. Udpegningen af en fuldmægtig, underretningen af aktieselskabet om udpegningen og udstedelsen af eventuelle stemmeinstrukser til fuldmægtigen må kun være underlagt de formelle krav, der er

nødvendige for at sikre identifikation af aktionæren og fuldmægtigen, samt sikre, at indholdet af stemmeinstrukserne verificeres, og kun i et omfang, hvor de står i et rimeligt forhold til disse mål. Tilsvarende gælder for tilbagekaldelse af fuldmagt.

Det følger af anmeldelsesbekendtgørelsens § 11, stk. 1, at når registrering af det anmeldte forhold er gennemført, sendes bekræftelse på registreringen og udskrift af de registrerede oplysninger (registreringsbevis) til anmelder.

Efter anmeldelsesbekendtgørelsens § 80 træffer Erhvervsstyrelsen eller Skattestyrelsen afgørelse om registrering på baggrund af anmeldelsen, jf. bekendtgørelsen om virksomhedsregistrering i en række skatte- og afgiftslove. Bestemmelsens stk. 2 fastsætter, at registrering sker i Skattestyrelsens Erhvervssystem. Der udstedes et bevis for registreringen.

3.2.2.2. Ændringsdirektiv 2025/25

Det følger af artikel 16 b, stk. 1, i selskabsdirektivet 2017/1132, jf. artikel 2, nr. 21, i ændringsdirektivet 2025/25, at medlemsstaterne sikrer, at registre udsteder EU-selskabscertifikaterne vedrørende de selskaber, der er opført på listen i bilag II og IIB. EU-selskabscertifikatet skal accepteres i alle medlemsstater som tilstrækkeligt bevis, på udstedelsestidspunktet, for selskabets stiftelse og for de oplysninger, der er anført i denne artikels henholdsvis stk. 2 og stk. 3, og som opbevares af det register, hvor selskabet er registreret.

Videre følger det i artikel 16 b, stk. 2, i selskabsdirektivet 2017/1132, at EU-selskabscertifikatet for de selskaber med begrænset ansvar, der er opført på listen i bilag II, skal indeholde følgende oplysninger: a) selskabets navn eller navne, b) selskabets retlige form, c) selskabets registreringsnummer og den medlemsstat, hvor selskabet er registreret, d) selskabets EUID, e) selskabets vedtægtsmæssige hjemsted, f) selskabets korrespondanceadresse såsom dets e-mail- eller postadresse, g) datoen for selskabets registrering, h) i givet fald størrelsen af selskabets tegnede kapital, i) selskabets status såsom hvornår det er lukket, slettet i registret, afviklet, opløst, under insolvensbehandling, økonomisk aktivt eller inaktivt i henhold til national ret, hvis disse oplysninger er opført i det nationale register, j) fornavne, efternavne og fødselsdato eller tilsvarende oplysninger, hvis nævnte dato ikke er opført i det nationale register, på personer, der enten som et organ eller som medlemmer af et sådant organ er bemyndiget af selskabet til at repræsentere det over for tredjemand og i retssager, og om disse personer kan gøre dette alene eller skal handle i fællesskab, k) hvis personerne omhandlet i litra j) er juridiske personer, navnet, den retlige form, EUID eller, hvis EUID ikke finder anvendelse, registreringsnummeret, l) selskabets formål med en beskrivelse af dets hovedaktivitet eller -aktiviteter, som kan udtrykkes ved hjælp af den relevante kode for den statistiske nomenklatur for økonomiske aktiviteter i Det Europæiske Fællesskab (NACE), hvis en sådan kode anvendes i registret i henhold til gældende national ret, og hvis formålet er opført i det nationale register, m) selskabets varighed, hvis varig-

heden er begrænset, n) oplysninger om selskabets websted, hvis sådanne oplysninger er opført i det nationale register, o) datoen for udstedelse af selskabets EU-selskabscertifikat.

Det fremgår af artikel 16 b, stk. 3, i selskabsdirektivet 2017/1132, at EU-selskabscertifikatet for personselskaber, der er opført på listen i bilag IIB, skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, med undtagelse af litra e), h), j) og k). Følgende oplysninger skal desuden medtages: a) personselskabets vedtægtsmæssige hjemsted eller tilsvarende, b) den maksimale hæftelse eller det maksimale indskud fra hver kommanditist, hvis disse oplysninger er opført i det nationale register, c) fornavne, efternavne og fødselsdato eller tilsvarende oplysninger, hvis nævnte dato ikke er opført i det nationale register, på de selskabsdeltagere, ledelsesmedlemmer eller andre vedtægtsmæssige repræsentanter, der er bemyndiget til at repræsentere personselskabet over for tredjemand og i retssager, eller, hvis dette ikke finder anvendelse, oplysninger om arten og omfanget af deltagerens, ledelsesmedlemmernes eller andre repræsentanters bemyndigelse til at repræsentere personselskabet og oplysninger om disse, d) hvis personerne omhandlet i litra c) er juridiske personer, navnet, den retlige form, EUID eller, hvis EUID ikke finder anvendelse, registreringsnummeret, e) hvis de adskiller sig fra litra c) og d), fornavne, efternavne og fødselsdato eller tilsvarende oplysninger, hvis nævnte dato ikke er opført i det nationale register, om deltagerne med ubegrænset hæftelse og, hvis der er tale om et kommanditselskab, oplysninger om kommanditisterne, hvis oplysninger om sidstnævnte er gjort offentligt tilgængelige i det nationale register, f) hvis personerne omhandlet i litra e) er juridiske personer, navnet, den retlige form, EUID eller, hvis EUID ikke finder anvendelse, registreringsnummeret.

Det følger af artikel 16 b, stk. 4, i selskabsdirektivet 2017/1132, at medlemsstaterne sikrer, at EU-selskabscertifikatet kan indhentes fra registret efter ansøgning til registret i elektronisk form eller i papirform. Medlemsstaterne sikrer, at den elektroniske udgave af EU-selskabscertifikatet også kan indhentes gennem registersammenkoblingssystemet.

Ifølge artikel 16 b, stk. 5, i selskabsdirektivet 2017/1132 sikrer medlemsstaterne, at hvert selskab, der er opført på listen i bilag II eller IIB, gratis efter ansøgning kan indhente sit EU-selskabscertifikat i elektronisk form, medmindre det i alvorlig grad skader finansieringen af de nationale registre. Under alle omstændigheder skal hvert selskab kunne indhente sit EU-selskabscertifikat gratis mindst én gang pr. kalenderår. Hvis der opkræves et gebyr for at indhente EU-selskabscertifikatet, det være sig i elektronisk form eller papirform, må det ikke overstige de dermed forbundne administrative omkostninger, herunder de omkostninger, som er forbundet med udvikling og vedligeholdelse af registre.

Det følger af artikel 16 b, stk. 6, i selskabsdirektivet 2017/1132, at medlemsstaterne sikrer, at EU-selskabscertifikatet leveret fra registret i elektronisk form autentificeres ved hjælp af tillidstjenester som omhandlet i forordning (EU) nr. 910/2014, for at sikre, at det er leveret af registret,

og at dets indhold er en ægte genpart af de oplysninger, som registret er i besiddelse af, eller at det er i overensstemmelse med oplysningerne deri. EU-selskabscertifikatet skal også være kompatibelt med den europæiske digitale identitetstegnebog, jf. forordning (EU) 2024/1183.

Det fremgår af artikel 16 b, stk. 7, i selskabsdirektivet 2017/1132, at medlemsstaterne sikrer, at det EU-selskabscertifikat, som registret udsteder i papirform, indeholder udstedelsesdatoen samt registrets segl eller stempel, eller tilsvarende autentifikationsmidler, for at attestere, at dets indhold er en ægte genpart af de oplysninger, som registret er i besiddelse af, og er forsynet med en entydig protokol eller et unikt identifikationsnummer eller en lignende funktion, der gør det muligt at foretage elektronisk verificering af dokumentets oprindelse og ægthed.

Det følger af artikel 16 c, stk. 1, i selskabsdirektivet 2017/1132, jf. artikel 2, nr. 21, i ændringsdirektivet 2025/25, at medlemsstaterne sikrer, at selskaber, der er opført på listen i bilag II og IIB, med henblik på at gennemføre procedurer inden for dette direktivs anvendelsesområde i en anden medlemsstat, navnlig oprettelse af selskaber, registrering eller lukning af filialer og grænseoverskridende omdannelser, fusioner eller spaltninger kan anvende en skabelon for den digitale EU-fuldmagt i overensstemmelse med denne artikel til at bemyndige en person til at repræsentere selskabet. Den digitale EU-fuldmagt udarbejdes, ændres eller tilbagekaldes i overensstemmelse med nationale krav. Sådanne nationale krav til udarbejdelse, ændring eller tilbagekaldelse af den digitale EU-fuldmagt skal mindst omfatte verificering foretaget af domstole, notarar eller andre kompetente myndigheder af identitet, rets- og handleevne og bemyndigelse til at repræsentere selskabet for den person, der udsteder, ændrer eller tilbagekalder fuldmagten. Medlemsstaterne sikrer, at den digitale EU-fuldmagt autentificeres ved hjælp af tillidstjenester som omhandlet i forordning (EU) nr. 910/2014, og at dens udstedelse, ændring eller tilbagekaldelse er kompatibel med anvendelse sammen med den europæiske digitale identitetstegnebog, jf. forordning (EU) 2024/1183.

Det fremgår af artikel 16 c, stk. 2, i selskabsdirektivet 2017/1132, at den digitale EU-fuldmagt skal accepteres som bevis for den bemyndigede persons ret til at repræsentere selskabet som angivet i dokumentet.

Ifølge artikel 16 c, stk. 3, i selskabsdirektivet 2017/1132 kan medlemsstaterne kræve, at den digitale EU-fuldmagt, enhver ændring og enhver tilbagekaldelse heraf skal indberettes til et register. I så fald må de gebyrer, der opkræves for at få adgang til oplysningerne om den digitale EU-fuldmagt, ikke overstige de dermed forbundne administrative omkostninger, herunder de omkostninger, som er forbundet med udvikling og vedligeholdelse af registre.

Videre følger det af artikel 16 c, stk. 4, i selskabsdirektivet 2017/1132, at kommissionen fastlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter som omhandlet i artikel 24, stk. 2, litra e), skabelonen for den digitale EU-fuldmagt, som mindst

skal indeholde datafelter om repræsentationens omfang, den person, der er bemyndiget til at repræsentere selskabet, og typen af repræsentation. Kommissionen offentliggør skabelonen på portalen på alle Unionens officielle sprog.

3.2.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Ved udformning af den foreslåede ordning for indførelse af EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten er det Erhvervsministeriets vurdering, at der bør tages udgangspunkt i, at EU-Kommissionen endnu ikke har vedtaget gennemførelsesretsakter, der fastsætter de nærmere regler for EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten, hvorfor den endelige udformning endnu ikke kendes.

EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten har til formål at bidrage til at nedbryde væsentlige administrative og praktiske barrierer for grænseoverskridende aktivitet og styrke både retssikkerheden og den digitale infrastruktur på selskabsområdet. Det harmoniserede selskabscertifikat samt den digitale fuldmagt vil gøre det væsentligt lettere for danske virksomheder at dokumentere deres oprettelse, status og retlige forhold i andre EU-lande og dermed bidrage til øget mobilitet, gennemsigtighed og integration på det indre marked.

Der er således ikke på tidspunktet for lovforslagets udformning kendskab til, på hvilken måde de EU-retlige krav til EU-selskabscertifikatet vil erstatte eller supplere det registreringscertifikat, som indeholder oplysning om en virksomheds tegningsregel, og hvem der er registreret som medlem af den registreringspligtige ledelse, f.eks. bestyrelse og direktion og i dag udstedes, når en virksomhed registreres i Det Centrale Virksomhedsregister, eller det sammenskrævede resume, som følger ved efterfølgende ændringer af de registrerede oplysninger.

Fuldmagter er et anliggende mellem virksomheden, som fuldmagtsgiver, og dens fuldmægtig, dvs. fuldmagtshaver. Fuldmagtsforhold kan for virksomheder bl.a. bestå i stillingsfuldmagter til medarbejdere, som ikke er reguleret af selskabslovgivningen. Det kan desuden bestå i fuldmagter til eksterne rådgivere, f.eks. en advokat eller revisor, der bemyndiges til at anmelde registreringspligtige oplysninger i Erhvervsstyrelsens it-system. Efter selskabsloven kræves alene, at der kan fremvises behørig dokumentation for det sidste forhold. Videre kan fuldmagtsforhold komme på tale i forbindelse med møde- og stemmeret på virksomhedens generalforsamling, forudsat at fuldmægtigen fremlægger skriftlig og dateret fuldmagt.

Der er ligeledes ikke på tidspunktet for lovforslagets udformning kendskab til de EU-retlige krav til EU-fuldmagtskabelonen, herunder om den kan anvendes af børsnoterede aktieselskaber, der skal stille en fuldmagtsblanket til rådighed i forbindelse med generalforsamlinger for stemmeberettigede aktionærer.

I og med at den digitale EU-fuldmagt forventes at blive baseret på en flersproget fælles europæisk skabelon, som vil være frivilligt for selskaberne at anvende med henblik på

at bemyndige en person til at repræsentere selskabet i specifikke procedurer med en grænseoverskridende dimension inden for selskabsdirektivets anvendelsesområde, vurderer Erhvervsministeriet derfor, at det vil være nødvendigt at tilføje en hjemmel, der bemyndiger Erhvervsstyrelsen til at kunne fastsætte nærmere regler om udstedelse, indhold og brug af EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten, således at nye krav fra EU-retten kan implementeres smidigt i dansk ret.

Erhvervsministeriet vurderer, at der herved sikres den fornødne fleksibilitet og mulighed for at følge udviklingen og fastsætte detaljerede regler gennem bekendtgørelse, når EU-Kommissionen fastlægger de relevante skabeloner og tekniske specifikationer via gennemførelsesretsakter. Dermed vil danske virksomheder kunne få adgang til de nødvendige digitale dokumenter i en form, der er harmoniseret og anerkendt i hele EU, og myndighederne vil kunne udfylde deres pligter efter direktivet.

Samtidig vil kravene til EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten kunne tilpasses udviklingen af den europæiske digitale identitetstegnebog, således at danske virksomheder og myndigheder kan indgå i et samlet, digitalt og sikkert system for udveksling af selskabsoplysninger og fuldmagtsforhold i hele EU.

3.2.2.4. Den foreslåede ordning

Med den foreslåede § 12 a i selskabsloven og § 13 a i erhvervsvirksomhedsloven, foreslås det at indsætte en bestemmelse, der bemyndiger Erhvervsstyrelsen til at fastsætte regler for, hvordan EU-selskabscertifikater og EU-fuldmagter skal udstedes, hvad de skal indeholde, og hvordan de skal bruges.

Den foreslåede ordning vil medføre, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om udstedelse, indhold og brug EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten, når EU-Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten.

For så vidt angår EU-selskabscertifikatet vil den foreslåede bestemmelse betyde, at der vil kunne fastsættes regler i en bekendtgørelse, som sikrer, at EU-selskabscertifikatet vil kunne bruges som et officielt bevis for en virksomheds registrering og centrale oplysninger, når virksomheden skal agere på tværs af EU-lande. Certifikatet kan for eksempel bruges, hvis et dansk selskab eller en dansk virksomhed skal oprette et datterselskab, en filial, foretage grænseoverskridende fusioner eller på anden måde dokumentere sin eksistens og status over for myndigheder i et andet EU-medlemsland.

Den foreslåede ordning vil medføre, at EU-selskabscertifikatet vil blive udstedt og certificeret af Erhvervsstyrelsen, der fører Det Centrale Virksomhedsregister. EU-selskabscertifikatet forventes at blive tilgængeligt på alle Unionens officielle sprog og omfatte væsentlige oplysninger, der anvendes af virksomheder i grænseoverskridende situationer, her-

under f.eks. virksomhedens navn, vedtægtsmæssige hjemsted, retlige repræsentanter og formål.

Den foreslåede bemyndigelse vedrørende EU-selskabscertifikatet forventes at blive udmøntet således, at Erhvervsstyrelsen vil udstede et harmoniseret EU-selskabscertifikat, der kan accepteres i alle EU- eller EØS-lande som tilstrækkeligt bevis for virksomheders stiftelse og en lang række centrale oplysninger, såsom virksomhedens navn, hjemsted, repræsentanter og status.

EU-selskabscertifikatet skal kunne anvendes på tværs af landegrænser, for eksempel ved registrering af datterselskaber eller filialer, deltagelse i grænseoverskridende fusioner eller ved dokumentation over for myndigheder i andre medlemsstater. EU-selskabscertifikatet forventes at blive tilgængeligt på alle Unionens officielle sprog og omfatte væsentlige oplysninger, der anvendes af virksomheder i grænseoverskridende situationer, herunder f.eks. virksomhedens navn, vedtægtsmæssige hjemsted, retlige repræsentanter og formål. EU-Kommissionen offentliggør den flersprogede skabelon for EU-selskabscertifikatet på den europæiske e-justiceportal på alle Unionens officielle sprog.

For så vidt angår EU-fuldmagten vil den foreslåede ordning betyde, at der vil kunne fastsættes regler i en bekendtgørelse, som sikrer, at EU-fuldmagten vil kunne bruges som officiel dokumentation for, at en bestemt person har ret til at handle på vegne af en virksomhed i grænseoverskridende situationer indenfor EU. Fuldmagten kan for eksempel anvendes, hvis en virksomheds repræsentant skal indgive dokumenter, underskrive aftaler eller foretage juridiske handlinger i et andet EU-medlemsland. EU-fuldmagten vil skabe en enkel og ensartet måde at dokumentere og anerkende fuldmagtsforhold på tværs af EU's medlemslande.

Den foreslåede bemyndigelse vedrørende EU-fuldmagt forventes at blive udmøntet således, at fuldmagtskabelonen vil indeholde oplysninger om repræsentationens omfang, den person, der er bemyndiget til at repræsentere virksomheden, og typen af repræsentation.

Den foreslåede ordning vil desuden medføre, at der vil kunne fastsættes bestemmelser, der sikrer, at EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten vil være kompatible med den europæiske digitale identitetstegnebog.

Bemyndigelsen til at fastsætte regler om EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten vil blive udmøntet i en bekendtgørelse, der vil blive sendt i offentlig høring.

3.2.3. Forebyggende kontrol af stiftelsesdokumentet og vedtægterne

3.2.3.1. Gældende ret

Det fremgår af selskabslovens § 15, stk. 1, at registrering i Erhvervsstyrelsens it-system ikke må finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, ikke opfylder bestemmelser i denne lov, bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller selskabets vedtægter. Registrering må heller ikke finde sted,

hvis den beslutning, der lægges til grund for registreringen, ikke er blevet til i overensstemmelse med de forskrifter, som er fastsat i loven, bestemmelser, der er fastsat i henhold til denne lov, eller som selskabets vedtægter fastlægger.

Det følger af selskabslovens § 15, stk. 2, at en anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Ansaret for, at anmeldte forhold er lovligt foretaget i et selskab, påhviler efter de gældende regler kun den, som anmelder registreringen i Erhvervsstyrelsens it-system.

Videre følger det af selskabslovens § 15, stk. 3, at stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på dokumenter m.v., som offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller som indsendes til styrelsen til offentliggørelse m.v. efter denne lov.

Det følger af selskabslovens § 23 a, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen fører kontrol med overholdelsen af selskabsloven og regler fastsat i medfør heraf, herunder registreringspligtige oplysninger og selskabsdokumenter, der kræves i henhold til denne lov.

Det fremgår af § 23 b, stk. 1, i selskabsloven, at Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalelskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede, og at de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse.

Det fremgår af § 25 i selskabsloven, at stifterne skal underskrive et stiftelsesdokument, der skal indeholde kapitalelskabets vedtægter.

Det følger af § 26 i selskabsloven, at stiftelsesdokumentet skal indeholde oplysning om 1) navn, bopæl og eventuelt cvr-nummer for kapitalelskabets stiftere, 2) tegningskursen for kapitalandelene, 3) fristerne for tegningen og indbetalingen af kapitalandelene, 4) fra hvilken bestemt dato stiftelsen skal have retsvirkning, jf. § 40, stk. 3-5, 5) fra hvilken bestemt dato stiftelsen skal have virkning i regnskabsmæssig henseende, jf. § 40, stk. 6, og 6) hvorvidt kapitalelskabet skal afholde omkostningerne ved stiftelsen og i bekræftende fald de anslåede omkostninger.

Ifølge § 27, stk. 1, i selskabsloven skal stiftelsesdokumentet endvidere indeholde bestemmelser om følgende forhold, hvis der er truffet beslutning herom: 1) Særlige rettigheder eller fordele, der skal tilkomme stiftere eller andre, 2) indgåelse af aftale med stiftere eller andre, hvorved der kan påføres kapitalelskabet en væsentlig økonomisk forpligtelse, 3) at kapitalandele kan tegnes mod indskud af andre værdier end kontanter, jf. § 35, 4) at kapitalelskabets årsregnskab m.v. ikke skal revideres, hvis kapitalelskabet kan fravælge revision efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning, og

5) størrelsen af den del af den tegnede selskabskapital, der er indbetalt på tidspunktet for stiftelse.

Det følger af § 27, stk. 2, i selskabsloven, at stifterne i stiftelsesdokumentet skal redegøre for de omstændigheder, som er af betydning for bedømmelsen af de bestemmelser, der er truffet i henhold til stk. 1. I redegørelsen angives navn og bopæl for de personer, der er omfattet af bestemmelserne.

Dokumenter, hvis hovedindhold ikke er gengivet i stiftelsesdokumentet, men hvortil der henvises i stiftelsesdokumentet, skal vedhæftes dette, jf. § 27, stk. 3, i selskabsloven.

Det fremgår af § 27, stk. 4, at aftaler om forhold, der er omhandlet i stiftelsesdokumentet, men som ikke godkendes deri, har ikke gyldighed over for kapitalselskabet.

Ifølge § 28 i selskabsloven skal vedtægterne for et kapitalselskab indeholde oplysning om: 1) Kapitalselskabets navn og eventuelle binavne, 2) kapitalselskabets formål, 3) selskabskapitalens størrelse og antallet af kapitalandele eller kapitalandelenes pålydende værdi, 4) kapitalandelenes rettigheder, 5) kapitalselskabets ledelsesorganer, herunder oplysning om den valgte ledelsesstruktur, jf. § 111, og i aktieselskaber oplysning om antallet eller mindste og højeste antal medlemmer af de forskellige ledelsesorganer og eventuelle suppleanter samt valgperioden for medlemmerne af det øverste ledelsesorgan, 6) indkaldelse til generalforsamling og 7) kapitalselskabets regnskabsår.

Det følger af § 29 i selskabsloven, at vedtægterne for et kapitalselskab endvidere skal indeholde oplysning om de beslutninger, der efter denne lov skal optages i vedtægterne, og om det seneste ophørstidspunkt for kapitalselskabet, hvis kapitalselskabets levetid er begrænset.

Bestemmelser tilsvarende selskabslovens § 15, stk. 1 og 2, § 23 a, stk. 1, og § 23 b, stk. 1, følger af erhvervsvirksomhedslovens § 15 a, § 17 a, stk. 1, og § 17 b, stk. 1.

Det følger af anmeldelsesbekendtgørelsens § 18, stk. 1, nr. 1, at der til anmeldelsen af et kapitalselskab til registrering skal vedlægges stiftelsesdokumentet, herunder selskabets daterede vedtægter, og eventuelle andre dokumenter, som er oprettet i forbindelse med stiftelsen.

Det følger af anmeldelsesbekendtgørelsens § 41, stk. 2, at anmeldelsen af et interessentskab eller et kommanditselskab, som er omfattet af § 2, stk. 3, 2. pkt., i erhvervsvirksomhedsloven, skal vedlægges de dokumenter, som er nævnt i § 40, stk. 2, nr. 1 og 2, der omfatter 1) virksomhedens daterede vedtægter og 2) dokumentation for den lovlige vedtagelse af stiftelsen (stiftelsesdokument el.lign.).

3.2.3.2. Ændringsdirektiv 2025/25

Det følger af artikel 10, stk. 1, i selskabsdirektivet 2017/1132, jf. artikel 2, nr. 5, i ændringsdirektivet 2025/25, at medlemsstaterne sikrer, at der foretages en forebyggende administrativ, retslig eller notariel kontrol, eller enhver kombination af disse, af stiftelsesoverenskomsten og vedtægterne for selskaber, der er opført på listen i bilag II og IIB,

ved deres oprettelse og af eventuelle ændringer af disse dokumenter. Dette krav berører ikke krav i national ret om, at disse dokumenter udarbejdes og certificeres i behørig retlig form.

Det følger af artikel 10, stk. 2, i selskabsdirektivet 2017/1132, at medlemsstaterne sikrer, at deres lovgivning om oprettelse af selskaber, der er opført på listen i bilag II og IIB, fastsætter en procedure for legalitetskontrol af et selskabs stiftelsesoverenskomst og af dets vedtægter, hvis disse er indeholdt i et særskilt dokument. Medlemsstaterne sikrer, at der også foretages en legalitetskontrol i tilfælde af enhver ændring af disse dokumenter. Ved legalitetskontrollen omhandlet i første afsnit verificeres det som minimum, at a) de formelle krav til stiftelsesoverenskomsten og til vedtægterne, hvis de er indeholdt i et særskilt dokument, er opfyldt, og, hvis der anvendes skabeloner omhandlet i artikel 13 h, at de anvendes korrekt, b) det obligatoriske minimumsindhold er medtaget, c) de materielle retlige krav er opfyldt, og d) indskuddene, hvad enten der er tale om betaling i form af kontanter eller indskud i form af andre værdier end kontanter, foretages, i overensstemmelse med national ret.

Ifølge artikel 10, stk. 3, i selskabsdirektivet 2017/1132 følger det, at hvis national ret ikke kræver, at der udarbejdes stiftelsesdokumenter og vedtægter i forbindelse med stiftelsen eller på tidspunktet for registreringen af selskaber, der er opført på listen i bilag IIB, omfatter proceduren for legalitetskontrollen formelle og materielle kontroller med hensyn til de dokumenter eller de oplysninger, der i henhold til national ret kræves for at ansøge om optagelse af sådanne selskaber i registret.

Det følger af bestemmelsens andet afsnit, at stk. 1, 2 og 3 finder anvendelse på såvel rene onlineprocedurer som på procedurer, der ikke er rene onlineprocedurer, jf. artikel 10, stk. 3, i selskabsdirektivet 2017/1132.

3.2.3.3. Erhvervsministeriets overvejelser

Det er Erhvervsministeriets vurdering, at det bør tydeliggøres, at registrering ikke må finde sted, hvis forholdet ikke er i overensstemmelse med virksomhedens stiftelsesdokument eller lignende dokumentation for den lovlige vedtagelse af stiftelsen.

Stiftelsesdokumentet og vedtægterne er de vigtigste dokumenter vedrørende en virksomhed, og pålideligheden af disse ved registrering af virksomheden i Erhvervsstyrelsens it-system samt ved udveksling til øvrige medlemsstater, hvis virksomheden stifter en dattervirksomhed eller opretter en filial i et andet EU- eller EØS-land, er afgørende for at sikre en smidig registrering i de nationale virksomhedsregistre. Erhvervsstyrelsen, der fører Det Centrale Virksomhedsregister, udfører efter selskabslovgivningen risikobaseret kontrol med overholdelse af den selskabsretlige regulering.

Erhvervsministeriet finder det dog hensigtsmæssigt at præcisere i lovgivningen, at det både er stiftelsesdokumentet og vedtægten, der indgår i Erhvervsstyrelsens kontrol.

Erhvervsministeriet vurderer desuden, at den fremtidige kontrol fortsat skal understøtte en ensartet og troværdig kontrol, herunder også i grænseoverskridende tilfælde, som kan tjene til at forhindre omgåelse af nationale regler og bekæmpe svig og misbrug. Herved imødekommes direktivets krav om øget pålidelighed og anerkendelighed af selskabsoplysninger på tværs af EU's medlemsstater.

Erhvervsministeriet finder, at de foreslåede justeringer udgør en balanceret implementering af ændringsdirektivets krav uden at indføre yderligere byrder end nødvendigt for virksomhederne. Samtidig sikres den nødvendige retssikkerhed for selskaber og virksomheder såvel som en effektiv og formålsrettet myndighedskontrol, der bidrager til at styrke integriteten og tilliden til oplysningerne i Det Centrale Virksomhedsregister.

3.2.3.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås i § 15, stk. 1, i selskabsloven, at der to steder efter »selskabets« indsættes »stiftelsesdokument og«.

Tilsvarende foreslås det i § 15 a, stk. 1, indsættes efter »virksomhedens«: »dokumentation for den lovlige vedtagelse af stiftelsen og«, og efter »som loven«: », dokumentationen for den lovlige vedtagelse af stiftelsen«.

De foreslåede ændringer vil således medføre, at det vil fremgå klart af selskabsloven henholdsvis erhvervsvirksomhedsloven, at registrering ikke må finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, ikke opfylder bestemmelser i disse love, bestemmelser fastsat i henhold til disse love eller virksomhedens stiftelsesdokument og vedtægter. Registrering må heller ikke finde sted, hvis den beslutning, der lægges til grund for registreringen, ikke er blevet til i overensstemmelse med de forskrifter, som er fastsat i selskabsloven henholdsvis erhvervsvirksomhedsloven, bestemmelser, der er fastsat i henhold til disse love, eller som virksomhedens stiftelsesdokument og vedtægter fastlægger.

Det skyldes, at en virksomheds stiftelsesgrundlag skal opfylde selskabsloven henholdsvis erhvervsvirksomhedsloven, herunder bestemmelser fastsat i henhold til disse love, for at stiftelsen af virksomheden er lovlig.

Den foreslåede ændring vil dermed videreføre gældende praksis, hvor kontrollen af stiftelsesdokumentet kun vil ske i forbindelse med selskabets stiftelse for at sikre, at stiftelsen opfylder kravene i øvrig lovgivning samt vedtægter.

Ved virksomheder forstås kapitalsselskaber, dvs. aktieselskaber (A/S), anpartsselskaber (ApS) og partnerselskaber (P/S) omfattet af selskabsloven og virksomheder med begrænset ansvar, dvs. andelsselskaber med begrænset ansvar (A.M.B.A.), foreninger med begrænset ansvar (F.M.B.A.) og selskaber med begrænset ansvar (S.M.B.A.) omfattet af erhvervsvirksomhedsloven. Siden den 1. januar 2014 har det ikke været muligt at stifte nye selskaber med begrænset ansvar (S.M.B.A.), hvorfor bestemmelsen alene vil finde anvendelse for de resterende S.M.B.A.'er, der ved lovforslagets udformning udgør 518 selskaber. Ved virksomhed

forstås desuden interessentskaber (I/S) og kommanditselskaber (K/S), der skal registreres efter erhvervsvirksomhedsloven. Dvs. interessentskaber (I/S) og kommanditselskaber (K/S), hvori alle interessenterne henholdsvis komplementarerne er 1) aktieselskaber, anpartsselskaber, partnerselskaber (kommanditaktieselskaber) eller selskaber med en tilsvarende retsform eller interessentskaber eller 2) kommanditselskaber, i hvilke alle interessenter henholdsvis komplementarer er omfattet af nr. 1.

For kapitalsselskaber fastsætter selskabsloven konkrete krav til de oplysninger, der skal fremgå af stiftelsesdokumentet. Erhvervsvirksomhedsloven fastsætter ikke samme detailregulering, og det accepteres, at dokumentationen for den lovlige vedtagelse af stiftelsen og virksomhedens vedtægter ikke er to særskilte dokumenter. Det kan således være vedtægterne, hvoraf den lovlige beslutning fremgår i form af deltagernes navne og underskrifter.

Den foreslåede ændring vil desuden medføre, at det tydeliggøres, at anmelderansvaret efter den foreslåede § 15 a, og den foreslåede § 15 a, stk. 2 og 3, for at registreringer er lovligt foretaget, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig, omfatter både stiftelsesdokumentet og vedtægterne.

Hvis der sker registrering af ulovlige forhold eller forhold, der er i strid med selskabets stiftelsesdokument eller vedtægter, vil anmelder kunne ifalde bødestraf i henhold til selskabslovens § 367, stk. 1, og erhvervsvirksomhedslovens § 23, stk. 1. Derudover kan der efter omstændighederne være tale om en overtrædelse af straffelovens § 296, stk. 1, nr. 2, om afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger om juridiske personers forhold, jf. straffelovens § 164 om afgivelse af urigtige oplysninger over for en offentlig myndighed.

Det foreslås i § 23 b, stk. 1, i selskabsloven, at efter »kapitalsselskabets« indsættes »stiftelsesdokument og«.

Tilsvarende foreslås det i § 17 b, stk. 1, i erhvervsvirksomhedsloven, at der efter »virksomhedens« indsættes »dokumentation for den lovlige vedtagelse af stiftelsen og«.

De foreslåede ændringer vil medføre, at det tydeliggøres, at Erhvervsstyrelsens stillingtagen til, om selskabsloven henholdsvis erhvervsvirksomhedsloven, herunder regler fastsat i medfør af disse love og virksomhedens vedtægter er overholdt, også omfatter et kapitalsselskabs stiftelsesdokument.

Dette gælder også i de tilfælde, hvor oplysninger og dokumenter er hentet gennem BRIS efter det foreslåede i selskabslovens § 12 a, stk. 1 samt erhvervsvirksomhedslovens § 13 a.

Den foreslåede ændring til bestemmelsen vil tydeliggøre, at der fortsat kan foretages kontrol af, om kapitalsselskabets eller virksomhedens stiftelsesdokument og vedtægter er overholdt. Bestemmelsen vil ligeledes fortsat kunne anvendes både som led i en registreringskontrol, jf. selskabslovens § 23 g og erhvervsvirksomhedslovens 17 g, og som led

i en efterfølgende kontrol, jf. selskabslovens § 23 h og erhvervsvirksomhedslovens § 17 h. Bestemmelsen har ikke til formål at give Erhvervsstyrelsen mulighed for at kontrollere, om de dispositioner, der ligger til grund for anmeldelsen, er hensigtsmæssige eller forretningsmæssigt forsvarlige for den pågældende virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen ved sin kontrol har adgang til at sikre, at kapitalsselskabets og virksomhedens stiftelsesdokument og vedtægter er overholdt. Denne sikring vil øge pålideligheden af stiftelsesdokumentet og vedtægterne i grænseoverskridende situationer.

Der er med de foreslåede ændringer ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand i hverken selskabsloven eller erhvervsvirksomhedsloven.

3.3. Ændringer af regler om vederlagsaftaler og transaktioner med nærtstående parter

3.3.1. Vederlagsaftaler

3.3.1.1. Gældende ret

Det følger af selskabslovens § 139, stk. 1, at det øverste ledelsesorgan i aktieselskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller aktivt i et EU-/EØS-land, skal udarbejde en vederlagspolitik for ledelsesmedlemmerne, medmindre der udelukkende er tale om stemmeløse aktier.

Kravene til vederlagspolitikken indhold følger af § 139 a, stk. 1-4, og i henhold til § 139 a, stk. 1, nr. 4, skal vederlagspolitikken være klar og forståelig og bidrage til aktieselskabets forretningsstrategi, langsigtede interesser og bæredygtighed og skal indeholde retningslinjer for varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer, de vigtigste elementer i tillægspensionsordninger eller ordninger for tidlig pensionering og opsigelsesvilkår, opsigelsesperioder og betalinger i tilknytning til opsigelse.

Derudover følger det af § 139 a, stk. 5, at aktieselskabets øverste ledelsesorgan under særlige omstændigheder midlertidigt kan fravige vederlagspolitikken, forudsat at vederlagspolitikken indeholder en beskrivelse af de proceduremæssige betingelser herfor og specificerer de elementer af vederlagspolitikken, som kan fraviges.

Det er forudsat i bemærkningerne til selskabslovens § 139 a, stk. 5, at særlige tilfælde alene kan omfatte situationer, hvor fravigelsen af vederlagspolitikken er nødvendig for at tjene aktieselskabets langsigtede interesser, jf. Folketingstidende 2018-19, tillæg A, L 157 som fremsat, side 33.

Selskabslovens bestemmelser om børsnoterede selskabers vederlagspolitik blev indført med lov nr. 369 af 9. april 2019 om ændring af selskabsloven, lov om kapitalmarkeder, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af ændringer i aktionærrettighedsdirektivet om

tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab), som gennemførte ændringsdirektiv 2017/828.

Det følger af artikel 9a, stk. 1, jf. ændringsdirektivets artikel 1, nr. 4, at medlemsstaterne sikrer, at selskaberne udarbejder en aflønningspolitik for ledelsesmedlemmer, og at aktionærer har ret til at stemme om aflønningspolitikken på generalforsamlingen.

Efter artikel 9a, stk. 4, første afsnit, kan medlemsstaterne tillade, at selskaber under særlige omstændigheder midlertidigt fraviger aflønningspolitikken, forudsat at politikken omfatter de proceduremæssige betingelser for, at en fravigelse kan finde anvendelse, og specificerer de af politikkens elementer, det er muligt at fravige.

Videre følger det af artikel 9a, stk. 4, andet afsnit, at de særlige omstændigheder omhandlet i første afsnit kun omfatter situationer, i hvilke en fravigelse af aflønningspolitikken er nødvendig for at tjene selskabets langsigtede interesser og bæredygtighed som helhed eller for at sikre dets levedygtighed.

Det følger af artikel 9a, stk. 6, første afsnit, at aflønningspolitikken skal bidrage til selskabets forretningsstrategi samt langsigtede interesser og bæredygtighed og give en forklaring på, hvordan den gør det. Den skal være klar og forståelig og beskrive de forskellige komponenter af fast og variabel aflønning, herunder alle bonusser og andre goder, uanset i hvilken form, som kan tildeles ledelsesmedlemmer, med indikation af deres relative andel.

Derudover følger det af artikel 9a, stk. 6, femte afsnit, at aflønningspolitikken skal omfatte en angivelse af varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer og de gældende opsigelsesperioder, de vigtigste elementer i tillægspensionsordninger eller ordninger for tidlig pensionering samt opsigelsesvilkår og betalinger i tilknytning til opsigelse. Dertil følger det af ændringsdirektivets præambel 29, 4. led, at aflønningspolitikken kan udformes som en ramme, inden for hvilken aflønning af ledelsesmedlemmer skal finde sted.

3.3.1.2. Erhvervsministeriets overvejelser

EU-Kommissionen anførte i dialogsagen, at gennemførelsen af reglerne om vederlagspolitikken indhold i selskabslovens § 139 a, stk. 1, nr. 4, ikke anses som værende i overensstemmelse med artikel 9a, stk. 6, femte afsnit.

Efter selskabsloven skal vederlagspolitikken indeholde retningslinjer for varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer, mens politikken efter ordlyden i artikel 9a, stk. 6, femte afsnit, jf. ændringsdirektiv 2017/828, skal indeholde en angivelse af varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer og de gældende opsigelsesperioder.

På baggrund af dialogsagen finder Erhvervsministeriet, at selskabslovens § 139 a, stk. 1, nr. 4, bør ændres i overensstemmelse med ordlyden i ændringsdirektivets artikel 9a, stk. 6, femte afsnit.

Erhvervsministeriet har derudover overvejet, hvorvidt kravet om, at vederlagspolitikken skal indeholde oplysninger om de vigtigste elementer i tillægspensionsordninger og ordninger for tidlig pension i selskabslovens § 139 a, stk. 1, nr. 4, sidste led, burde udvides med konkrete elementer, der skal fremgå af vederlagspolitikken.

Tillægspensionsordninger og ordninger for tidlig pension kan imidlertid indeholde mange forskelligartede elementer og vilkår, hvis væsentlighed vil afhænge af den samlede aftale, de konkrete vilkår og selskabets forhold og interesser i øvrigt. Dertil kommer, at der over tid vil kunne ske en udvikling i, hvilke elementer og vilkår der indgår og er sædvanlige i ledelsesmedlemmers lønningspakker, og det vil i praksis være det enkelte selskab, der er nærmest til at vurdere de konkrete elementer i selskabets ordninger med ledelsen.

Erhvervsministeriet vurderer derfor, at det fortsat i videst muligt omfang bør være op til selskabernes øverste ledelsesorgan at vurdere, hvilke konkrete elementer i tillægspensioner eller ordninger for tidlig pension der er tilstrækkeligt væsentlige til, at de skal fremgå af selskabets vederlagspolitik.

På den baggrund finder Erhvervsministeriet, at det vil være mest hensigtsmæssigt at udelade konkrete elementer i lovteksten, og at der i stedet angives eksempler på mulige vigtige elementer i bestemmelsens specielle bemærkninger.

Erhvervsministeriet har overvejet, om de gældende regler om fravigelse af vederlagspolitikken er tilstrækkelige til at gennemføre ændringsdirektiv 2017/828. Det er allerede forudsat i de specielle bemærkninger til den gældende § 139 a, stk. 5, jf. Folketingstidende 2018-19, tillæg A, L 157 som fremsat, side 33, at de særlige tilfælde, der kan ligge til grund for en fravigelse, alene kan omfatte situationer, hvor fravigelsen af vederlagspolitikken er nødvendig for at tjene aktieselskabets langsigtede interesser. Efter artikel 9a, stk. 4, andet afsnit, i ændringsdirektiv 2017/828, skal en fravigelse imidlertid være nødvendig for at tjene selskabets langsigtede interesser og bæredygtighed som helhed eller for at sikre dets levedygtighed.

Med henblik på at sikre både klarhed i lovgivningen og korrekt gennemførelse af artikel 9a, stk. 4, andet afsnit, jf. ændringsdirektivet 2017/828, finder Erhvervsministeriet, at det vil være hensigtsmæssigt at indarbejde kriterierne i artikel 9a, stk. 4, i selskabslovens § 139 a, stk. 5.

Det er Erhvervsministeriets vurdering, af de foreslåede ændringer vedrørende vederlagspolitikken vil være i overensstemmelse med principperne om erhvervsrettet EU-regulering og ikke vil udgøre en overimplementering af ændringsdirektiv 2017/828.

3.3.1.3. Den foreslåede ordning

Med den foreslåede ændring af § 139 a, stk. 1, nr. 4, i selskabsloven, foreslås det, at »Retningslinjer for varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer«

ændres til »En angivelse af varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer og de gældende opsigelsesperioder«.

Med den foreslåede ændring vil vederlagspolitikken skulle indeholde en angivelse af varigheden af kontrakter eller ordninger, der er indgået med selskabets ledelsesmedlemmer, eller en ramme, inden for hvilken aflønning af ledelsesmedlemmer kan finde sted.

Den foreslåede ændring vil medføre, at selskabsloven bringes i overensstemmelse med ændringsdirektiv 2017/828.

Med den foreslåede ændring af § 139 a, stk. 5, i selskabsloven, foreslås det derudover at indføre som 2. pkt., at den midlertidige fravigelse af vederlagspolitikken skal være nødvendig for at tjene aktieselskabets langsigtede interesser og bæredygtighed som helhed eller for at sikre dets levedygtighed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at fravigelse af vederlagspolitikken kun vil være tilladt i situationer, hvor det er nødvendigt for at tjene aktieselskabets langsigtede interesser og bæredygtighed som helhed eller for at sikre selskabets levedygtighed.

Overtrædelse af selskabslovens § 139 a kan i dag straffes med bøde i medfør af § 367, stk. 1, 1. pkt. Den foreslåede ordning vil dermed medføre, at manglende angivelse af varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer og de gældende opsigelsesperioder i vederlagspolitikken eller en manglende vurdering af, hvorvidt en fravigelse af vederlagspolitikken er nødvendig for at tjene aktieselskabets langsigtede interesser og bæredygtighed som helhed eller for at sikre dets levedygtighed, vil kunne straffes med bøde.

For nærmere om de foreslåede ændringer vedrørende vederlagspolitikken indhold og krav ved fravigelse af politikken henvises til de foreslåede ændringer til § 139 a, stk. 1, nr. 4 og § 139 a, stk. 5, og bemærkningerne hertil.

3.3.2. Væsentlige transaktioner med nærtstående parter

3.3.2.1. Gældende ret

Det følger af selskabslovens § 139 d, stk. 1, at i aktieselskaber, der har aktier med stemmeret optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller aktivt i et EU-/EØS-land, skal væsentlige transaktioner mellem aktieselskabet og dets nærtstående parter godkendes af aktieselskabets øverste ledelsesorgan, inden transaktionerne gennemføres. Ved vurderingen af væsentlighed skal transaktioner, der er gennemført med samme nærtstående part inden for samme regnskabsår, aggregeres.

Derudover følger det af selskabslovens § 139 d, stk. 2, at aktieselskabet skal offentliggøre en meddelelse om en transaktion med en nærtstående part, når dagsværdien af transaktionen udgør 10 pct. eller mere af de samlede aktiver eller 25 pct. eller mere af resultatet af primær drift, i henhold til det senest offentliggjorte koncernregnskab. Udarbejder

aktieselskabet ikke koncernregnskab, skal beregningen ske i forhold til det senest offentliggjorte årsregnskab. Foretager aktieselskabet flere transaktioner med den samme nærtstående part inden for samme regnskabsår, skal der ske offentliggørelse, når summen af transaktioner, som ikke er offentliggjort, overskrider mindst en af størrelsesgrænserne i 1. pkt.

Det følger af selskabslovens § 139 d, stk. 3, at meddelelsen efter stk. 2 skal offentliggøres hurtigst muligt efter, at aftalen om transaktionen er indgået. Meddelelsen skal som minimum indeholde oplysninger om karakteren af forholdet til den nærtstående part, navnet på den nærtstående part, datoen for indgåelse af aftalen om transaktionen, dagsværdien af transaktionen og andre forhold, som er nødvendige for at kunne vurdere, hvorvidt transaktionen er gennemført på vilkår, der må anses for rimelige for aktieselskabet og for de aktionærer, der ikke er nærtstående parter. Offentliggørelse skal ske på aktieselskabets hjemmeside, hvor meddelelsen skal være offentligt tilgængelig i 5 år.

Efter selskabslovens § 139 d, stk. 4, finder stk. 1-3 ikke anvendelse på sædvanlige forretningsmæssige transaktioner. Aktieselskabets øverste ledelsesorgan skal indføre en intern procedure for periodiske vurderinger af, om en transaktion er omfattet af 1. pkt. Nærtstående parter, som er berørt af transaktionerne, må ikke deltage i denne vurdering.

Efter § 139 d, stk. 5, finder stk. 1-3 endvidere ikke anvendelse på transaktioner mellem aktieselskabet og dets dattervirksomheder, medmindre aktieselskabets nærtstående parter har interesser i dattervirksomheden, klart definerede transaktionstyper, som skal godkendes af generalforsamlingen, transaktioner vedrørende ledelsesmedlemmers aflønning, jf. §§ 139 og 139 a, transaktioner gennemført af kreditinstitutter på grundlag af foranstaltninger, der sigter mod at beskytte deres stabilitet, og som er besluttet af Finanstilsynet, og transaktioner, der tilbydes alle aktionærer på samme vilkår, således at ligebehandling af alle aktionærer og beskyttelse af aktieselskabets interesser er sikret.

Det følger af selskabslovens § 139 d, stk. 6, at stk. 2-5 finder tilsvarende anvendelse på transaktioner mellem aktieselskabets nærtstående parter og aktieselskabets dattervirksomheder.

Derudover følger det af selskabslovens § 139 d, stk. 7, at stk. 1-5 ikke berører regler om offentliggørelse af intern viden i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 (forordningen om markedsmissbrug).

Endelig følger det af selskabslovens 139 d, stk. 8, at nærtstående parter defineres i overensstemmelse med definitionen i den internationale regnskabsstandard IAS 24, således som denne er vedtaget af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, og efterfølgende ændringer i definitionen, som vedtages af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med den nævnte forordning.

Selskabslovens bestemmelser om godkendelse og offentliggørelse af meddelelser om væsentlige transaktioner med

nærtstående parter blev indført med lov nr. 369 af 9. april 2019 om ændring af selskabsloven, lov om kapitalmarkeder, lov om finansiell virksomhed og forskellige andre love (Gennemførelse af ændringer i aktionærrettighedsdirektivet om tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab), som gennemførte ændringsdirektiv 2017/828.

Artikel 9c, jf. ændringsdirektiv 2017/828 artikel 1, nr. 3, omhandler gennemsigtighed og godkendelse af transaktioner med nærtstående parter.

Artikel 9c, stk. 1, første afsnit, fastsætter, at med henblik på anvendelsen af denne artikel fastlægger medlemsstaterne en definition af væsentlige transaktioner, der tager hensyn til den indflydelse, som oplysningerne om den pågældende transaktion kan have på de økonomiske beslutninger for selskabets aktionærer, og de risici, som transaktionen indebærer for selskabet og de af dets aktionærer, som ikke er en nærtstående part, herunder mindretalsaktionærer.

Efter artikel 9c, stk. 1, andet afsnit, fastlægger medlemsstaterne i forbindelse med definitionen af væsentlige transaktioner et eller flere kvantitative størrelsesforhold baseret på transaktionens indvirkning på selskabets finansielle stilling, indtægter, aktiver, kapitalisering, herunder egenkapital, eller omsætning eller tager hensyn til transaktionens art og den nærtstående parts stilling.

Det følger af artikel 9c, stk. 2, at medlemsstaterne sikrer, at selskaber offentliggør en meddelelse om væsentlige transaktioner med nærtstående parter senest på det tidspunkt, hvor transaktionen gennemføres. Meddelelsen skal som minimum indeholde oplysninger om karakteren af forholdet til den nærtstående part, navnet på den nærtstående part, datoen for og værdien af transaktionen og andre forhold, som er nødvendige for at kunne vurdere, hvorvidt transaktionen er fair og rimelig for selskabet og for de aktionærer, der ikke er en nærtstående part, herunder mindretalsaktionærer.

Det følger af artikel 9c, stk. 4, første afsnit, at medlemsstaterne skal sikre, at væsentlige transaktioner med nærtstående parter godkendes af generalforsamlingen eller af selskabernes bestyrelse eller tilsynsorgan i overensstemmelse med procedurer, som forhindrer den nærtstående part i at udnytte sin stilling og giver tilstrækkelig beskyttelse af interesserne for selskabet og for de aktionærer, som ikke er en nærtstående part, herunder mindretalsaktionærer.

Derudover følger det af artikel 9c, stk. 4, tredje afsnit, at hvis en transaktion med nærtstående parter omfatter et ledelsesmedlem eller en aktionær, må vedkommende ikke deltage i godkendelsen eller afstemningen.

Artikel 9 c, stk. 5 og 6, indeholder derudover en række undtagelser til kravene om godkendelse og offentliggørelse af meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter.

Det følger således af artikel 9c, stk. 5, at kravene ikke finder anvendelse på transaktioner, der gennemføres som led i selskabets normale drift og er aftalt på normale mar-

kedsvilkår, og at selskabets bestyrelse eller tilsynsorgan skal indføre en intern procedure for periodiske vurderinger af, om disse betingelser er opfyldt. Nærtstående parter må ikke deltage i denne vurdering.

Derudover kan medlemsstaterne i henhold til artikel 9c, stk. 6, undtage eller tillade, at selskaberne undtager, en række transaktioner fra kravene om godkendelse og offentliggørelse af meddelelser, navnlig transaktioner mellem selskabet og dets datterselskaber, forudsat at disse er ejet fuldt ud eller at ingen anden af selskabets nærtstående parter har interesser i dattervirksomheden eller at national ret giver tilstrækkelig beskyttelse af interesserne for selskabet, for datterselskabet og for de af deres aktionærer, som ikke er en nærtstående part, herunder mindretalsaktionærer, i sådanne transaktioner, klart definerede transaktionstyper, for hvilke national ret kræver generalforsamlingens godkendelse, forudsat at en fair behandling af alle aktionærer og interesserne for selskabet og for de aktionærer, der ikke er en nærtstående part, herunder mindretalsaktionærer, specifikt er omhandlet og fyldestgørende beskyttet i sådanne retsbestemmelser, transaktioner vedrørende ledelsesmedlemmers aflønning eller visse elementer i deres aflønning, som de er tildelt eller har til gode i overensstemmelse med artikel 9a om vederlagspolitikken, transaktioner gennemført af kreditinstitutter på grundlag af foranstaltninger, der sigter mod at beskytte deres stabilitet og er vedtaget af den kompetente myndighed med ansvar for tilsyn i den i EU-retten anvendte betydning, og transaktioner, der tilbydes alle aktionærer på samme vilkår, således at lige behandling af alle aktionærer og beskyttelse af selskabets interesser er sikret.

Det følger af artikel 9c, stk. 7, 1. pkt., at medlemsstaterne skal sikre, at selskaber offentligt meddeler væsentlige transaktioner indgået mellem selskabets nærtstående part og dette selskabs datterselskab.

Derudover følger det af artikel 9c, stk. 8, at medlemsstaterne skal sikre, at transaktioner med den samme nærtstående part, som er gennemført inden for en periode på 12 måneder eller inden for det samme regnskabsår og ikke er gjort til genstand for forpligtelserne anført i stk. 2 og 4 om henholdsvis offentliggørelse af meddelelser og godkendelse af væsentlige transaktioner med nærtstående parter, aggregeres med henblik på anvendelsen af nævnte stykker.

Desuden følger det af artikel 9c, stk. 9, at artikel 9c, ikke berører de regler om offentliggørelse af intern viden, der er omhandlet i artikel 17 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 (forordningen om markeds-misbrug).

Endelig følger det af artikel 14b, at medlemsstaterne fastsætter regler om foranstaltninger og sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres.

3.3.2.2. Erhvervsministeriets overvejelser

På baggrund af dialogsagen med Europa-Kommissionen

vedrørende implementeringen af ændringsdirektiv 2017/828 har Erhvervsministeriet generelt overvejet den eksisterende implementering af reglerne om godkendelse og offentliggørelse af meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter for aktieselskaber, der har aktier med stemmeret optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller aktivt i et EU- eller EØS-land.

Med inspiration fra implementeringen af ændringsdirektivet i Sverige og Norge har Erhvervsministeriet fundet det hensigtsmæssigt, at de gældende regler om væsentlige transaktioner med nærtstående parter i selskabslovens § 139 d deles op og videreføres i seks nye paragraffer og indsættes i et nyt selvstændigt kapitel af hensyn til at forbedre systematikken og læsbarheden af reglerne.

Erhvervsministeriet har derudover vurderet, at der er behov for enkelte justeringer af de gældende regler med henblik på at sikre overensstemmelse med ændringsdirektiv 2017/828.

Efter § 139 d, stk. 1 og 2, er der forskellige kriterier for, hvornår selskaberne henholdsvis skal sikre godkendelse og offentliggøre meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter. Det er Erhvervsministeriets vurdering, at disse kriterier skal ensrettes, så selskaberne fremadrettet vil skulle offentliggøre meddelelser i forbindelse med alle væsentlige transaktioner med nærtstående.

Det er Erhvervsministeriets opfattelse, at gennemførelsen af ændringsdirektivet ikke skal skabe unødvendige administrative byrder for selskaberne, og Erhvervsministeriet finder det derfor mest hensigtsmæssigt at ensrette de lovpligtige kriterier for godkendelse af transaktioner med nærtstående parter med de gældende kvantitative kriterier for offentliggørelse af meddelelser. Det vil betyde, at selskaberne ikke vil blive forpligtet til at offentliggøre meddelelser i videre omfang, end det er tilfældet i dag. Ændringsdirektivet er et minimumsimplementeringsdirektiv og vil dermed ikke være til hinder for, at selskaberne selv fastsætter en lavere tærskel for godkendelse.

Erhvervsministeriet vurderer, at en ensretning efter de kvantitative krav for offentliggørelse af meddelelser vil stemme bedst overens med principperne for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

Endelig er det Erhvervsministeriets vurdering, at den generelle habilitetsregel i selskabslovens § 131 ikke fuldt ud gennemfører artikel 9c, stk. 4, tredje afsnit, i ændringsdirektiv 2017/828, hvoraf følger, at hvis en transaktion med nærtstående parter omfatter et ledelsesmedlem eller en aktionær, må vedkommende ikke deltage i godkendelsen eller afstemningen. Derimod indeholder den gældende § 131 alene forbud mod, at et ledelsesmedlem deltager i behandlingen af spørgsmål om aftaler mellem kapitalselskabet og den pågældende selv, hvis vedkommende har en væsentlig interesse deri, der kan være stridende mod kapitalselskabets. Idet artikel 9c, stk. 4, ikke indebærer en væsentlighedsvurdering i relation til ledelsesmedlemmers habilitet, vurderer Erhvervsministeriet, at der skal indføres en skærpet habilitetsregel

i forbindelse med godkendelse af transaktioner med nærtstående parter.

3.3.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at den gældende bestemmelse i selskabslovens § 139 d om væsentlige transaktioner med nærtstående parter ophæves, og at der i stedet indsættes et nyt kapitel 7 a med overskriften ”Væsentlige transaktioner med nærtstående parter”, der omfatter §§ 139 d – 139 i.

Det foreslås at indføres en ny § 139 d, hvorefter reglerne i det foreslåede kapitel 7 a finder anvendelse for aktieselskaber, der har aktier med stemmeret optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller aktivt i et EU- eller EØS-land.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at reglerne fremadrettet alene vil finde anvendelse på aktieselskaber, der har aktier med stemmeret optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller aktivt i et EU- eller EØS-land.

Det foreslås i § 139 e at definere væsentlige transaktioner som transaktioner mellem et aktieselskab og dets nærtstående parter, hvor dagsværdien udgør 10 pct. eller mere af de samlede aktiver eller 25 pct. eller mere af resultatet af primær drift, i henhold til det senest offentliggjorte koncernregnskab.

Den foreslåede definition vil skabe klarhed om, hvornår en transaktion mellem et aktieselskab og dets nærtstående parter er væsentlig.

Det foreslås, at nærtstående parter defineres i en ny § 139 f i overensstemmelse med definitionen i den internationale regnskabsstandard IAS 24, således som denne er vedtaget af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, og efterfølgende ændringer i definitionen, som vedtages af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med den nævnte forordning.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre den nuværende definition af nærtstående parter og omfatter bl.a. medlemmer af ledelsen og personer, som selv eller sammen med andre har bestemmende eller betydelig indflydelse over aktieselskabet eller dets moderselskab og aktieselskabets koncernforbundne virksomheder.

Den foreslåede bestemmelse stemmer overens med definitionen af nærtstående parter i årsregnskabslovens § 98 c, stk. 2, og vil betyde, at eventuelle ændringer af IAS 24, der vedtages af Europa-Kommissionen, vil finde anvendelse for reglerne om væsentlige transaktioner.

Det foreslås i § 139 g at fastsætte krav om, at aktieselskabets øverste ledelsesorgan godkender væsentlige transaktioner med nærtstående parter inden gennemførelsen, og at der indføres et generelt forbud mod, at ledelsesmedlemmer med interesse i transaktionen deltager i godkendelsen.

Den foreslåede ordning vil medføre et skærpet habilitets-

krav, idet den generelle habilitetsregel i den gældende § 131 alene afskærer ledelsesmedlemmer fra at deltage i godkendelsen, hvis vedkommende personligt indgår i transaktionen, eller ved aftaler med andre alene hvis ledelsesmedlemmet har en *væsentlig* interesse i transaktionen, der kan være stridende mod kapitalselskabets.

Det foreslås i § 139 h at fastsætte krav om at offentliggøre en meddelelse om en væsentlig transaktion med en nærtstående part på aktieselskabets hjemmeside, senest på det tidspunkt, hvor transaktionen gennemføres.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at meddelelser som minimum skal indeholde oplysninger om karakteren af forholdet til den nærtstående part, navnet på den nærtstående part, datoen for indgåelse af aftalen om transaktionen, dagsværdien af transaktionen og andre forhold, som er nødvendige for at kunne vurdere, hvorvidt transaktionen er gennemført på vilkår, der må anses for rimelige for aktieselskabet og for de aktionærer, der ikke er nærtstående parter.

Desuden vil den foreslåede bestemmelse sikre, at der er transparens om de væsentlige transaktioner, som selskabet indgår med nærtstående parter, og vil give aktionærer, kreditorer, ansatte og andre interesserede parter mulighed for at blive informeret om potentielle virkninger, som sådanne transaktioner kan have på selskabets værdi.

Det foreslås desuden, at kravet om offentliggørelse af meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter finder tilsvarende anvendelse for transaktioner mellem aktieselskabets nærtstående parter og selskabets dattervirksomheder.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at aktionærer får kendskab til og mulighed for at reagere på væsentlige transaktioner mellem aktieselskabets nærtstående parter og selskabets dattervirksomheder.

Herudover foreslås det, at kravet om godkendelse og offentliggørelse ikke skal finde anvendelse på sædvanlige forretningsmæssige transaktioner, og at aktieselskabets øverste ledelsesorgan vil skulle indføre en intern procedure for periodiske vurderinger af, om der er tale om sædvanlige forretningsmæssige transaktioner, herunder at nærtstående parter, som er involverede i transaktionerne, ikke må deltage i vurderingen.

Endvidere foreslås det, at kravet om godkendelse og offentliggørelse ikke vil finde anvendelse ved transaktioner mellem aktieselskabet og dets dattervirksomheder, forudsat at disse er ejet fuldt ud, eller at ingen af aktieselskabets nærtstående parter har interesser i dattervirksomheden.

Det foreslås derudover, at kravet om godkendelse og offentliggørelse ikke vil finde anvendelse på klart definerede transaktionstyper, som skal godkendes af generalforsamlingen, transaktioner vedrørende ledelsesmedlemmers aflønning, jf. reglerne om vederlagspolitik, transaktioner gennemført af kreditinstitutter på grundlag af foranstaltninger, der sigter mod at beskytte deres stabilitet, og som er besluttet af Finanstilsynet, og transaktioner, der tilbydes alle

aktionærer på samme vilkår, således at ligebehandling af alle aktionærer og beskyttelse af aktieselskabets interesser er sikret.

Derudover foreslås det, at kravene om godkendelse og offentliggørelse af meddelelse om væsentlige transaktioner med nærtstående parter ikke berører regler om offentliggørelse af intern viden i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014.

De foreslåede undtagelser vil medføre, at visse transaktioner, som enten ikke vil ændre eller alene udgøre en begrænset risiko for aktionærernes retsstilling, eller hvor der er tilstrækkelig transparens, f.eks. på grund af krav om generalforsamlingsgodkendelse, vil blive undtaget pligterne til godkendelse eller offentliggørelse af meddelelser, som i disse tilfælde ville være unødigt byrdefulde for selskaberne.

Endelig foreslås det, at manglende iagttagelse af kravene om godkendelse og offentliggørelse af meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter samt pligten til at indføre en intern procedure, der sikrer løbende vurderinger af, om transaktioner er sædvanlige forretningsmæssige transaktioner, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede ordning vil medføre, at aktieselskabets øverste ledelsesorgan, dvs. bestyrelsen i aktieselskaber, der har en bestyrelse og en direktion, og tilsynsrådet i aktieselskaber, der har et tilsynsråd og en direktion, kan pålægges bøder, såfremt de ikke iagttagelse deres pligter i henhold til de foreslåede bestemmelser.

For nærmere om de foreslåede ændringer vedrørende godkendelse og offentliggørelse af meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter henvises til de foreslåede ændringer til § 139 d, og bemærkningerne hertil.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

De økonomiske konsekvenser for staten ved implementeringen af ændringsdirektiv (EU) 2025/25 vedrørende digitale værktøjer og processer inden for selskabsret afhænger af den endelige udformning af gennemførselsretsakterne, og hvordan den Europæiske Business Wallet (EBW) implementeres i Danmark. Erhvervsministeriet har på baggrund af de tilgængelige oplysninger udarbejdet et foreløbigt estimat, der ikke indeholder integrationen til EBW, da denne integration på nuværende tidspunkt er behæftet med stor usikkerhed. De resterende udgiftsdrivende elementer forventes især at være behovet for tilpasning af Erhvervsstyrelsens it-systemer, der vil medføre væsentlige merudgifter, der afhængigt af den nærmere implementering forventes at udgøre samlet ca. 50 mio. kr. i perioden 2028-2034. Dertil vil der være varige udgifter på 5-10 mio. kr. årligt fra 2035 og frem. Det fremgår af budgetvejledningen, at udgifter for så vidt angår EU-retsakter skal afholdes inden for eksisterende bevillinger.

Lovforslagets dele vedrørende styrket indsats over for bagmænd og facilitatorer henholdsvis vederlagspolitikker

og transaktioner med nærtstående parter vurderes ikke at medføre økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for staten. Det formodes dog, at den styrkede indsats over for bagmænd og facilitatorer vil medføre en stigning i antallet af politianmeldelser samt en stigning i antallet af klager til Erhvervsankenævnet. Eventuelle merudgifter forbundet hermed vurderes at være begrænsede og vil kunne afholdes inden for myndighedernes eksisterende økonomiske rammer.

Lovforslaget vil ikke påvirke kommunernes eller regionernes økonomi.

Lovforslaget følger principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

Princip 1: Lovforslaget følger princippet om enkle og klare regler, idet de vil blive udformet på en entydig og konsistent måde.

Princip 2: Lovforslaget understøtter digital kommunikation, idet den foreslåede regulering vil understøtte, at der kan kommunikeres digitalt med borgere og virksomheder, mens der fortsat tilbydes alternative løsninger til dem, som ikke kan kommunikere digitalt.

Princip 3: Det vurderes, at princippet om muliggørelse af automatisk sagsbehandling efterleves, idet selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven og årsregnskabsloven understøtter, at administrationen af lovgivningen kan ske helt eller delvis digitalt og under hensyn til borgernes og virksomhedernes retssikkerhed.

Princip 4: Med implementeringen af ændringsdirektiv 2025/25 skabes den nødvendige hjemmel til, at Erhvervsstyrelsen gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) stiller oplysninger, dokumenter og meddelelser til rådighed. Lovforslaget understøtter dermed princippet om sammenhæng på tværs – ensartede begreber og genbrug af data, idet der med lovforslaget vil blive taget udgangspunkt i begreber, der allerede følger af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven, årsregnskabsloven og lov om Det Centrale Virksomhedsregister.

Princip 5: Lovforslaget behandles i overensstemmelse med princippet om tryk og sikker datahåndtering som en naturlig følge af, at datasikkerhed prioriteres højt af myndighederne. De oplysninger, dokumenter og meddelelser, som Erhvervsstyrelsen stiller til rådighed gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS), er oplysninger, som Erhvervsstyrelsen allerede har hjemmel til at indsamle og offentliggøre i Det Centrale Virksomhedsregister.

Princip 6: Ved udarbejdelse af lovforslaget er der taget hensyn til princippet om anvendelse af eksisterende offentlig infrastruktur, idet de foreslåede ændringer vil blive indarbejdet i Erhvervsstyrelsens eksisterende it-systemer.

Princip 7: Ved udarbejdelsen af lovforslaget er der taget hensyn til princippet om forebyggelse af snyd og fejl, da der i lovforslaget foreslås en række nye initiativer, der skal

styrke den forebyggende indsats mod stråmandsvirksomhed og bekæmpelse af økonomisk kriminalitet.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget forventes ikke at medføre væsentlige økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslagets del om implementeringen af ændringsdirektiv (EU) 2025/25 vedrørende digitale værktøjer og processer inden for selskabsret vurderes at medføre mindre positive økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet, der kan henføres til, at virksomheder, der enten etablerer eller i forvejen har datterselskaber og filialer i øvrige EU-medlemslande, som fremover vil have lettere ved at finde harmoniseret information om forretningspartnere, potentielle kunder m.v. Derudover bliver det lettere at oprette datterselskaber og filialer inden for EU, da selskaberne kun skal registrere oplysninger i ét medlemsland (det såkaldte "once-only-princip"). Dog forudsætter en endelig afklaring af de erhvervsøkonomiske konsekvenser, at de tekniske gennemførelsesretsakter foreligger i endelig form. Da der er tale om grænseoverskridende aktiviteter, som kræver gensidig anerkendelse og udvikling af tekniske løsninger på tværs af medlemsstaterne, vil den fulde virkning af byrdelettelserne først ske, når de øvrige medlemsstater også har implementeret direktivændringen.

Med videreudviklingen af registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) forventes det at reducere omkostninger og mindske den administrative byrde i forbindelse med oprettelse af selskaber, herunder procedurernes varighed, ved at engangsprincippet udvides på det selskabsretlige område. Virksomhederne skal fremover således ikke afgive de samme oplysninger, dokumenter eller data til flere forskellige medlemsstater. Dette vil reducere de administrative byrder for virksomhederne, øge datakvaliteten i registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) og fremme digitalisering på tværs af EU.

Ændringsdirektiv (EU) 2025/25 vedrørende digitale værktøjer og processer inden for selskabsret forventes at medføre administrative lettelse for virksomheder, der enten etablerer eller i forvejen har datterselskaber og filialer i øvrige EU-medlemslande, som fremover vil have lettere ved at finde harmoniseret information om forretningspartnere, potentielle kunder m.v. Direktivet vil desuden gøre det lettere at oprette datterselskaber og filialer i andre medlemslande bl.a. ved, at selskaberne kun skal registrere oplysninger i ét medlemsland (det såkaldte "once-only-princip").

Den øgede digitalisering vil lette de administrative konsekvenser for erhvervslivet, da de ikke skal afgive de samme oplysninger til offentlige myndigheder mere end én gang (once-only-princip).

Det er vurderingen, at lovforslagets dele om styrket indsats over for bagmænd og facilitatorer henholdsvis ændringerne om vederlag og transaktioner med nærtstående parter

ikke vil medføre væsentlige økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vil ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke klimamæssige konsekvenser.

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljø- og naturmæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/25 af 19. december 2024 om ændring af direktiv 2009/102/EF og (EU) 2017/1132 for så vidt angår yderligere udvidelse og opgradering af anvendelsen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret.

Lovgivningen skal være vedtaget senest den 31. juli 2027 og træde i kraft den 31. juli 2028. For direktivets regler om koncernoplysninger er fristen for vedtagelse den 1. august 2028 med ikrafttrædelse den 1. august 2029.

Lovforslaget vil derudover medføre ændringer i selskabsloven i medfør af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, på baggrund af EU-dialogsag DLGE (2025)11040.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 2. juli 2026 til den 19. august 2026 (48 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet/Advokatrådet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP – Arbejdsmarkedets Til-lægs Pension, Bryggeriforeningen, Centralorganisationens Fællesudvalg, CEPOS – Center for Politiske Studier, Computershare, Copenhagen Business School, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Statistik, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Iværksætterforening, Dansk Metal, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Annoncører og Markedsførere, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Økonomiske Råds Sekretariat, Digitaliseringsstyrelsen, DIRF - Dansk Investor Relations Forening, DM, DSK - De Samvirkende Køb-

mænd, Effektivt Landbrug, Erhvervsstyrelsens Området for Bedre Regulering, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finansforbundet, Finansiell Stabilitet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, First North, Forbrugerbudsmænd, Foreningen Danske Revisorer, Forhandlingsfællesskabet, Forsikring & Pension, FSR – Danske Revisorer, GRAKOM, HK, Ingeniørforeningen i Danmark, Intertrust (Denmark), IT-Branchen, KL, Komiteen for god Selskabsledelse, Kommunekredit, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsdækkende Banker, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtids-

fond, Managementrådgiverne, NASDAQ OMX Copenhagen A/S, OXFAM IBIS – International Bistand, International Solidaritet Oxfam, Penneo, Rigsadvokaten, Rigsrevisionen, Roskilde Universitet Center (RUC), SEGES, SMV Danmark, Hvidvasksekretariatet, Syddansk Universitet, VP Securities og værdipapircentralen, XBRL Danmark, Aalborg Universitet, Aarhus BSS og Århus Universitet.

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	De statsfinansielle konsekvenser ved implementeringen af ændringsdirektiv (EU) 2025/25 vedrørende digitale værktøjer og processer inden for selskabsret vil medføre væsentlige merudgifter, der afhængigt af den nærmere implementering forventes at udgøre samlet ca. 50 mio. kr. i perioden 2028-2034. Dertil vil der være varige udgifter på 5-10 mio. kr. årligt fra 2035 og frem. Lovforslagets dele vedr. styrket indsats over for bagmænd og facilitatorer hhv. vederlagspolitikker og transaktioner med nærtstående parter vurderes ikke at medføre økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige. Lovforslaget vil ikke påvirke kommunernes eller regionernes økonomi.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Lovforslagets del om implementeringen af ændringsdirektiv (EU) 2025/25 vedrørende digitale værktøjer og processer inden for selskabsret vurderes at medføre mindre positive økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet Med videreudviklingen af registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) forventes det at reducere omkostninger og mindske den administrative byrde i forbindelse med oprettelse af selskaber, herunder procedu-	Ingen

	ernes varighed, ved at engangsprincippet udvides på det selskabsretlige område.	
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ændringsdirektiv (EU) 2025/25 vedrørende digitale værktøjer og processer inden for selskabsret forventes at medføre administrative lettelser for virksomheder, der enten etablerer eller i forvejen har datterselskaber og filialer i øvrige EU-lande, som fremover vil have lettere ved at finde harmoniseret information om forretningspartnere, potentielle kunder m.v. Direktivet vil desuden gøre det lettere at oprette datterselskaber og filialer i andre medlemslande bl.a. ved, at selskaberne kun skal registrere oplysninger i ét medlemsland (det såkaldte "once-only-princip"). Den øgede digitalisering vil lette de administrative konsekvenser for erhvervslivet, da de ikke skal afgive de samme oplysninger til offentlige myndigheder mere end én gang (once-only-princip).	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/25 af 19. december 2024 om ændring af direktiv 2009/102/EF og (EU) 2017/1132 for så vidt angår yderligere udvidelse og opgradering af anvendelsen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret. Lovforslaget vil derudover medføre ændringer i selskabsloven i medfør af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, på baggrund af EU-dialogsag DLGE (2025)11040.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikkeerhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Selskabsloven indeholder i *fodnoten* til lovens titel henvisning til de EU-direktiver som er gennemført via loven.

Det foreslås, at i *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/25 af 19. december 2024 om ændring af direktiv 2009/102/EF og (EU) 2017/1132 for så vidt angår yderligere udvidelse og opgradering af anvendelsen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret, EU-Tidende, L af 10. januar 2025.«

Den foreslåede ordning vil medføre, at den del af direktiv (EU) 2025/25, der vedrører udvidelse af tilgængelige data i registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) samt brugen heraf i grænseoverskridende situationer inden for selskabsretten gennemføres i selskabsloven.

Som følge heraf er der behov for at tilpasse den gældende fodnote, som henviser til de EU-direktiver, som loven helt eller delvis gennemfører.

Til nr. 2

Det følger af § 13, stk. 4, i bekendtgørelse om anmeldelse, registrering, gebyr samt offentliggørelse m.v. i Erhvervsstyrelsen (anmeldelsesbekendtgørelsen), at oplysninger og dokumenter, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, kan gøres tilgængelige via registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) på den europæiske e-justice-portal <https://e-justice.europa.eu/>.

Begrebet »registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS)« fremgår ikke i selskabsloven i dag.

Det foreslås, at der i § 5 indsættes efter nr. 26 som nyt nummer: »27) Registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS): En digital platform, der forbinder nationale virksomhedsregistre på tværs af EU- eller EØS-landene.«

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at når begrebet registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) anvendes, så henvises der til det fælleseuropæiske registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS), hvor borgere og selskaber har adgang til visse oplysninger om sel-

skaber og filialer i alle medlemsstaterne. Systemet anvendes endvidere til udveksling af oplysninger mellem selskabsregistre i medlemsstaterne.

Til nr. 3

Det følger af § 9, stk. 1, 1. pkt., i selskabsloven, at registreringspligtige oplysninger efter denne lov skal være optaget i Erhvervsstyrelsens it-system senest 2 uger efter den retsstiftende beslutning, medmindre andet er bestemt i eller i medfør af denne lov.

Det følger af § 12, stk. 1, i selskabsloven, at Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om anmeldelse og registrering af forhold, som er registreringspligtige efter denne lov.

Det fremgår af § 12, stk. 2, i selskabsloven, at Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om tilgængelighed og offentliggørelse af registreringspligtige oplysninger, dokumenter og meddelelser m.v. i styrelsens it-system efter denne lov.

Ifølge § 12, stk. 3, i selskabsloven kan Erhvervsstyrelsen fastsætte regler om gebyrer for registrering og udskrifter m.v., offentliggørelse, brug af styrelsens it-system og rykterskrivelser m.v. ved for sen betaling.

Efter § 12, stk. 4, kan Erhvervsstyrelsen fastsætte regler om betaling af et årligt gebyr for administration af de selskabsretlige regler og for ydelser, der ikke er særligt prissatte.

Efter selskabslovens § 345 kan udenlandske aktieselskaber, partnerselskaber og anpartsselskaber og selskaber med en tilsvarende selskabsform drive virksomhed gennem en filial her i landet. Det fremgår af § 349, stk. 1, at oprettelse af en filial skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system eller anmeldes til registrering i Erhvervsstyrelsen.

Efter årsregnskabslovens § 112, stk. 2, kan en modervirksomhed undlade at aflægge koncernregnskab, hvis den selv er en dattervirksomhed af en højere modervirksomhed uden for EU, der aflægger koncernregnskab. Undlader modervirksomheden at aflægge koncernregnskab, skal den, jf. § 112, stk. 3, nr. 2, i sit eget årsregnskab oplyse navn, hjemsted og eventuelt CVR-nummer eller registreringsnummer på den højere modervirksomhed.

Efter årsregnskabslovens § 127, stk. 1, nr. 1, skal en modervirksomhed, der aflægger koncernregnskab oplyse navn og hjemsted for de dattervirksomheder, der indgår i koncernregnskabet.

Bemyndigelserne i selskabslovens § 12 er udmøntet i bekendtgørelse nr. 86 af 23. juni 2024 om anmeldelse, registrering, gebyr samt offentliggørelse m.v. i Erhvervsstyrelsen.

Det følger af bekendtgørelsens § 13, stk. 1, at i Det Centrale Virksomhedsregister offentliggøres registreringspligtige oplysninger om virksomheden og oplysning om modtagelse af virksomhedsdokumenter, som skal offentliggøres efter reglerne i selskabslovgivningen, jf. dog stk. 2. Det samme gælder for registreringer, som er foretaget efter reglerne i skatte- og afgiftslovgivningen.

Det fremgår af § 13, stk. 3, i bekendtgørelsen, at registreringer m.v. efter reglerne i selskabslovgivningen, som er offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, anses for at være kommet til tredjemands kundskab.

Ifølge § 13, stk. 4, i bekendtgørelsen kan oplysninger og dokumenter, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, gøres tilgængelige via registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) på den europæiske e-justice-portal <https://e-justice.europa.eu/>.

Det foreslås i § 12 a, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen indhenter for kapitalselskaber gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) registreringspligtige oplysninger og dokumenter, hvis de er gjort tilgængelige herigennem.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvis et selskabs registreringsoplysninger allerede er gjort tilgængelige via det fælles europæiske registersammenkoblingssystem BRIS, behøver selskabet ikke indsende eller dokumentere de samme oplysninger på ny, når selskabet skal registreres i Det Centrale Virksomhedsregister i Danmark.

Selskabet vil dermed ikke blive mødt med krav om at aflevere dokumenter eller oplysninger, hvis de nødvendige informationer allerede er tilgængelige gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) på den europæiske e-justice-portal <https://e-justice.europa.eu/>.

Dette vil implementere engangsprincippet i selskabsloven og dermed sikre, at et selskab ikke skal afgive de samme oplysninger eller dokumenter til det offentlige mere end én gang.

Den foreslåede bestemmelse vil således indebære, at Erhvervsstyrelsen vil være forpligtet til i stedet at indhente de påkrævede data via Business Register Interconnection System (BRIS) på den europæiske e-justice-portal <https://e-justice.europa.eu/>.

Udvekslingen af dokumenter og oplysninger vil, som det er tilfældet med enhver anden udveksling af oplysninger mellem registre gennem registersammenkoblingssystemet, blive gennemført via sikker overførsel mellem nationale registre for at sikre, at oplysningerne er pålidelige, og dokumenterne og oplysningerne vil ikke være underlagt krav om certificering eller legalisering eller tilsvarende formalitet.

For filialer af udenlandske kapitalselskaber vil den foreslåede bestemmelse medføre, at oplysningerne om det udenlandske selskab, der registrerer en filial her i landet, vil blive indhentet af Erhvervsstyrelsen gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS), hvis de registreringspligtige oplysninger og dokumenter er gjort tilgængelige herigennem.

Øvrige oplysninger, som ikke er tilgængelige via Business Register Interconnection System (BRIS) på den europæiske e-justice-portal <https://e-justice.europa.eu/>, men som er påkrævet i forbindelse med stiftelse af et datterselskab eller

filial efter selskabsloven og regler fastsat i medfør heraf, skal stadig indgives og registreres via virk.dk.

Det foreslås i *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen stiller oplysninger, dokumenter og meddelelser, der efter reglerne i denne lov og årsregnskabsloven er offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, til rådighed gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS).

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de oplysninger, dokumenter, herunder om EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten, og meddelelser, der efter reglerne i selskabslovgivningen og årsregnskabsloven er offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, stilles til rådighed for myndigheder og brugere i andre EU-lande via registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS). Den foreslåede bestemmelse vil desuden sikre gennemsigtighed og let adgang til virksomhedsinformation på tværs af medlemslandene.

Det foreslås i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om udstedelse, indhold og brug af EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen bemyndiges til at kunne fastsætte regler om udstedelse, indhold og brug af EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten, når EU-Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten.

EU-selskabscertifikatet vil blive udstedt og certificeret af Det Centrale Virksomhedsregister og vil være tilgængeligt på alle Unionens officielle sprog. EU-selskabscertifikatet vil omfatte væsentlige oplysninger, der anvendes af selskaber i grænseoverskridende situationer, herunder f.eks. selskabets navn, vedtægtsmæssige hjemsted, retlige repræsentanter og formål. Registre og myndigheder i andre medlemsstater vil skulle acceptere et EU-selskabscertifikat i overensstemmelse med ændringsdirektivet 2025/25.

Den foreslåede bemyndigelse forventes at blive udmøntet til at fastsætte regler i en bekendtgørelse, som sikrer, at EU-selskabscertifikatet vil kunne bruges som et officielt bevis for et selskabs registrering og centrale oplysninger, når selskabet skal agere på tværs af EU-lande. EU-selskabscertifikatet vil være relevant, hvis et dansk selskab skal oprette et datterselskab, en filial, foretage grænseoverskridende fusioner eller på anden måde dokumentere sin eksistens og status over for myndigheder i et andet EU-land. EU-selskabscertifikatet vil gøre det enkelt og sikkert for selskaber at bevise deres forhold på tværs af EU, uden at skulle indsamle og få oversat en masse dokumenter særskilt for hvert land.

Den foreslåede bemyndigelse forventes at blive udmøntet til at fastsætte regler i en bekendtgørelse om anvendelsen af EU-fuldmagten som officiel dokumentation for, at en bestemt person har ret til at handle på vegne af et selskab i grænseoverskridende situationer indenfor EU.

EU-fuldmagten kan for eksempel anvendes, hvis et selskabs repræsentant skal indgive dokumenter, underskrive

aftaler eller foretage juridiske handlinger i et andet EU-land. EU-fuldmagten vil skabe en enkel og ensartet måde at dokumentere og anerkende fuldmagtsforhold på tværs af EU's medlemslande.

EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten vil være kompatible med den europæiske digitale identitetstegnebog, der vil gøre det muligt at lagre og dele digitale dokumenter og identificere sig online/offline på tværs af landegrænser. Det følger af ændringsdirektivet 2025/25, at elektroniske genparter og uddrag af de dokumenter og oplysninger, som deles i registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS), skal være kompatible med den europæiske digitale identitetstegnebog.

Det foreslås i *stk. 4*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om gebyrer for indhentning eller udlevering af dokumenter og oplysninger i registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS), herunder om EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om gebyrer for indhentning eller udlevering af dokumenter og oplysninger i registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS), herunder om EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten.

Den foreslåede løsning medfører, at fremover skal selskaber kun indberette de samme oplysninger én gang til myndighederne, som herefter genbruger og deler dem i BRIS, det er det såkaldte engangsprincip. Formålet er at reducere bureaukrati og administrative byrder. Anvendelsen af engangsprincippet vil medføre, at det stiftende selskab ikke er forpligtet til at indsende dokumenter og oplysninger, som Erhvervsstyrelsen vil kunne indhente om selskabet gennem Business Register Interconnection System (BRIS) på den europæiske e-justice-portal <https://e-justice.europa.eu/>.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden medføre, at det vil blive muligt for Erhvervsstyrelsen at fastsætte regler om gebyrer for selskabers indhentning af deres eget EU-selskabscertifikat. Det vil dog være muligt for Erhvervsstyrelsen at opkræve gebyrer for sådanne oplysninger, ligesom det vil være muligt for andre medlemsstater at opkræve gebyrer for de oplysninger, som de har i deres nationale registre.

Bemyndigelsen forventes udmøntet således, at et selskab vil kunne indhente sit eget EU-selskabscertifikat gratis mindst én gang pr. kalenderår.

Tredjeparter, herunder myndigheder, der har brug for pålidelige, væsentlige selskabsoplysninger, vil også kunne ansøge om et EU-selskabscertifikat for et bestemt selskab. Det vil med den foreslåede bestemmelse ligeledes være muligt at fastsætte gebyrer for tredjeparters indhentning af EU-selskabscertifikater.

Den foreslåede bestemmelse vil tillige medføre, at der kan fastsættes gebyrer for den digitale EU-fuldmagt, hvis der sker ændringer eller tilbagekaldelse af denne.

Til nr. 4

Det følger af selskabslovens § 23 a, at Erhvervsstyrelsen fører kontrol med overholdelsen af denne lov og regler fastsat i medfør heraf, herunder registreringspligtige oplysninger og selskabsdokumenter, der kræves i henhold til denne lov.

Det følger af § 2, stk. 3, i i bekendtgørelse nr. 865 af 23. juni 2024 om anmeldelse, registrering, gebyr samt offentliggørelse m.v. i Erhvervsstyrelsen (anmeldelsesbekendtgørelsen), at en anmeldelse af Erhvervsstyrelsen kan afgøres ved en digital straksafgørelse, eller sagen kan udtages til manuel sagsbehandling. Erhvervsstyrelsen beslutter, hvorvidt en sag skal udtages til manuel sagsbehandling. Anmelder modtager besked, når sagen er afgjort.

Det følger af § 5, stk. 3, i anmeldelsesbekendtgørelsen, at hvis Erhvervsstyrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af selvbetjeningsløsningen, kan styrelsen med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage og indgå i straksregistreringer via selvbetjeningsløsningen.

Yderligere følger det af § 5, stk. 4, i anmeldelsesbekendtgørelsen, at hvis Erhvervsstyrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af adgangen til at erklære sig om indbetaling af selskabskapital i selvbetjeningsløsningen efter § 18, stk. 4 og 5, kan styrelsen med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke kapitalgodkenderens adgang til at foretage og indgå i straksregistreringer via selvbetjeningsløsningen.

Efter anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 5, vil en anmelder eller kapitalgodkender, som har fået lukket sin adgang til at foretage og indgå i straksregistreringer, jf. stk. 3 og 4, fortsat kunne foretage anmeldelser henholdsvis kapitalgodkendelser via selvbetjeningsløsningen. Sagen udtages til manuel sagsbehandling. § 2, stk. 4, 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Erhvervsstyrelsen kan, efter anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 6, på begæring eller af egen drift træffe afgørelse om genetablering af en anmelders eller kapitalgodkenders adgang til at foretage straksregistreringer.

Det foreslås i § 14 a, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen med øjeblikkelig virkning kan træffe afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse i styrelsens it-system, hvis styrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af styrelsens it-system.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvis der træffes afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse i styrelsens it-system, så vil alle forhold, som en anmelder indsender til registrering via selvbetjeningsløsningen, blive udtaget til manuel sagsbehandling af, om forholdet kan registreres.

Det betyder, at anmelder afskæres fra, at det anmeldte forhold kan registreres straks i Erhvervsstyrelsens it-system. Anmeldelser, der udtages til manuel sagsbehandling,

kan derfor ikke føre til en digital straksafgørelse om registrering. Afgørelse om registrering vil blive truffet, når den manuelle sagsbehandling er afsluttet.

Afgørelse om lukning af anmelders adgang til at foretage og indgå i anmeldelser, der kan føres til digital straksafgørelse vil som udgangspunkt ske ved afslutningen af en kontrolsag, hvis en anmelder ikke kan eller vil redegøre for lovligheden af den anmeldelse, som er foretaget.

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at lukning af anmelders adgang til at foretage og indgå i anmeldelser, der kan føre til digital straksafgørelse, er en afgørelse i forvaltningslovens forstand, jf. forvaltningslovens § 2. Det medfører, at der kan være krav om partshøring efter forvaltningslovens § 19, selv om en sådan pligt ikke følger af selskabsloven. Af hensyn til den enkelte sags beskaffenhed i forhold til at få stoppet evt. misbrug kan krav om partshøring dog fraviges, jf. forvaltningslovens § 19, stk. 2. Anmelder har ret til at klage over afgørelsen.

Afgørelsen er personlig og retter sig derfor alene mod anmelder. Hvis anmeldelsen f.eks. foretages via digital medarbejdersignatur, så vil dette være den enkelte medarbejders digitale signatur, der udelukkes og ikke hele den virksomhed, som den digitale signatur er tilknyttet.

Får Erhvervsstyrelsen en formodning om, at en anmelder er i gang med at misbruge Erhvervsstyrelsens indberetningsløsning, vil styrelsen straks kunne lukke for anmelders mulighed for at få anmeldte forhold gennemført ved digital straksafgørelse. Efter spærringen er foretaget, foretager Erhvervsstyrelsen en kontrol af anmelder, og på baggrund af kontrolsagen modtager anmelder enten en afgørelse om, at vedkommendes adgang til at anvende selvbetjeningsløsningen er blevet lukket med hensyn til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse via selvbetjeningsløsningen.

Det vil typisk være i forbindelse med Erhvervsstyrelsens stråmandskontrol, kontrol med selskabskapitalens tilstedeværelse og i behandlingen af indsigelser, at styrelsen vil benytte muligheden for at lukke for en anmelders adgang til foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse via selvbetjeningsløsningen. Det kan eksempelvis være i de tilfælde, hvor anmelderen ikke indsender dokumentation for, at et anmeldt ledelsesmedlem skal udøve den faktiske ledelse i et selskab, eller ikke indsender dokumentation for selskabsdeltagerens identitet. Et andet eksempel vil være, at anmelder eller kapitalgodkender ikke kan fremsende dokumentation for selskabskapitalens tilstedeværelse ved en stiftelse, genoptagelse eller kapitalforhøjelse. Derudover kan det eksempelvis være, hvis en anmelder kaprer et andet selskab ved uretmæssigt at fratræde ledelsen eller ejerne og indsætte sig selv eller en anden i deres sted.

Erhvervsstyrelsen vil anmode anmelderen om at redegøre for en eller flere registreringer, som anmelder har foretaget, samt at indsende dokumentation for, at registreringen er lovlig foretaget, og at anmelderen har bemyndigelse til at foretage registreringen på selskabets vegne. Anmelder vil

af Erhvervsstyrelsen få en frist til at indsende dokumentationen, som efter styrelsens praksis typisk vil være 2 eller 4 uger.

Erhvervsstyrelsens vurdering af, om der skal træffes en afgørelse om at lukke for en anmelders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, foretages konkret på baggrund af anmelderens redegørelse, bemyndigelse, og den dokumentation, som anmelderen indsender. Der foretages altid en konkret vurdering, og Erhvervsstyrelsen påser under sin vurdering proportionalitetsprincippet. I stedet for at træffe afgørelse om at lukke for en anmelders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, kan styrelsen eksempelvis vælge alene at give en advarsel. Hvis anmelder vælger slet ikke at indsende en redegørelse med underliggende dokumentation og bemyndigelse, vil Erhvervsstyrelsen efter sin praksis træffe afgørelse om at lukke for anmelders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse.

Lukningen af en anmelders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, vil være gældende indtil der ikke længere er en formodning om, at anmelderen fortsat vil misbruge Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning, jf. det foreslåede stk. 4 nedenfor.

Bestemmelsen er indholdsmæssigt identisk med anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 3 og der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 14 a, *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen med øjeblikkelig virkning kan træffe afgørelse om at lukke kapitalgodkenders adgang foretage kapitalgodkendelser i styrelsens it-system, hvis styrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af adgangen til at erklære sig om indbetaling af selskabskapital i styrelsens it-system.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en kapitalgodkender afskæres fra, at vedkommendes erklæringer i Erhvervsstyrelsens it-system om, at selskabskapitalen er indbetalt rettidigt, dvs. senest på anmeldelsestidspunktet, kan foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse.

Erhvervsstyrelsen vil kunne lukke for en kapitalgodkenders adgang til at godkende kapitalen, hvis kapitalgodkenderen ikke kan indsende dokumentation for, at selskabskapitalen faktisk er til stede ved anmeldelsen. Det vil oftest være, hvis en advokat har erklæret sig til styrelsen om, at selskabskapitalen enten var indbetalt på advokatens klientkonto eller på selskabets bankkonto.

Erhvervsstyrelsens afgørelse om lukning af en kapitalgodkenders adgang til at foretage kapitalgodkendelse, der kan føre til digital straksafgørelse, er en afgørelse i forvaltningslovens forstand, jf. forvaltningslovens § 2. Det medfører, at der kan være krav om partshøring efter forvaltningslovens § 19, selv om en sådan pligt ikke følger af selskabsloven. Af hensyn til den enkelte sags beskaffenhed i forhold til at få stoppet evt. misbrug kan krav om partshøring dog fraviges,

jf. forvaltningslovens § 19, stk. 2. Kapitalgodkender har ret til at klage over afgørelsen.

Erhvervsstyrelsen vil både kunne lukke for en kapitalgodkenders adgang, hvis kapitalgodkender har afgivet urigtige oplysninger om, at kapitalen er indbetalt, og hvor kapitalen er indbetalt, men hvor indbetaling f.eks. ikke er sket på selskabets bankkonto.

Stiftelser kan enten ske som kontantstiftelser eller værdistiftelser. I sidstnævnte tilfælde skal der udarbejdes vurderingsberetning, medmindre vurderingsberetningen konkret erstattes af en ledelsesredegørelse.

Som dokumentation for, at der er sket en reel kontant indbetaling af selskabskapitalen i forbindelse med anmeldelsen af stiftelsen, skal en af følgende parter (kapitalgodkenderen) erklære i Erhvervsstyrelsens it-system, at selskabskapitalen er indbetalt senest på anmeldelsestidspunktet. Det vil kunne være enten som en erklæring fra et pengeinstitut om, at selskabskapitalen inklusive evt. overkurs er indsat på en bankkonto tilhørende kapitalsselskabet, en erklæring fra en advokat om, at selskabskapitalen inklusive evt. overkurs er indsat på advokatens klientkonto, eller at kapitalen er indsat på en bankkonto tilhørende kapitalsselskabet eller en erklæring fra en godkendt revisor om, at selskabskapitalen inklusive evt. overkurs er indsat på en bankkonto tilhørende kapitalsselskabet.

Hensynet bag reglerne om kapitalgodkendelse er således at sikre, at der er sket et reelt kapitalindskud i selskabet. Privatpersoner kan ikke selv godkende kapitalen i forbindelse med stiftelsen af et kapitalsselskab, og det ikke er tilstrækkeligt, at selskabskapitalens tilstedeværelse dokumenteres ved, at midlerne står på en privat bankkonto.

Advokaten, revisoren og pengeinstituttet, der godkender indskuddet, indestår for overgangen af formuegodet til selskabet, og at det kommer til selskabets rådighed. Det skal advokat eller revisor sikre sig dokumentation for. Det kan for eksempel være i form af en skriftlig bekræftelse fra banken om, at indskuddet (såvel det nominelle beløb og evt. overkurs) er indbetalt til en konto tilhørende selskabet, eller et bankbilag, der viser disse posterings. Udskrift fra netbank udgør ikke tilstrækkelig dokumentation.

Hvis en advokat har erklæret sig om, at kapitalen er indsat på advokatens bankkonto eller klientkonto tilhørende kapitalsselskabet, vil et udtog af advokatens klientkonto, hvoraf det fremgår, at kapitalen er bogført i en advokats bogholderi på det pågældende kapitalsselskab under stiftelse, kunne være tilstrækkelig dokumentation. Advokaten er dog samtidigt ansvarlig for, at midlerne efter registreringen af kapitalsselskabets stiftelse overføres til en konto, der er oprettet i selskabets navn, således at det sikres, at midlerne reelt indbetales til selskabet.

Pengeinstituttet og revisor erklærer sig alene om, at pengene er indsat på en bankkonto tilhørende selskabet under stiftelse. Et kontoudskrift vil ikke anses som tilstrækkelig dokumentation for, at kapitalen er indbetalt.

Kravet om, at der skal være foretaget et reelt indskud i selskaber, medfører, at Erhvervsstyrelsen ikke vil acceptere, at de samme værdier, uanset om der er tale om kontanter eller andre værdier, bruges til at stifte flere selskaber, såkaldt rullende kapital eller kædestiftelser.

Et eksempel på rullende kapital er, at person A stifter selskabet B ved indskud af 20.000 kr. Umiddelbart efter stiftelsen af B stifter B selskabet C ved indskud af de samme 20.000 kr. Herefter stifter C selskabet D for de samme kontante midler, og denne proces kan fortsætte, så de samme penge bruges igen og igen til at stifte nye selskaber.

Et andet eksempel er, at person A stifter selskab B ved indskud af en ejendom. Kapitalandelene i selskab B anvendes til at stifte selskab C, og kapitalandelene i selskab C anvendes derefter til at stifte selskab D, og processen kan fortsætte på tilsvarende måde.

I henhold til Erhvervsstyrelsens administrative praksis vil det dog accepteres, at det samme indskud anvendes til at stifte to selskaber, idet det er vurderet som forretningsmæssigt begrundet at kunne etablere en holdingkonstruktion for det samme indskud, dvs. stiftelse af et moderselskab og et datterselskab, og hvis formålet hermed ikke alene har været at omgå kapitalkravet. De samme værdier vil derimod ikke kunne direkte eller indirekte anvendes til at stifte tre eller flere selskaber. Reglerne om rullende kapital vil dog i henhold til administrativ praksis ikke kunne anvendes, hvis der er en væsentlig forretningsmæssig begrundelse for den valgte konstruktion, og hvis formålet ikke er at omgå lovens kapitalkrav.

Selskabets ledelse og rådgivere samt en eventuel kapitalgodkender vil være ansvarlige herfor. Skatteplanlægning vil ikke være en tilstrækkelig forretningsmæssig begrundelse.

Erhvervsstyrelsen vil i sin afgørelse lægge vægt på, om kapitalen reelt er til stede, og om kapitalen retmæssigt befinder sig på en bankkonto tilhørende selskabet eller på selskabets advokats klientkonto. I forhold til godkendte revisorer vil Erhvervsstyrelsen i sin afgørelse lægge vægt på, om den godkendte revisor har benyttet sin virksomhedskonto på samme vis som en klientkonto hos en advokat i strid med reglerne herom.

Vurderingen af, om Erhvervsstyrelsen vil skulle træffe afgørelse om at lukke for en kapitalgodkenders adgang til at godkende selskabskapital, vil blive foretaget på samme måde som ved lukning af en anmelders adgang, jf. den foreslåede § 14 a, stk. 1.

En kapitalgodkender vil dog fortsat kunne foretage kapitalgodkendelser i Erhvervsstyrelsens it-system, dog vil den konkrete sag blive udtaget til manuel sagsbehandling, jf. det foreslåede stk. 3 nedenfor.

Afgørelsen er personlig og retter sig derfor alene mod anmelder. Hvis anmeldelsen f.eks. foretages via digital medarbejdersignatur, så vil dette være den enkelte medarbejders digitale signatur, der udelukkes og ikke hele den virksomhed, som den digitale signatur er tilknyttet.

Lukningen af en kapitalgodkenders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse vil være gældende, indtil der ikke længere er en formodning om, at kapitalgodkenderen fortsat vil misbruge Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning, jf. det foreslåede stk. 4 nedenfor.

Bestemmelsen er indholdsmæssigt identisk med anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 4 og der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 14 a, *stk. 3*, at en anmelder eller kapitalgodkender, som har fået lukket sin adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, eller godkende kapital, jf. stk. 1 og 2, vil fortsat kunne foretage anmeldelser henholdsvis kapitalgodkendelser via styrelsens it-system, men sagen vil blive udtaget til manuel sagsbehandling, jf. § 23 g.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at anmeldelser om registreringspligtige forhold, hvor en anmelder har fået lukket for adgangen til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, vil blive udtaget til manuelle sagsbehandling.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden medføre, at kapitalgodkendere vil blive omfattet af den manuelle sagsbehandling, som følge af at den pågældende kapitalgodkender har fået lukket sin adgang til, at vedkommendes erklæring om kapitalens tilstedeværelse indgår i anmeldelser, der kan føre til digitale straksafgørelser,

Med manuel sagsbehandling vil forstås, at en medarbejder vil gennemgå sagen inden, at der træffes afgørelse og forholdet evt. anmeldes. Dette i modsætning til en digital straksafgørelse, der træffes maskinelt, når et forhold anmeldes til registrering ved brug af Erhvervsstyrelsens it-system på *vir.dk*.

Lukningen af anmelders eller kapitalgodkenders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse vil være gældende, indtil der ikke længere er en formodning for, at anmelderen eller kapitalgodkenderen fortsat vil misbruge Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning, jf. det foreslåede stk. 4 nedenfor.

Bestemmelsen er indholdsmæssigt identisk med anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 5 og der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 14 a, *stk. 4*, at Erhvervsstyrelsen på begæring eller af egen drift kan træffe afgørelse om genetablering af en anmelders eller kapitalgodkenders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, eller godkende kapital.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at lukningen af anmelders og kapitalgodkenders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse vil kunne ophæves ved fornyet afgørelse.

Lukningen af en anmelders eller en kapitalgodkenders ad-

gang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse vil være gældende, indtil der ikke længere er en formodning om, at anmelderen eller kapitalgodkenderen fortsat vil misbruge Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning.

Erhvervsstyrelsen vil kunne ophæve lukningen af egen drift eller på baggrund af en konkret anmodning fra en anmelder eller kapitalgodkender.

Erhvervsstyrelsen vil alene ophæve lukningen, hvis der ikke længere er en formodning om, at anmelderen eller kapitalgodkenderen fortsat vil misbruge Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning. Erhvervsstyrelsen vil i den forbindelse foretage en gennemgang af de senest foretagne registreringer, da disse kan give en indikation af, om anmelders eller kapitalgodkenderens adgang bør genåbnes. Herudover vil et tidsperspektiv indgå i vurderingen, således at der skal være forløbet en vis periode, før en adgang eventuelt kan genåbnes. Det vil således ikke være muligt at få ophævet spærringen umiddelbart efter, at Erhvervsstyrelsen har truffet afgørelse om lukning af en anmelders eller kapitalgodkenders adgang, f.eks. en uge efter afgørelsen herom.

Bestemmelsen er indholdsmæssigt identisk med anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 6 og der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 14 a, *stk. 5*, at hvis en anmelder eller kapitalgodkender gentagne gange har misbrugt Erhvervsstyrelsens it-system, kan styrelsen træffe afgørelse om helt at lukke for adgangen til at foretage anmeldelser eller foretage kapitalgodkendelser i styrelsens it-system i en periode på op til et år.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en anmelder eller kapitalgodkender helt afskæres fra at anvende Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsnings til at foretage anmeldelser til registrering og kapitalgodkendelser i styrelsens it-system i en periode på op til et år, hvis anmelder eller kapitalgodkender gentagne gange har misbrugt Erhvervsstyrelsens it-system.

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at lukning af anmelder eller kapitalgodkenders adgang er en afgørelse i forvaltningslovens forstand, jf. forvaltningslovens § 2. Det medfører, at der kan være krav om partshøring efter forvaltningslovens § 19, selv om en sådan pligt ikke følger af selskabsloven. Af hensyn til den enkelte sags beskaffenhed i forhold til at få stoppet evt. misbrug kan krav om partshøring dog fraviges, jf. forvaltningslovens § 19, stk. 2. Anmelder eller kapitalgodkender vil kunne klage over afgørelsen.

Ved begrundet formodning om misbrug vil forstås, at Erhvervsstyrelsen på baggrund af konkrete relevante oplysninger har rimelig grund til at antage, at anmelders eller kapitalgodkenderens brug af Erhvervsstyrelsens it-system har til formål at undgå eller omgå selskabslovens regler, herunder ved at afgive urigtige oplysninger til Erhvervsstyrelsen om lovligheden af registreringen.

Som eksempler herpå kan nævnes, at der indsættes ledel-

sesmedlemmer, som enten aldrig har sagt ja til at indtræde i ledelsen, eller som åbenlyst aldrig har haft til hensigt at skulle udøve den faktiske ledelse, at der indsendes fiktiv dokumentation for ejerforhold, og at tredjepartsgodkender erklærer sig om selskabskapitalens tilstedeværelse, uden at den har været indbetalt til selskabet eller reelt har fandtes. Dette vil også være i overensstemmelse med Erhvervsstyrelsens praksis fra tilsvarende hjemmel i anmeldelsesbekendtgørelsen.

Bestemmelsen om adgang til at lukke for en anmelder eller kapitalgodkender vil alene kunne blive anvendt i de mest alvorlige sager, hvor der er tale om gentagelser og formodning om bevidst overtrædelse af reglerne. Erhvervsstyrelsen vil derfor kun benytte denne sanktionsmulighed over for de anmeldere og kapitalgodkendere, der gentagne gange bevidst misbruger it-systemet, og som i forvejen har fået lukket deres adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse. Det er dog ikke en betingelse, at overtrædelserne sker med forsæt, da bestemmelsen også er tiltænkt de facilitatorer, der bevidst eller ubevidst lader sig misbruge til at muliggøre økonomisk kriminalitet.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden sikre, at disse anmeldere og kapitalgodkendere ikke gennemfører selskabsregistreringer, så længe perioden består.

Såfremt en anmelder eller kapitalgodkender instruerer en anden person, f.eks. en underordnet, i at foretage en registrering på vegne af en anmelder eller kapitalgodkender, som har fået lukket sin adgang, vil Erhvervsstyrelsen sidestille dette med, at det er anmelderen eller kapitalgodkenderen, som selv har foretaget den, da det ellers vil være muligt for anmelderen eller kapitalgodkenderen at omgå Erhvervsstyrelsens afgørelse.

Afgørelsen er personlig og retter sig derfor alene mod anmelder. Hvis anmeldelsen f.eks. foretages via digital medarbejdersignatur, så vil dette være den enkelte medarbejders digitale signatur, der udelukkes og ikke hele den virksomhed, som den digitale signatur er tilknyttet.

Selvom adgangen til Erhvervsstyrelsens it-system måtte være blevet lukket i en given periode, udelukker det ikke, at der kan træffes en ny afgørelse om fornyet lukning, såfremt misbruget fortsætter efter periodens udløb. Sanktionsmuligheden vil således kunne anvendes gentagne gange over for anmeldere og kapitalgodkendere, der fortsat ikke efterlever reglerne.

Regler om genetablering efter den foreslåede § 14 a, stk. 4 gælder også for den midlertidige udelukkelse i henhold til den foreslåede § 14 a, stk. 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det fremgår af selskabslovens § 15, stk. 1, at registrering i Erhvervsstyrelsens it-system ikke må finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, ikke opfylder bestemmelser i

denne lov, bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller selskabets vedtægter. Registrering må heller ikke finde sted, hvis den beslutning, der lægges til grund for registreringen, ikke er blevet til i overensstemmelse med de forskrifter, som er fastsat i loven, bestemmelser, der er fastsat i henhold til denne lov, eller som selskabets vedtægter fastlægger.

Det foreslås i § 15, stk. 1, i selskabsloven, at der to steder efter »selskabets« indsættes »stiftelsesdokument og«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det tydeliggøres, at ansvaret for, at registreringer opfylder bestemmelser i denne lov, bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller selskabets vedtægter, også omfatter et kapital-selskabs stiftelsesdokument.

Den foreslåede ændring vil således medføre, at det fremgår klart af selskabsloven, at registrering ikke må finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, ikke opfylder bestemmelser i denne lov, bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller selskabets stiftelsesdokument og vedtægter. Registrering må heller ikke finde sted, hvis den beslutning, der lægges til grund for registreringen, ikke er blevet til i overensstemmelse med de forskrifter, som er fastsat i loven, bestemmelser, der er fastsat i henhold til denne lov, eller som selskabets stiftelsesdokument og vedtægter fastlægger.

Den foreslåede ændring vil dermed videreføre gældende praksis, hvor kontrollen af stiftelsesdokumentet kun vil ske i forbindelse med selskabets stiftelse for at sikre, at stiftelsen opfylder kravene i øvrig lovgivning samt vedtægter.

Hvis der sker registrering af ulovlige forhold eller forhold, der er i strid med selskabets stiftelsesdokument eller vedtægter, vil anmelder kunne ifalde bødestraf i henhold til selskabslovens § 367, stk. 1. Tillige kan der efter omstændighederne være tale om en overtrædelse af straffelovens § 296, stk. 1, nr. 2, om afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger om juridiske personers forhold, jf. straffelovens § 164 om afgivelse af urigtige oplysninger over for en offentlig myndighed.

Til nr. 6

Det følger af selskabslovens § 15, stk. 2, at en anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Videre følger det af selskabslovens § 15, stk. 3, at stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på dokumenter m.v., som offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller som indsendes til styrelsen til offentliggørelse m.v. efter denne lov.

Det foreslås, at selskabslovens § 15, stk. 2 og 3, ophæves.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med at

det foreslås, at bestemmelsen om det almindelige anmelderansvar og det skærpede anmelderansvar videreføres i en ny foreslået § 15 a.

Til nr. 7

Det følger af selskabslovens § 15, stk. 2, at en anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Ved personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, jf. § 10 i hvidvaskloven, forstås personer og virksomheder, der efter § 1 i hvidvaskloven er omfattet heraf.

Der gælder i dag ikke et særligt skærpet ansvar for professionelle rådgivere eller et direkte medvirkensansvar for kapitalejere.

Det foreslås i § 15 a, stk. 1, at en anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 15, stk. 2, der samtidig foreslås ophævet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der påhviler anmelder en særlig forpligtelse til at sikre, at registrering ved brug af Erhvervsstyrelsens it-system ikke gennemføres i strid med lovgivningens eller vedtægternes forskrifter.

Ved anmelder forstås den person eller den virksomhed, der i forbindelse med det registreringspligtige forhold formelt anføres som anmelder.

Hvis kapitalselskabet selv forestår registreringen eller anmeldelsen, sker dette således på selskabets vegne i overensstemmelse med de tegningsregler, der gælder for selskabet, eller i øvrigt i overensstemmelse med de almindelige regler om stillingsfuldmagt.

Foretages registreringen eller anmeldelsen f.eks. af selskabets advokat, er det den pågældende advokat, der skal betragtes som anmelder, uanset om det f.eks. er advokatens sekretær eller anden medarbejder, der foretager handlingen.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 15 a, stk. 2, at personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, har et skærpet ansvar for, at registreringen eller anmeldelsen efter stk. 1 er lovligt foretaget, herunder identificere og verificere identiteten af den kunde, der har givet

bemyndigelsen til at foretage registreringen eller anmeldelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, vil få et skærpet ansvar for, at de registreringer, de foretager i Erhvervsstyrelsens it-system for virksomheder i deres professionelle virke, er korrekte og retvisende.

Det vil indebære, at de professionelle rådgivere, såsom godkendte revisorer, advokater eller andre, der måtte være forpligtiget til at udføre kundekendskabsprocedurer efter hvidvaskloven, fremover skal undersøge mere indgående, hvad de anmelder til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, samt hvem der bemyndiger dem til at foretage registreringen. Det gælder alle anmeldelser og registreringer, der foretages i Erhvervsstyrelsens it-system. Det vil således ikke alene gælde anmeldelser og registreringer af transaktioner omfattet af hvidvaskloven.

Med det skærpede ansvar følger en øget undersøgelsespligt, når der er tale om forhold, der for den professionelle rådgiver bør give anledning til at tro, at der kunne være tale om ikke-lovlige forhold eller omgåelse af Erhvervsstyrelsens risikobaserede kontrol af anmeldelser og registreringer, som foretages, eller som registreres på baggrund af selskabslovgivningen. Der vil således være en pligt til f.eks. at sikre sig, at den person, der anmeldes som direktør, har påtænkt sig at udføre den faktisk ledelse. Det kan f.eks. være ved at tale med vedkommende og sikre sig, at de er indforståede med ledelsesrollen, eller ved på anden vis at foretage undersøgelse heraf. F.eks. indhentelse af yderligere dokumentation, sikringen af selskabsdeltagernes identitet m.v.

Når der er tale om det skærpede anmelderansvar, så vil anmelder skulle være opmærksom på at påse, om ledelsesmedlemmet har en gyldig bopælsadresse, om personen er indforstået med at påtage sig ledelseshvervet samt identificere og verificere identiteten af personen, som skal indsættes i selskabets ledelse.

Udover disse krav vil anmeldere omfattet af det skærpede anmelderansvar, når der indsættes et ledelsesmedlem, skulle undersøge fire yderligere forhold, som følger af selskabslovens § 112, stk. 1-4, at medlemmer af et kapitalselskabs ledelse ikke må være personer, der er frakendt retten til at være ledelsesmedlem i en erhvervsvirksomhed i henhold til lovgivningen her i landet eller et andet EU- eller EØS-lands lovgivning, at medlemmer af et kapitalselskabs ledelse skal være myndige personer og må ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, at medlemmer af et kapitalselskabs ledelse skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer, jf. kapitel 7 og at medlemmer af ledelsen ikke være må personer, der opholder sig ulovligt her i landet.

Anmelder vil skulle sikre, at alle disse forhold er opfyldt, før ledelsesmedlemmet registreres ind i selskabet. Det kan med fordel gøres ved at indhente en erklæring fra ledelses-

medlemmet herom. En erklæring fra ledelsesmedlemmet om, hvorvidt ledelsesmedlemmet

Anmelder vil skulle sikre, at alle disse forhold er opfyldt, før ledelsesmedlemmet registreres ind i selskabet. Det kan med fordel gøres ved at indhente en erklæring fra ledelsesmedlemmet herom. En erklæring fra ledelsesmedlemmet om, hvorvidt ledelsesmedlemmet skal udøve den faktiske ledelse af et selskab, kan dog aldrig stå alene.

En erklæring om de relevante forhold i selskabslovens § 112 kan se således ud:

”Undertegnede, [FULDE NAVN], bekræfter hermed, at jeg ikke er frakendt retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed i noget EU- eller EØS-land, og at jeg er myndig og ikke under værgemål.

Jeg bekræfter samtidig, at jeg har lovligt ophold i Danmark.”

Den foreslåede bestemmelse vil desuden forebygge økonomisk kriminalitet, som bliver drevet igennem virksomheder, og udbrede det retlige ansvar for at benytte stråmænd ved at skærpe anmelderansvaret for personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekend-skabsprocedurer.

Hvis der sker registrering af ulovlige forhold eller forhold, der er i strid med selskabets vedtægter, kan der efter omstændighederne tillige være tale om en overtrædelse af straffelovens § 296, stk. 1, nr. 2, om afgivelse af urigtige oplysninger over for en offentlig myndighed.

Det foreslås i § 15 a, stk. 3, at en kapitalejer ikke må medvirke til at foretage registrering eller anmeldelse af et forhold, som kapitalejeren vidste eller burde vide, ikke er lovligt foretaget, jf. stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en kapitalejer ikke kan bemyndige andre til at foretage registrering eller anmeldelse af et forhold, som kapitalejeren vidste eller burde vide, ikke er lovligt foretaget. Det kan f.eks. være indsættelse af en person, der ikke udøver den faktiske ledelse, indsættelse af en stråmand som legal eller reel ejer eller afgive erklæring om et ikke-tilstedeværende kapitalgrundlag.

Ved selvregistrering, hvor en kapitalejer selv forestår registrering eller anmeldelse af et forhold, er kapitalejeren underlagt samme anmelderansvar som øvrige anmeldere i Erhvervsstyrelsens it-system, jf. selskabslovens § 15, som foreslås ændret til § 15 a, stk. 1.

Hvis der i forbindelse med en sag om anmeldelse af ulovlige forhold, hvor det ikke er kapitalejeren selv, der har foretaget anmeldelse, men der grundet sagens karakter må være en formodning om, at kapitalejeren har kendt til, at det forhold, der er blevet forsøgt anmeldt, har været ulovligt, så vil der føres nærmere kontrol med kapitalejerens kendskab hertil. Det kan f.eks. være i sager, hvor kapitalejeren tidligere selv har udøvet ledelsen, men er blevet frakendt retten til at udøve ledelsen i en erhvervsvirksomhed, og et nært familiemedlem i stedet indsættes. Hvis Erhvervsstyrelsens kontrol

efterfølgende viser, at familiemedlemmet ikke har udøvet den faktiske ledelse, så vil det evt. kunne undersøges nærmere, hvorvidt kapitalejeren har haft kendskab hertil. Det kan også være ved salg af kapitalselskabet til en af de såkaldte ”selskabstømmere”, at det kan være relevant at undersøge den sælgende kapitalejers kendskab hertil. Dette kan f.eks. ske ved partshøring, krav om dokumentation mv. Ansvar vil alene gælde for de kapitalejere, der har medvirket til at træffe den ulovlige beslutning. Der vil således ikke være tale om et ansvar overfor f.eks. minoritetskapitalejere, hvis disse ikke har medvirket til at træffe den ulovlige beslutning.

Med bestemmelsen får kapitalejere også et direkte ansvar for ikke at bemyndige andre til at foretage anmeldelse af ulovlige forhold. Det er altså ikke alene anmelder, der har et anmelderansvar, men også kapitalejer, der har et bemyndigelsesansvar.

Det er med den foreslåede bestemmelse ikke hensigten at straffe kapitalejere, der ikke vidste eller burde vide, at de anmeldte forhold ikke var lovlige. Det er dermed ikke hensigten at straffe kapitalejere, der måtte have fået forkert rådgivning eller via manglende kendskab ikke er vidende om, at det forhold, der anmeldes, ikke er lovligt foretaget.

Det foreslås i § 15 a, stk. 4, at § 15 og § 15 a, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse på dokumenter m.v., som offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller som indsendes til styrelsen til offentliggørelse m.v. efter denne lov.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at anmelder har samme ansvar som efter § 15 og § 15 a, stk. 1 og 2, for dokumenter, som anmelder offentliggør eller indsender til offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre § 15, stk. 3, der samtidig foreslås ophævet.

Dette gælder, uanset om anmelder selv foretager offentliggørelsen heraf i styrelsens it-system, hvor denne mulighed foreligger, eller anmelder indsender dokumenter mv., eksempelvis en fusionsplan, på papir eller indtaster denne elektronisk i styrelsens selvbetjeningsystemer, når der er udviklet it-løsninger hertil.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Til nr. 8

Det fremgår af § 23 b, stk. 1, i selskabsloven, at Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalselskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede, og at de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse.

Videre fremgår det af selskabslovens § 23 b, stk. 2, 1. pkt., at Erhvervsstyrelsen, i forbindelse med at styrelsen stiller krav om oplysninger efter selskabslovens § 23 b, stk. 1, i særlige tilfælde kan kræve, at et kapitalselskab indhenter

en erklæring fra en godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at selskabets kapitalgrundlag er til stede, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget.

Det foreslås i § 23 b, stk. 1, i selskabsloven, at efter »kapitalselskabets« indsættes »stiftelsesdokument og«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det tydeliggøres, at Erhvervsstyrelsens stillingtagen til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalelskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede, og at de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse, også omfatter et kapitalelskabs stiftelsesdokument.

Den foreslåede ændring vil ikke medføre ændringer i retstilstanden, for så vidt at Erhvervsstyrelsen fortsat kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven samt om kapitalelskabets stiftelsesdokument og vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede, og at de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse.

Den foreslåede ændring til bestemmelsen vil sikre, at der fortsat kan foretages kontrol af, om kapitalelskabets stiftelsesdokument og vedtægter er overholdt. Bestemmelsen vil ligeledes fortsat kunne anvendes både som led i en registreringskontrol, jf. § 23 g, og som led i en efterfølgende kontrol, jf. § 23 h. Bestemmelsen har ikke til formål at give Erhvervsstyrelsen mulighed for at kontrollere, om de dispositioner, der ligger til grund for anmeldelsen, er hensigtsmæssige eller forretningsmæssigt forsvarlige for det pågældende kapitalelskab.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen ved sin kontrol har adgang til at sikre, at kapitalelskabets stiftelsesdokument og vedtægter er overholdt. Denne sikring vil øge pålideligheden af stiftelsesdokumentet og vedtægterne i grænseoverskridende situationer.

Til nr. 9

Det følger af selskabslovens § 23 a, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen fører kontrol med overholdelsen af selskabsloven og regler fastsat i medfør heraf, herunder registreringspligtige oplysninger og selskabsdokumenter.

Det fremgår af § 23 b, stk. 1, i selskabsloven, at Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalelskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede, og at de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse.

Videre fremgår det af selskabslovens § 23 b, stk. 2, 1. pkt., at Erhvervsstyrelsen, i forbindelse med at styrelsen stiller krav om oplysninger efter selskabslovens § 23 b, stk. 1, i særlige tilfælde kan kræve, at et kapitalelskab indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger,

herunder at selskabets kapitalgrundlag er til stede, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Det følger videre af selskabslovens § 23 b, stk. 2, 2. pkt., at den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af kapitalelskabet.

Det foreslås at ophæve selskabslovens § 23 b, stk. 2, og i stedet indsætte et nyt stk. 2-4.

Det foreslås i stk. 2, at Erhvervsstyrelsen kan, i forbindelse med at styrelsen stiller krav om oplysninger efter stk. 1, i særlige tilfælde kræve, at der skal afgives erklæring fra sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at selskabets kapitalgrundlag er til stede, at de registrerede oplysninger om reelle ejere er korrekte, at ledelsen udøver faktisk ledelse, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Erhvervsstyrelsen fremover vil have adgang til at få indhentet erklæring om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at selskabets kapitalgrundlag er til stede, at de registrerede oplysninger om reelle ejere er korrekte, at ledelsen udøver faktisk ledelse, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget.

En sådan undersøgelse vil kun kunne ske i de særlige tilfælde, hvor styrelsen konstaterer, at bestemte oplysninger er mangelfulde, og hvor selskabets ledelse eller rådgiver ikke selv har formået at oplyse sagen i tilstrækkelig grad til, at styrelsen kan træffe afgørelse på det foreliggende grundlag.

En sådan erklæring er omkostningskrævende og af indgribende karakter for selskabet, hvorfor det forudsættes, at det kun bliver anvendt i tilfælde, hvor der foreligger vægtige grunde herfor, samt at temaet for erklæringen begrænses til alene de relevante forhold. Det vil formodentlig alene blive benyttet i de situationer, hvor der er tvivl om, hvem der udøver den faktiske ledelse i et selskab, om et selskabs ejerstruktur er korrekt dokumenteret, og om selskabskapitalen reelt er til stede ved indskud af andre værdier end kontanter.

Erhvervsstyrelsens beslutning om at iværksætte en undersøgelse og indhente en erklæring er en afgørelse i forvaltningslovens forstand, jf. forvaltningslovens § 2. Det medfører, at der kan være krav om partshøring efter forvaltningslovens § 19, selv om en sådan pligt ikke følger af selskabsloven.

Erhvervsstyrelsens afgørelse om indhentelse af erklæringen vil ikke kunne indbringes for Erhvervsankenævnet efter den foreslåede ændring af selskabslovens § 371, stk. 2.

Erhvervsstyrelsens afgørelse om iværksættelse af en undersøgelse kan ikke indbringes for Erhvervsankenævnet. Det vil derudover alene være Erhvervsstyrelsen, som kan træffe beslutningen om, at der skal iværksettes en undersøgelse og indhentes en erklæring, og det er ikke muligt for en kapitalejer, kreditor eller anden tredjemand at anmode Erhvervsstyrelsen herom.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden indebære, at det fremover vil være Erhvervsstyrelsen, der kan udpege den sagkyndige, der skal forestå undersøgelsen og afgive erklæringen. Den sagkyndige er dermed ikke antaget af selskabet, men er uafhængig i forhold til selskabet, dets ledelse og de eventuelle involverede i sagen.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at Erhvervsstyrelsen på selskabets vegne udpeger en eller flere sagkyndige.

Den foreslåede ændring vil indebære, at Erhvervsstyrelsen efter prøvelse af den pågældendes habilitet i forhold til selskabet, dets ledelse og de eventuelle involverede i sagen udpeger en eller flere sagkyndige til at undersøge rigtigheden af bestemte oplysninger i forhold til selskabet. Der er intet til hinder for, at den sagkyndige – under iagttagelse af omkostningsmæssige hensyn – antager en eller flere medhjælpere, som kan hjælpe den pågældende med at forestå undersøgelsen, som kan have et betydeligt omfang.

Udpegningen af den eller de sagkyndige vil skulle ske på baggrund af et af Erhvervsstyrelsen udarbejdet tema, der afgrænser de forhold, der ønskes undersøgt. Teamet vil skulle konkurrenceudsættes, det vil sige, at Erhvervsstyrelsen sender opgaven ud i markedet og lader minimum tre kompetente sagkyndige, der har viden om selskabsret og regnskabsmæssige forhold, byde på opgaven. Reglen om at der vil skulle indhentes tre tilbud som en fast praksis skal sikre markedsmæssige priser, gennemsigtighed og fair konkurrence. Advokatsamfundet vil i den forbindelse skulle stille en bruttoliste over advokater til rådighed for Erhvervsstyrelsens udpegning. Advokatsamfundet finder advokater til listen via offentligt opslag og opdaterer listen 1-2 gange årligt.

Erhvervsstyrelsen vurderer herefter de indkomne tilbud eller overslag ud fra faste kriterier som kvalitet og pris.

Den valgte vinder af udbuddet gennemfører selve undersøgelsen inden for det vedtagne tema og fremsender en erklæring herom til Erhvervsstyrelsen.

Når Erhvervsstyrelsen modtager erklæringen, vil ledelsen i selskabet få mulighed for at kommentere den, og styrelsen vil gennemgå erklæringen og ledelsens kommentarer. Styrelsen vurderer derefter, hvilken reaktion den kan give anledning til, herunder eksempelvis om der foreligger mulige strafbare forhold.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at de sagkyndige kan af ledelsen kræve de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen..

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ledelsen dels skal give de oplysninger, som er nødvendige, dels skal lade de sagkyndige foretage de nødvendige undersøgelser. Det er de sagkyndige, der vurderer, hvilke oplysninger eller undersøgelser der vil være nødvendige. Såfremt ledelsen ikke imødekommer dette, vil ledelsen kunne ifalde bødestraf, jf. selskabslovens § 367.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at de sagkyndige skal afgive en skriftlig erklæring til Erhvervsstyrelsen.

Den foreslåede ændring vil indebære, at de sagkyndige skal udarbejde en skriftlig erklæring til Erhvervsstyrelsen om undersøgelsens resultat. Erhvervsstyrelsen skal i videst muligt omfang give ledelsen i selskabet mulighed for at afgive kommentarer til erklæringen, inden Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse.

Erhvervsstyrelsens afgørelse på baggrund af erklæringen kan eksempelvis bestå i en konstatering af, at der kan foreligge strafbare forhold, såsom at ledelsen ikke udøver den faktiske ledelse, eller at kapitalgrundlaget i selskabet ikke er til stede m.v.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at udgifterne til erklæring godkendes og udredes foreløbigt af Erhvervsstyrelsen, men afholdes af selskabet..

Erhvervsstyrelsen skal som opdragsgiver afgrænse rammerne for erklæringen overfor den sagkyndige, så den sagkyndige ved præcist, hvilke forhold der skal undersøges, f.eks. om der sket et reelt kapitalindskud i selskabet, om der udøves faktisk ledelse m.v. Styrelsen skal endvidere godkende den spørgeramme, som den sagkyndige har udarbejdet til selskabet, så der ikke bliver påbegyndt et større arbejde, end hvad der i den konkrete sag er proportionelt.

Erhvervsstyrelsen vurderer herefter de indkomne tilbud eller overslag ud fra faste kriterier som kvalitet og pris.

Hvis det ikke er muligt på forhånd at beregne honorarets størrelse, vil den sagkyndige på Erhvervsstyrelsens anmodning skulle enten angive den måde, hvorpå honoraret vil blive beregnet, eller give et begrundet overslag. Afgiver den sagkyndige et overslag, vil Erhvervsstyrelsen så tidligt som muligt skulle orienteres, hvis det samlede honorar forventes at overstige det beløb, der er angivet i overslaget.

Den foreslåede ændring vil indebære, at udgifterne til erklæringen afholdes af selskabet, men udredes af Erhvervsstyrelsen på selskabets vegne.

Vederlaget må ikke overstige, hvad der anses for sædvanligt efter hvervets art og arbejdets omfang. Omkostningerne til den sagkyndige udredes foreløbigt af statskassen, men dækkes endeligt af selskabet. Et tilsvarende princip gælder i henhold til § 144 om udpegning af en medrevisor og retsplejelovens § 126, stk. 2, for advokater. Bestemmelsen har til formål at sikre, at den sagkyndige ikke påtager sig en økonomisk risiko ved, at Erhvervsstyrelsen udpeger den pågældende som sagkyndig. Ved uenighed om rimeligheden af vederlagets størrelse til revisorer kan der indhentes bidrag fra FSR – Danske Revisorers responsudvalg, og i forhold til advokater kan der indgives en salærklage til Advokatnævnet, jf. retsplejelovens § 126, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 4, 3. pkt.*, at Erhvervsstyrelsen fastsætter de sagkyndiges vederlag.

Den foreslåede ændring vil indebære, at Erhvervsstyrelsen fastsætter de sagkyndiges vederlag ved afslutningen af undersøgelsen og afgivelsen af erklæringen. Ved fastsættelsen

af vederlaget skal der tages hensyn til blandt andet erklæringens omfang og selskabets forhold.

Den foreslåede bestemmelse vil i øvrigt medføre en rykning af stykker, således at de nuværende stk. 3-5 herefter bliver til stk. 6-8.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Det følger af § 23 b, stk. 5, i selskabsloven, at Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om udlevering af oplysninger fra registeret til danske og udenlandske myndigheder efter stk. 4.

Det foreslås i § 23 b, stk. 5, der bliver til stk. 7 at ændre stk. 4 til stk. 6.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det foreslås at ophæve stk. 2 og i stedet indsætte stk. 2-4, hvorefter § 23 b, stk. 4, herefter vil blive stk. 5.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Efter selskabslovens § 345 kan udenlandske aktieselskaber, partnerselskaber og anpartsselskaber og selskaber med en tilsvarende selskabsform drive virksomhed gennem en filial her i landet.

Det følger af selskabslovens § 346, stk. 1, at filialen skal ledes af en eller flere filialbestyrere. Videre fremgår det af selskabslovens § 346, stk. 2, at filialbestyrere skal være myndige og må ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7. I øvrigt finder lovens bestemmelser om medlemmer af ledelsen med de fornødne afvigelser tilsvarende anvendelse på filialbestyrere.

Der gælder i dag ikke bestemmelser om, at filialbestyrere ikke må være frakendt retten til at være ledelsesmedlem eller skal varetage den faktiske ledelse tilsvarende selskabslovens § 11 og derfor heller ikke underlagt regler om kontrol med faktisk ledelse efter bl.a. selskabslovens §§ 23 b og 23 f.

Det foreslås i § 23 f, stk. 1, at der indsættes »eller filialbestyrer, jf. § 346, stk. 3« efter »som ledelsesmedlem af kapitalselskabet jf. § 112, stk. 1«.

Ændringen medfører, at selskabslovens § 23 f henviser til at gælde for filialbestyrere i forlængelse af de nye bestemmelser, der indføres med ændringerne til § 346. Filialbestyrelsens ansvar og forpligtelser som ledelsesmedlem vil kunne sidestilles med det ansvar som direktionen har i et kapitalselskab efter selskabslovens §§ 117 og 118. Dette medfører, at filialbestyreren f.eks. vil skulle varetage den daglige ledelse af filialen.

For nærmere herom henvises tilden foreslåede ændring til selskabslovens § 346.

Til nr. 12

Efter selskabslovens § 345 kan udenlandske aktieselskaber, partnerselskaber og anpartsselskaber og selskaber med en tilsvarende selskabsform drive virksomhed gennem en filial her i landet.

Det følger af selskabslovens § 346, stk. 1, at filialen skal ledes af en eller flere filialbestyrere. Videre fremgår det af selskabslovens § 346, stk. 2, at filialbestyrere skal være myndige og må ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7. I øvrigt finder lovens bestemmelser om medlemmer af ledelsen med de fornødne afvigelser tilsvarende anvendelse på filialbestyrere.

Der gælder i dag ikke bestemmelser om, at filialbestyrere ikke må være frakendt retten til at være ledelsesmedlem eller skal varetage den faktiske ledelse tilsvarende selskabslovens § 11 og derfor heller ikke er underlagt regler om kontrol med faktisk ledelse efter bl.a. selskabslovens §§ 23 b og 23 f.

Det foreslås i § 23 f, stk. 3, at der er tvivl om, hvorvidt et medlem af ledelsen faktisk udøver ledelsen, jf. § 112, stk. 2 og § 346, stk. 4, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende, eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

Bestemmelsen indebærer, at Erhvervsstyrelsen kan afvise at registrere en person, som er anmeldt som ledelsesmedlem, eller afregistrere en person, der allerede er registreret, såfremt der er tvivl om, hvorvidt vedkommende faktisk udøver ledelsen, i overensstemmelse med den foreslåede § 112, stk. 2, hvorefter en person, som er registreret som ledelsesmedlem efter loven, skal være de personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer i overensstemmelse med kapitel 7, hvori ledelsens forpligtelser er beskrevet.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med, at det i lovforslaget tillige foreslås at indføre en bestemmelse om, at medlemmer af et kapitalselskabs ledelse, som registreres efter lovens § 10, skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer, jf. den foreslåede § 112, stk. 2.

Erhvervsstyrelsen vil kunne forlange de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om den foreslåede § 112, stk. 2, er overholdt, jf. den foreslåede bestemmelse i § 23 d, stk. 1. Det vil afhænge af den konkrete situation, hvilke oplysninger der vil være tilstrækkelige for at bevise, at den foreslåede bestemmelse er overholdt. Kontrol med overholdelsen af bestemmelsen kan både ske som en registreringskontrol efter den foreslåede § 23 g eller som en efterfølgende kontrol efter den foreslåede § 23 h.

Fører en kontrol efter den foreslåede § 23 d, stk. 1, til, at der er tvivl om, hvorvidt en person, der er registreret som ledelsesmedlem, ikke er den person, der faktisk udø-

ver ledelsen, giver den foreslåede bestemmelse i § 23 f Erhvervsstyrelsen mulighed for effektivt at sætte ind over for selskabet. En person, der anmeldes til registrering som ledelsesmedlem, kan således afvises, hvis der er tvivl om, hvorvidt personen udfører den faktiske ledelse. Har registrering fundet sted, kan personen blive afregistreret.

I tilfælde, hvor Erhvervsstyrelsen har en formodning om, at en person er blevet registreret som ledelsesmedlem uden vedkommendes viden og/eller ønske, vil det eksempelvis være tilstrækkeligt at kræve en simpel tilkendegivelse fra det registrerede ledelsesmedlem. I andre tilfælde, hvor den pågældende har accepteret at være registreret i ledelsen, selvom den faktiske ledelse udøves af en person, som ikke er registreret, kan det være nødvendigt at kræve dokumentation for, at det registrerede ledelsesmedlem rent faktisk udøver ledelsen i selskabet.

Erhvervsstyrelsen vil i forbindelse med registreringskontrollen kunne kræve dokumentation for, at en person er blevet udnævnt, f.eks. et generalforsamlingsprotokollat, når der er tale om bestyrelsesmedlemmer, som er valgt af generalforsamlingen, jf. selskabslovens § 120, eller en direktørkontrakt. Erhvervsstyrelsen vil også herunder kunne kræve dokumentation for, at det anmeldte ledelsesmedlem har tænkt sig at udøve den faktiske ledelse i selskabet. Som dokumentation for at ledelsesmedlemmet har tænkt sig at udøve den faktiske ledelse af et selskab, kan kommunikation internt og eksternt, der naturligt varetages af ledelsen, f.eks. kontakt med selskabets ansatte, kapitalejere, samarbejdspartnere eller rådgivere eksempelvis indgå i Erhvervsstyrelsens vurdering. Det skal i den forbindelse understreges, at vurderingen af om ledelsesmedlemmet vil udøve den faktiske ledelse af selskabet, altid beror på en konkret vurdering i forhold til selskabets formål, karakter og aktivitet.

Ved en efterfølgende kontrol vil Erhvervsstyrelsen kunne kræve dokumentation for, at en person, der er registreret som ledelsesmedlem, faktisk udøver ledelsen. Styrelsen kan stille krav om dokumenter, der beviser, at personen handler på selskabets vegne, deltager i møder eller lignende, eller dokumentation for, at der udbetales løn til ledelsesmedlemmet, at vedkommende har adgang til selskabets bankkonti, eller at ledelsesmedlemmet påser, at der sker bogføring i overensstemmelse med bogføringsloven.

Kravet til dokumentation vil afhænge af den konkrete situation og således af aktiviteten i selskabet. Erhvervsstyrelsen vil altid foretage en konkret vurdering, og styrelsen vil alene nægte registrering eller afregistrere et ledelsesmedlem, såfremt der er begrundet tvivl om, hvorvidt ledelsesmedlemmet har udøvet eller vil udøve den faktiske ledelse, herunder tvivl om, hvorvidt ledelsen faktisk blev udøvet eller vil blive udøvet af en person eller personer, som ikke er registreret i ledelsen. Dette medfører ikke, at Erhvervsstyrelsen under sagsbehandlingen skal kunne påvise, hvem som i givet fald udøver den faktiske ledelse af selskabet. Manglende indsendelse af dokumentation for udøvelsen af faktisk ledelse vil Erhvervsstyrelsen sidestilles med, at der ikke findes doku-

mentation, som understøtter, at personen agter at udøve eller faktisk udøver ledelsen i selskabet.

Såfremt Erhvervsstyrelsen er i tvivl om, hvorvidt personen skal udøve eller udøver den faktiske ledelse, vil styrelsen efter den foreslåede bestemmelse kunne afvise at registrere personen eller afregistrere personen. Dette vil kunne medføre, at selskabet ikke længere har den ledelse, som er foreskrevet i loven, og Erhvervsstyrelsen vil i et sådant tilfælde kunne anmode skifteretten om at opløse selskabet, jf. lovens § 225, stk. 1, nr. 2.

En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, jf. selskabslovens § 15, stk. 2.

Der vil efter omstændighederne kunne være tale om en overtrædelse af straffelovens bestemmelse om afgivelse af urigtige oplysninger til offentlige myndigheder, som Erhvervsstyrelsen vil kunne anmelde til politiet.

Der har i danske selskaber været anvendt personer, som er blevet registreret i ledelsen af selskaber, til at skjule identiteten på de faktiske ledelsesmedlemmer, både med og uden den registrerede ledelses viden. Der har typisk været tale om selskaber, som har foretaget ulovlige dispositioner, skattesvig og lignende. Der har blandt andet været eksempler på tilfælde, hvor en bagmand har stjålet identifikationsoplysninger på en person, som derefter er indsat i ledelsen eller som ejer uden vedkommendes viden. Ligeledes har der været eksempler på, at personer har solgt deres identifikationsoplysninger eller er blevet truet eller afpresset til at lade sig registrere som ledelsesmedlem.

Bestemmelsen har således til formål at sikre, at registreringen af selskabets ledelse i Erhvervsstyrelsens it-system er retvisende, og forhindre, at personer, der ikke udøver den faktiske ledelse, er registreret i Erhvervsstyrelsens register, og at personer, der udøver den faktiske ledelse, kan undgå offentliggørelse af deres identitet efter lovens § 18, der foreslås nyaffattet i § 16.

Herudover vil ændringen medføre, at selskabslovens § 23 f, stk. 3, også henviser til og tilsvarende gælder for filialbestyrere i forlængelse af de nye bestemmelser, der indføres med ændringerne til § 346 i lovforslagets § 1, nr. 23.

For nærmere herom henvises til den foreslåedes ændring til selskabslovens § 346.

Til nr. 13

Det følger af selskabslovens § 133, at ledelsen i et kapitalselskab skal give enhver revisor eller granskningsmand, der er valgt af generalforsamlingen, og som skal erklære sig om kapitalselskabets forhold, de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af kapitalselskabet, og hvis kapitalselskabet er et moderselskab, dets koncern i henhold til årsregnskabsloven.

Bestemmelsens stk. 2 fastsætter, at ledelsen i et kapital-selskab skal give enhver revisor eller granskningsmand, der er valgt af generalforsamlingen, og som skal erklære sig om kapital-selskabets forhold, adgang til at foretage de undersøgelser, denne finder nødvendige, og skal sikre, at revisor eller granskningsmand får de oplysninger og den bistand, som den pågældende anser for nødvendig for udførelsen af sit hverv.

Efter bestemmelsens stk. 3 har ledelsen i et dansk kapital-selskab, der er datterselskab i en koncern, tilsvarende forpligtelser over for modervirksomhedens revisor.

Det foreslås i § 133 at indsætte som et nyt *stk. 4*, at ved udpegelse af en sagkyndig efter § 23 b, stk. 3, finder stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ledelsen i et kapital-selskab forpligtes til at give den sagkyndige, der er udpeget af Erhvervsstyrelsen, og som skal erklære sig om kapital-selskabets forhold, de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af kapital-selskabet, hvis Erhvervsstyrelsen indhenter en erklæring efter den foreslåede § 23 b, stk. 2.

Erklæringen efter den foreslåede § 23 b, stk. 2, vil omfatte rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at selskabets kapitalgrundlag er til stede, at de registrerede oplysninger om reelle ejere er korrekte, at ledelsen udøver faktisk ledelse, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget.

Der skal være tale om nødvendige oplysninger m.v. i forhold til den opgave, som den sagkyndige er antaget til. Det kunne f.eks. være adgang til den dokumentation, der ligger til grund for revisors erklæring om kapitalens tilstedeværelse. Derudover kunne det være korrespondance med selskabets bank, forsikrings-selskab, rådgivere, samarbejdspartnere, leverandører, kunder eller ansatte for at dokumentere, at ledelsen udøver den faktisk ledelse.

Ledelsen har en særskilt pligt til at sikre, at en sagkyndig har de oplysninger, der er nødvendige for udførelse af undersøgelsen, uanset om den sagkyndige er opmærksom herpå. I det omfang ledelsen er opmærksom på forhold af betydning for undersøgelsen, skal ledelsen give den sagkyndige disse oplysninger, selvom den pågældende ikke spørger om dem.

Den sagkyndige er uafhængig af kapital-selskabet og vil derfor ikke altid kunne vide, hvilke forhold der er af særlig interesse.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden medføre, at ledelsen i et kapital-selskab skal give den sagkyndige, der er udpeget af Erhvervsstyrelsen, og som skal erklære sig om kapital-selskabets forhold, adgang til at foretage de undersøgelser, denne finder nødvendige, og skal sikre, at den sagkyndige får de oplysninger og den bistand, som den pågældende anser for nødvendig for udførelsen af sit hverv.

Ledelsen vil således få en pligt til yderligere at give den

sagkyndige adgang til at foretage de fornødne undersøgelser og i øvrigt give den sagkyndige de oplysninger, som er nødvendige for, at denne kan foretage de nødvendige undersøgelser for at kunne afgive en erklæring herom til Erhvervsstyrelsen, jf. den foreslåede § 23 b, stk. 4.

Der skal være tale om nødvendige oplysninger m.v. i forhold til den opgave, som den sagkyndige er antaget til.

Overholder ledelsen ikke sine forpligtelser, vil ledelsen kunne ifalde bødestraf efter selskabslovens § 367, stk. 1.

Til nr. 14

Det følger af selskabslovens § 139, at det øverste ledelsesorgan i aktieselskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller aktivt i et EU-/EØS-land, skal udarbejde en vederlagspolitik for ledelsesmedlemmerne, medmindre der udelukkende er tale om stemmeløse aktier.

Efter selskabslovens § 139 a, stk. 1, nr. 4, skal vederlagspolitikken være klar og forståelig og bidrage til aktieselskabets forretningsstrategi, langsigtede interesser og bæredygtighed og indeholde retningslinjer for varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer, de vigtigste elementer i tillægspensionsordninger eller ordninger for tidlig pensionering og opsigelsesvilkår, opsigelsesperioder og betalinger i tilknytning til opsigelse.

Det foreslås i selskabslovens § 139 a, stk. 1, nr. 4, at ændre »Retningslinjer for varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer« til »En angivelse af varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer og de gældende opsigelsesperioder«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det ikke længere vil være tilstrækkeligt alene at angive de generelle retningslinjer for varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer i vederlagspolitikken. Vederlagspolitikken vil skulle indeholde en angivelse af varigheden af de kontrakter eller ordninger, der er indgået med selskabets ledelsesmedlemmer. Det vil ikke være et krav, at vederlagspolitikken skal indeholde oplysninger om konkrete vilkår i de individuelle kontrakter eller ordninger. Politikken vil fortsat samtidig kunne udgøre en ramme, inden for hvilken aflønningen af ledelsesmedlemmerne kan finde sted.

De hidtil gældende bemærkninger til § 139 a, stk. 1, nr. 4, jf. specielle bemærkninger til § 139, stk. 1, nr. 4, jf. Folketingstidende 2018-19 (1. samling), tillæg A, L 157 som fremsat, side 32, vil fortsat være gældende med ovenstående tilføjelser.

Overtrædelse af § 139 a kan straffes med bøde i medfør af selskabslovens § 367, stk. 1, 1. pkt. Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at aktieselskabets øverste ledelsesorgan, dvs. bestyrelsen i aktieselskaber, der har en bestyrelse og en direktion, og tilsynsrådet i aktieselskaber, der har et tilsynsråd og en direktion, vil kunne straffes med bøde, hvis vederlagspolitikken ikke indeholder en angivelse af varigheden

af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer og de gældende opsigelsesperioder.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 9a, stk. 6, femte afsnit, jf. ændringsdirektiv 2017/828.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 15

Det følger af selskabslovens § 139, at det øverste ledelsesorgan i aktieselskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller aktivt i et EU-/EØS-land, skal udarbejde en vederlagspolitik for ledelsesmedlemmerne, medmindre der udelukkende er tale om stemmeløse aktier.

Efter § 139 a, stk. 5, kan aktieselskabets øverste ledelsesorgan under særlige omstændigheder midlertidigt fravige vederlagspolitikken, forudsat at vederlagspolitikken indeholder en beskrivelse af de proceduremæssige betingelser herfor og specificerer de elementer af vederlagspolitikken, som kan fraviges.

Det foreslås i § 139 a, stk. 5, at indsætte et nyt 2. pkt., hvorefter den midlertidige fravigelse af vederlagspolitikken skal være nødvendig for at tjene aktieselskabets langsigtede interesser og bæredygtighed som helhed eller for at sikre dets levedygtighed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at børsnoterede selskaber fremadrettet alene vil kunne fravige den udarbejdede vederlagspolitik for ledelsesmedlemmerne, hvis det er nødvendigt for at tjene aktieselskabets langsigtede interesser og bæredygtighed som helhed eller for at sikre selskabets levedygtighed.

Det vil fortsat være et krav, at der er tale om nærmere specificerede fravigelser af vederlagspolitikken i anledning af særlige omstændigheder, jf. § 139 a, stk. 5, 1. pkt., men selskabets øverste ledelsesorgan vil derudover skulle foretage en vurdering af, hvorvidt fravigelsen er nødvendig for at tjene aktieselskabets langsigtede interesser og bæredygtighed som helhed, eller hvordan fravigelsen bidrager til at sikre selskabets levedygtighed, og det øverste ledelsesorgan bør kunne redegøre herfor overfor selskabets aktionærer.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den gældende § 139 a, stk. 1, hvoraf følger, at vederlagspolitikken skal bidrage til aktieselskabets forretningsstrategi, langsigtede interesser og bæredygtighed, og disse hensyn vil skulle afvejes mod hensynene bag en afvigelse.

Selskabsloven indeholder ikke en nærmere definition af begreberne langsigtede interesser, bæredygtighed eller levedygtighed, og selskaberne vil derfor have en del frihed til at foretage hensynsafvejningen ved en midlertidig fravigelse af vederlagspolitikken.

Selskabets langsigtede interesser vil overordnet skulle forstås som et spørgsmål om, at selskabet skaber maksimal værdi for selskabets ejere på lang sigt, og selskabets bære-

dygtighed må forventes at udgøre et centralt forhold i varetagelsen af de langsigtede interesser.

Begrebet selskabets bæredygtighed vil både skulle forstås som den eksterne bæredygtighed (selskabernes rolle som positive bidragsydere til samfundet som helhed) og selskabernes interne bæredygtighed (herunder økonomisk, finansiel, innovation, R&D). I forbindelse med en afvigelse fra vederlagspolitikken vil det være naturligt, at virksomhederne primært lægger vægt på selskabets interne, langsigtede bæredygtighed. Selskabet vil dog ligeledes kunne lægge vægt på hensyn til den eksterne bæredygtighed, herunder eksempelvis CSR, ESG m.v., hvis det vurderes relevant for det pågældende selskab.

En fravigelse af vederlagspolitikken vil eksempelvis kunne være relevant i forbindelse med ansættelsen af en ny direktør, hvor vederlagspakken for den bedste kandidat for selskabet ikke kan rummes inden for rammerne af den godkendte vederlagspolitik, men hvor ansættelsen vurderes at være nødvendig for at tjene selskabets langsigtede interesser og bæredygtighed.

Begrebet levedygtighed vil skulle forstås således, at fravigelsen er nødvendig for at sikre selskabets evne til at fortsætte på kort eller længere sigt.

Overtrædelse af § 139 a kan straffes med bøde i medfør af selskabslovens § 367, stk. 1, 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at aktieselskabets øverste ledelsesorgan, dvs. bestyrelsen i aktieselskaber, der har en bestyrelse og en direktion, og tilsynsrådet i aktieselskaber, der har et tilsynsråd og en direktion, vil kunne straffes med bøde, hvis vederlagspolitikken fraviges, uden at der er foretaget en vurdering af, om fravigelsen er nødvendig for at tjene aktieselskabets langsigtede interesser og bæredygtighed som helhed eller for at sikre dets levedygtighed.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 9a, stk. 4, andet afsnit, som er tilføjet ved ændringsdirektiv 2017/828.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 16

Det følger af selskabslovens § 131, at et medlem af ledelsen ikke må deltage i behandlingen af spørgsmål om aftaler mellem kapitalselskabet og den pågældende selv eller om søgsmål mod den pågældende selv eller om aftale mellem kapitalselskabet og tredjemand eller søgsmål mod tredjemand, hvis vedkommende har en væsentlig interesse deri, der kan være stridende mod kapitalselskabets.

Det følger af selskabslovens § 139 d, stk. 1, at i aktieselskaber, der har aktier med stemmeret optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller aktivt i et EU-/EØS-land, skal væsentlige transaktioner mellem aktieselskabet og dets nærtstående parter godkendes af aktie-

selskabets øverste ledelsesorgan, inden transaktionerne gennemføres. Ved vurderingen af væsentlighed skal transaktioner, der er gennemført med samme nærtstående part inden for samme regnskabsår, aggregeres.

Det følger af selskabslovens § 139 d, stk. 2, at aktieselskabet skal offentliggøre en meddelelse om en transaktion med en nærtstående part, når dagsværdien af transaktionen udgør 10 pct. eller mere af de samlede aktiver eller 25 pct. eller mere af resultatet af primær drift, i henhold til det senest offentliggjorte koncernregnskab. Udarbejder aktieselskabet ikke koncernregnskab, skal beregningen ske i forhold til det senest offentliggjorte årsregnskab. Foretager aktieselskabet flere transaktioner med den samme nærtstående part inden for samme regnskabsår, skal der ske offentliggørelse, når summen af transaktioner, som ikke er offentliggjort, overskrider mindst en af størrelsesgrænserne i 1. pkt.

Det følger derudover af selskabslovens § 139 d, stk. 3, at meddelelsen efter stk. 2 skal offentliggøres, hurtigst muligt efter at aftalen om transaktionen er indgået. Meddelelsen skal som minimum indeholde oplysninger om karakteren af forholdet til den nærtstående part, navnet på den nærtstående part, datoen for indgåelse af aftalen om transaktionen, dagsværdien af transaktionen og andre forhold, som er nødvendige for at kunne vurdere, hvorvidt transaktionen er gennemført på vilkår, der må anses for rimelige for aktieselskabet og for de aktionærer, der ikke er nærtstående parter. Offentliggørelse skal ske på aktieselskabets hjemmeside, hvor meddelelsen skal være offentligt tilgængelig i 5 år.

Efter selskabslovens § 139 d, stk. 4, finder stk. 1-3 ikke anvendelse på sædvanlige forretningsmæssige transaktioner. Aktieselskabets øverste ledelsesorgan skal indføre en intern procedure for periodiske vurderinger af, om en transaktion er omfattet af 1. pkt. Nærtstående parter, som er berørt af transaktionerne, må ikke deltage i denne vurdering.

Derudover følger det af selskabslovens § 139 d, stk. 5, at stk. 1-3 endvidere ikke finder anvendelse på transaktioner mellem aktieselskabet og dets dattervirksomheder, medmindre aktieselskabets nærtstående parter har interesser i dattervirksomheden, klart definerede transaktionstyper, som skal godkendes af generalforsamlingen, transaktioner vedrørende ledelsesmedlemmers aflønning, jf. §§ 139 og 139 a, transaktioner gennemført af kreditinstitutter på grundlag af foranstaltninger, der sigter mod at beskytte deres stabilitet, og som er besluttet af Finanstilsynet, og transaktioner, der tilbydes alle aktionærer på samme vilkår, således at ligebehandling af alle aktionærer og beskyttelse af aktieselskabets interesser er sikret.

Endvidere følger det af selskabslovens § 139 d, stk. 6, at stk. 2-5 finder tilsvarende anvendelse på transaktioner mellem aktieselskabets nærtstående parter og aktieselskabets dattervirksomheder.

Det følger af selskabslovens § 139 d, stk. 7, at stk. 1-5 ikke berører regler om offentliggørelse af intern viden i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014.

Endelig følger det af selskabslovens § 139 d, stk. 8, at nærtstående parter defineres i overensstemmelse med definitionen i den internationale regnskabsstandard IAS 24, således som denne er vedtaget af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarde, og efterfølgende ændringer i definitionen, som vedtages af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med den nævnte forordning.

Det foreslås at ophæve *overskriften* før § 139 d og at ophæve § 139 d, og i stedet indsætte et nyt kapitel 7 a.

Den foreslåede ændring vil medføre, at den gældende § 139 d om væsentlige transaktioner med nærtstående parter og dens overskrift vil blive ophævet, hvorefter de foreslåede nye bestemmelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter vil blive samlet i et nyt kapitel 7 a.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med, at aktionærrettighedsdirektivets artikel 9c om væsentlige transaktioner med nærtstående parter foreslås gennemført i de foreslåede nye paragraffer §§ 139 d-139 i.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(Til § 139 d)

Det foreslås i § 139 d, at reglerne i det foreslåede kapitel 7 a om væsentlige transaktioner mellem nærtstående parter finder anvendelse for aktieselskaber, der har aktier med stemmeret optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller aktivt i et EU- eller EØS-land.

Bestemmelsen vil videreføre anvendelsesområdet efter den gældende § 139 d.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de foreslåede regler om væsentlige transaktioner med nærtstående parter vil være afgrænset til alene at gælde for selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller aktivt i et EU- eller EØS-land, og ikke øvrige kapitalselskaber omfattet af selskabsloven.

Den foreslåede bestemmelse vil harmonere med ændringsdirektiv 2017/828, idet aktionærrettighedsdirektivet alene regulerer selskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller aktivt i et EU- eller EØS-land.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

(Til § 139 e)

Det foreslås i § 139 e, 1. pkt., at en transaktion mellem et aktieselskab og dets nærtstående parter anses som væsentlig, når dagsværdien udgør 10 pct. eller mere af de samlede aktiver eller 25 pct. eller mere af resultatet af primær drift, i henhold til det senest offentliggjorte koncernregnskab.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre tærskelværdierne i det gældende § 139 d, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at væsentlige transaktioner mellem et aktieselskab og dets nærtstående parter defineres som transaktioner, hvor dagsværdien udgør 10 pct. eller mere af de samlede aktiver eller 25 pct. eller mere af resultatet af primær drift, i henhold til det senest offentliggjorte koncernregnskab.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 139 g, hvorefter væsentlige transaktioner med nærtstående parter skal godkendes af selskabets øverste ledelsesorgan, og den foreslåede § 139 h, hvorefter selskaber skal offentliggøre meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden medføre, at den samme grænseværdi vil gælde for kravet om godkendelse fra selskabets øverste ledelsesorgan, jf. den foreslåede § 139 g, hvor væsentlighedsvurderingen hidtil har fulgt kriterierne for væsentlighed i den generelle regnskabsregulering.

Den foreslåede bestemmelse vil dermed medføre, at den lovbestemte grænse for, hvornår transaktioner skal godkendes af selskabets øverste ledelsesorgan, hæves, og at der ikke længere vil gælde varierende grænseværdier for henholdsvis kravet om godkendelse og kravet om offentliggørelse af meddelelser.

Bestemmelsen vil imidlertid ikke være til hinder for, at selskaberne vil kunne fastsætte en lavere grænse for, hvornår der skal indhentes godkendelse eller offentliggøres meddelelser om transaktioner med nærtstående parter.

Dagsværdien af transaktionen vil skulle vurderes i forhold til såvel værdien af det aktiv, aktieselskabet afgiver henholdsvis erhverver, som det vederlag, aktieselskabet modtager henholdsvis erlægger. Ved salg af en ejendom vil den aftalte pris således ikke ukritisk kunne lægges til grund. I stedet vil der skulle ske en vurdering af ejendommens aktuelle dagsværdi.

Hvis der f.eks. er tale om bytte af to ejendomme, vil dagsværdien skulle beregnes for begge ejendomme.

Begrebet dagsværdi er også defineret i årsregnskabslovgivningen og IFRS og vil skulle forstås på samme måde som ved aflæggelsen af årsrapporten.

De foreslåede størrelsesgrænser skal ses i forhold til koncernens størrelse og ikke aktieselskabet isoleret set. I den forbindelse vil det være uden betydning for vurderingen, om koncernens aktivitet gennemføres i aktieselskabet selv eller via dattervirksomheder.

Dagsværdien vil kunne underbygges af en fairness opinion om det aftalte vederlag fra en ekstern finansiel rådgiver.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 9c, stk. 1, som er tilføjet ved ændringsdirektiv 2017/828.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i § 139 e, 2. pkt., at udarbejder aktieselskabet ikke koncernregnskab, skal beregningen ske i forhold til det senest offentliggjorte årsregnskab.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre den gældende § 139 d, stk. 2, 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at for aktieselskaber, der ikke udarbejder koncernregnskab, skal beregningen af, hvorvidt en transaktion udgør 10 pct. eller mere af de samlede aktiver eller 25 pct. eller mere af resultatet af primær drift, ske i henhold til selskabets senest offentliggjorte årsregnskab.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 139 e, 3. pkt., at ved vurderingen af væsentlighed skal transaktioner, der er gennemført med samme nærtstående part inden for samme regnskabsår, aggregeres.

Det forekommer, at et selskab løbende foretager transaktioner, som hver især er uvæsentlige, men som samlet set er væsentlige.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at væsentlighed ikke vil skulle vurderes ud fra den enkelte transaktion, men ud fra de samlede transaktioner med den samme nærtstående part inden for samme regnskabsår. Transaktioner, der er undtaget i medfør af § 139 i, vil ikke skulle medregnes ved sammenlægningen af flere transaktioner med samme part.

Når grænsen for væsentlighed overskrides, vil det være den konkrete transaktion, som vil skulle godkendes af selskabets øverste ledelsesorgan, inden den gennemføres, jf. den foreslåede § 139 g, og som vil medføre pligt til at offentliggøre en meddelelse efter den foreslåede § 139 h. Det øverste ledelsesorgan vil dog samtidig skulle vurdere de andre transaktioner, der er gennemført med den samme nærtstående part inden for det samme regnskabsår.

Når det øverste ledelsesorgan har vurderet en række transaktioner, som samlet er blevet anset for væsentlige, vil der først skulle ske en ny godkendelse og offentliggørelse, næste gang nye transaktioner med den samme nærtstående part samlet set anses for at være væsentlige indenfor samme regnskabsår.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 9c, stk. 3, som er tilføjet ved ændringsdirektiv 2017/828.

(Til § 139 f)

Det foreslås i § 139 f, at nærtstående parter defineres i overensstemmelse med definitionen i den internationale regnskabsstandard IAS 24, således som denne er vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, samt efterfølgende ændringer i definitionen, som vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med den nævnte forordning.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at begrebet

»nærtstående parter« vil skulle defineres i overensstemmelse med den til enhver tid gældende definition heraf i den internationale regnskabsstandard IAS 24, som er vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i forordningen om anvendelse af internationale regnskabsstandards.

Det betyder, at hvis IASB vedtager en ændring til IAS 24 eller en ny standard om nærtstående parter, og denne godkendes af Kommissionen, vil virksomhederne skulle anvende den ændrede IAS 24. Ændringernes ikrafttræden vil følge af den forordning, hvorved Kommissionen godkender dem.

Med den foreslåede bestemmelse vil der anvendes samme model for definitionen af nærtstående parter som i årsregnskabslovens § 98 c, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 9 c, som er tilføjet ved ændringsdirektiv 2017/828.

(Til § 139 g)

Det foreslås i § 139 g, 1. pkt., at væsentlige transaktioner mellem aktieselskaber og deres nærtstående parter skal godkendes af selskabets øverste ledelsesorgan, inden transaktionerne gennemføres, jf. dog § 139 i.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede ophævelse af § 139 d, stk. 1, og vil medføre, at transaktioner, der ikke er omfattet af undtagelserne i § 139 i, og som overstiger tærskelværdierne i den foreslåede § 139 e, vil skulle godkendes af aktieselskabets øverste ledelsesorgan, inden transaktionerne gennemføres.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at aktieselskabets bestyrelse eller tilsynsråd i selskaber, der ikke har en bestyrelse, vil have ansvaret for at gennemføre interne procedurer i selskabet, der sikrer, at væsentlige transaktioner med nærtstående parter, jf. de foreslåede definitioner, godkendes af det øverste ledelsesorgan, inden transaktionerne gennemføres.

Når det øverste ledelsesorgan har vurderet en række transaktioner, som samlet er blevet anset for væsentlige, vil der først skulle ske en ny godkendelse, næste gang nye transaktioner med den samme nærtstående part samlet set anses for at være væsentlige indenfor samme regnskabsår.

Ved godkendelsen af en væsentlig transaktion med en nærtstående part vil selskabets øverste ledelsesorgan udover den generelle habilitetsregel i selskabslovens § 131 skulle iagttage den skærpede habilitetsregel i det foreslåede § 139 g, 2. pkt.

Overtrædelse af det foreslåede § 139 g, 1. pkt., vil kunne straffes med bøde. Pligten til at sikre, at der sker godkendelse af væsentlige transaktioner med nærtstående parter, vil påhvile selskabets øverste ledelsesorgan, dvs. bestyrelsen i aktieselskaber, der har en bestyrelse og en direktion, og tilsynsrådet i aktieselskaber, der har et tilsynsråd og en direktion. Bestyrelsen eller tilsynsrådet vil kunne ifalde ansvar,

hvis en væsentlig transaktion med en nærtstående part gennemføres, inden der er indhentet forudgående godkendelse.

Der foreslås en række undtagelser fra kravet om godkendelse, jf. det foreslåede § 139 i, stk. 1 og 2. Undtagelserne vedrører situationer, hvor det vurderes, at risikoen for misbrug fra nærtstående parter er lav.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 9c, stk. 4, som er tilføjet ved ændringsdirektiv 2017/828.

Det foreslås i § 139 g, 2. pkt., at et ledelsesmedlem ikke må deltage i godkendelsen af en transaktion, som vedkommende selv er involveret i.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre et skærpet habilitetskrav i forbindelse med medlemmer af aktieselskabets øverste ledelsesorgans godkendelse af væsentlige transaktioner med nærtstående parter sammenholdt med den generelle habilitetsregel i selskabslovens § 131.

Med den foreslåede bestemmelse vil ledelsesmedlemmer således aldrig kunne deltage i godkendelsen af transaktioner, der involverer ledelsesmedlemmet selv, hvilket adskiller sig fra den generelle habilitetsregel i selskabslovens § 131, som i første led afskærer ledelsesmedlemmer fra at deltage i behandling af spørgsmål om aftaler med ledelsesmedlemmet selv, og i andet led om aftaler med andre end ledelsesmedlemmet alene medfører inhabilitet, hvis det pågældende ledelsesmedlem har en væsentlig interesse deri, der kan være stridende mod kapitalselskabets.

Den foreslåede bestemmelse vil skulle ses i lyset af § 131, dog således at væsentlighedsvurderingen vil skulle udelades. Det betyder, at et ledelsesmedlem ikke vil kunne deltage i godkendelsen af en væsentlig transaktion med en nærtstående part, hvis transaktionen vil kunne medføre en interessekonflikt, uanset om konflikten måtte anses som uvæsentlig i relation til § 131.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 9c, stk. 4, som er tilføjet ved ændringsdirektiv 2017/828.

Overtrædelse af den foreslåede § 139 g, 2. pkt., vil kunne straffes med bøde. Pligten til at sikre, at et ledelsesmedlem, der er involveret i en væsentlig transaktion, ikke deltager i godkendelsen af transaktionen, påhviler selskabets øverste ledelsesorgan, dvs. bestyrelsen i aktieselskaber, der har en bestyrelse og en direktion, og tilsynsrådet i aktieselskaber, der har et tilsynsråd og en direktion.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

(Til § 139 h)

Det foreslås i § 139 h, stk. 1, at aktieselskabets øverste ledelsesorgan skal offentliggøre en meddelelse om en væsentlig transaktion med en nærtstående part senest på det tidspunkt, hvor transaktionen gennemføres, jf. dog § 139 i.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre den gældende § 139 d, stk. 2, 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at aktieselskaber forpligtes til at offentliggøre en meddelelse om væsentlige transaktioner på selskabets hjemmeside, jf. det foreslåede stk. 3, medmindre der er tale om undtagne transaktioner, jf. de foreslåede § 139 i, stk. 1 og 2.

Offentliggørelsen vil skulle ske senest på det tidspunkt, hvor transaktionen med den nærtstående part gennemføres.

Et eksempel på en væsentlig transaktion kunne være en aftale om aktieselskabets køb af en ejendom. Aftalen underskrives 2. januar med overtagelse af ejendommen 1. juni. Her skal der ske offentliggørelse senest på det tidspunkt, hvor handlen må anses som gennemført.

Hvorvidt der er tale om en væsentlig transaktion, vil skulle afgøres efter den foreslåede definition i § 139 e.

Overtrædelse af den foreslåede § 139 h, stk. 1, vil kunne straffes med bøde. Pligten til at sikre, at der offentliggøres meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter, påhviler selskabets øverste ledelsesorgan, dvs. bestyrelsen i aktieselskaber, der har en bestyrelse og en direktion, og tilsynsrådet i aktieselskaber, der har et tilsynsråd og en direktion. Bestyrelsen eller tilsynsrådet vil kunne ifalde ansvar, hvis der ikke offentliggøres en meddelelse om en væsentlig transaktion med en nærtstående part senest på det tidspunkt, hvor transaktionen gennemføres.

Der foreslås en række undtagelser fra kravet om offentliggørelse af meddelelser, jf. den foreslåede § 139 i, stk. 1 og 2.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 9c, stk. 2, 1. pkt., som er tilføjet ved ændringsdirektiv 2017/828.

Det foreslås i § 139 h, *stk. 2*, at meddelelsen som minimum skal indeholde oplysninger om karakteren af forholdet til den nærtstående part, navnet på den nærtstående part, datoen for indgåelse af aftalen om transaktionen, dagsværdien af transaktionen og andre forhold, som er nødvendige for at kunne vurdere, hvorvidt transaktionen er gennemført på vilkår, der må anses for rimelige for aktieselskabet og for de aktionærer, der ikke er nærtstående parter.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre den gældende § 139 d, stk. 3, 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det øverste ledelsesorgan forpligtes til at afgive en række oplysninger om transaktionen og den part, som transaktionen indgås med.

Oplysningerne vil som minimum skulle omfatte karakteren af forholdet til den nærtstående part, navnet på den nærtstående part, datoen for indgåelse af aftalen om transaktionen, dagsværdien af transaktionen og andre forhold, som er nødvendige for at kunne vurdere, hvorvidt transaktionen er gennemført på vilkår, der må anses for rimelige for aktieselskabet og for de aktionærer, der ikke er nærtstående parter, herunder minoritetsaktionærer.

Præcis identifikation af den nærtstående part er nødvendig for, at aktionærerne bedre kan vurdere de risici, der er forbundet med transaktionen, og for at give aktionærerne

mulighed for at anfægte transaktionen, herunder ved hjælp af selskabslovens minoritetsbeskyttelsesregler. Selskaberne vil imidlertid ikke blive forpligtet til at offentliggøre informationer, der udgør forretningsfølsomme oplysninger, som væsentligt vil kunne skade selskabets interesser, hvis de blev offentliggjort.

Den foreslåede bestemmelse vil hermed sikre, at der er transparens om de væsentlige transaktioner, som selskabet indgår med nærtstående parter, og vil give aktionærer, kreditorer, ansatte og andre interesserede parter mulighed for at blive informeret om potentielle virkninger, som sådanne transaktioner kan have på selskabets værdi.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Overtrædelse af det foreslåede § 139 h, stk. 2, vil kunne straffes med bøde. Pligten til at sikre, at de offentliggjorte meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter indeholder alle oplysninger krævet efter den foreslåede bestemmelse, vil påhvile selskabets øverste ledelsesorgan, dvs. bestyrelsen i aktieselskaber, der har en bestyrelse og en direktion, og tilsynsrådet i aktieselskaber, der har et tilsynsråd og en direktion.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 9c, stk. 2, 2. pkt., som er tilføjet ved ændringsdirektiv 2017/828.

Det foreslås i § 139 h, *stk. 3*, at offentliggørelse skal ske på aktieselskabets hjemmeside, hvor meddelelsen skal være offentligt tilgængelig i 5 år.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre det gældende § 139 d, stk. 3, 3. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at det centrale ledelsesorgan forpligtes til at offentliggøre meddelelser om væsentlige transaktioner efter stk. 1 på aktieselskabets hjemmeside.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke være til hinder for, at meddelelsen – ud over offentliggørelse på selskabets hjemmeside – også offentliggøres andre steder.

Det vil ikke være tilladt at ændre meddelelsen efter offentliggørelse. Hvis der er fejl i en offentliggjort meddelelse, vil denne ikke skulle rettes. Selskabet vil derimod skulle offentliggøre en ny meddelelse med korrigerende information.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden medføre, at meddelelser om væsentlige transaktioner vil skulle være tilgængelige i mindst 5 år.

Offentliggøres en meddelelse med korrigerende information, løber den 5-årige periode fra offentliggørelsen af denne meddelelse.

Overtrædelse af den foreslåede § 139 h, stk. 3, vil kunne straffes med bøde. Pligten til at sikre, at de offentliggjorte meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter er tilgængelige på selskabets hjemmeside i 5 år, vil påhvile selskabets øverste ledelsesorgan, dvs. bestyrelsen i aktieselskaber, der har en bestyrelse og en direktion, og

tilsynsrådet i aktieselskaber, der har et tilsynsråd og en direktion.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 139 h, *stk. 4*, at kravet om offentliggørelse af meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter, jf. *stk. 1*, finder tilsvarende anvendelse for transaktioner mellem aktieselskabets nærtstående parter og selskabets dattervirksomheder.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre det gældende § 139 d, *stk. 6*.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at væsentlige transaktioner mellem aktieselskabets nærtstående parter og selskabets dattervirksomheder på tilsvarende måde skal offentliggøres.

Den foreslåede bestemmelse vil derudover medføre, at aktionærene vil blive gjort bekendt med væsentlige transaktioner. Den væsentlige transaktion vil ikke skulle godkendes af aktieselskabets øverste ledelsesorgan efter den foreslåede § 139 g. Derimod vil transaktionen skulle godkendes i den enkelte dattervirksomhed efter de almindelige regler herfor.

Overtrædelse af det foreslåede § 139 h, *stk. 4*, vil kunne straffes med bøde. Pligten til at sikre, at der offentliggøres meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter mellem aktieselskabets nærtstående parter og selskabets dattervirksomheder, vil påhvile selskabets øverste ledelsesorgan, dvs. bestyrelsen i aktieselskaber, der har en bestyrelse og en direktion, og tilsynsrådet i aktieselskaber, der har et tilsynsråd og en direktion.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 9c, *stk. 7*, 1. pkt., som er tilføjet ved ændringsdirektiv 2017/828.

(Til § 139 i)

Det foreslås i § 139 i, *stk. 1*, 1. pkt., at kravene om godkendelse og offentliggørelse af meddelelse om væsentlige transaktioner med nærtstående parter, jf. § 139 g og 139 h, ikke finder anvendelse på sædvanlige forretningsmæssige transaktioner.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre det gældende § 139 d, *stk. 4*, 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at væsentlige transaktioner med nærtstående parter ikke skal godkendes eller offentliggøres, hvis der er tale sædvanlige forretningsmæssige transaktioner.

Der vil skulle være tale om en for aktieselskabet og indenfor branchen sædvanlig transaktion. For eksempel vil salg af varer typisk være en sædvanlig transaktion, mens salg af et datterselskab typisk ikke vil være det.

De aftalte vilkår for transaktionen vil derudover fortsat

også skulle være sædvanlige. Det betyder, at der vil skulle betales den samme pris og aftales betalingsbetingelser m.v. som ved tilsvarende dispositioner med ikke-nærtstående parter. I denne forbindelse vil samhandel baseret på skatteretlige samhandelsprincipper som f.eks. OECD's prisfastsættelsesprincipper også skulle anses som normale markedsvilkår. Dette kunne f.eks. være anvendelse af CUP-metoden (Comparable Uncontrolled Price Method), RPM (Resale Price Method), Cost plus-metoden (Cost Plus Method), TNMM (Transactional Net Margin Method) og Profit Split-metoden, der alle benyttes til fastsættelse af samhandel på armslængdevilkår.

Hvis et aktieselskab således kan henvise til tilsvarende transaktioner indgået med uafhængige parter, vil dette skabe en formodning for, at undtagelsen fra godkendelse og offentliggørelse i den foreslåede bestemmelse vil kunne anvendes.

Eksempler på sædvanlige forretningsmæssige transaktioner vil kunne være koncerninterne leverancer på markedsvilkår, tilbagevendende leveringsaftaler, standardiserede finansielle dispositioner og almindelige kommercielle aftaler indgået på markedsvilkår.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre undtagelsesmuligheden i artikel 9c, *stk. 5*, 1. pkt., som er tilføjet ved ændringsdirektiv 2017/828.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 139 i, *stk. 1*, 2. pkt., at aktieselskabets øverste ledelsesorgan skal indføre en intern procedure for periodiske vurderinger af, om en transaktion er omfattet af 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre det gældende § 139 d, *stk. 4*, 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at aktieselskabets øverste ledelsesorgan, dvs. bestyrelsen i aktieselskaber, der har en bestyrelse og en direktion, og tilsynsrådet i aktieselskaber, der har et tilsynsråd og en direktion, forpligtes til at sikre, at der er en intern procedure for periodiske vurderinger af, om en given transaktion reelt er udtryk for en sædvanlig forretningsmæssige transaktion.

Nærtstående parter, som er involverede i transaktionerne, vil ikke kunne deltage i vurderingen, jf. det foreslåede *stk. 1*, 3. pkt.

Overtrædelse af den foreslåede § 139 i, *stk. 1*, vil kunne straffes med bøde. Pligten til at sikre, at der indføres en intern procedure for periodiske vurderinger af, om transaktioner er sædvanlige forretningsmæssige transaktioner omfattet af undtagelsen i 1. pkt., vil påhvile selskabets øverste ledelsesorgan, dvs. bestyrelsen i aktieselskaber, der har en bestyrelse og en direktion, og tilsynsrådet i aktieselskaber, der har et tilsynsråd og en direktion. Dette vil ligeledes gælde for pligten til at sikre, at nærtstående parter, som er involverede i transaktionerne, vil ikke kunne deltage i vurderingen, jf. det foreslåede *stk. 1*, 3. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 9c, stk. 5, 2. pkt., som er tilføjet ved ændringsdirektiv 2017/828.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 139 i, stk. 1, 3. pkt., at nærtstående parter, som er involverede i transaktionerne, ikke må deltage i denne vurdering.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at nærtstående parter, som er involverede i en transaktion omfattet af undtagelsen i det foreslåede stk. 1, 1. pkt., ikke må deltage i vurderingerne af, om transaktionen reelt er udtryk for en sædvanlig forretningsmæssige transaktion, jf. det foreslåede stk. 1, 2. pkt.

Bestemmelsen skal ses i lyset af den foreslåede § 139 g, hvorved ledelsesmedlemmer ikke vil kunne deltage i godkendelsen af transaktioner med nærtstående parter, som vil kunne medføre en interessekonflikt imellem ledelsesmedlemmet og selskabet. Med den foreslåede bestemmelse vil nærtstående parter ikke kunne deltage i vurderingen af, hvorvidt en transaktion er udtryk for en sædvanlig markedsmæssig transaktion, hvis dette vil kunne medføre en interessekonflikt imellem den nærtstående part og selskabet.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 9c, stk. 5, 3. pkt., som er tilføjet ved ændringsdirektiv 2017/828.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i forhold til den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 139 i, stk. 2, nr. 1, at § 139 g og 139 h endvidere ikke finder anvendelse på transaktioner mellem aktieselskabet og dets dattervirksomheder, forudsat at disse er ejet fuldt ud, eller at ingen af aktieselskabets nærtstående parter har interesser i dattervirksomheden.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at aktieselskaber ikke vil være forpligtet til at godkende og offentliggøre væsentlige transaktioner med dattervirksomheder, i de tilfælde hvor ingen af aktieselskabets nærtstående har interesser i dattervirksomheden, eller hvor dattervirksomheden er fuldt ud ejet af aktieselskabet.

Interesse vil her skulle forstås som en økonomisk interesse, typisk via en ejerandel.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden udgøre en udvidelse i forhold til den gældende retstilstand efter det gældende § 139 d, stk. 5, nr. 1, da der fremover ikke vil være pligt til at godkende og offentliggøre væsentlige transaktioner med aktieselskabets fuldt ud ejede dattervirksomheder.

Ved fuldt ud ejede dattervirksomheder menes dattervirksomheder, som er ejet 100 pct. af aktieselskabet.

Transaktioner mellem aktieselskabet og en modervirksomhed vil ikke være undtaget, da der er de samme behov for beskyttelse af aktieselskabets interesser ved transaktioner med modervirksomheder som med andre nærtstående parter.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 9c, stk. 6, litra a, som er tilføjet ved ændringsdirektiv 2017/828.

Det foreslås i § 139 i, stk. 2, nr. 2, at § 139 g og 139 h endvidere ikke finder anvendelse på klart definerede transaktionstyper, som skal godkendes af generalforsamlingen.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre det gældende § 139 d, stk. 5, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at transaktionstyper, som skal godkendes af generalforsamlingen i henhold til selskabsloven, ikke kræver godkendelse af det øverste ledelsesorgan.

Eksempler på disse typer transaktioner er apportindskud, udbytte og kapitalnedsættelse, og baggrunden er, at hvis generalforsamlingen har godkendt transaktionen, er kapitalejerne informeret om transaktionen og har haft mulighed for at stemme imod forslaget på generalforsamlingen.

Samtidig anses en generalforsamlingsbeslutning at sikre, at der er tilstrækkelig transparens om transaktionen til, at offentliggørelse på aktieselskabets hjemmeside ikke er påkrævet. Baggrunden er, at hvis generalforsamlingen har godkendt transaktionen, er kapitalejerne informeret om transaktionen og har haft mulighed for at stemme imod forslaget på generalforsamlingen.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 9c, stk. 6, litra b, som er tilføjet ved ændringsdirektiv 2017/828.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 139 i, stk. 2, nr. 3, at § 139 g og 139 h endvidere ikke finder anvendelse på transaktioner vedrørende ledelsesmedlemmers aflønning, jf. §§ 139 og 139 a.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at transaktioner vedrørende ledelsesmedlemmers aflønning vil være undtaget fra kravene om godkendelse og offentliggørelse af meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående.

Baggrunden herfor er, at transaktioner vedrørende ledelsesmedlemmers aflønning, jf. §§ 139 og 139 a, som foreslås ændret, om vederlagspolitikker, har en særlig procedure for offentliggørelse m.v., jf. § 139 b, stk. 2-6.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre det gældende § 139 d, stk. 5, nr. 3, og vil ikke medføre materielle ændringer.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 9c, stk. 6, litra c, som er tilføjet ved ændringsdirektiv 2017/828.

Det foreslås i § 139 i, stk. 2, nr. 4, at § 139 g og 139 h endvidere ikke finder anvendelse på transaktioner gennemført af kreditinstitutter på grundlag af foranstaltninger, der sigter mod at beskytte deres stabilitet, og som er besluttet af Finanstilsynet.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre det gældende § 139 d, stk. 5, nr. 4.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at transaktioner gennemført af kreditinstitutter på grundlag af foranstaltninger

ger, der sigter mod at beskytte deres stabilitet, og som er besluttet af Finanstilsynet, vil være undtaget fra kravene om godkendelse og offentliggørelse af meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående i de foreslåede §§ 139 g og 139 h.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 9c, stk. 6, litra d, som er tilføjet ved ændringsdirektiv 2017/828.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 139 i, stk. 2, *nr. 5*, at § 139 g og 139 h endvidere ikke finder anvendelse på transaktioner, der tilbydes alle aktionærer på samme vilkår, således at ligebehandling af alle aktionærer og beskyttelse af aktieselskabets interesser er sikret.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre det gældende § 139 d, stk. 5, nr. 5.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at transaktioner med nærtstående parter kan undtages fra godkendelse og offentliggørelse, hvis transaktionen tilbydes alle aktionærer på samme vilkår, således at ligebehandling af alle aktionærer og beskyttelse af aktieselskabets interesser er sikret, idet alle aktionærer derved får kendskab til transaktionen og mulighed for at reagere inden gennemførelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 9c, stk. 6, litra e, som er tilføjet ved ændringsdirektiv 2017/828.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 139 i, *stk. 3*, at kravene om godkendelse og offentliggørelse af meddelelse om væsentlige transaktioner med nærtstående parter, jf. § 139 g og 139 h, ikke berører regler om offentliggørelse af intern viden i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre det gældende § 139 d, stk. 7.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kravene om godkendelse og offentliggørelse af meddelelse om væsentlige transaktioner med nærtstående parter, jf. de foreslåede §§ 139 g og 139 h, ikke berører regler om offentliggørelse af intern viden i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014 af 16. april 2014 om markedsmissbrug (forordningen om markedsmissbrug) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF og Kommissionens direktiv 2003/124/EF, 2003/125/EF og 2004/72/EF.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 9c, stk. 9, som er tilføjet ved ændringsdirektiv 2017/828.

Til nr. 17

Det følger af selskabslovens § 5, nr. 4, at enten er bestyrel-

sen i selskaber, der har en direktion og en bestyrelse, jf. § 111, stk. 1, nr. 1, direktionen i selskaber, der alene har en direktion, jf. § 111, stk. 1, nr. 2, eller direktionen i selskaber, der både har en direktion og et tilsynsråd, jf. § 111, stk. 1, nr. 2.

Det følger af selskabslovens § 179, stk. 2, at selskabets centrale ledelsesorgan er ansvarligt for, at uddeling ikke overstiger, hvad der er forsvarligt under hensyntagen til selskabets, og i moderselskaber koncernens, økonomiske stilling, og ikke sker til skade for selskabet eller dets kreditorer, jf. § 115, nr. 5, og § 116, nr. 5.

Det følger af selskabslovens § 116, nr. 5, at tilsynsrådet skal påse, at kapitalselskabets kapitalberedskab til enhver tid er forsvarligt, herunder at der er tilstrækkelig likviditet til at opfylde kapitalselskabets nuværende og fremtidige forpligtelser, efterhånden som de forfalder, og tilsynsrådet er således til enhver tid forpligtet til at vurdere den økonomiske situation og sikre, at det tilstedeværende kapitalberedskab er forsvarligt.

Det følger af selskabslovens § 118, stk. 2, at direktionen skal sikre, at kapitalselskabets kapitalberedskab til enhver tid er forsvarligt, herunder at der er tilstrækkelig likviditet til at opfylde kapitalselskabets nuværende og fremtidige forpligtelser, efterhånden som de forfalder. Direktionen er således til enhver tid forpligtet til at vurdere den økonomiske situation og sikre, at det tilstedeværende kapitalberedskab er forsvarligt.

Det foreslås i § 179, *stk. 2*, at ændre til § 116, nr. 5, til § 118, stk. 2.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der ikke længere henvises til tilsynsrådet forpligtigelse til at påse, at kapitalselskabets kapitalberedskab til enhver tid er forsvarligt, men at der i stedet henvises til direktionens opgave til at påse dette. Idet tilsynsrådet ikke kan udgøre det centrale ledelsesorgan, som pligten i § 179 vedrører, så antages det for en fejl, at der blev henvist til tilsynsrådets ansvar og ikke til direktionens ansvar.

Til nr. 18

Det følger af selskabslovens § 112, stk. 3, at medlemmer af et kapitalselskabs ledelse, som registreres efter selskabslovens § 10, skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer, jf. kapitel 7.

Efter selskabslovens § 217, stk. 1, træffer generalforsamlingen beslutning om frivillig opløsning af et kapitalselskab ved likvidation, såfremt andet ikke er fastsat i lovgivningen.

Det følger af selskabslovens § 218, stk. 1, 1 pkt., at generalforsamlingen vælger en eller flere likvidatorer til at foretage likvidationen af et selskab.

Videre følger det af § 218, stk. 2, at kapitalejere, der ejer mindst 25 pct. af selskabskapitalen, har ret til på generalforsamlingen at vælge en likvidator til at foretage likvidationen

sammen med de øvrige likvidatorer, der er valgt af generalforsamlingen.

Det fremgår af selskabslovens § 219, stk. 1, at en eller flere likvidatorer træder i ledelsens sted.

Videre følger det af selskabslovens § 219, stk. 2, at likvidator til enhver tid kan afsættes af den, som har valgt eller udpeget den pågældende.

Det foreslås i § 219 at indsætte et nyt *stk. 3*, hvorefter Erhvervsstyrelsen i tilfælde omfattet af § 217, stk. 1, hvor der er tvivl om, hvorvidt den valgte likvidator, jf. § 218, faktisk udøver ledelsen, jf. § 112, stk. 3, kan afvise at registrere den pågældende eller afregistrere den pågældende.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen kan afvise eller afregistrere den valgte likvidator, hvis den likvidator, som er valgt af generalforsamlingen, ikke udøver den faktiske ledelse af selskabet, eller selskabet reelt ikke bliver likvideret.

Fremover vil Erhvervsstyrelsen dermed have adgang til at afvise eller afregistrere den likvidator, som er valgt af generalforsamlingen, hvor der er tvivl om, hvorvidt den valgte likvidator faktisk udøver ledelsen af selskabet, eller om ledelsen faktisk foretages af en anden.

Der er tale om det samme tvivlsspørgsmål som i selskabslovens § 23 f, hvor Erhvervsstyrelsen enten kan afvise at registrere et ledelsesmedlem eller afregistrere et ledelsesmedlem, hvis der er tvivl om, hvorvidt det er personen, der udøver den faktiske ledelse af selskabet. Dette er et vigtigt kontrolinstrument, der skal sikre, at de personer, der faktisk udøver ledelsen, bliver indsat i selskaberne, og at den faktiske ledelse ikke reelt bliver foretaget af andre.

Eksempler på tilfælde, hvor der kan opstå tvivl om, hvorvidt en likvidator udøver den faktiske ledelse, kan blandt andet være, hvis der ikke kan fremvises dokumentation for, at likvidatoren handler på vegne af selskabet, herunder eksempelvis ved manglende deltagelse i møder om selskabets afvikling eller manglende beslutningstagen vedrørende likvidationsprocessen. Tvivl kan også opstå, hvis likvidatoren ikke løbende påser selskabets økonomiske dispositioner, herunder adgang til selskabets bankkonti, sikring af forsvarlig bogføring i overensstemmelse med bogføringsloven samt løbende indberetning til Erhvervsstyrelsen. Ligeledes kan der opstå tvivl, hvis likvidatoren ikke varetager den kommunikation internt og eksternt i selskabet, der naturligt vil varetages af ledelsen, f.eks. kontakten med selskabets ansatte, kapitalejere, samarbejdspartnere eller kreditorer. Det skal i den forbindelse understreges, at vurderingen af, om likvidatoren udøver den faktiske ledelse af selskabet, altid beror på en konkret vurdering i forhold til selskabets formål, karakter og aktivitet.

Erhvervsstyrelsen vil derudover have adgang til at afregistrere den likvidator, som er valgt af generalforsamlingen, hvis selskabet reelt ikke bliver likvideret. Der kan være mange grunde til, at et selskab forbliver i likvidation i en længere periode, f.eks. afventningen af udfald af retssager

eller udløb af garantier fra salg af datterselskaber m.v. Bestemmelsen har ikke til hensigt at afregistrere likvidator i disse tilfælde. Bestemmelsen har heller ikke til hensigt at afregistrere en likvidator, hvor en likvidation ikke sker i et vist tempo.

Bestemmelsen tager sigte på de tilfælde, hvor selskabet træder i likvidation og indsætter en likvidator, som alene indsættes af navn, med henblik på at drive selskabet videre af samme personer som hidtil. Hvis Erhvervsstyrelsen har en mistanke om, at dette er tilfældet, kan styrelsen føre kontrol af forholdet. Hvis der opstår tvivl om, hvorvidt likvidatoren foretaget de nødvendige handlinger for at afvikle selskabet – eksempelvis hvis likvidator ikke har taget retslige skridt for at få selskabet likvideret såsom opgørelse af aktiver og passiver, opsigelse af lejemål, påbegyndt salg af selskabets aktiver, indhentelse af skattekvittance hos Skattestyrelsen m.v., vil styrelsen tilsvarende kunne afregistrere likvidator.

Fremover vil disse selskaber, som ikke likvideres, dermed ikke kunne drives videre med en likvidator, som alene indsættes af navn, uden egentlig hensigt om at foretage en likvidation.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 19

Det følger af selskabslovens § 220, stk. 2, 2. pkt., at § 228, stk. 1, vedrørende registreringer finder anvendelse.

Selskabslovens § 220, stk. 3, fastsætter, at når der i et kapitalselskab er truffet beslutning om at træde i likvidation, kan der ikke træffes beslutning om ændring af de registrerede forhold vedrørende kapitalselskabet bortset fra ændring af likvidator, ændring af selskabets eventuelle revisor, der er valgt til at revidere selskabets årsregnskab m.v., kapitalforhøjelser, ændring af vedtægterne som følge af generalforsamlingsbeslutning om at ændre en tidligere beslutning om revision af kapitalselskabets kommende årsregnskaber m.v., hvis kapitalselskabet ikke er omfattet af revisionspligten efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning, jf. § 88, stk. 1, nr. 3, ændring af selskabets hjemstedsadresse til likvidators adresse, hvis det ikke er muligt at komme i kontakt med selskabet på den hidtidige hjemstedsadresse, eller hvis de konkrete omstændigheder undtagelsesvis taler herfor, genoptagelse, jf. § 231, fusion, jf. dog § 246, stk. 1, og § 247, stk. 1, spaltning, jf. dog § 264 og § 265, stk. 1, grænseoverskridende fusion, jf. dog § 281 og § 282, stk. 1 og grænseoverskridende spaltning, jf. dog § 301 og § 302, stk. 1.

Selskabslovens § 228, stk. 1, fastsætter, at når der af Erhvervsstyrelsen er truffet beslutning om, at et kapitalselskab skal tvangsopløses, kan der ikke træffes beslutning om ændring af de registrerede forhold vedrørende kapitalselskabet bortset fra de i nr. 1-9 oplyste forhold.

Det foreslås at § 220, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at selskabslovens § 228, stk. 1, ikke finder anvendelse på selskaber under likvidation. Det vurderes, at have beroet på en fejl, at der har været henvist til bestemmelsen i forbindelse med likvidation, da selskabslovens 228, stk. 1, fastslår, hvilke ændringer der er mulige i et selskab, når der af Erhvervsstyrelsen er truffet beslutning om, at et kapitalselskab skal oversendes til tvangsopløsning, mens der i § 220, stk. 3, imidlertid er en særlig bestemmelse om muligheden for at foretage ændringer i et selskab, der er under frivillig likvidation.

Det foreslåede ændring vil medføre at fejlen korrigeres, og at der ikke vil skulle være tvivl om, at § 228 ikke gælder for selskaber under likvidation.

Til nr. 20

Det følger af selskabslovens § 228, at når der af Erhvervsstyrelsen er truffet afgørelse om, at et kapitalselskab skal tvangsopløses, kan der ikke træffes afgørelse om ændring af de registrerede forhold vedrørende kapitalselskabet bortset fra 1) indsættelse af en likvidator udnævnt af skifteretten, jf. § 227, stk. 3, 1. pkt., 2) ændring af en likvidator udnævnt af skifteretten, 3) indsættelse af en revisor udnævnt af skifteretten, jf. § 227, stk. 3, 2. pkt., 4) ændring af en revisor udnævnt af skifteretten, 5) genoptagelse, jf. § 232, 6) fusion, jf. §§ 236-253, jf. dog stk. 2, 7) spaltning, jf. §§ 254-270, jf. dog stk. 2, 8) grænseoverskridende fusion, jf. §§ 271-290 og 311-317, jf. dog stk. 2 og 9) grænseoverskridende spaltning, jf. §§ 291-311 og § 318, jf. dog stk. 2.

Det foreslås i § 228, at i, stk. 6- 9 indsætte »og stk. 4« efter »jf. dog stk. 2« i § 228, stk. 1, nr. 6, § 228, stk. 1, nr. 7, § 228, stk. 1, nr. 8, og § 228, stk. 1, nr. 9.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at selvom der generelt kan træffes beslutning om en fusion, grænseoverskridende fusion, spaltning eller grænseoverskridende spaltning, når et kapitalselskab skal tvangsopløses, så kan dette dog ikke ske, hvis selskabet er oversendt til tvangsopløsning på grund af Erhvervsstyrelsens kontrol af faktisk ledelse, jf. § 23 b, stk. 1, eller kontrol af selskabets reelle ejere, jf. den foreslåede § 228, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 21

Det følger af selskabslovens § 23 b, stk. 2, 1. pkt., at Erhvervsstyrelsen, i forbindelse med at styrelsen stiller krav om oplysninger efter selskabslovens § 23 b, stk. 1, i særlige tilfælde kan kræve, at et kapitalselskab indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, advokat eller anden sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at selskabets kapitalgrundlag er til stede, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registrering eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Det følger videre af selskabslovens § 23 b, stk. 2, 2. pkt., at den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af kapitalselskabet.

Det følger af selskabslovens § 58 a, stk. 6, at kapitalselskabet skal efter anmodning udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere selskabets reelle ejere, til Hvidvasksekretariatet. Kapitalselskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetagelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Det følger af selskabslovens § 236, at et kapitalselskab kan opløses uden likvidation ved overdragelse af kapitalselskabets aktiver og forpligtelser som helhed til et andet kapitalselskab, dvs. ugentlig fusion. Det følger af selskabslovens § 271, stk. 1 og stk. 2, at kapitalselskaber tilsvarende kan deltage i grænseoverskridende fusioner.

Det følger af selskabslovens § 254, at et kapitalselskab ved spaltning kan overdrage en del af sine aktiver og forpligtelser til et eller flere bestående eller nye kapitalselskaber, der dannes ved spaltningens gennemførelse. Det følger tilsvarende af selskabslovens § 291, stk. 1, at kapitalselskaber kan deltage i grænseoverskridende spaltninger. Overdragelserne kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 4* i § 228, hvorefter kapitalselskaber, som er oversendt til tvangsopløsning på baggrund af Erhvervsstyrelsens kontrol af faktisk ledelse, jf. § 23 b, stk. 1, eller kontrol af selskabets reelle ejere, jf. § 58 a, stk. 6, ikke kan indgå i en fusion, spaltning, grænseoverskridende fusion eller grænseoverskridende spaltning.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre, at det fremover ikke længere vil være muligt at omgå Erhvervsstyrelsens kontrol og undlade at berigtige de forhold, der har ført til oversendelse til tvangsopløsning, ved at lade selskabet indgå i en fusion eller spaltning og dermed opløse selskabet og videreføre aktiviteterne i et andet selskab via fusion eller spaltning.

Hvis et selskab oversendt til tvangsopløsning på baggrund af Erhvervsstyrelsens kontrol af faktisk ledelse, jf. § 23 b, stk. 1, eller kontrol af selskabets reelle ejere, jf. § 58 a, stk. 6, ikke kan indgå i en fusion, spaltning, grænseoverskridende fusion eller grænseoverskridende spaltning, men ønsker at indgå i en fusion, spaltning, grænseoverskridende fusion eller grænseoverskridende spaltning, vil selskabet først skulle genoptages.

Betingelserne for genoptagelse følger af selskabslovens § 232, stk. 3 og 4. Kapitalselskabet skal herefter berigtige de forhold, der begrundede oversendelsen til tvangsopløsning. Berigtigelsen skal foretages senest samtidig med beslutningen om genoptagelse, og hvis skifteretten har udnævnt en likvidator, skal denne samtykke til genoptagelsen.

Selskabet vil derfor skulle berigtige de forhold om faktisk ledelse, jf. § 23 b, stk. 1, eller kontrol af selskabets reelle ejere, jf. § 58 a, stk. 6, der var årsagen til oversendelsen til tvangsopløsning.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 22

Det følger af selskabslovens § 233, stk. 1, at begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs kun kan indgives på selskabets vegne af det centrale ledelsesorgan eller, hvis selskabet er under likvidation, af likvidator.

Det følger desuden af bestemmelsens stk. 4, at når der er indgivet konkursbegæring, kan der ikke foretages registreringer vedrørende kapitalselskabet bortset fra ændringer vedrørende eventuelt valg af revisor.

Herudover fremgår det af bestemmelsens stk. 6, at i et selskab, hvori rekonstruktøren har overtaget ledelsen, kan der ikke foretages registreringer vedrørende selskabet bortset fra ændringer vedrørende eventuel revisor udpeget af rekonstruktøren eller ændringer, som er besluttet af generalforsamlingen med rekonstruktørens samtykke.

Erhvervsvirksomhedslovens § 20 fastsætter, at for opløsning af virksomheder med begrænset ansvar gælder kapitel 14 i selskabsloven, der bl.a. omfatter selskabslovens § 233, med de fornødne afvigelser under hensyn til virksomhedernes særlige karakter, jf. dog § 20 a.

Selskabsloven og erhvervsvirksomhedsloven indeholder ingen regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger om kuratorer.

Det følger af konkurslovens § 107, stk. 1, at skifteretten, straks efter at konkursdekret er afsagt, udpeger en eller flere kuratorer efter at have rådført sig med de fordringshavere, der er til stede.

Efter konkurslovens § 109, stk. 1, 1. pkt., indrykker skifteretten straks en bekendtgørelse om konkursen i Statstidende.

Det foreslås i § 233 at indsætte et nyt *stk. 4*, hvoraf fremgår, at når skifteretten har udpeget en eller flere kuratorer, meddeler skifteretten dette til Erhvervsstyrelsen, som registrerer udpegelsen i Erhvervsstyrelsens it-system.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at skifteretten forpligtes til at give meddelelse til Erhvervsstyrelsen om udpegningen af kuratorer, når kapitalselskaber omfattet af selskabsloven og virksomheder med begrænset ansvar, dvs. andelsselskaber med begrænset ansvar (A.M.B.A.), foreninger med begrænset ansvar (F.M.B.A.) og selskaber med begrænset ansvar (S.M.B.A.), omfattet af erhvervsvirksomhedsloven, begæres under konkursbehandling.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden medføre, at oplysning om kuratoren vil blive registreret i Erhvervsstyrelsens it-system og vil blive offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister på www.cvr.dk.

I dag modtager Erhvervsstyrelsen meddelelse om likvidatorer, der udpeges af skifteretten. Når skifteretten har udnævnt en eller flere likvidatorer, meddeler skifteretten dette til Erhvervsstyrelsen, som registrerer udnævnelsen i Erhvervsstyrelsens it-system. Dette sker via domstolens skifteportal via en automatiseret proces, hvorefter oplysningen automatisk vil blive indført i Erhvervsstyrelsens it-system.

På samme måde vil oplysninger om kurator skulle meddeles Erhvervsstyrelsen.

Oplysninger om kurator i CVR vil være identisk med de oplysninger, der registreres og offentliggøres om kurator. Oplysningerne omfatter kurators navn og virksomhedsadresse.

Herudover vil den foreslåede ordning medføre, at det vil blive lettere for offentligheden at finde ud af, hvem der er udpeget som kurator i et givent selskab.

I CVR er det i dag muligt at søge på personroller, f.eks. likvidator. Med den foreslåede bestemmelse vil det fremover være muligt at søge på rollen som kurator. Det vil tillige være muligt at se oplysninger om kurator ved søgning på en konkret virksomhed eller ved søgning på kurators navn.

Til nr. 23

Der gælder i dag ikke bestemmelser om, at filialbestyrere ikke må være frakendt retten til at være ledelsesmedlem eller skal varetage den faktiske ledelse.

Efter § 23 b, stk. 3, kan Erhvervsstyrelsen indhente oplysninger om, hvorvidt personer, der registreres efter § 10, er frakendt retten til at være ledelsesmedlem her i landet eller i et andet EU-/EØS-land, for at kunne tage stilling til, om loven eller regler fastsat i medfør af loven er overholdt.

Det følger af § 23 f, stk. 1, at hvis en person er eller bliver frakendt retten til at være ledelsesmedlem i en erhvervsvirksomhed i henhold til lovgivningen her i landet eller et andet EU-/EØS-lands lovgivning, vil Erhvervsstyrelsen afvise at registrere eller afregistrere den pågældende som ledelsesmedlem af kapitalselskabet, jf. § 112, stk. 1, når styrelsen får kendskab til frakendelsen.

Bestemmelsens stk. 2 fastsætter, at er der tvivl om, hvorvidt et medlem af ledelsen faktisk udøver ledelsen, jf. § 112, stk. 3, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende, eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

Det følger af selskabslovens § 112, stk. 1, at medlemmer af et kapitalselskabs ledelse, som registreres efter § 10, ikke må være personer, der er frakendt retten til at være ledelsesmedlem i en erhvervsvirksomhed i henhold til lovgivningen her i landet eller et andet EU-/EØS-lands lovgivning.

Bestemmelsens stk. 3 fastsætter, at medlemmer af et kapitalselskabs ledelse, som registreres efter § 10, skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer, jf. kapitel 7.

Efter selskabslovens § 345 kan udenlandske aktieselskaber, partnerselskaber og anpartsselskaber og selskaber med en tilsvarende selskabsform drive virksomhed gennem en filial her i landet.

Det følger af selskabslovens § 346, stk. 1, at filialen skal ledes af en eller flere filialbestyrere. Videre fremgår det af selskabslovens § 346, stk. 2, at filialbestyrere skal være myndige og må ikke være under værgemål efter værgemåls-

lovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7. I øvrigt finder lovens bestemmelser om medlemmer af ledelsen med de fornødne afvigelser tilsvarende anvendelse på filialbestyrere.

Det følger af § 348, at et udenlandsk hovedselskab er i alle retsforhold, der udspringer af dets virksomhed her i landet, underlagt dansk ret og danske domstoles afgørelser.

Det fremgår af § 349, stk. 1, at oprettelse af en filial skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system eller anmeldes til registrering i Erhvervsstyrelsen. Kapitel 2 finder tilsvarende anvendelse.

Det følger af anmeldelsesbekendtgørelsens § 19, stk. 1, nr. 5, at anmeldelse af oprettelse af en filial af et udenlandsk kapitalsselskab skal angive filialbestyrere, jf. § 17.

Efter anmeldelsesbekendtgørelsens § 19, stk. 2, nr. 3, skal anmeldelsen vedlægges filialbestyrerens fuldmagt.

Videre følger det af § 21, stk. 2, i anmeldelsesbekendtgørelsen, at udskiftes en filialbestyrer, skal anmeldelsen vedlægges en tilbagekaldelse af den hidtidige filialbestyrers fuldmagt samt en fuldmagt til den nye filialbestyrer.

Det foreslås i § 346 at indsætte to nye stykker, der fastsætter krav til ledelsen af filialer.

Det fremgår af § 78, stk. 2, i straffeloven, at den, der er dømt for strafbart forhold, kan udelukkes fra at udøve virksomhed, som kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Det fremgår af § 79, stk. 1, i straffeloven, at den, som udøver en af de i § 78, stk. 2, omhandlede virksomheder, ved dom for strafbart forhold kan frakendes retten til fortsat at udøve den pågældende virksomhed eller til at udøve den under visse former, såfremt det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen. Det samme gælder, når særlige omstændigheder taler derfor, ved udøvelse af anden virksomhed, dvs. virksomhed, der ikke kræver en særlig offentlig autorisation eller godkendelse, jf. § 79, stk. 2, 1. pkt.

Det følger af § 79, stk. 2, 2. pkt., i straffeloven, at der efter samme regel kan ske frakendelse af retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed her i landet eller i udlandet uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser. Formålet med § 79, stk. 2, 2. pkt., er at hindre misbrug af den begrænsede hæftelse i selskaber mv.

Det følger af de gældende regler i konkursloven, at konkurskarantæne under nærmere fastsatte betingelser kan pålægges en person, der har deltaget i ledelsen af skyldnerens virksomhed, hvis det må antages, at den pågældende på grund af groft uforsvarlig forretningsførelse er uegnet til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed, jf. konkurslovens § 157, stk. 1. En person, der er pålagt konkurskarantæne, må ikke deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed uden at hæfte personligt og ubegrænset for virksomhedens forpligtelser, jf. konkurslovens § 159, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås i § 346, at indsættes et nyt *stk. 3*, hvorefter at filialbestyrere, som registreres efter § 10, ikke må være personer, der er frakendt retten til at være ledelsesmedlem i en erhvervsvirksomhed i henhold til lovgivningen her i landet eller et andet EU- eller EØS-lands lovgivning.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at personer, der er frakendt retten til at være ledelsesmedlem i henhold til straffeloven eller konkursloven eller i henhold til lovgivningen i et andet EU- eller EØS-land, ikke må fungere eller blive registreret som filialbestyrer i Erhvervsstyrelsens it-system.

Bestemmelsen vil omfatte personer, der anmeldes til registrering som filialbestyrer i en filial af udenlandske aktieselskaber, partnerselskaber og anpartsselskaber og selskaber med en tilsvarende selskabsform eller som allerede er registreret som filialbestyrer.

En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, jf. selskabslovens § 15 a. Anmelderen har således ansvaret for, at personen ikke er frakendt retten til at være ledelsesmedlem i en erhvervsvirksomhed i henhold til lovgivningen her i landet eller til et andet EU- eller EØS-lands lovgivning. Hvis anmelder er en person eller virksomhed, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, har denne et skærpet ansvar for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, jf. selskabslovens § 15 a stk. 2.

Der er med lovforslaget ikke lagt op til, at anmelder skal søge oplysningen dokumenteret ved henvendelse til den relevante myndighed.

Anmelderansvaret omfatter som minimum, hvad anmelder vidste eller burde vide på anmeldelsestidspunktet. Heri ligger bl.a. en pligt til at foretage den fornødne undersøgelse af forholdet. Hvad dette konkret indebærer afhænger af, om anmelder er pålagt det almindelige anmelderansvar efter selskabslovens § 15 a, stk. 1, eller det skærpede anmelderansvar efter selskabslovens § 15 a, stk. 2. Det kan f.eks. ske ved at anmode selskabet eller den pågældende person om at bekræfte, at vedkommende opfylder selskabslovens betingelser for at kunne blive registreret som ledelsesmedlem.

Der vil efter omstændighederne kunne være tale om en overtrædelse af straffelovens bestemmelse om afgivelse af urigtige oplysninger til offentlige myndigheder, som Erhvervsstyrelsen vil kunne anmelde til politiet.

Herudover kan Erhvervsstyrelsen ved begrundet formodning om, at der er sket eller vil ske misbrug af adgangen til registrering, indberetning eller offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system, med øjeblikkelig virkning lukke brugerens adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, jf. selskabslovens § 14 a, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil således have til formål at sikre, at registrering af en filialbestyrer af et udenlandsk selskab i Erhvervsstyrelsens it-system er retvisende, og for-

hindre, at personer, der er frakendt retten til at være ledelsesmedlem, er registreret i Erhvervsstyrelsens register, samt forebygge svigagtig adfærd eller andet misbrug.

Det foreslås i § 346 at indsættes et nyt *stk. 4*, hvorefter at filialbestyrere, som registreres efter § 10, skal være personer, som udøver den faktiske ledelse af filialen, jf. kapitel 7.

En filialbestyrer har i henhold til loven samlet ansvaret for den overordnede og strategiske samt daglige ledelse af filialen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at filialbestyrere, som registreres i Erhvervsstyrelsens it-system, skal være de personer, der faktisk udøver ledelsesorganets forpligtelser som fastsat i kapitel 7.

Når der i bestemmelsen henvises til selskabslovens kapitel 7, betyder det, at de personer, der registreres som filialbestyrer, skal være dem, der faktisk udøver ledelsesorganets opgaver specifikt efter selskabslovens §§ 115-119 med de fornødne afvigelser tilsvarende anvendelse på filialbestyrere.

Filialbestyreren eller filialbestyrerne i forening skal, efter selskabslovens § 346, stk. 2, have ubegrænset fuldmagt til at handle på filialens vegne og derved forpligte hovedselskabet. Filialbestyreren kan dermed agere på samme vis som direktionen i moderselskabet, hvorfor selskabslovens regler om faktisk ledelse også skal finde anvendelse på filialbestyrere med de fornødne tilpasninger.

Dette medfører ikke nødvendigvis, at filialbestyreren skal udføre alle opgaverne selv, men filialbestyreren skal sikre og påse overholdelsen af de forskellige forhold. Opgaverne omfatter bl.a. at sikre en forsvarlig organisation af filialens virke.

Det vil afhænge af en konkret vurdering af, hvilke opgaver der tilkommer filialbestyreren i den enkelte filial. Nogle filialer vil have en aktivitet, der kan sidestilles med aktiviteten i et driftsselskab, mens andre filialer vil have en meget begrænset aktivitet, hvor filialen alene er oprettet med et begrænset formål for øje. Det væsentlige er, hvorvidt filialbestyreren kan dokumentere at have udført de opgaver, der tilkommer denne i henhold til filialens formål og aktivitet. Som minimum må det forventes at filialbestyreren påser overholdelsen af dansk ret i relation til filialen.

Der vil ved en kontrol af overholdelsen af bestemmelsen blive lagt vægt på, om personen har udført de opgaver, som tilkommer filialbestyreren i henhold til hovedselskabets øvrige forhold.

Der kan ved en kontrol af overholdelsen af bestemmelsen, efter § 23 f, der foreslås udvidet til at omfatte filialbestyrere lægges vægt på, om personen har udført de opgaver, som tilkommer en filialbestyrer.

Erhvervsstyrelsens kontrol vil som udgangspunkt være risikobaseret og dermed målrettet kontrol af filialer, hvor der er indikationer på manglende efterlevelse. Der vil ikke blive tale om en løbende kontrol af alle filialer.

Den foreslåede bestemmelse vil sikre, at det fremadrettet ikke vil være muligt for et udenlandsk selskab at indsætte en person, som er registreret og formelt fremstår som bestyrer af filialen, men uden at denne person udøver de reelle ledelsesmæssige forpligtelser for selskabet. Udenlandske selskaber, der ønsker at oprette en filial i Danmark, skal fremover sikre sig, at den person, der indsættes som filialbestyrer, ikke kun er det af navn, men også er det af gavn.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 24

Efter selskabslovens § 345 kan udenlandske aktieselskaber, partnerselskaber og anpartsselskaber og selskaber med en tilsvarende selskabsform drive virksomhed gennem en filial her i landet.

Det følger af selskabslovens § 348, at et udenlandsk hovedselskab er i alle retsforhold, der udspringer af dets virksomhed her i landet, underlagt dansk ret og danske domstoles afgørelser.

Det fremgår af selskabslovens § 349, stk. 1, at oprettelse af en filial skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system eller anmeldes til registrering i Erhvervsstyrelsen. Kapitel 2 finder tilsvarende anvendelse.

Det følger af selskabslovens § 350, stk. 1, at en filial slettes i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis 1) selskabet sletter filialen eller anmelder, at det ønsker filialen slettet, 2) filialen ikke har nogen filialbestyrer, og dette ikke afhjælpes senest ved udløbet af en frist fastsat af Erhvervsstyrelsen, 3) filialbestyreren ikke til Erhvervsstyrelsen har indsendt eventuelt revideret årsregnskab m.v. for det udenlandske selskab i overensstemmelse med årsregnskabslovens §§ 143 og 144, og dette forhold ikke afhjælpes senest ved udløbet af en frist fastsat af styrelsen eller 4) en fordringshaver i en filial af et selskab, der ikke er hjemmehørende i et EU- eller EØS-land, godtgør ikke at kunne opnå fyldestgørelse for sit krav i selskabets aktiver her i landet.

Viser det sig efter sletningen, at de forhold, der har ført til sletningen, ikke længere foreligger, kan Erhvervsstyrelsen genregistrere filialen, efter at det pågældende udenlandske selskab har anmodet herom, jf. selskabslovens § 350, stk. 2, 1. pkt.

Det følger af anmeldelsesbekendtgørelsens § 19, stk. 1, nr. 5, at anmeldelse af oprettelse af en filial af et udenlandsk kapitalsselskab skal angive filialbestyrere, jf. § 17.

Efter anmeldelsesbekendtgørelsens § 19, stk. 2, nr. 3, skal anmeldelsen vedlægges filialbestyrerens fuldmagt.

Det foreslås at indsætte et nyt *nr. 2 i § 350, stk. 1*, hvorefter en filial slettes i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis filialen ikke kan kontaktes på det opgivne hjemsted.

Den foreslåede bestemmelse i nr. 2 vil medføre, at brugen af en fiktiv adresse som hjemsted vil føre til sletning af filialen i Erhvervsstyrelsens it-system.

En virksomheds hjemsted er den adresse, hvor virksomheden kan kontaktes, dvs. modtage post, og det skal være muligt at komme i kontakt med filialbestyreren eller en repræsentant for filialbestyreren, f.eks. en advokat.

Det er afgørende, at det er muligt at forkynde en stævning mod virksomheden på filialens registrerede hjemsted. Filialer af udenlandske kapitalselskaber bliver hermed stillet som andre virksomhedsformer.

Den foreslåede ændring vil sikre en højere grad af validitet i de informationer, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system.

Et forkert registreret hjemsted for virksomheder, filialer og ugyldige bopælsadresser for personer gør det selvsagt vanskeligt for Erhvervsstyrelsen og andre private og offentlige aktører at finde frem til de reelt ansvarlige for en virksomhed.

Kan Erhvervsstyrelsen konstatere, at en filial af et udenlandsk kapitalselskab ikke kan kontaktes på den registrerede hjemstedsadresse, f.eks. hvis styrelsen ikke kan komme i kontakt med filialbestyreren, vil styrelsen derfor fremover slette filialen i CVR.

For filialer, der slettes i Erhvervsstyrelsens it-system, vil det være muligt at blive genregistreret, hvis den manglende mulighed for at kontakte filialen på det opgivne hjemsted, ikke længere foreligger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 25

Det følger af selskabslovens § 350, stk. 1, at en filial slettes i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis 1) selskabet sletter filialen eller anmelder, at det ønsker filialen slettet, 2) filialen ikke har nogen filialbestyrer, og dette ikke afhjælpes senest ved udløbet af en frist fastsat af Erhvervsstyrelsen, 3) filialbestyreren ikke til Erhvervsstyrelsen har indsendt eventuelt revideret årsregnskab m.v. for det udenlandske selskab i overensstemmelse med årsregnskabslovens §§ 143 og 144, og dette forhold ikke afhjælpes senest ved udløbet af en frist fastsat af styrelsen eller 4) en fordringshaver i en filial af et selskab, der ikke er hjemmehørende i et EU- eller EØS-land, godtgør ikke at kunne opnå fyldestgørelse for sit krav i selskabets aktiver her i landet.

Det følger af bestemmelsens stk. 3, at i de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, nr. 4, må det pågældende udenlandske selskab ikke oprette en ny filial, og filialen må ikke genregistreres, for fordringshaveren enten er fyldestgjort eller samtykker i oprettelsen.

Det foreslås i § 350, stk. 3, at stk. 1, nr. 4, ændres til stk. 1, nr. 5.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at det foreslås at indsætte et nyt nr. 2 i § 350, stk. 1, hvorefter der sker rykning af numrene i § 350, stk. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 26

Det fremgår af § 367, stk. 1, i selskabsloven, at overtrædelse af § 1, stk. 3 og 4, § 2, § 3, stk. 1, §§ 10 og 15 og 17, § 24, stk. 2, § 30, § 32, stk. 2 og 3, § 33, stk. 4, § 38, stk. 2, § 42 a, § 44, stk. 1, § 49, stk. 3, § 49 a, stk. 1-4, § 50, stk. 1, § 51, stk. 1, 2 og 6, § 52, § 53, stk. 1 og 2, §§ 54-56, § 57 a, stk. 1-3, § 58, § 58 a, stk. 3, 5 og 6, §§ 59-61, 89, 98 og 99, § 101, stk. 3, 4, 7 og 8, §§ 108 og 113-119, § 120, stk. 3, §§ 123, 125, 127-134, 138, 139-139 b, § 139 c, stk. 1, nr. 1 og 2, og § 139 d, stk. 1-4 og 6, § 160, 3. pkt., § 179, stk. 2, § 180, § 181, 3. pkt., § 182, stk. 3, § 190, stk. 2, 3. pkt., § 192, stk. 1, § 193, stk. 2, §§ 196, 198 og 202-204, § 205, stk. 1, § 206, § 207, stk. 3, § 214, stk. 2 og 3, § 215, stk. 1, § 218, stk. 2, § 227, stk. 2, §§ 228 og 234, § 339, stk. 6, § 340, stk. 3, § 347, § 349, stk. 2 og 3, og §§ 354, 356, 357 og 359 straffes med bøde. Et selskabs opretholdelse af dispositioner, der er truffet i strid med § 206, straffes med bøde.

Efter selskabslovens § 369, stk. 1, kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det fremgår af § 27, stk. 1, 1. pkt., i straffeloven, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden, er de mulige strafsubjekter virksomheden og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvilket oftest er medlemmer af ledelsen. Udgangspunktet, jf. Rigsadvokatens meddelelse nr. 11550 af 17/04/2015, er, at der rejses tiltale mod virksomheden (dvs. den juridiske person) for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller flere af disse personer har handlet forsætligt eller udvist grov uagtsomhed til overtrædelsen. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Det følger af artikel 14b, som er tilføjet ved ændringsdirektiv 2017/828, at medlemsstaterne skal fastsætte regler om foranstaltninger og sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres.

Det foreslås i § 367, stk. 1, at ændre »§§ 10, 15 og 17,« til »§§ 10, 15 og 15 a,«, ændre »og § 139 d, stk. 1-4 og 6« til »§§ 139 g og 139 h, § 139 i, stk. 1, 2. og 3. pkt.« og ændre »§ 181, 3. pkt.,« til »§ 181, 4. pkt.,«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en overtrædelse af den foreslåede § 15 a, vil kunne straffes med bøde. Tilbage kan der efter omstændighederne være tale om en over-

trædelse af straffelovens § 296, stk. 1, nr. 2, om afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger om juridiske persons forhold, jf. straffelovens § 164 om afgivelse af urigtige oplysninger over for en offentlig myndighed.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden medføre, at en godkendt revisor, en advokat eller en anden sagkyndig, der registrerer et forhold omfattet af § 15, kan straffes med bøde, hvis denne ikke har sikret, at den foretagne registrering eller anmeldelse er lovligt foretaget, og herunder undersøgt, hvilke oplysninger der er anmeldt i Erhvervsstyrelsens it-system, om der foreligger behørig fuldmagt, at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig, og hvem der bemyndiger en godkendt revisor, en advokat eller en anden sagkyndig til at foretage registreringen.

Afgivelse af urigtige oplysninger til en offentlig myndighed vil tillige kunne straffes efter straffelovens § 164.

Ved fastsættelse af bødestraf skal der tages særligt hensyn til proportionalitetsprincippet, således at bødeniveauet som middel står i rimeligt forhold til målet.

Forældelsesfristen for den foreslåede bestemmelse vil være 5 år, jf. selskabslovens § 369, stk. 2. Bestemmelsen vil dermed sikre, at overtrædelser af loven, som først opdages flere år efter, at de strafbare forhold er begået, ligeledes kan straffes.

Den foreslåede bestemmelse vil derudover medføre, at henvisningen til § 139 d udgår af selskabslovens § 367, stk. 1, og erstattes med henvisninger til §§ 139 g og 139 h, § 139 i, stk. 1, 2. og 3. pkt.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med, at den gældende § 139 d foreslås ophævet, og at pligterne vedrørende godkendelse og offentliggørelse af meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter i stedet foreslås indsat i de nye §§ 139 g-139 i, stk. 1, 2. og 3. pkt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at aktieselskabers øverste ledelsesorgan vil kunne straffes med bøde ved manglende godkendelse af væsentlige transaktioner med nærtstående parter.

Den foreslåede ændring vil desuden medføre, at manglende offentliggørelse af meddelelse om væsentlige transaktioner med nærtstående parter vil kunne straffes med bøde.

Derudover vil den foreslåede ændring medføre, at aktieselskabers øverste ledelsesorgan vil kunne straffes med bøde ved manglende indførelse af en intern procedure for periodiske vurderinger af, om en transaktion er omfattet af undtagelsen for sædvanlige forretningsmæssige transaktioner.

Endelig vil den foreslåede ændring medføre, at aktieselskabers øverste ledelsesorgan vil kunne straffes med bøde ved manglende iagttagelse af, at nærtstående parter, som er involverede i transaktionerne, ikke må deltage i forbindelse med vurderingerne af, om en transaktion er omfattet af undtagelsen for sædvanlige forretningsmæssige transaktioner.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 14a, som er tilføjet ved ændringsdirektiv 2017/828.

Den foreslåede ændring vil derudover medføre, at henvisningen til § 181, 3. pkt., i selskabslovens § 367, stk. 1, ændres til § 181, 4. pkt., hvorved kapital-selskabers centrale ledelsesorgan vil kunne ifalde bødestraf efter selskabslovens § 367 ved udlodning af udbytte i andre værdier end kontanter ved manglende offentliggørelse af erklæringen efter reglerne i selskabslovens § 37.

Bestemmelsen i § 367, stk. 1, henviser fejlagtigt til § 181, 3. pkt., hvorefter kapital-selskabers centrale ledelsesorgan kan ifalde bødestraf efter selskabslovens § 367.

Med den foreslåede ændring rettes henvisningen i selskabslovens § 367, stk. 1.

Til nr. 27

Det fremgår af selskabslovens § 367, stk. 2, at såfremt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der uberettiget videregiver eller anvender en adgangskode eller andet adgangsmiddel til at overvære eller deltage elektronisk, herunder stemme elektronisk, i et elektronisk bestyrelsesmøde, jf. § 125, stk. 2, eller en elektronisk generalforsamling, jf. § 77, stk. 1 eller 2.

Det foreslås i § 367, stk. 2, at indsætte efter »i et elektronisk bestyrelsesmøde«: »eller et elektronisk tilsynsråds-møde«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det også vil være forbundet med bødestraf, hvis ikke højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, uberettiget at videregive eller anvende en adgangskode eller andet adgangsmiddel til at overvære eller deltage elektronisk, herunder stemme elektronisk, i et elektronisk tilsynsråd.

Til nr. 28

Det følger af § 371, stk. 2, i selskabsloven, at Erhvervsstyrelsens afgørelser som følge af overskridelser af de frister, der er fastsat i denne lovs § 40, stk. 1, § 165, stk. 5, § 177, stk. 2, § 191, § 225, stk. 2, og § 231, stk. 2, om fastsættelse af frist efter § 23 g, stk. 2, og § 23 h, stk. 1, samt afgørelser efter § 93, stk. 2-4, § 225, stk. 1, § 226, § 232, stk. 2, § 350, stk. 1, nr. 2-4, og afgørelser truffet i henhold til forskrifter udstedt i medfør af § 8 a ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås i § 371, stk. 2, at indsætte »afgørelser efter« efter »§ 23 b, stk. 2,« og at »§ 350, stk. 1, nr. 2-4, « ændres til »§ 350, stk. 1, nr. 3-5«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Erhvervsstyrelsens afgørelser efter det nye § 23 b, stk. 2, om afgivelse af erklæringen om visse forhold i et kapital-selskab ikke vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet.

Erhvervsstyrelsens eventuelle afgørelser, der træffes på

baggrund af erklæringen, vil derimod godt kunne indbringes for Erhvervsankenævnet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Erhvervsvirksomhedsloven indeholder i *fodnoten* til lovens titel henvisning til de EU-direktiver som er gennemført via loven.

Det foreslås, at i *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/25 af 19. december 2024 om ændring af direktiv 2009/102/EF og (EU) 2017/1132 for så vidt angår yderligere udvidelse og opgradering af anvendelsen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret, EU-Tidende, L af 10. januar 2025.«

Den foreslåede ordning vil medføre, at den del af direktiv (EU) 2025/25, der vedrører udvidelse af tilgængelige data i registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) samt brugen heraf i grænseoverskridende situationer inden for selskabsretten gennemføres i erhvervsvirksomhedsloven.

Som følge heraf er der behov for at tilpasse den gældende fodnote, som henviser til de EU-direktiver, som loven helt eller delvis gennemfører.

Til nr. 2

Det følger af § 2, stk. 1, i erhvervsvirksomhedsloven, at ved et interessentskab forstås i denne lov en virksomhed, hvor alle deltagerne hæfter personligt, uden begrænsning og solidarisk for virksomhedens forpligtelser.

Det fremgår af § 2, stk. 2, i erhvervsvirksomhedsloven, at ved et kommanditselskab forstås en virksomhed, hvor en eller flere deltagere, komplementarerne, hæfter personligt, uden begrænsning, og hvis der er flere, solidarisk for virksomhedens forpligtelser, mens en eller flere deltagere, kommanditisterne, hæfter begrænset for virksomhedens forpligtelser. For kommanditselskaber, der er stiftet efter den 1. juni 1996, skal de fuldt ansvarlige deltagere have forvaltningsmæssige og økonomiske beføjelser.

Det følger af § 2, stk. 3, i erhvervsvirksomhedsloven, at bortset fra reglerne i kapitel 1, 2 og 7, § 12, stk. 4, og §§ 15 f-15 h finder loven ikke anvendelse på enkeltmandsvirksomheder, interessentskaber og kommanditselskaber. In-

teressentskaber og kommanditselskaber skal dog anmeldes til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, og kapitel 1 a, 4, 5 og 7 a og § 21 finder tilsvarende anvendelse på disse virksomheder, hvis alle interessenterne henholdsvis komplementarerne er 1) aktieselskaber, anpartsselskaber, partnerselskaber (kommanditaktieselskaber) eller selskaber med en tilsvarende retsform eller 2) interessentskaber eller kommanditselskaber, i hvilke alle interessenter henholdsvis komplementarer er omfattet af nr. 1.

Det foreslås i § 2, stk. 3, 1. pkt., i erhvervsvirksomhedsloven, at efter »kapitel 1, 2 og 7, § 12, stk. 4,« indsættes: »§ 13 a, stk. 2,«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil stille oplysninger, dokumenter og meddelelser om interessentskaber (I/S) og kommanditselskaber (K/S), der er offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, til rådighed gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS).

Det vil omfatte alle interessentskaber (I/S) og kommanditselskaber (K/S).

Interessentskaber og kommanditselskaber kan i dag være registreret i CVR på grundlag af tre forskellige forhold:

For det første kan virksomhederne have en selskabsretlig registrering, dvs. registreringspligten følger af selskabslovgivningen, herunder erhvervsvirksomhedsloven:

Det omfatter interessentskaber og kommanditselskaber, hvori alle interessenterne henholdsvis komplementarerne er 1) aktieselskaber, partnerselskaber (kommanditaktieselskaber), anpartsselskaber eller selskaber med en tilsvarende retsform eller 2) interessentskaber eller kommanditselskaber, i hvilke alle interessenter henholdsvis komplementarer er omfattet af litra a.

Det er Erhvervsstyrelsen, som godkendelsesansvarlig myndighed, der har kompetencen til at beslutte, om en virksomhed kan registreres i henhold til erhvervsvirksomhedsloven.

For det andet kan virksomhederne have en skatteretlig registrering, dvs. registreringspligten følger alene af skatte-lovgivningen som følge af skatte- og afgiftsmæssige pligter.

Det er Skatteforvaltningen, som godkendelsesansvarlig myndighed, der har kompetencen til at beslutte, om en virksomhed kan registreres for den enkelte skatte- og afgiftspligt, eller om registrering skal nægtes eller inddrages, mens tildelingen af selve CVR-nummeret sker i samarbejde med Erhvervsstyrelsen.

For det tredje kan virksomhederne, hvis de ikke er omfattet af de førnævnte grunde til registrering, være forpligtet til at lade sig registrere som følge af pligten til at registrere reelle ejere.

Disse virksomheder registreres i dag som virksomheder, der alene har skatte- og afgiftsmæssige pligter, men med angivelse af, at der er tale om en reel ejer-registrering, dvs.

uden skatte- og afgiftsmæssige pligter. Angivelsen er alene tilgængelig for Skatteforvaltningen.

Efter Bilag IIB i ændringsdirektivet 2025/25 omfattes interessentskaber og kommanditselskaber af kravet om obligatorisk offentlighed, der omfatter specifikke oplysninger og dokumenter, som skal gøres tilgængelige gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS).

Der vil med den foreslåede bestemmelse ikke blive krævet nye eller flere oplysninger om interessentskaber og kommanditselskaber end de, der allerede er registreret i dag uanset årsagen til registreringen.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 2, nr. 17, jf. ændringsdirektiv 2025/25.

Til nr. 3

Begrebet »registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS)« eksisterer ikke i erhvervsvirksomhedsloven i dag.

Det følger af § 13, stk. 4, i bekendtgørelse om anmeldelse, registrering, gebyr samt offentliggørelse m.v. i Erhvervsstyrelsen (anmeldelsesbekendtgørelsen), at oplysninger og dokumenter, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, kan gøres tilgængelige via registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) på den europæiske e-justice-portal <https://e-justice.europa.eu/>.

Det foreslås at der i erhvervsvirksomhedslovens § 4 a indsættes efter nr. 4 som nyt nummer: »5) Registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS): En digital platform, der forbinder nationale virksomhedsregistre på tværs af EU- eller EØS-landene.«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at når begrebet registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) anvendes, så henvises der til det fælleseuropæiske registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS), hvor borgere og selskaber har adgang til visse oplysninger om selskaber og filialer i alle medlemsstaterne. Systemet anvendes endvidere til udveksling af oplysninger mellem selskabsregistre i medlemsstaterne.

Til nr. 4

Det følger af § 1, stk. 2, 2 pkt., i erhvervsvirksomhedsloven, at filialer af tilsvarende udenlandske virksomheder tillige er omfattet af loven.

Det følger herudover af § 6, stk. 8, i erhvervsvirksomhedsloven, at en filial af en udenlandsk virksomhed i sit navn skal optage ordet »filial« og tydeligt angive virksomhedens nationalitet.

Slutteligt følger det af § 8, stk. 2 i erhvervsvirksomhedsloven, at filialer af udenlandske virksomheder med begrænset ansvar skal anmeldes til registrering af filialbestyreren.

Det foreslås i § 8, stk. 3, at for filialer finder selskabslovens §§ 346-350 anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Den foreslåede ordning vil medføre, at filialer af udenlandske virksomheder, der svarer til de virksomhedsformer, der af omfattet af erhvervsvirksomhedsloven, også vil skulle efterleve selskabslovens §§ 346-350 med de fornødne tilpasninger.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at filialen, efter selskabslovens § 346, stk. 1, vil skulle ledes af en eller flere filialbestyrere. Efter selskabslovens § 346, stk. 2, skal filialbestyrere være myndige og må ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7. I øvrigt finder lovens bestemmelser om medlemmer af ledelsen med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på filialbestyrere. Herudover tegnes filialen efter selskabslovens § 346, stk. 3, af filialbestyrerne hver for sig eller flere i forening. Filialbestyrerne kan meddele prokura.

Som nyt stk. 3 og 4 indsættes i selskabsloven dog, at filialbestyrere, der registreres efter § 10, ikke må være personer, som er frakendt retten til at være ledelsesmedlem i en erhvervsvirksomhed i henhold til lovgivningen her i landet eller et andet EU-eller EØS-lands lovgivning, og filialbestyrere, som registreres efter § 10, skal være personer, der udøver den faktiske ledelse af filialen, jf. kapitel 7.

Herudover vil filialen efter selskabslovens § 347, stk. 1, skulle have et navn og vil kunne have binavne. En filial skal i sit navn og eventuelle binavne optage det udenlandske hovedselskabs navn med tilføjelse af ordet »filial« og med tydelig angivelse af det udenlandske selskabs nationalitet. I øvrigt finder § 2, stk. 1-3, og § 3 tilsvarende anvendelse på filialers navne og eventuelle binavne.

Bestemmelsen suppleres af § 6, stk. 8, i erhvervsvirksomhedsloven om, at en filial af en udenlandsk virksomhed skal i sit navn optage ordet »filial« og tydeligt angive virksomhedens nationalitet.

Derudover vil efter selskabslovens § 347, stk. 2, gælde, at filialer på breve og andre forretningspapirer, herunder elektroniske meddelelser, samt på filialens eventuelle hjemmeside vil skulle angive navn, hjemsted, cvr-nummer samt et eventuelt register og registreringsnummer for kapital-selskabet i hjemlandet. Anføres selskabskapitalens størrelse på disse dokumenter, vil såvel den tegnede som den indbetalte kapital skulle anføres.

Ydermere vil efter selskabslovens § 348 gælde, at et udenlandsk hovedselskab i alle retsforhold, der udspringer af dets virksomhed her i landet, er underlagt dansk ret og danske domstoles afgørelser.

Det følger også af selskabslovens § 349, stk. 1, at oprettelse af en filial skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system eller anmeldes til registrering i Erhvervsstyrelsen. Kapitel 2 vil finde tilsvarende anvendelse.

Derudover må en filial efter selskabslovens § 349, stk.

2, ikke påbegynde sin virksomhed, før registrering eller anmeldelse er sket. Hvis registrering nægtes, eller hvis en bestående filial slettes, jf. § 350, må filialens virksomhed her i landet ikke fortsættes.

Efter selskabslovens § 349, stk. 3, skal der senest 2 uger efter, at det udenlandske selskab er taget under konkurs, rekonstruktionsbehandling eller tilsvarende ordning, ske registrering heraf i Erhvervsstyrelsens it-system eller foretages anmeldelse herom til Erhvervsstyrelsen. Oplysning om det udenlandske selskabs status skal ske som en tilføjelse til selskabets navn, jf. § 347, stk. 1.

Bestemmelsen suppleres af erhvervsvirksomhedslovens § 8, stk. 2, hvor efter filialer af udenlandske virksomheder med begrænset ansvar skal anmeldes til registrering af filialbestyreren.

Slutteligt vil en filial efter selskabslovens § 350, stk. 1, kunne slettes i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis 1) selskabet sletter filialen eller anmelder, at det ønsker filialen slettet, 2) filialen ikke har nogen filialbestyrer og dette ikke afhjælpes senest ved udløbet af en frist fastsat af Erhvervsstyrelsen, 3) filialbestyreren ikke til Erhvervsstyrelsen har indsendt eventuelt revideret årsregnskab m.v. for det udenlandske selskab i overensstemmelse med årsregnskabslovens §§ 143 og 144 og dette forhold ikke afhjælpes senest ved udløbet af en frist fastsat af styrelsen eller 4) en fordringshaver i en filial af et selskab, der ikke er hjemmehørende i et EU- eller EØS-land, godtgør ikke at kunne opnå fyldestgørelse for sit krav i selskabets aktiver her i landet.

Som nyt stk. 4 i § 346 i selskabsloven tilføjes, at filialen vil kunne slettes, hvis den ikke kan kontaktes på det opgivne hjemsted.

Til nr. 5

Det følger af § 10, stk. 1, 1. pkt., i erhvervsvirksomhedsloven, at registreringspligtige oplysninger efter denne lov skal være optaget i Erhvervsstyrelsens it-system senest 2 uger efter den retsstiftende beslutning, medmindre andet er bestemt i medfør af denne lov.

Det følger af § 13, stk. 1, i erhvervsvirksomhedsloven, at Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om anmeldelse og registrering af forhold, som er registreringspligtige efter denne lov.

Det fremgår af § 13, stk. 2, i erhvervsvirksomhedsloven, at Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om tilgængelighed og offentliggørelse af registreringspligtige oplysninger, dokumenter og meddelelser m.v., som skal offentliggøres i styrelsens it-system efter denne lov.

Ifølge § 13, stk. 3, i erhvervsvirksomhedsloven kan Erhvervsstyrelsen fastsætte regler om gebyrer for registrering, udskrifter m.v., offentliggørelse, brug af styrelsens it-system og rykkerskrivelser m.v. ved for sen betaling.

Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling af et årligt gebyr for administration af de selskabsretlige regler og

for ydelser, der ikke er særligt prissatte, jf. § 13, stk. 4, i erhvervsvirksomhedsloven.

Efter årsregnskabslovens § 112, stk. 2, kan en modervirksomhed undlade at aflægge koncernregnskab, hvis den selv er en dattervirksomhed af en højere modervirksomhed uden for EU, der aflægge koncernregnskab. Undlader modervirksomheden at aflægge koncernregnskab, skal den, jf. § 112, stk. 3, nr. 2, i sit eget årsregnskab oplyse navn, hjemsted og eventuelt CVR-nummer eller registreringsnummer på den højere modervirksomhed.

Efter årsregnskabslovens § 127, stk. 1, nr. 1, skal en modervirksomhed, der aflægge koncernregnskab oplyse navn og hjemsted for de dattervirksomheder, der indgår i koncernregnskabet.

Bemyndigelserne i erhvervsvirksomhedslovens § 13 er udmøntet i bekendtgørelse om anmeldelse, registrering, gebyr samt offentliggørelse m.v. i Erhvervsstyrelsen (anmeldelsesbekendtgørelsen).

Det følger af bekendtgørelsens § 13, stk. 1, at i Det Centrale Virksomhedsregister offentliggøres registreringspligtige oplysninger om virksomheden og oplysning om modtagelse af virksomhedsdokumenter, som skal offentliggøres efter reglerne i selskabslovgivningen, jf. dog stk. 2. Det samme gælder for registreringer, som er foretaget efter reglerne i skatte- og afgiftslovgivningen.

Det fremgår af § 13, stk. 3, i bekendtgørelsen, at registreringer m.v. efter reglerne i selskabslovgivningen, som er offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, anses for at være kommet til tredjemands kundskab.

Ifølge § 13, stk. 4, i bekendtgørelsen kan oplysninger og dokumenter, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system, gøres tilgængelige via registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) på den europæiske e-justice-portal <https://e-justice.europa.eu/>.

Det foreslås i § 13 a, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen indhenter for interessentskaber og kommanditselskaber gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) registreringspligtige oplysninger og dokumenter, hvis de er gjort tilgængelige herigennem.

Den foreslåede ordning vil medføre, at hvis en virksomheds registreringsoplysninger allerede er gjort tilgængelige via det fælles europæiske registersammenkoblingssystem BRIS, behøver virksomheden ikke indsende eller dokumentere de samme oplysninger på ny, når virksomheden skal registreres i Det Centrale Virksomhedsregister i Danmark. Virksomheden vil dermed ikke blive mødt krav om at aflevere yderligere dokumenter eller oplysninger, hvis de nødvendige informationer allerede er tilgængelige gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) på den europæiske e-justice-portal <https://e-justice.europa.eu/>.

Dette vil implementere engangsprincippet i erhvervsvirksomhedsloven og dermed sikre, at et selskab eller en virk-

somhed ikke skal afgive de samme oplysninger eller dokumenter til det offentlige mere end én gang. Danmark vil, jf. ændringsdirektivet 2025/25, være forpligtet til i stedet at indhente og dele data i Business Register Interconnection System (BRIS) på den europæiske e-justice-portal <https://e-justice.europa.eu/>.

Udvekslingen af dokumenter og oplysninger vil, som det er tilfældet med enhver anden udveksling af oplysninger mellem registre gennem registersammenkoblingssystemet, blive gennemført via sikker overførsel mellem nationale registre for at sikre, at oplysningerne er pålidelige, og dokumenterne og oplysningerne vil ikke være underlagt krav om certificering eller legalisering eller tilsvarende formalitet.

Øvrige oplysninger som ikke er tilgængelige via Business Register Interconnection System (BRIS) på den europæiske e-justice-portal <https://e-justice.europa.eu/>, men som er påkrævet i forbindelse med stiftelse af virksomheder efter erhvervsvirksomhedsloven og regler fastsat i medfør af disse, skal stadig indgives og registreres via virk.dk.

Det foreslås i *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen stiller oplysninger, dokumenter og meddelelser om interessentskaber og kommanditselskaber, der efter reglerne i denne lov og årsregnskabsloven er offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, til rådighed gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS).

Den foreslåede ordning vil medføre, at Erhvervsstyrelsen kan udveksle og videregive de registreringer, dokumenter, meddelelser og oplysninger, der er offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister. Dette vil sikre, at de registreringer, dokumenter, meddelelser og øvrige oplysninger om virksomheder, som allerede er offentliggjort i CVR, kan gøres tilgængelige for myndigheder og brugere i andre EU-lande via BRIS. Formålet med denne udveksling er at sikre gennemsigtighed og let adgang til virksomhedsinformation på tværs af medlemslandene.

Det foreslås i *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om udstedelse, indhold og brug af EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten.

Den foreslåede ordning vil medføre, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om udstedelse, indhold og brug af EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten, når EU-Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter vedrørende EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten og dermed sikre, at ændringsdirektivet 2025/25 bliver implementeret korrekt i dansk ret.

For så vidt angår EU-selskabscertifikatet vil den foreslåede bestemmelse betyde, at der vil kunne fastsættes regler i en bekendtgørelse som sikrer, at EU-selskabscertifikatet vil kunne bruges som et officielt bevis for en virksomheds registrering og centrale oplysninger, når virksomheden skal agere på tværs af EU-lande. Certifikatet kan for eksempel bruges, hvis et dansk selskab eller en dansk virksomhed skal oprette et datterselskab, en filial, foretage grænseoverskridende fusioner eller på anden måde dokumentere sin

eksistens og status over for myndigheder i et andet EU-land. EU-selskabscertifikatet vil gøre det enkelt og sikkert for virksomheder at bevise deres forhold på tværs af EU uden at skulle indsamle og få oversat en masse dokumenter særskilt for hvert land.

EU-selskabscertifikatet vil blive udstedt og certificeret af Det Centrale Virksomhedsregister og vil være tilgængeligt på alle Unionens officielle sprog. EU-selskabscertifikatet vil omfatte væsentlige oplysninger, der anvendes af selskaber og virksomheder i grænseoverskridende situationer, herunder f.eks. virksomhedens navn, vedtægtsmæssige hjemsted, retlige repræsentanter og formål. Registre og myndigheder i andre medlemsstater vil skulle acceptere et EU-selskabscertifikat i overensstemmelse med ændringsdirektivet 2025/25.

For så vidt angår EU-fuldmagten vil den foreslåede bestemmelse betyde, at der vil kunne fastsættes regler i en bekendtgørelse som sikrer, at EU-fuldmagten vil kunne bruges som officiel dokumentation for, at en bestemt person har ret til at handle på vegne af en virksomhed i grænseoverskridende situationer indenfor EU. Fuldmagten kan for eksempel anvendes, hvis en virksomheds repræsentant skal indgive dokumenter, underskrive aftaler eller foretage juridiske handlinger i et andet EU-land. EU-fuldmagten vil skabe en enkel og ensartet måde at dokumentere og anerkende fuldmagtsforhold på tværs af EU's medlemslande.

EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten vil være kompatible med den europæiske digitale identitetstegnebog (EU-DI Wallet), der vil gøre det muligt at lagre og dele digitale dokumenter og identificere sig online/offline på tværs af landegrænser. Det følger af ændringsdirektivet 2025/25, at elektroniske genparter og uddrag af de dokumenter og oplysninger, som deles i registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS), skal være kompatible med den europæiske digitale identitetstegnebog.

Det foreslås i *stk. 4*, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om gebyrer for indhentning eller udlevering af dokumenter og oplysninger i registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS), herunder om EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten.

Den foreslåede ordning vil medføre, at Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om gebyrer for indhentning eller udlevering af dokumenter og oplysninger i registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS), herunder om EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten. Anvendelsen af engangsprincippet vil medføre, at det stiftende selskab ikke er forpligtet til at genindsende dokumenter og oplysninger til Erhvervsstyrelsen. Erhvervsstyrelsen vil kunne tilgå oplysninger, der er offentligt tilgængelige om selskabet eller virksomheden gennem Business Register Interconnection System (BRIS) på den europæiske e-justice-portal <https://e-justice.europa.eu/>. Det vil dog være muligt for Erhvervsstyrelsen at opkræve gebyrer for sådanne oplysninger.

Med den foreslåede ordning vil det blive muligt at fastsætte regler om gebyrer for virksomheders indhentning af

deres eget EU-selskabscertifikat. Det vil tillige med den foreslåede bestemmelse blive muligt at fastsætte regler der sikrer, at et selskab eller en virksomhed kan indhente sit eget EU-selskabscertifikat gratis mindst én gang pr. kalenderår. Tredjeparter, herunder myndigheder, der har brug for pålidelige, væsentlige selskabsoplysninger, vil også kunne ansøge om et EU-selskabscertifikat for et bestemt selskab eller en bestemt virksomhed. Det vil med den foreslåede bestemmelse ligeledes også være muligt at fastsætte gebyrer for tredjeparters indhentning af et EU-selskabscertifikat.

Den foreslåede ordning vil tillige medføre, at der kan fastsættes gebyrer for den digitale EU-fuldmagt, hvis der sker ændringer eller tilbagekaldelse af denne.

Til nr. 6

Det følger af erhvervsvirksomhedslovens § 17 a, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen fører kontrol med overholdelsen af denne lov og regler fastsat i medfør heraf, herunder registreringspligtige oplysninger og selskabsdokumenter, der kræves i henhold til denne lov.

Det følger af § 2, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 865 af 23. juni 2024 om anmeldelse, registrering, gebyr samt offentliggørelse m.v. i Erhvervsstyrelsen (anmeldelsesbekendtgørelsen), at en anmeldelse af Erhvervsstyrelsen kan afgøres ved en digital straksafgørelse, eller sagen kan udtages til manuel sagsbehandling. Erhvervsstyrelsen beslutter, hvorvidt en sag skal udtages til manuel sagsbehandling. Anmelder modtager besked, når sagen er afgjort.

Det følger af § 5, stk. 3, i anmeldelsesbekendtgørelsen, at hvis Erhvervsstyrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af selvbetjeningsløsningen, kan styrelsen med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse via selvbetjeningsløsningen.

Yderligere følger det af § 5, stk. 4, i anmeldelsesbekendtgørelsen, at hvis Erhvervsstyrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af adgangen til at erklære sig om indbetaling af selskabskapital i selvbetjeningsløsningen efter § 18, stk. 4 og 5, kan styrelsen med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke kapitalgodkenderens adgang til at foretage og indgå i straksregistreringer via selvbetjeningsløsningen.

Efter anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 5, vil en anmelder eller kapitalgodkender, som har fået lukket sin adgang til at foretage og indgå i straksregistreringer, jf. stk. 3 og 4, fortsat kunne foretage anmeldelser henholdsvis kapitalgodkendelser via selvbetjeningsløsningen. Sagen udtages til manuel sagsbehandling. § 2, stk. 4, 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Erhvervsstyrelsen kan, efter anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 6, på begæring eller af egen drift træffe afgørelse om genetablering af en anmelders eller kapitalgodkenders adgang til at foretage straksregistreringer.

Det foreslås i § 14 a, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen med

øjeblikkelig virkning kan træffe afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse i styrelsens it-system, hvis styrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af styrelsens it-system.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvis der træffes afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse i styrelsens it-system, så vil alle forhold, som en anmelder indsender til registrering via selvbetjeningsløsningen, blive udtaget til manuel sagsbehandling af, om forholdet kan registreres.

Det betyder, at anmelder afskæres fra, at det anmeldte forhold kan registreres straks i Erhvervsstyrelsens it-system. Anmeldelser, der udtages til manuel sagsbehandling, kan derfor ikke føre til en digital straksafgørelse om registrering. Afgørelse om registrering vil blive truffet, når den manuelle sagsbehandling er afsluttet.

Afgørelse om lukning af anmelders adgang til at foretage og indgå i anmeldelser, der kan føres til digital straksafgørelse, vil som udgangspunkt ske ved afslutningen af en kontrolsag, hvis en anmelder ikke kan eller vil redegøre for lovligheden af den anmeldelse, som er foretaget.

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at lukning af anmelders adgang til at foretage og indgå i anmeldelser, der kan føres til digital straksafgørelse er en afgørelse i forvaltningslovens forstand, jf. forvaltningslovens § 2. Det medfører, at der kan være krav om partshøring efter forvaltningslovens § 19, selv om en sådan pligt ikke følger af selskabsloven. Af hensyn til den enkelte sags beskaffenhed i forhold til at få stoppet evt. misbrug kan krav om partshøring dog fraviges, jf. forvaltningslovens § 19, stk. 2. Anmelder har ret til at klage over afgørelsen.

Afgørelsen er personlig og retter sig derfor alene mod anmelder. Hvis anmeldelsen f.eks. foretages via digital medarbejdersignatur, så vil dette være den enkelte medarbejders digitale signatur, der udelukkes og ikke hele den virksomhed, som den digitale signatur er tilknyttet.

Får Erhvervsstyrelsen en formodning om, at en anmelder er i gang med at misbruge Erhvervsstyrelsens indberetningsløsning, vil styrelsen straks kunne lukke for anmelders mulighed for at få anmeldte forhold gennemført ved en digital straksafgørelse. Efter spærringen er foretaget, foretager Erhvervsstyrelsen en kontrol af anmelder, og på baggrund af kontrolsagen modtager anmelder enten en afgørelse om, at vedkommendes adgang til at anvende selvbetjeningsløsningen er blevet lukket med hensyn til at foretage og indgå i straksregistreringer via selvbetjeningsløsningen.

Det vil typisk være i forbindelse med Erhvervsstyrelsens stråmandskontrol, kontrol med selskabskapitalens tilstedeværelse og i behandlingen af indsigelser, at styrelsen vil benytte muligheden for at lukke for en anmelders adgang til foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse via selvbetjeningsløsningen. Det kan eksempelvis være i de tilfælde, hvor anmelderen ikke indsender dokumentation

for, at et anmeldt ledelsesmedlem skal udøve den faktiske ledelse i et selskab, eller ikke indsender dokumentation for selskabsdeltage-rens identitet. Et andet eksempel vil være, at anmelder eller kapitalgodkender ikke kan fremsende dokumentation for selskabskapitalens tilstedeværelse ved en stiftelse, genoptagelse eller kapitalforhøjelse. Derudover kan det eksempelvis være, hvis en anmelder kaprer et andet selskab ved uretmæssigt at fratræde ledelsen eller ejerne og indsætte sig selv eller en anden i deres sted.

Erhvervsstyrelsen vil anmode anmelderen om at redegøre for en eller flere registreringer, som anmelder har foretaget, samt at indsende dokumentation for, at registreringen er lovlig foretaget, og at anmelderen har bemyndigelse til at foretage registreringen på selskabets vegne. Anmelder vil af Erhvervsstyrelsen få en frist til at indsende dokumentationen, som efter styrelsens praksis typisk vil være 2 eller 4 uger.

Erhvervsstyrelsens vurdering af, om der skal træffes en afgørelse om at lukke for en anmelders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, foretages konkret på baggrund af anmelderens redegørelse, bemyndigelse og den dokumentation, som anmelderen indsender. Der foretages altid en konkret vurdering, og Erhvervsstyrelsen påser under sin vurdering proportionalitetsprincippet. I stedet for at træffe afgørelse om at lukke for en anmelders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, kan styrelsen eksempelvis vælge alene at give en advarsel. Hvis anmelder vælger slet ikke at indsende en redegørelse med underliggende dokumentation og bemyndigelse, vil Erhvervsstyrelsen efter sin praksis træffe afgørelse om at lukke for anmelders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse.

Lukningen af en anmelders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse vil være gældende, indtil der ikke længere er en formodning om, at anmelderen fortsat vil misbruge Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning, jf. det foreslåede stk. 3 nedenfor.

Bestemmelsen er indholdsmæssigt identisk med anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 3, og der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 14 a, *stk. 2*, at en anmelder, som har fået lukket sin adgang til at foretage anmeldelser, jf. stk. 1, fortsat vil kunne foretage anmeldelser via styrelsens it-system, men sagen vil blive udtaget til manuel sagsbehandling, jf. § 17 g.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at anmeldelser om registrerings-pligtige forhold, hvor en anmelder har fået lukket for adgangen til at indgå i anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, vil blive udtaget til manuelle sagsbehandling.

Med manuel sagsbehandling vil forstås, at en medarbejder vil gennemgå sagen, inden at der træffes afgørelse og forholdet evt. anmeldes. Dette i modsætning til en digitale

straksafgørelse, der træffes maskinelt, når et forhold anmeldes til registrering ved brug af Erhvervsstyrelsens it-system på virk.dk.

Lukningen af anmelders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse vil være gældende, indtil der ikke længere er en formodning for, at anmelderen fortsat vil misbruge Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning, jf. det foreslåede stk. 4 nedenfor.

Bestemmelsen er indholdsmæssigt identisk med anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 5, og der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 14 a, *stk. 3*, at Erhvervsstyrelsen kan på begæring eller af egen drift træffe afgørelse om genetablering af en anmelders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at lukningen af anmelderens adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse vil kunne ophæves ved fornyet afgørelse.

Lukningen af en anmelders adgang til foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, vil være gældende, indtil der ikke længere er en formodning om, at anmelderen fortsat vil misbruge Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning.

Erhvervsstyrelsen vil kunne ophæve lukningen af egen drift eller på baggrund af en konkret anmodning fra en anmelder.

Erhvervsstyrelsen vil alene ophæve lukningen, hvis der ikke længere er en formodning om, at anmelderen fortsat vil misbruge Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning. Erhvervsstyrelsen vil i den forbindelse foretage en gennemgang af de senest foretagne registreringer, da disse kan give en indikation af, om anmelderens adgang bør genåbnes. Herudover vil et tidsperspektiv indgå i vurderingen, således at der skal være forløbet en vis periode, før en adgang eventuelt kan genåbnes. Det vil således ikke være muligt at få ophævet spærringen umiddelbart efter, at Erhvervsstyrelsen har truffet afgørelse om lukning af en anmelders adgang, f.eks. en uge efter afgørelsen herom.

Bestemmelsen er indholdsmæssigt identisk med anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 6 og der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 14 a, *stk. 4*, at Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse om at lukke midlertidigt for en anmelders adgang til at foretage anmeldelser i styrelsens it-system i en periode på op til et år, hvis en anmelder gentagne gange har misbrugt Erhvervsstyrelsens it-system.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en anmelder helt afskæres fra at anvende Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsnings til at foretage anmeldelser til registrering i styrelsens it-system i en periode på op til et år, hvis anmelder

der gentagne gange har misbrugt Erhvervsstyrelsens it-system.

Erhvervsstyrelsens afgørelse om at lukning af anmelders adgang er en afgørelse i forvaltningslovens forstand, jf. forvaltningslovens § 2. Det medfører, at der kan være krav om partshøring efter forvaltningslovens § 19, selv om en sådan pligt ikke følger af selskabsloven. Af hensyn til den enkelte sags beskaffenhed i forhold til at få stoppet evt. misbrug kan krav om partshøring dog fraviges, jf. forvaltningslovens § 19, stk. 2. Anmelder vil kunne klage over afgørelsen.

Ved begrundet formodning om misbrug vil forstås, at Erhvervsstyrelsen på baggrund af konkrete relevante oplysninger har rimelig grund til at antage, at anmelderens brug af Erhvervsstyrelsens it-system har til formål at undgå eller omgå selskabslovens regler, herunder ved at afgive urigtige oplysninger til Erhvervsstyrelsen om lovligheden af registreringen.

Som eksempler herpå kan nævnes, at der indsættes ledelsesmedlemmer, som enten aldrig har sagt ja til at indtræde i ledelsen, eller som åbenlyst aldrig har haft til hensigt at skulle udøve den faktiske ledelse, og at tredjepartsgodkender erklærer sig om selskabskapitalens tilstedeværelse, uden at den har været indbetalt til selskabet eller reelt har fandtes. Dette vil også være i overensstemmelse med Erhvervsstyrelsens praksis fra tilsvarende hjemmel i anmeldelsesbekendtgørelsen.

Bestemmelsen om adgang til at lukke for en vil alene kunne blive anvendt i de mest alvorlige sager, hvor der er tale om gentagelser og formodning om bevidst overtrædelse af reglerne. Erhvervsstyrelsen vil derfor kun benytte denne sanktionsmulighed over for de anmeldere, der gentagne gange bevidst misbruger it-systemet, og som i forvejen har fået lukket deres adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse. Det er dog ikke en betingelse, at overtrædelserne sker med forsæt, da bestemmelsen også er tiltænkt de facilitatorer, der bevidst eller ubevidst lader sig misbruge til at muliggøre økonomisk kriminalitet.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden sikre, at disse anmeldere ikke gennemfører selskabsregistreringer, så længe perioden består.

Såfremt en anmelder instruerer en anden person, f.eks. en underordnet, i at foretage en registrering på vegne af en anmelder, som har fået lukket sin adgang, vil Erhvervsstyrelsen sidestille dette med, at det er anmelderen, som selv har foretaget den, da det ellers vil være muligt for anmelderen at omgå Erhvervsstyrelsens afgørelse.

Afgørelsen er personlig og retter sig derfor alene mod anmelder. Hvis anmeldelsen f.eks. foretages via digital medarbejdersignatur, så vil dette være den enkelte medarbejders digitale signatur, der udelukkes og ikke hele den virksomhed, som den digitale signatur er tilknyttet.

Selvom adgangen til Erhvervsstyrelsens it-system måtte være blevet lukket i en given periode, udelukker det ikke, at

der kan træffes en ny afgørelse om fornyet lukning, såfremt misbruget fortsætter efter periodens udløb. Sanktionsmuligheden vil således kunne anvendes gentagne gange over for anmeldere, der fortsat ikke efterlever reglerne.

Regler om genetablering efter den foreslåede § 14 a, stk. 3 gælder også for den midlertidige udelukkelse i henhold til den foreslåede § 14 a, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det fremgår af erhvervsvirksomhedslovens § 15 a, stk. 1, at registrering i Erhvervsstyrelsens it-system ikke må finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, er i strid med denne lov, regler, der er fastsat i henhold til loven, eller virksomhedens vedtægter, eller hvis den beslutning, der ligger til grund for registreringen, ikke er blevet til på den måde, som loven eller vedtægterne foreskriver.

Det foreslås i § 15 a, stk. 1, indsættes efter »virksomhedens«: »dokumentation for den lovlige vedtagelse af stiftelsen og«, og efter »som loven«: », dokumentationen for den lovlige vedtagelse af stiftelsen«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at registrering ikke må finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, er i strid med denne lov, regler, der er fastsat i henhold til loven, eller virksomhedens dokumentation for den lovlige vedtagelse af stiftelsen og vedtægter, eller hvis den beslutning, der ligger til grund for registreringen, ikke er blevet til på den måde, som loven eller vedtægterne foreskriver.

Den foreslåede ændring vil dermed videreføre gældende praksis, hvor kontrollen af stiftelsesdokumentet kun vil ske i forbindelse med selskabets stiftelse for at sikre, at stiftelsen opfylder kravene i øvrig lovgivning samt vedtægter.

Hvis der sker registrering af ulovlige forhold eller forhold, der er i strid med selskabets stiftelsesdokument eller vedtægter, vil anmelder kunne ifalde bødestraf i henhold til erhvervsvirksomhedslovens § 23, stk. 1. Tillige kan der efter omstændighederne være tale om en overtrædelse af straffelovens § 296, stk. 1, nr. 2, om afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger om juridiske personers forhold, jf. straffelovens § 164 om afgivelse af urigtige oplysninger over for en offentlig myndighed.

Til nr. 8

Det følger af erhvervsvirksomhedslovens § 15 a, stk. 2, at den, der registrerer et forhold eller indsender anmeldelse herom til Erhvervsstyrelsen, er ansvarlig for, at det registrerede eller anmeldte forhold er lovligt foretaget og i overensstemmelse med virksomhedens vedtægter, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med anmeldelsen er gyldig.

Det foreslås, at erhvervsvirksomhedslovens § 15 a, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes nyt stk. 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at en anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 15 a, *stk. 2*, der samtidig foreslås ophævet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der påhviler anmelder en særlig forpligtelse til at sikre, at registrering ved brug af Erhvervsstyrelsens it-system ikke gennemføres i strid med lovgivningens eller vedtægternes forskrifter.

Ved anmelder forstås den person eller den virksomhed, der i forbindelse med det registreringspligtige forhold formelt anføres som anmelder.

Hvis virksomheden selv forestår registreringen eller anmeldelsen, sker dette således på virksomhedens vegne i overensstemmelse med de tegningsregler, der gælder for virksomheden, eller i øvrigt i overensstemmelse med de almindelige regler om stillingsfuldmagt.

Foretages registreringen eller anmeldelsen f.eks. af virksomhedens advokat, er det den pågældende advokat, der skal betragtes som anmelder, uanset om det f.eks. er advokatens sekretær eller anden medarbejder, der foretager handlingen.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Det foreslås i *stk. 3*, at personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, har et skærpet ansvar for, at registreringen eller anmeldelsen efter *stk. 1* er lovligt foretaget, herunder identificere og verificere identiteten af den kunde, der har givet bemyndigelsen til at foretage registreringen eller anmeldelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, vil få et skærpet ansvar for, at de registreringer, de foretager i Erhvervsstyrelsens it-system for virksomheder i deres professionelle virke, er korrekte og retvisende.

Det vil indebære, at de professionelle rådgivere, såsom godkendte revisorer, advokater eller andre, der måtte være forpligtiget til at udføre kundekendskabsprocedurer efter hvidvaskloven, fremover skal undersøge mere indgående, hvad de anmelder til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, samt hvem der bemyndiger dem til at foretage registreringen. Det gælder alle anmeldelser og registreringer, der foretages i Erhvervsstyrelsens it-system. Det vil således ikke alene gælde anmeldelser og registreringer af transaktioner omfattet af hvidvaskloven.

Med det skærpede ansvar følger en øget undersøgelsespligt, når der er tale om forhold, der for den professionelle

rådgiver bør give anledning til at tro, at der kunne være tale om ikke-lovlige forhold eller omgåelse af Erhvervsstyrelsens risikobaserede kontrol af anmeldelser og registreringer, som foretages, eller som registreres på baggrund af selskabslovgivningen. Der vil således være en pligt til f.eks. at sikre sig, at den person, der anmeldes som direktør, har påtænkt sig at udføre den faktiske ledelse. Det kan f.eks. være ved at tale med vedkommende og sikre sig, at de er indforståede med ledelsesrollen, eller ved på anden vis at foretage undersøgelse heraf. F.eks. indhentelse af yderligere dokumentation, sikringen af virksomhedsdeltagerens identitet m.v.

Når der er tale om det skærpede anmelderansvar, så vil anmelder skulle være opmærksom på at påse, om ledelsesmedlemmet har en gyldig bopælsadresse, om personen er indforstået med at påtage sig ledelseshvervet samt identificere og verificere identiteten af personen, som skal indsættes i virksomhedens ledelse.

Udover disse krav vil anmeldere omfattet af det skærpede anmelderansvar, når der indsættes et ledelsesmedlem, skulle undersøge fire yderligere forhold, at medlemmer af en virksomheds ledelse ikke må være personer, der er frakendt retten til at være ledelsesmedlem i en erhvervsvirksomhed i henhold til lovgivningen her i landet eller et andet EU- eller EØS-lands lovgivning, at medlemmer af en virksomhed med begrænset hæftelses ledelse skal være myndige personer og må ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, at medlemmer af et virksomhedens ledelse skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer og at medlemmer af ledelsen ikke være må personer, der opholder sig ulovligt her i landet.

Anmelder vil skulle sikre, at alle disse forhold er opfyldt, før ledelsesmedlemmet registreres ind i virksomheden. Det kan med fordel gøres ved at indhente en erklæring fra ledelsesmedlemmet herom. En erklæring fra ledelsesmedlemmet om, hvorvidt ledelsesmedlemmet skal udøve den faktiske ledelse af en virksomhed, kan dog aldrig stå alene.

En erklæring om de relevante forhold kan se således ud:

”Undertegnede, [FULDE NAVN], bekræfter hermed, at jeg ikke er frakendt retten til at deltage i ledelsen af en erhvervsvirksomhed i noget EU- eller EØS-land, og at jeg er myndig og ikke under værgemål.

Jeg bekræfter samtidig, at jeg har lovligt ophold i Danmark.”

Den foreslåede bestemmelse vil desuden forebygge økonomisk kriminalitet, som bliver drevet igennem virksomheder, og udbrede det retlige ansvar for at benytte stråmænd ved at skærpe anmelderansvaret for personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvis der sker registrering af ulovlige forhold eller forhold, der er i strid med selskabets vedtægter, kan der efter omstændighederne tillige være tale om en overtrædelse af

straffelovens § 296, stk. 1, nr. 2, om afgivelse af urigtige oplysninger over for en offentlig myndighed.

Til nr. 9

Det følger af erhvervsvirksomhedslovens § 17 a, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen fører kontrol med overholdelsen af denne lov og regler fastsat i medfør af loven, herunder registreringspligtige oplysninger og virksomhedsdokumenter, der stilles krav om i henhold til denne lov.

Det fremgår af erhvervsvirksomhedslovens § 17 b, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og virksomhedens vedtægter er overholdt, herunder at de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse.

Videre fremgår det af erhvervsvirksomhedslovens § 17 b, stk. 2, 1. pkt., at Erhvervsstyrelsen, i forbindelse med at styrelsen stiller krav om oplysninger efter erhvervsvirksomhedslovens § 17 b, stk. 1, i særlige tilfælde kan kræve, at en virksomhed indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, en advokat eller en anden sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Det følger videre af erhvervsvirksomhedslovens § 17 b, stk. 2, 2. pkt., at den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af virksomheden.

Det foreslås i § 17 b, stk. 1, i erhvervsvirksomhedsloven indsættes efter »virksomhedens«: »dokumentation for den lovligt vedtagelse af stiftelsen og«.

Den foreslåede ordning vil medføre, at Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven samt om virksomhedens stiftelsesdokument og vedtægter er overholdt, herunder at de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse.

Den foreslåede ændring til bestemmelsen vil sikre, at der kan foretages kontrol af, om virksomhedens stiftelsesdokument og vedtægter er overholdt. Bestemmelsen vil fortsat kunne anvendes både som led i en registreringskontrol, jf. § 17 g, og som led i en efterfølgende kontrol, jf. § 17 h. Bestemmelsen har ikke til formål at give Erhvervsstyrelsen mulighed for at kontrollere, om de dispositioner, der ligger til grund for anmeldelsen, er hensigtsmæssige eller forretningsmæssigt forsvarlige for den pågældende virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Erhvervsstyrelsen ved sin kontrol har adgang til at sikre, at virksomhedens stiftelsesdokument og vedtægter er overholdt. Denne sikring vil øge pålideligheden af stiftelsesdokumentet og vedtægterne i grænseoverskridende situationer.

Til nr. 10

Det følger af erhvervsvirksomhedslovens 17 a, at Er-

hvervsstyrelsen fører kontrol med overholdelsen af denne lov og regler fastsat i medfør af loven, herunder registreringspligtige oplysninger og virksomhedsdokumenter, der stilles krav om i henhold til denne lov.

Det følger af erhvervsvirksomhedslovens § 17 b, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og virksomhedens vedtægter er overholdt, herunder at de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse.

Videre fremgår det af erhvervsvirksomhedslovens § 17 b, stk. 2, i, at Erhvervsstyrelsen, i forbindelse med at styrelsen stiller krav om oplysninger efter stk. 1, i særlige tilfælde kan kræve, at en virksomhed indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, en advokat eller en anden sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af virksomheden.

Det foreslås at ophæve erhvervsvirksomhedslovens § 17 b, stk. 2, og indsætte et nyt stk. 2-4.

Det foreslås i stk. 2, at Erhvervsstyrelsen kan, i forbindelse med at styrelsen stiller krav om oplysninger efter stk. 1, i særlige tilfælde kræve, at der skal afgives erklæring fra sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at selskabets kapitalgrundlag er til stede, at de registrerede oplysninger om reelle ejere er korrekte, at ledelsen udøver faktisk ledelse, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at Erhvervsstyrelsen fremover vil have adgang til at få indhentet erklæring om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at de registrerede oplysninger om reelle ejere er korrekte, at ledelsen udøver faktisk ledelse, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget.

En sådan erklæring vil kun kunne ske i de særlige tilfælde, hvor styrelsen konstaterer, at bestemte oplysninger er mangelfulde, og hvor virksomhedens ledelse eller rådgiver ikke selv har formået at oplyse sagen i tilstrækkelig grad til, at styrelsen kan træffe afgørelse på det foreliggende grundlag.

En sådan erklæring er omkostningskrævende og af indgribende karakter for virksomheden, hvorfor det forudsættes, at det kun bliver anvendt i tilfælde, hvor der foreligger vægtige grunde herfor, samt at temaet for erklæringen begrænses til alene de relevante forhold. Det vil formodentlig alene blive benyttet i de situationer, hvor der er tvivl om, hvem der udøver den faktiske ledelse i en virksomhed, om et virksomheds ejerstruktur er korrekt dokumenteret.

Erhvervsstyrelsens beslutning om at indhente en erklæring er en afgørelse i forvaltningslovens forstand, jf. forvaltningslovens § 2. Det medfører, at der kan være krav om

partshøring efter forvaltningslovens § 19, selv om en sådan pligt ikke følger af selskabsloven.

Erhvervsstyrelsens afgørelse om indhentelse af en erklæring kan ikke indbringes for Erhvervsankenævnet.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden indebære, at det fremover vil være Erhvervsstyrelsen, der kan udpege den sagkyndige, der skal forestå undersøgelsen og afgive erklæringen. Den sagkyndige er dermed ikke antaget af virksomheden, men er uafhængighed i forhold til virksomheden, dens ledelse og de eventuelle involverede i sagen.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at Erhvervsstyrelsen på virksomhedens vegne udpeger en eller flere sagkyndige.

Den foreslåede ændring vil indebære, at Erhvervsstyrelsen efter prøvelse af den pågældendes habilitet i forhold til virksomheden, dets ledelse og de eventuelle involverede i sagen udpeger en eller flere sagkyndige til at undersøge rigtigheden af bestemte oplysninger i forhold til virksomheden. Der er intet til hinder for, at den sagkyndige – under iagttagelse af omkostningsmæssige hensyn – antager en eller flere medhjælpere, som kan hjælpe den pågældende med at forestå undersøgelsen, som kan have et betydeligt omfang.

Udpegningen af den eller de sagkyndige vil skulle ske på baggrund af et af Erhvervsstyrelsen udarbejdet tema, der afgrænser de forhold, der ønskes undersøgt. Teamet vil skulle konkurrenceudsættes, det vil sige, at Erhvervsstyrelsen sender opgaven ud i markedet og lader minimum tre kompetente sagkyndige, der har viden om selskabsret og regnskabsmæssige forhold, byde på opgaven. Reglen om at der vil skulle indhentes tre tilbud som en fast praksis skal sikre markedsmæssige priser, gennemsigtighed og fair konkurrence. Advokatsamfundet vil i den forbindelse skulle stille en bruttoliste over advokater til rådighed for Erhvervsstyrelsens udpegning. Advokatsamfundet finder advokater til listen via offentligt opslag og opdaterer listen 1-2 gange årligt.

Erhvervsstyrelsen vurderer herefter de indkomne tilbud eller overslag ud fra faste kriterier som kvalitet og pris.

Den valgte vinder af udbuddet gennemfører selve undersøgelsen inden for det vedtagne tema og fremsender en erklæring herom til Erhvervsstyrelsen.

Når Erhvervsstyrelsen modtager erklæringen, vil ledelsen i virksomheden få mulighed for at kommentere den, og styrelsen vil gennemgå erklæringen og ledelsens kommentarer. Styrelsen vurderer derefter, hvilken reaktion den kan give anledning til, herunder eksempelvis om der foreligger mulige strafbare forhold.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at de sagkyndige kan af ledelsen kræve de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ledelsen dels skal give de oplysninger, som er nødvendige, dels skal lade de sagkyndige foretage de nødvendige undersøgelser. Det er de sagkyndige, der vurderer, hvilke oplysninger eller un-

dersøgelser der vil være nødvendige. Såfremt ledelsen ikke imødekommer dette, vil ledelsen kunne ifalde bødestraf.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at de sagkyndige skal afgive en skriftlig erklæring til Erhvervsstyrelsen.

Den foreslåede ændring vil indebære, at de sagkyndige skal udarbejde en skriftlig erklæring til Erhvervsstyrelsen om undersøgelsens resultat. Erhvervsstyrelsen skal i videst muligt omfang give ledelsen i virksomheden mulighed for at afgive kommentarer til erklæringen, inden Erhvervsstyrelsen træffer afgørelse.

Erhvervsstyrelsens afgørelse på baggrund af erklæringen kan eksempelvis bestå i en konstatering af, at der kan foreligge strafbare forhold, såsom at ledelsen ikke udøver den faktiske ledelse m.v.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at udgifterne til erklæring godkendes og udredes foreløbigt af Erhvervsstyrelsen, men afholdes af virksomheden.

Erhvervsstyrelsen skal som opdragsgiver afgrænse rammerne for erklæringen overfor den sagkyndige, så den sagkyndige ved præcist, hvilke forhold der skal undersøges, f.eks. om der udøves faktisk ledelse m.v. Styrelsen skal endvidere godkende den spørgeramme, som den sagkyndige har udarbejdet til virksomheden, så der ikke bliver påbegyndt et større arbejde, end hvad der i den konkrete sag er proportionelt.

Erhvervsstyrelsen vurderer herefter de indkomne tilbud eller overslag ud fra faste kriterier som kvalitet og pris.

Hvis det ikke er muligt på forhånd at beregne honorarets størrelse, vil den sagkyndige på Erhvervsstyrelsens anmodning skulle enten angive den måde, hvorpå honoraret vil blive beregnet, eller give et begrundet overslag. Afgiver den sagkyndige et overslag, vil Erhvervsstyrelsen så tidligt som muligt skulle orienteres, hvis det samlede honorar forventes at overstige det beløb, der er angivet i overslaget.

Den foreslåede ændring vil indebære, at udgifterne til erklæringen afholdes af virksomheden, men udredes af Erhvervsstyrelsen på virksomhedens vegne.

Vederlaget må ikke overstige, hvad der anses for sædvanligt efter hvervets art og arbejdets omfang. Omkostningerne til den sagkyndige udredes foreløbigt af statskassen, men dækkes endeligt af selskabet. Et tilsvarende princip gælder i henhold til § 144 om udpegning af en medrevisor og retsplejelovens § 126, stk. 2, for advokater. Bestemmelsen har til formål at sikre, at den sagkyndige ikke påtager sig en økonomisk risiko ved, at Erhvervsstyrelsen udpeger den pågældende som sagkyndig. Ved uenighed om rimeligheden af vederlagets størrelse til revisorer kan der indhentes bidrag fra FSR – Danske Revisorers responsudvalg, og i forhold til advokater kan der indgives en salærklage til Advokatnævnet, jf. retsplejelovens § 126, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at Erhvervsstyrelsen fastsætter de sagkyndiges vederlag.

Den foreslåede ændring vil indebære, at Erhvervsstyrelsen fastsætter de sagkyndiges vederlag ved afslutningen af undersøgelsen og afgivelse af erklæringen. Ved fastsættelsen af vederlaget skal der tages hensyn til blandt andet undersøgelsens omfang og selskabets forhold.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Det følger af erhvervsvirksomhedslovens § 18, stk. 1, at for de virksomheder omfattet af denne lov, der i henhold til årsregnskabsloven skal aflægge årsrapport, skal ledelsen give revisor de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af virksomheden og, hvis virksomheden er en modervirksomhed, koncernen. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse vedrørende en revisor eller en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Efter bestemmelsens stk. 2 skal ledelsen give revisor adgang til at foretage de undersøgelser, denne finder nødvendige, og skal sørge for, at revisor får de oplysninger og den bistand, som revisor anser for nødvendig for udførelsen af sit hverv. Ledelsen i en virksomhed, der er dattervirksomhed i henhold til årsregnskabsloven, har tilsvarende forpligtelser over for modervirksomhedens revisor. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på en uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i § 18 at indsætte som nyt *stk. 3*, at ved udpegelse af en sagkyndig efter § 17 b, stk. 3, finder stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at ledelsen i en virksomhed, der er registreret efter erhvervsvirksomhedsloven forpligtes til at give den sagkyndige, der er udpeget af Erhvervsstyrelsen, og som skal erklære sig om virksomhedens forhold, de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af virksomheden, hvis Erhvervsstyrelsen indhenter en erklæring efter den foreslåede § 17 b, stk. 2.

Erklæring efter den foreslåede § 17 b, stk. 2, vil omfatte rigtigheden af bestemte oplysninger, at de registrerede oplysninger om reelle ejere er korrekte, at ledelsen udøver faktisk ledelse, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringer eller anmeldelsen er lovligt foretaget.

Der skal være tale om nødvendige oplysninger m.v. i forhold til den opgave, som den sagkyndige er antaget til. Det kunne f.eks. være korrespondance med selskabets bank, forsikringsselskab, rådgivere, samarbejdspartnere, leverandører, kunder eller ansatte for at dokumentere, at ledelsen udøver den faktisk ledelse.

Ledelsen har en særskilt pligt til at sikre, at en sagkyndig har de oplysninger, der er nødvendige for udførelse af undersøgelsen og afgivelse af erklæringen, uanset om den sagkyndige er opmærksom herpå. I det omfang ledelsen er opmærksom på forhold af betydning for undersøgelsen, skal

ledelsen give den sagkyndige disse oplysninger, selvom den pågældende ikke spørger om dem.

Den sagkyndige er uafhængig af virksomheden og vil derfor ikke altid kunne vide, hvilke forhold der er af særlig interesse.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden medføre, at ledelsen i virksomheden skal give den sagkyndige, der er udpeget af Erhvervsstyrelsen, og som skal erklære sig om virksomhedens forhold, adgang til at foretage de undersøgelser, denne finder nødvendige, og skal sikre, at den sagkyndige får de oplysninger og den bistand, som den pågældende anser for nødvendig for udførelsen af sit hverv.

Ledelsen vil således få en pligt til yderligere at give den sagkyndige adgang til at foretage de fornødne undersøgelser og i øvrigt give den sagkyndige de oplysninger, som er nødvendige for, at denne kan foretage de nødvendige undersøgelser for at kunne afgive en erklæring herom til Erhvervsstyrelsen, jf. den foreslåede § 17 b, stk. 4.

Der skal være tale om nødvendige oplysninger m.v. i forhold til den opgave, som den sagkyndige er antaget til. Det kunne f.eks. være adgang til selskabets interne dokumenter, f.eks. i form af korrespondance eller andet for at dokumentere, at ledelsen udøver den faktiske ledelse.

Overholder ledelsen ikke sine forpligtelser, foreslås det, at ledelsen kan ifalde bødestraf efter den foreslåede ændring af § 23, stk. 1.

Til nr. 12

Det følger af § 23, stk. 1, at medmindre strengere straf er forskryldt efter straffeloven, straffes overtrædelse af § 2, stk. 3, 2. pkt., § 6, stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6-8, § 8, § 10, stk. 1, 4 og 5, §§ 11, 12, 15 a og 15 c, § 15 g, stk. 3-6, § 18 a, stk. 1, nr. 1 og 2, § 19 c og § 19 d med bøde. Den, der ikke efterlever et påbud efter §§ 19 g eller 19 j, straffes med bøde.

Det foreslås i § 23, *stk. 1, 1. pkt.*, efter »§ 15 g, stk. 3-6,« at indsætte »§ 18,«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at medlemmerne af virksomhedens ledelse kan ifalde bødestraf, hvis de ikke efterkommer pligten til at udlevere oplysninger til en sagkyndig eller ikke giver den sagkyndige adgang til at foretage undersøgelse af et givent forhold efter den foreslåede § 18, stk. 3 vedrørende ledelsens pligt.

Der vil være tale om bødestraf, medmindre højere straf er forskryldt efter straffeloven.

Til nr. 13

Det fremgår af § 23 b, stk. 1, i erhvervsvirksomhedsloven, at afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. dog stk. 2 og 3.

Det følger af § 23 b, stk. 2, i erhvervsvirksomhedsloven, at Erhvervsstyrelsens afgørelse som følge af overskridelse af de frister, der er fastsat i § 10, stk. 1, § 17 c, § 17 g, stk. 2-4, § 20 a, stk. 2, og § 21, stk. 2, og afgørelser efter § 20, § 20 a, stk. 1, og § 21, stk. 1, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Det følger af § 23 b, stk. 3, i erhvervsvirksomhedsloven, at afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til forskrifter, som er udstedt i medfør af § 5 a, stk. 1 eller 2, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås i § 23 b, stk. 2, at indsætte »afgørelser efter« efter »§ 17 b,«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Erhvervsstyrelsens afgørelser efter det nye § 17 b, stk. 2, om iværksættelse af en undersøgelse af visse forhold i en virksomhed ikke vil kunne indbringes for Erhvervsankenævnet.

Erhvervsstyrelsens afgørelse er en procesledende beslutning og skal derfor ikke kunne indbringes for Erhvervsankenævnet.

Erhvervsstyrelsens eventuelle afgørelser, der træffes på baggrund af erklæringen, vil derimod godt kunne indbringes for Erhvervsankenævnet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Til nr. 1

Det følger af erhvervsfondslovens § 19, stk. 2, at Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om anmeldelse og registrering af forhold, som er registreringspligtige efter denne lov. Yderligere kan Erhvervsstyrelsen efter erhvervsfondslovens § 19, stk. 3, fastsætte regler om offentliggørelse af registreringer, dokumenter og meddelelser m.v. i styrelsens it-system efter denne lov.

Bemyndigelsen, jf. erhvervsfondslovens § 19, stk. 2 og 3, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 865 af 23. juni 2024 om anmeldelse, registrering, gebyr samt offentliggørelse m.v. i Erhvervsstyrelsen (anmeldelsesbekendtgørelsen).

Det følger af § 2, stk. 3, i anmeldelsesbekendtgørelsen, at en anmeldelse af Erhvervsstyrelsen kan afgøres ved en digital straksafgørelse, eller sagen kan udtages til manuel sagsbehandling. Erhvervsstyrelsen beslutter, hvorvidt en sag skal udtages til manuel sagsbehandling. Anmelder modtager besked, når sagen er afgjort.

Det følger af § 5, stk. 3 i anmeldelsesbekendtgørelsen, at hvis Erhvervsstyrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af selvbetjeningsløsningen, kan styrelsen med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage og indgå i straksregistreringer via selvbetjeningsløsningen.

Yderligere følger det af § 5, stk. 4, i anmeldelsesbekend-

tgørelsen, at hvis Erhvervsstyrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af adgangen til at erklære sig om indbetaling af selskabskapital i selvbetjeningsløsningen efter § 18, stk. 4 og 5, kan styrelsen med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke kapitalgodkenderens adgang til at foretage og indgå i straksregistreringer via selvbetjeningsløsningen.

Efter anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 5, vil en anmelder eller kapitalgodkender, som har fået lukket sin adgang til at foretage og indgå i straksregistreringer, jf. stk. 3 og 4, fortsat kunne foretage anmeldelser henholdsvis kapitalgodkendelser via selvbetjeningsløsningen. Sagen udtages til manuel sagsbehandling. § 2, stk. 4, 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Erhvervsstyrelsen kan, efter anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 6, på begæring eller af egen drift træffe afgørelse om genetablering af en anmelders eller kapitalgodkenders adgang til at foretage straksregistreringer.

Det følger af anmeldelsesbekendtgørelsens § 18, stk. 3, at som dokumentation for kontant indbetaling af selskabskapitalen ved anmeldelsen skal en af følgende parter (kapitalgodkenderen) erklære i Erhvervsstyrelsens it-system, at selskabskapitalen er indbetalt senest på anmeldelsestidspunktet enten ved erklæring fra et pengeinstitut om, at selskabskapitalen inklusive evt. overkurs er indsat på en bankkonto tilhørende kapital-selskabet, erklæring fra en advokat om, at selskabskapitalen inklusive evt. overkurs er indsat på advokatens klientkonto, eller at kapitalen er indsat på en bankkonto tilhørende kapital-selskabet eller erklæring fra en godkendt revisor om, at selskabskapitalen inklusive evt. overkurs er indsat på en bankkonto tilhørende kapital-selskabet.

Det foreslås i § 14, stk. 1, at Erhvervsstyrelsen kan med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse i styrelsens it-system. Hvis styrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af styrelsens it-system.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvis der træffes afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse i styrelsens it-system, så vil alle forhold, som en anmelder indsender til registrering via selvbetjeningsløsningen, blive udtaget til manuel sagsbehandling af, om forholdet kan registreres.

Afgørelsen er personlig og retter sig derfor alene mod anmelder. Hvis anmeldelsen f.eks. foretages via digital medarbejdersignatur, så vil dette være den enkelte medarbejders digitale signatur, der udelukkes og ikke hele den virksomhed, som den digitale signatur er tilknyttet.

Det betyder, at anmelder afskæres fra, at det anmeldte forhold kan registreres straks i Erhvervsstyrelsens it-system. Anmeldelser, der udtages til manuel sagsbehandling, kan derfor ikke føre til en digital straksafgørelse om registrering. Afgørelse om registrering vil blive truffet, når den manuelle sagsbehandling er afsluttet.

Bestemmelsen er indholdsmæssigt identisk med anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 3 og der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

For nærmere om Erhvervsstyrelsens kontrolindsats henvises til bemærkninger til selskabslovens § 14 a, stk. 1.

Det foreslås i § 14, *stk. 2*, at Erhvervsstyrelsen med øjeblikkelig virkning kan træffe afgørelse om at lukke kapitalgodkenderens adgang til at foretage kapitalgodkendelser i styrelsens it-system, hvis styrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af adgangen til at erklære sig om indbetaling af grundkapitalen i styrelsens it-system.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en kapitalgodkender afskæres fra, at vedkommendes erklæringer i Erhvervsstyrelsens it-system om, at selskabskapitalen er indbetalt rettidigt, dvs. senest på anmeldelsestidspunktet, kan indgå i anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse.

Erhvervsstyrelsen vil lukke for en kapitalgodkenders adgang til at godkende kapitalen, hvis kapitalgodkenderen ikke kan indsende dokumentation for, at grundkapitalen faktisk er til stede ved anmeldelsen. Det vil oftest være, hvis en advokat har erklæret sig til styrelsen om, at grundkapitalen enten var indbetalt på advokatens klientkonto eller på fondens bankkonto.

Erhvervsstyrelsen vil både lukke for en kapitalgodkenders adgang, hvis kapitalgodkender har afgivet urigtige oplysninger om, at kapitalen er indbetalt, men også i tilfælde, hvor kapitalen er indbetalt, men hvor indbetaling f.eks. ikke er sket på fondens bankkonto.

Godkendte revisorer har ikke mulighed for at benytte deres virksomhedskonto på samme vis som en klientkonto hos en advokat.

Erhvervsstyrelsen vil i sin afgørelse lægge vægt på, om kapitalen reelt er til stede, og om kapitalen retmæssigt befinder sig på en bankkonto tilhørende fonden, eller på fondens advokats klientkonto.

Afgørelsen er personlig og retter sig derfor alene mod anmelder. Hvis anmeldelsen f.eks. foretages via digital medarbejdersignatur, så vil dette være den enkelte medarbejders digitale signatur, der udelukkes og ikke hele den virksomhed, som den digitale signatur er tilknyttet.

Bestemmelsen er indholdsmæssigt identisk med anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 4 og der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

For nærmere om Erhvervsstyrelsens kontrolindsats henvises til bemærkninger til selskabslovens § 14 a, stk. 2.

Det foreslås i § 14, *stk. 3*, at en anmelder eller kapitalgodkender, som har fået lukket sin adgang til at foretage anmeldelser henholdsvis kapitalgodkendelser, jf. stk. 1 og 2, vil fortsat kunne foretage anmeldelser henholdsvis kapi-

talgodkendelser via styrelsens it-system, men sagen vil blive udtaget til manuel sagsbehandling.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at anmeldelse om registreringspligtige forhold, hvor en kapitalgodkender har fået lukket for adgangen til at indgå i anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, vil blive udtaget til manuel sagsbehandling.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden medføre, at kapitalgodkendere, der kan foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, vil blive omfattet af den manuelle sagsbehandling som følge af, at den pågældende kapitalgodkender har fået lukket sin adgang til, at vedkommendes erklæring om kapitalens tilstedeværelse indgår i anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse.

Lukningen af anmelders eller kapitalgodkenders adgang til at foretage eller indgå i anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse vil være gældende, indtil der ikke længere er en formodning om, at anmelderen eller kapitalgodkenderen fortsat vil misbruge Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning, jf. det foreslåede stk. 4 nedenfor.

Bestemmelsen er indholdsmæssigt identisk med anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 5 og der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

For nærmere om Erhvervsstyrelsens kontrolindsats henvises til bemærkninger til selskabslovens § 14 a, stk. 3.

Det foreslås i § 14, *stk. 4*, at Erhvervsstyrelsen kan på begæring eller af egen drift træffe afgørelse om genetablering af en anmelders eller kapitalgodkenders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, eller godkende kapital.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at lukningen af anmelders og kapitalgodkendelsers adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse vil kunne ophæves ved fornyet afgørelse.

Lukningen af anmelders eller kapitalgodkenders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse vil være gældende, indtil der ikke længere er en formodning om, at anmelderen eller kapitalgodkenderen fortsat vil misbruge Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning.

Erhvervsstyrelsen vil kunne ophæve lukningen af egen drift eller på baggrund af en konkret anmodning fra en anmelder eller kapitalgodkender.

Erhvervsstyrelsen vil alene ophæve lukningen, hvis der ikke længere er en formodning om, at anmelderen eller kapitalgodkenderen vil misbruge Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning. Erhvervsstyrelsen vil i den forbindelse foretage en gennemgang af de senest foretagne registreringer, da disse kan give en indikation af, om anmelders eller kapitalgodkenderens adgang bør genåbnes. Herudover vil et tidsperspektiv indgå i vurderingen, således at der skal være forløbet en vis periode, før en adgang eventuelt kan genåbnes. Det vil således ikke være muligt at få ophævet

spærringen, umiddelbart efter at Erhvervsstyrelsen har truffet afgørelse om lukning af en anmelders eller kapitalgodkenders adgang, f.eks. en uge efter afgørelsen herom.

Bestemmelsen er indholdsmæssigt identisk med anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 6 og der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

For nærmere om Erhvervsstyrelsens kontrolindsats henvises til bemærkninger til selskabslovens § 14 a, stk. 3.

Det foreslås i § 14, stk. 5, at Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse om at lukke midlertidigt for en anmelder eller kapitalgodkenders adgang til at foretage anmeldelser eller kapitalgodkendelser i styrelsens it-system i en periode på op til et år, hvis en anmelder eller kapitalgodkender gentagne gange har misbrugt Erhvervsstyrelsens it-system.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en anmelder eller kapitalgodkender helt afskæres fra at anvende Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsninger til at foretage anmeldelser til registreringer og kapitalgodkendelser i styrelsens it-system.

Erhvervsstyrelsen vil kunne lukke helt for adgangen til at foretage anmeldelser eller foretage kapitalgodkendelser i en periode på op til et år, hvis anmelder eller kapitalgodkender gentagne gange har misbrugt Erhvervsstyrelsens it-system.

Bestemmelsen om adgang til at lukke for en anmelder eller kapitalgodkender vil alene blive anvendt i de mest alvorlige sager, hvor der er tale om gentagelser og formodning om bevidst overtrædelse af reglerne. Det vil således kun være relevant over for de personer, der systematisk fortsætter med at foretage urigtige registreringer.

Afgørelsen er personlig og retter sig derfor alene mod anmelder. Hvis anmeldelsen f.eks. foretages via digital medarbejdersignatur, så vil dette være den enkelte medarbejders digitale signatur, der udelukkes og ikke hele den virksomhed, som den digitale signatur er tilknyttet.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden sikre, at disse anmeldere og kapitalgodkendere ikke kan foretage anmeldelser til registrering eller foretage kapitalgodkendelser, så længe perioden består.

Såfremt en anmelder instruerer en anden person, f.eks. en underordnet, i at foretage en registrering på vegne af en anmelder eller kapitalgodkender, som har fået lukket sin adgang, vil Erhvervsstyrelsen sidestille dette med, at det er anmelderen eller kapitalgodkenderen som selv har foretaget den, da det ellers vil være muligt for anmelderen eller kapitalgodkenderen at omgå Erhvervsstyrelsens afgørelse.

Selvom adgangen til Erhvervsstyrelsens it-system måtte være blevet lukket i en given periode, udelukker det ikke, at der kan træffes en ny afgørelse om fornyet lukning, såfremt misbruget fortsætter efter periodens udløb. Sanktionsmuligheden vil således kunne anvendes gentagne gange over for anmeldere eller kapitalgodkendere, der fortsat ikke efterlever reglerne.

For nærmere om Erhvervsstyrelsens kontrolindsats henvises til bemærkninger til selskabslovens § 14 a, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af erhvervsfondslovens § 15, stk. 2, at en anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Videre følger det af erhvervsfondslovens § 15, stk. 3, at erhvervsfondslovens § 15, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse på dokumenter m.v., som offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller som indsendes til Erhvervsstyrelsen til offentliggørelse m.v. efter denne lov.

Det foreslås at erhvervsfondslovens § 15, stk. 2 og 3, ophæves.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med at det foreslås, at bestemmelsen om det almindelige anmelderansvar og det skærpede anmelderansvar videreføres i en ny foreslået § 15 a.

Til nr. 3

Det følger af erhvervsfondslovens § 15, stk. 2, at en anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Videre følger det af erhvervsfondslovens § 15, stk. 3, at erhvervsfondslovens § 15, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse på dokumenter m.v., som offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller som indsendes til Erhvervsstyrelsen til offentliggørelse m.v. efter denne lov.

Det foreslås i § 15 a, stk. 1, at en anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der påhviler anmelder en særlig forpligtelse til at sikre, at registrering ved brug af tilgængelige it-registreringsløsninger ikke gennemføres i strid med lovgivningens eller vedtægtens forskrifter.

Ved anmelder forstås den person eller den virksomhed, der i forbindelse med det registreringspligtige forhold formelt anføres som anmelder.

Hvis kapitalselskabet selv forestår registreringen eller anmeldelsen, sker dette således på fondens vegne i overensstemmelse med de tegningsregler, der gælder for fonden, eller i øvrigt i overensstemmelse med de almindelige regler om stillingsfuldmagt.

Foretages registreringen eller anmeldelsen f.eks. af fondens advokat, er det den pågældende advokat, der skal betragtes som anmelder, uanset om det f.eks. er advokatens sekretær eller anden medarbejder, der foretager handlingen.

En overtrædelse af den foreslåede bestemmelse vil eventuelt kunne være, at anmelder er bekendt med, at en registrering ikke er lovligt foretaget, at der ikke foreligger behørig fuldmagt, eller at der ikke foreligger behørig dokumentation.

Der henvises i øvrigt til forarbejderne til § 15 a, stk. 1, i selskabsloven i forhold til videre bemærkninger om Erhvervsstyrelsens kontrolindsats og det skærpede anmelderansvar.

Det foreslås i § 15 a, *stk. 2*, at personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, har et skærpet ansvar for, at registreringen eller anmeldelsen efter stk. 1 er lovligt foretaget, herunder identificere og verificere identiteten af den kunde, der har givet bemyndigelsen til at foretage registreringen eller anmeldelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, vil få et skærpet ansvar for, at de registreringer, de foretager i Erhvervsstyrelsens it-system for virksomheder i deres professionelle virke, er korrekte og retvisende.

Dette vil sikre, at de professionelle rådgivere, såsom godkendte revisorer, advokater eller andre, der måtte være forpligtiget til at udføre kundekendskabsprocedurer efter hvidvaskloven, fremover skal undersøge mere indgående, hvad de anmelder til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, samt hvem der bemyndiger dem til at foretage registreringer.

Personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, er i dag på samme vis som alle andre underlagt et anmelderansvar, når der foretages registreringer i Erhvervsstyrelsens it-system.

Med det skærpede ansvar følger en øget undersøgelsespligt, når der er tale om forhold, der for den professionelle rådgiver bør give anledning til at tro, at der kunne være tale om ikke-lovlige forhold eller omgåelse af Erhvervsstyrelsens kontrolindsats.

Der henvises i øvrigt til forarbejderne til § 15 a, stk. 2, i selskabsloven i forhold til videre bemærkninger om Er-

hvervsstyrelsens kontrolindsats og det skærpede anmelderansvar.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, kan ifalde et bødeansvar, hvis ikke registreringen i Erhvervsstyrelsens it-system er lovligt foretaget.

Ved personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, jf. § 10 i hvidvaskloven, forstås personer og virksomheder, der efter § 1 i hvidvaskloven er omfattet heraf.

Formålet med bestemmelsen er at forebygge økonomisk kriminalitet, som bliver drevet igennem virksomheder, og udbrede det retlige ansvar for at benytte stråmænd ved at skærpe anmelderansvaret for personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvis der sker registrering af ulovlige forhold eller forhold, der er i strid med fondens vedtægter, kan der efter omstændighederne tillige være tale om en overtrædelse af straffelovens § 296, stk. 1, nr. 2, om afgivelse af urigtige oplysninger over for en offentlig myndighed.

Det foreslås i § 15 a, *stk. 3*, at § 15 og § 15 a, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse på dokumenter m.v., som offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller som indsendes til styrelsen til offentliggørelse m.v. efter denne lov.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at anmelder har samme ansvar som efter § 15 og § 15 a, stk. 1 og 2, for dokumenter, som anmelder offentliggør eller indsender til offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system. Dette gælder, uanset om anmelder selv foretager offentliggørelsen heraf i styrelsens it-system, hvor denne mulighed foreligger, eller anmelder indsender dokumenter mv.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af konkurslovens § 107, stk. 1, at skifteretten, straks efter at konkursdekret er afsagt, udpeger en eller flere kuratorer efter at have rådført sig med de fordringshavere, der er til stede.

Erhvervsfondsloven indeholder ingen regler om registrering og offentliggørelse af oplysninger om kuratorer, og i dag offentliggøres disse oplysninger alene i Statstidende.

Det foreslås, at der i § 122 indsættes et nyt *stk. 4*, hvoraf det fremgår, at når skifteretten har udpeget en eller flere kuratorer, skal skifteretten meddele dette til Erhvervsstyrelsen, som registrerer udpegelsen i Erhvervsstyrelsens it-system.

Forslaget indebærer, at skifteretten registrerer oplysning om skifterettens udpegelse af kurator til at varetage bobehandling af en erhvervsdrivende fond under konkurs, hvor-

efter oplysningen automatisk sendes til Erhvervsstyrelsen, og kurator offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Oplysningen om kurator vil således fremadrettet blive offentliggjort i Erhvervsstyrelsens it-system.

Til nr. 5

Det fremgår af § 132, stk. 1, i erhvervsfondsloven, at overtrædelse af §§ 5, 13 og 15, § 21 a, stk. 3, 5 og 6, § 26, stk. 2, § 34, stk. 2, § 37, stk. 3-5, § 38, § 41, stk. 1, nr. 1 og 2, § 42, stk. 1-3 og 5, §§ 49-51, § 52, stk. 2-4, § 53, stk. 4, § 54, stk. 2, 2. pkt., §§ 56-59, § 61, § 62, stk. 1, §§ 63 og 65-67, § 76, stk. 2, § 77, § 78, stk. 1 og stk. 3, 4. pkt., § 80, stk. 1, § 83, 4. pkt., § 85, § 86, stk. 4, § 87, § 116, stk. 2 og §§ 117 og 123, § 124, stk. 1, og § 125, stk. 1, straffes med bøde. Opretholdelse af dispositioner, der er truffet i strid med § 87, straffes med bøde.

Det følger af stk. 2, at er højere straf ikke forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der uberettiget videregiver eller anvender en adgangskode eller andet adgangsmiddel til at overvære eller deltage elektronisk, herunder stemme elektronisk, i et elektronisk bestyrelsesmøde, jf. § 56, stk. 2, 1. pkt.

Ifølge erhvervsfondslovens § 132, stk. 5, kan der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Det fremgår af erhvervsfondslovens § 132, stk. 6, at forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.

Strafansvaret omfatter efter straffelovens § 26, stk. 1, medmindre andet er bestemt, enhver juridisk person, herunder aktie-, anparts- og andelsselskaber, interessentskaber, foreninger, fonde, boer, kommuner og statslige myndigheder. Endvidere omfatter strafansvaret efter straffelovens § 26, stk. 2, enkeltmandsvirksomheder, for så vidt disse navnlig under hensyn til deres størrelse og organisation kan side-stilles med de selskaber, der er nævnt i stk. 1. Bestemmelsen kan dog begrænses til at omfatte en eller flere bestemte typer af juridiske personer. Det følger af straffelovens § 27, stk. 1, 1. pkt., at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere personer knyttet til den juridiske person eller den juridiske person som sådan.

Det foreslås i § 132, stk. 1, at den nye § 15 a bliver tilføjet til bestemmelsen, hvorefter en overtrædelse af § 15 a straffes med bøde.

Til § 4

Til nr. 1

Det fremgår af lov om medarbejderinvesteringsselskaber, § 33, stk. 1, at registrering i Erhvervsstyrelsens it-system ikke må finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, er i strid med denne lov, med bestemmelser fastsat i hen-

hold til loven eller med medarbejderinvesteringsselskabets vedtægt, eller hvis den beslutning, der ligger til grund for registreringen, ikke er blevet til på den måde, som loven eller vedtægten foreskriver.

Det følger af lov om medarbejderinvesteringsselskaber, § 33, stk. 2, at den, der registrerer et forhold eller indsender anmeldelse herom til Erhvervsstyrelsen, er ansvarlig for, at det registrerede eller anmeldte forhold er lovligt foretaget og i overensstemmelse med medarbejderinvesteringsselskabets vedtægt, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med anmeldelsen er gyldig.

Det foreslås, at lov om medarbejderinvesteringsselskaber, § 33, stk. 2, ophæves.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med at det foreslås, at bestemmelsen om det almindelige anmelderansvar og det skærpede anmelderansvar videreføres i en ny foreslået i en ny § 33 a.

Til nr. 2

Det fremgår af lov om medarbejderinvesteringsselskaber, § 33, stk. 1, at registrering i Erhvervsstyrelsens it-system ikke må finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, er i strid med denne lov, med bestemmelser fastsat i henhold til loven eller med medarbejderinvesteringsselskabets vedtægt, eller hvis den beslutning, der ligger til grund for registreringen, ikke er blevet til på den måde, som loven eller vedtægten foreskriver.

Det følger af lov om medarbejderinvesteringsselskaber, § 33, stk. 2, at den, der registrerer et forhold eller indsender anmeldelse herom til Erhvervsstyrelsen, er ansvarlig for, at det registrerede eller anmeldte forhold er lovligt foretaget og i overensstemmelse med medarbejderinvesteringsselskabets vedtægt, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med anmeldelsen er gyldig.

Det foreslås i § 33 a, stk. 1, at en anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 33, stk. 2, der samtidig foreslås ophævet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der påhviler anmelder en særlig forpligtelse til at sikre, at registrering ved brug af Erhvervsstyrelsens it-system ikke gennemføres i strid med lovgivningens eller vedtægternes forskrifter.

Ved anmelder forstås den person eller den virksomhed, der i forbindelse med det registreringspligtige forhold formelt anføres som anmelder.

Hvis medarbejderinvesteringsselskabet selv forestår registreringen eller anmeldelsen, sker dette således på selskabets vegne i overensstemmelse med de tegningsregler, der gæl-

der for selskabet, eller i øvrigt i overensstemmelse med de almindelige regler om stillingsfuldmagt.

Foretages registreringen eller anmeldelsen f.eks. af medarbejderinvesteringsselskabets advokat, er det den pågældende advokat, der skal betragtes som anmelder, uanset om det f.eks. er advokatens sekretær eller anden medarbejder, der foretager handlingen.

Der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 33 a, *stk. 2*, at personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, har et skærpet ansvar for, at registreringen eller anmeldelsen efter *stk. 1* er lovligt foretaget, herunder identificere og verificere identiteten af den kunde, der har givet bemyndigelsen til at foretage registreringen eller anmeldelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, vil få et skærpet ansvar for, at de registreringer, de foretager i Erhvervsstyrelsens it-system for virksomheder i deres professionelle virke, er korrekte og retvisende.

Det vil indebære, at de professionelle rådgivere, såsom godkendte revisorer, advokater eller andre, der måtte være forpligtiget til at udføre kundekendskabsprocedurer efter hvidvaskloven, fremover skal undersøge mere indgående, hvad de anmelder til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, samt hvem der bemyndiger dem til at foretage registreringer.

Med det skærpede ansvar følger en øget undersøgelsespligt, når der er tale om forhold, der for den professionelle rådgiver bør give anledning til at tro, at der kunne være tale om ikke-lovlige forhold eller omgåelse af Erhvervsstyrelsens kontrolindsats. Det vil være en pligt til f.eks. at sikre sig, at den person, der anmeldes som direktør, også har påtænkt sig at udføre den faktiske ledelse. Det kan f.eks. være ved at tale med vedkommende og sikre sig, at de er indforståede med ledelsesrollen, eller ved på anden vis at foretage undersøgelse heraf, f.eks. indhentelse af yderligere dokumentation, som direktørkontrakt m.v.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, kan ifalde et bødeansvar, hvis ikke registreringen i Erhvervsstyrelsens it-system er lovligt foretaget.

Ved personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, jf. § 10 i hvidvaskloven, forstås personer og virksomheder, der efter § 1 i hvidvaskloven er omfattet heraf.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden forebygge økonomisk kriminalitet, som bliver drevet igennem virksomheder, og udbrede det retlige ansvar for at benytte stråmænd ved at skærpe anmelderansvaret for personer og virksomhe-

der, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer.

Hvis der sker registrering af ulovlige forhold eller forhold, der er i strid med selskabets vedtægter, kan der efter omstændighederne tillige være tale om en overtrædelse af straffelovens § 296, *stk. 1*, nr. 2, om afgivelse af urigtige oplysninger over for en offentlig myndighed.

Til nr. 3

Det følger af lov om medarbejderinvesteringsselskaber, § 32, *stk. 1*, at Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om anmeldelse og registrering af forhold, som er registreringspligtige efter denne lov.

Det følger af § 2, *stk. 3*, i bekendtgørelse nr. 865 af 23. juni 2024 om anmeldelse, registrering, gebyr samt offentliggørelse m.v. i Erhvervsstyrelsen (anmeldelsesbekendtgørelsen), at en anmeldelse af Erhvervsstyrelsen kan afgøres ved en digital straksafgørelse, eller sagen kan udtages til manuel sagsbehandling. Erhvervsstyrelsen beslutter, hvorvidt en sag skal udtages til manuel sagsbehandling. Anmelder modtager besked, når sagen er afgjort.

Det følger af § 5, *stk. 3*, i anmeldelsesbekendtgørelsen, at hvis Erhvervsstyrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af selvbetjeningsløsningen, kan styrelsen med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse via selvbetjeningsløsningen.

Yderligere følger det af § 5, *stk. 4*, i anmeldelsesbekendtgørelsen, at hvis Erhvervsstyrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af adgangen til at erklære sig om indbetaling af selskabskapital i selvbetjeningsløsningen efter § 18, *stk. 4* og 5, kan styrelsen med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke kapitalgodkenderens adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse via selvbetjeningsløsningen.

Efter anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, *stk. 5*, vil en anmelder eller kapitalgodkender, som har fået lukket sin adgang til at foretage og indgå i straksregistreringer, jf. *stk. 3* og 4, fortsat kunne foretage anmeldelser henholdsvis kapitalgodkendelser via selvbetjeningsløsningen. Sagen udtages til manuel sagsbehandling. § 2, *stk. 4*, 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Erhvervsstyrelsen kan, efter anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, *stk. 6*, på begæring eller af egen drift træffe afgørelse om genetablering af en anmelders eller kapitalgodkenders adgang til at foretage straksregistreringer.

Det foreslås i § 34 a, *stk. 1*, at Erhvervsstyrelsen med øjeblikkelig virkning kan træffe afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse i styrelsens it-system, hvis styrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af styrelsens it-system

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at hvis der træf-

fes afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse i styrelsens it-system, så vil alle forhold, som en anmelder indsender til registrering via selvbetjeningsløsningen, blive udtaget til manuel sagsbehandling af, om forholdet kan registreres.

Afgørelsen er personlig og retter sig derfor alene mod anmelder. Hvis anmeldelsen f.eks. foretages via digital medarbejdersignatur, så vil dette være den enkelte medarbejders digitale signatur, der udelukkes og ikke hele den virksomhed, som den digitale signatur er tilknyttet.

Det betyder, at anmelder afskæres fra, at det anmeldte forhold kan registreres straks i Erhvervsstyrelsens it-system. Anmeldelser, der udtages til manuel sagsbehandling, kan derfor ikke føre til en digital straksafgørelse om registrering. Afgørelse om registrering vil blive truffet, når den manuelle sagsbehandling er afsluttet.

Bestemmelsen er indholdsmæssigt identisk med anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 3 og der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

For nærmere om Erhvervsstyrelsens kontrolindsats henvises til bemærkninger til selskabslovens § 14 a, stk. 1.

Det foreslås i § 34 a, stk. 2, at en anmelder, som har fået lukket sin adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, jf. stk. 1, fortsat vil kunne foretage anmeldelser via styrelsens it-system, men sagen vil blive udtaget til manuel sagsbehandling.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at anmeldelse om registreringspligtige forhold, hvor en anmelder har fået lukket for adgangen til at indgå i anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, vil blive udtaget til manuel sagsbehandling.

Lukningen af anmelders eller kapitalgodkenders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse vil være gældende, indtil der ikke længere er en formodning om, at anmelderen fortsat vil misbruge Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning, jf. det foreslåede stk. 3 nedenfor.

Bestemmelsen er indholdsmæssigt identisk med anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 5 og der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

Det foreslås i § 34 a, stk. 3, at Erhvervsstyrelsen på begæring eller af egen drift kan træffe afgørelse om genetablering af en anmelders eller kapitalgodkenders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, eller godkende kapital.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at lukningen af anmelders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse vil kunne ophæves ved fornyet afgørelse.

Lukningen af anmelders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse vil være gældende,

indtil der ikke længere er en formodning om, at anmelderen fortsat vil misbruge Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning.

Erhvervsstyrelsen vil kunne ophæve lukningen af egen drift eller på baggrund af en konkret anmodning fra en anmelder.

Erhvervsstyrelsen vil alene ophæve lukningen, hvis der ikke længere er en formodning om, at anmelderen vil misbruge Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning. Erhvervsstyrelsen vil i den forbindelse foretage en gennemgang af de senest foretagne registreringer, da disse kan give en indikation af, om anmelderens adgang bør genåbnes. Herudover vil et tidsperspektiv indgå i vurderingen, således at der skal være forløbet en vis periode, før en adgang eventuelt kan genåbnes. Det vil således ikke være muligt at få ophævet spærringen, umiddelbart efter at Erhvervsstyrelsen har truffet afgørelse om lukning af en anmelders adgang, f.eks. en uge efter afgørelsen herom.

Bestemmelsen er indholdsmæssigt identisk med anmeldelsesbekendtgørelsens § 5, stk. 6 og der er med den foreslåede bestemmelse ikke tilsigtet materielle ændringer i den gældende retstilstand.

For nærmere om Erhvervsstyrelsens kontrolindsats henvises til bemærkninger til selskabslovens § 14 a, stk. 3.

Det foreslås i § 34 a, stk. 4, at Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse om at lukke midlertidigt for en anmelders adgang til at foretage anmeldelser i styrelsens it-system i en periode på op til et år, hvis en anmelder gentagne gange har misbrugt Erhvervsstyrelsens it-system.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en anmelder helt afskæres fra at anvende Erhvervsstyrelsens selvbetjeningsløsning til at foretage anmeldelser til registreringer i styrelsens it-system.

Erhvervsstyrelsen vil kunne lukke helt for adgangen til at foretage anmeldelser i en periode på op til et år, hvis anmelder gentagne gange har misbrugt Erhvervsstyrelsens it-system.

Bestemmelsen om adgang til at lukke for en vil alene blive anvendt i de mest alvorlige sager, hvor der er tale om gentagelser og formodning om bevidst overtrædelse af reglerne. Det vil således kun være relevant over for de personer, der systematisk fortsætter med at foretage urigtige registreringer.

Afgørelsen er personlig og retter sig derfor alene mod anmelder. Hvis anmeldelsen f.eks. foretages via digital medarbejdersignatur, så vil dette være den enkelte medarbejders digitale signatur, der udelukkes og ikke hele den virksomhed, som den digitale signatur er tilknyttet.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden sikre, at disse anmeldere ikke kan foretage anmeldelser til registrering, så længe perioden består.

Såfremt en anmelder instruerer en anden person, f.eks.

en underordnet, i at foretage en registrering på vegne af en anmelder, som har fået lukket sin adgang, vil Erhvervsstyrelsen sidestille dette med, at det er som selv har foretaget den, da det ellers vil være muligt for anmelderen at omgå Erhvervsstyrelsens afgørelse.

Selvom adgangen til Erhvervsstyrelsens it-system måtte være blevet lukket i en given periode, udelukker det ikke, at der kan træffes en ny afgørelse om fornyet lukning, såfremt misbruget fortsætter efter periodens udløb. Sanktionsmuligheden vil således kunne anvendes gentagne gange over for anmeldere, der fortsat ikke efterlever reglerne.

For nærmere om Erhvervsstyrelsens kontrolindsats henvises til bemærkninger til selskabslovens § 14 a, stk. 4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det fremgår af § 44, stk. 1, i lov om medarbejderinvesteringsselskaber, at er strengere straf ikke forskyldt efter anden lovgivning, straffes overtrædelse af § 5, § 7, stk. 1, § 9, stk. 3, § 13, stk. 4, §§ 14, 15, 17 og 18, § 20, stk. 1, og §§ 21, 24, 30 og 35 med bøde.

Det foreslås i § 44, stk. 1, at ændre »§§ 21, 24, 30 og 35 med bøde« til »§§ 21, 24, 30, 33 a og 35 med bøde«.

Den foreslåede ændring vil indebære, at en overtrædelse af den foreslåede § 33 a, vil kunne straffes med bøde.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden medføre, at en godkendt revisor, en advokat eller en anden sagkyndig, der registrerer et forhold omfattet af § 33 a, kan straffes med bøde, hvis denne ikke har sikret, at den foretagne registrering eller anmeldelse er lovligt foretaget, og herunder undersøgt, hvilke oplysninger der er anmeldt i Erhvervsstyrelsens it-system, om der foreligger behørig fuldmagt, at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig, og hvem der bemyndiger en godkendt revisor, en advokat eller en anden sagkyndig til at foretage registreringen.

Ved fastsættelse af bødestraf skal der tages særligt hensyn til proportionalitetsprincippet, således at indgrebet som middel står i rimeligt forhold til målet. Det er således ikke hensigten, at det skal straffes, hvis mindre indgribende foranstaltninger er tilstrækkelige.

Forældelsesfristen for den foreslåede bestemmelse vil være 5 år, jf. selskabslovens § 369, stk. 2. Bestemmelsen vil dermed sikre, at overtrædelser af loven, som først opdages flere år efter, at de strafbare forhold er begået, ligeledes kan straffes.

Til § 5

Til nr. 1

Efter revisorlovens § 9, stk. 2, kan en revisor, hvis godkendelse enten har været bortfaldet eller frataget, anmode om at få godkendelsen sat i kraft på ny, hvis årsagen til

godkendelsens bortfald eller fratagelse ophører, eller hvis frakendelsen af godkendelsen udløber eller ophæves. For at få godkendelsen sat i kraft på ny og blive optaget i det offentlige register over godkendte revisorer forudsættes det, at vedkommende ikke har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover, samt at betingelserne i lovens § 3, stk. 1, nr. 1 om bopæl, nr. 2 om retlig handleevne, nr. 3 om rekonstruktion og konkurs, nr. 7 om forsikring samt § 4 om efteruddannelse er opfyldt.

Det foreslås at ændre affattelsen af 1. pkt. således, at ophører årsagen til en godkendelsens bortfald efter § 7 eller fratagelse efter § 8 eller § 8 a, stk. 4, nr. 3, skal godkendelsen efter anmodning på ny sættes i kraft, og personen skal optages i det offentlige register over godkendte revisorer.

Den foreslåede ændring vil indebære, at personer, der får frakendt godkendelsen som enten statsautoriseret eller registreret revisor, efter lovens § 44, stk. 4, eller efter straffelovens § 79 ikke længere vil have ret til at få godkendelsen sat i kraft efter frakendelsestidens udløb, hvis betingelserne i lovens § 3, stk. 1-3 og 7, om bopæl, retlig handleevne, rekonstruktion og konkurs og om forsikring, og § 4 om efteruddannelse samt om ikke at have forfalden gælde på 100.00 kr. eller derudover er opfyldt. Det samme vil gælde for de personer, hvis godkendelse som er frakendt grundet manglende beståelse af den særlige prøve, hvor dette har været stillet som vilkår i forbindelse med en betinget frakendelse af godkendelsen, jf. den i nr. 5 foreslåede ændring af lovens § 44, stk. 2. Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med den i nr. 2 foreslåede skærpelse af betingelserne for generhvervelse af godkendelsen efter frakendelsens udløb eller ophævelse.

Den foreslåede ændring vil derimod ikke indebære en ændring af retstilstanden for de personer, hvis godkendelse som revisor enten bortfalder efter lovens § 7, personer hvis godkendelse som revisor fratages efter lovens § 8 eller § 8 a, stk. 4, nr. 3, eller de revisorer hvis godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering fratages efter § 44, stk. 4, eller straffelovens § 79. I disse tilfælde vil godkendelsen fortsat skulle sættes kraft i på ny efter anmodning, og personen skal optages i det offentlige register over godkendte revisorer, hvis betingelserne i lovens § 3, stk. 1-3 og 7, om bopæl, retlig handleevne, rekonstruktion og konkurs og om forsikring, og § 4 om efteruddannelse samt om ikke at have forfalden gæld på 100.00 kr. eller derudover er opfyldt. Tilsvarende vil ændringen ikke indebære en ændring af retstilstanden for en revisors godkendelse til igen at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, når en frakendelse af denne godkendelse efter enten § 44, stk. 4, eller straffelovens § 79 udløber eller ophæves.

Til nr. 2

Efter revisorlovens § 9, stk. 2, kan en revisor, hvis godkendelse har været frataget, anmode om at få godkendelsen sat i kraft på ny, hvis frakendelsen af godkendelsen udløber eller ophæves. For at få godkendelsen sat i kraft på ny og blive optaget i det offentlige register over godkendte revisorer

sorer forudsættes det, at vedkommende ikke har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover, samt at betingelserne i lovens § 3, stk. 1, nr. 1 om bopæl, nr. 2 om retlig handleevne, nr. 3 om rekonstruktion og konkurs, nr. 7 om forsikring samt § 4 om efteruddannelse er opfyldt.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 3* i § 9. Efter den foreslåede bestemmelse, vil personer, hvis godkendelse som enten statsautoriseret eller registreret revisor har været frakendt efter enten lovens § 44, stk. 4, eller straffelovens § 79, efter frakendelsestidens udløb eller frakendelsens ophævelse, efter anmodning skulle have deres godkendelse som revisor sat i kraft på ny og optages i det offentlige register over godkendte revisorer, når frakendelsen er udløbet eller ophævet. Det vil i den forbindelse være en forudsætning, at personen efter udløbet eller ophævelsen af frakendelsen af godkendelsen som revisor har bestået den skriftlige prøve til revisoreksamen, at betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 1-3 og 7, er opfyldt, og at vedkommende ikke har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover. Under samme betingelser vil personer, hvis godkendelse som revisor ikke kan opretholdes grundet manglende beståelse af den særlige prøve, jf. den i nr. 5 foreslåede ændring af § 44, stk. 2, efter anmodning skulle have deres godkendelse sat i kraft på ny og optages i det offentlige register over godkendte revisorer.

Den foreslåede ændring vil indebære, at revisorer, der har fået frakendt godkendelsen som statsautoriseret revisor eller registreret revisor af Revisornævnet eller ved domstolene, udover at opfylde betingelserne i lovens § 3, stk. 1-3 og 7, om bopæl, retlig handleevne, rekonstruktion og konkurs og om forsikring, og § 4 om efteruddannelse samt om ikke at have forfalden gælde på 100.00 kr. eller derudover, vil skulle bestå den skriftlige prøve til revisoreksamen.

Til nr. 3

Efter revisorlovens § 9, stk. 3, kan en person, der har været ude af erhvervet som revisor i mere end tre år og ikke opfylder kravene til efteruddannelse efter lovens § 4, generhverve godkendelsen, såfremt vedkommende består en særlig prøve efter regler, som fastsættes af Erhvervsstyrelsen. Den særlige prøve finder kun anvendelse i disse situationer.

Det foreslås efter 1. pkt. at indsætte et nyt punktum, hvor efter den særlige prøve ligeledes finder anvendelse for en person, som betinget er frakendt godkendelsen som revisor, hvor Revisornævnet har fastsat vilkår herom ved frakendelsen, jf. § 44, stk. 2.

Den foreslåede ændring vil medføre, at anvendelsesområdet for den særlige prøve udvides til også at omfatte prøve, som Revisornævnet efter den i nr. 5 foreslåede ændring af lovens § 44, stk. 2, vil kunne fastsætte vilkår om at skulle bestå i forbindelse med en betinget frakendelse af godkendelsen.

Kravene til den særlige prøve er fastsat i bekendtgørelse nr. 755 af 2. september 2026 om eksamener m.v. for godkendte revisorer. Der er efter bekendtgørelsen tale om en

mundtlig prøve, som skal godtgøre, at revisor har et passende fagligt niveau (masterniveau) inden for de fagområder, der indgår i den mundtlige prøve ved revisoreksamen. Fagområderne fremgår af bekendtgørelsens § 11, stk. 2 og 3, og omfatter fagområder inden for revision og regnskabsvæsen, ligesom fagområder bl.a. selskabsret, skatteret, konkursret m.v. kan indgå, i det omfang, det har betydning for revision eller anden erklæringsafgivelse.

Til nr. 4

Efter revisorlovens § 43, stk. 2, 5. pkt., kan Revisornævnet kun træffe afgørelse om frakendelse, herunder midlertidig frakendelse, forbud eller betinget frakendelse, hvis der under sagen af klager er nedlagt påstand om anvendelse af en sådan sanktion. I sager, hvor klager eksempelvis nedlægger påstand om frakendelse, er nævnet dog ikke afskåret fra at fastsætte en mindre indgribende sanktion, herunder at nedlægge forbud eller statuere betinget frakendelse.

Det foreslås at ophæve § 43, stk. 2, 5. pkt.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Revisornævnet ikke længere ved sanktionsfastsættelsen i klagesager vil skulle være begrænset af, hvorvidt der ved indbringelsen af klagen er nedlagte påstand om frakendelse, herunder midlertidig frakendelse, forbud eller betinget frakendelse. Den foreslåede ændring vil således give nævnet frihed til at kunne fastsætte den sanktion, det finder passende ud fra sagens konkrete omstændigheder og under hensyntagen til nævnets gældende praksis.

Til nr. 5

Efter revisorlovens § 44, stk. 2, kan Revisornævnet for en periode på op til fem år betinget frakende en person godkendelsen som revisor. Sanktionen finder især anvendelse, hvor der foreligger grov tilsidesættelse af revisors pligter som offentlighedens tillidsrepræsentant, jf. lovens § 16, men hvor der dog ikke er et tilstrækkeligt grundlag for at frakende revisor godkendelsen efter lovens § 44, stk. 4. Det vil eksempelvis komme på tale i tilfælde, hvor der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at antage, at den pågældende ikke i fremtiden vil udøve sin virksomhed på forsvarlig måde. Prøvetidens længde afhænger af karakteren af revisors forseelse, herunder antallet af forhold, der danner grundlag for den betingede frakendelse.

Virkningen af en betinget frakendelse er, at den pågældende revisor får en særlig påmindelse om, at kvaliteten af hans/hendes revisionsarbejde ikke lever op til gældende standarder, og at en fortsættelse af revisionsarbejdet uden forbedringer af kvaliteten må forventes at føre til, at godkendelsen som revisor frakendes. En betinget frakendelse medfører ikke umiddelbart begrænsninger i revisors erhvervsmuligheder eller de opgaver, som revisor kan påtage sig. En afgørelse om betinget frakendelse kan kombineres med ikendelse af bøde i henhold til sædvanlig praksis for den pågældende type forseelse. Revisornævnet kan ikke efter gældende ret stille supplerende vilkår, herunder om

aflæggelse af en kontrollerende prøve, i forbindelse med en betinget frakendelse af en revisors godkendelse.

Det foreslås at indsætte et nyt punktum efter 2. pkt., således at Revisornævnet endvidere kan fastsætte som vilkår, at revisor skal bestå en særlig prøve, jf. § 9, stk. 4.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Revisornævnet fremover vil kunne fastsætte som supplerende vilkår i forbindelse med betingede frakendelser af godkendelsen som enten statsautoriseret eller registreret revisor, at vedkommende vil skulle bestå en særlig prøve. Prøven forudsættes at skulle aflægges i den næstkommende eksamens-termin under hensyntagen til tilmeldingsfristen. Manglende beståelse af prøven vil indebære, at frakendelsen af godkendelsen som revisor vil blive effektueret. Vedkommende vil herefter skulle bestå den skriftlige revisoreksamen for atter at kunne generhverve godkendelsen som revisor, jf. den i nr. 2 foreslåede indsættelse af nyt stykke i revisorlovens § 9.

Den foreslåede ændring vil tage sigte på de situationer, hvor en revisor, udover at opfylde betingelserne for at blive ikendt en betinget frakendelse, desuden har udvist en sådan mangel på forståelse af helt elementære og grundlæggende krav til en godkendt revisors arbejde, at det rejser begrundet tvivl om vedkommendes faglige indsigt og bevidsthed om de forpligtelser, der følger med den beskyttede titel som godkendt revisor. I sådanne tilfælde vil Revisornævnet med den foreslåede ændring kunne stille supplerende vilkår om, at vedkommende vil skulle bestå den samme særlige prøve, som i dag kan aflægges af personer, der har været ude af erhvervet som revisor i mere end tre år og ikke opfylder kravene til efteruddannelse efter lovens § 4. Hvis vedkommende ikke består prøven, vil godkendelsen bortfalde. Efter den i nr. 2 foreslåede skærpelse af kriterierne for genoptagelse af godkendelsen som revisor i frakendelsestilfælde, vil personer, som ikke består den kontrollerende særlige prøve i forbindelse med en betinget frakendelse af godkendelsen som revisor, fremover skulle bestå den skriftlige revisoreksamen for på ny at kunne blive genoptaget som godkendt revisor. Der vil i den forbindelse ikke gælde nogen formelle begrænsninger for, hvornår personen tidligst vil kunne aflægge den skriftlige revisoreksamen efter godkendelsens bortfald.

Det forudsættes, at et supplerende vilkår om aflæggelse og beståelse af den særlige prøve i forbindelse med en betinget frakendelse af godkendelsen som revisor ikke vil være til hinder for ikendelse af bøde i henhold til sædvanlig praksis for den pågældende type forseelse.

Til § 6

Til nr. 1

Lov om Det Centrale Virksomhedsregister indeholder i *fodnoten* til lovens titel henvisning til de EU-direktiver som er gennemført via loven.

Det foreslås, at i *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864

af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/25 af 19. december 2024 om ændring af direktiv 2009/102/EF og (EU) 2017/1132 for så vidt angår yderligere udvidelse og opgradering af anvendelsen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret, EU-Tidende, L af 10. januar 2025.«

Den foreslåede ordning vil medføre, at den del af direktiv (EU) 2025/25, der vedrører udvidelse af tilgængelige data i registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) samt brugen heraf i grænseoverskridende situationer inden for selskabsretten gennemføres i lov om Det Centrale Virksomhedsregister.

Som følge heraf er der behov for at tilpasse den gældende fodnote, som henviser til de EU-direktiver, som loven helt eller delvis gennemfører.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2027, jf. dog stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at loven træder i kraft den 1. januar 2027, dog med de tilpasninger, der fremgår af stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2*, at erhvervs- og konkurrencekræftsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 2, 3, 5, 8 og 22, § 2, nr. 2, 3, 5, 7 og 9, og § 3, nr. 4. Ministeren kan fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at erhvervs- og konkurrencekræftsministeren bemyndiges til at fastsætte, hvornår de foreslåede bestemmelser, som gennemfører offentliggørelse af kuratorer og ændringsdirektiv 2025/25, træder i kraft.

Det følger af ændringsdirektivet, at der er forskellige implementeringsfrister. Visse dele af bestemmelserne skal træde i kraft fra den 31. juli 2028, men direktivets bestemmelser om, at oplysninger om koncerner skal stilles til rådighed gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS), skal først anvendes fra den 1. august 2029.

Videre skyldes den foreslåede bestemmelse behovet for administrativt at kunne sætte de foreslåede bestemmelser i kraft for de enkelte sagsområder, der relaterer sig til ændringsdirektiv 2025/25, når det tekniske og praktiske grundlag er til stede for Kommissionens gennemførelsesretsakter for så vidt EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten samt

kompatibiliteten med den europæiske digitale identitetstegnebog.

Det forudsættes, at bestemmelserne vil blive sat i kraft, når det tekniske og praktiske grundlag som nævnt er til stede, uanset at dette vil fravige regeringens målsætning om, at erhvervsrettet lovgivning skal træde i kraft enten den 1. januar eller den 1. juli.

For så vidt angår offentliggørelsen af kuratorer skyldes den foreslåede bestemmelse behovet for administrativt at kunne sætte de foreslåede bestemmelser i kraft samtidigt med det tidspunkt, hvor det teknisk og praktisk er muligt.

Til § 8

Den foreslåede § 8 angiver lovens territoriale gyldighedsområde.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, jf. dog *stk. 2*.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, dog med de tilpasninger der følger af *stk. 2*.

Det foreslås i *stk. 2*, at §§ 1-6 om forslag til ændring af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven, erhvervsfondsloven, lov om medarbejderinvesteringsselskaber, revisorloven og årsregnskabsloven ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære lovens §§ 1-6 om forslag til ændring af selskabsloven, erhvervsvirksomhedsloven, erhvervsfondsloven, lov om medarbejderinvesteringsselskaber, revisorloven og årsregnskabsloven ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Lovforslagets §§ 1-6 skal ikke kunne sættes i kraft for Færøerne, da hovedlovene ikke indeholder sådanne anordningshjemler.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber, EU-Tidende 2007, nr. L 184, side 17, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/102/EF af 16. september 2009 på selskabsrettens område om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, EU-Tidende 2009, nr. L 258, side 20, dele af Rådets direktiv 2013/24/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 365, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 46, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 331 af 20. marts 2025, som ændret ved § 2 i lov nr. 710 af 20. juni 2025, § 16 i lov nr. 1648 af 16. december 2025, § 4 i lov nr. 1765 af 29. december 2025 og § 5 i lov nr. 729 af 1. september 2026, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2864 af 13. december 2023 om ændring af visse direktiver for så vidt angår oprettelse af det fælles europæiske adgangspunkt og dets funktionsmåde, EU-Tidende, L af 20. december 2023, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/25 af 19. december 2024 om ændring af direktiv 2009/102/EF og (EU) 2017/1132 for så vidt angår yderligere udvidelse og opgradering af anvendelsen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret, EU-Tidende, L af 10. januar 2025«

182, side 19, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 46, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/1151/EU af 20. juni 2019 om ændring af direktiv 2017/1132/EU, for så vidt angår brugen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret, EU-Tidende 2019, nr. L 186, side 80, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2121 af 27. november 2019 om ændring af direktiv (EU) 2017/1132, for så vidt angår grænseoverskridende omdannelser, fusioner og spaltninger, EU-Tidende 2019, nr. L 321, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1640 af 31. maj 2024 om de mekanismer, som medlemsstaterne skal indføre for at forebygge anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ændring og ophævelse af direktiv (EU) 2015/849, EU-Tidende, L af 19. juni 2024.

§ 5. ---

1-26) ---

2. I § 5 indsættes efter nr. 26 som nyt nummer:

»27) Registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS): En digital platform, der for-

27-34) ---

binder nationale virksomhedsregistre på tværs af EU-/EØS-landene.«

Nr. 27-34 bliver herefter nr. 28-35

3. Efter § 12 indsættes:

»§ 12 a. Erhvervsstyrelsen indhenter for kapitalselskaber gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) registreringspligtige oplysninger og dokumenter, hvis de er gjort tilgængelige herigenem.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen stiller oplysninger, dokumenter og meddelelser, der efter reglerne i denne lov og årsregnskabsloven er offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, til rådighed gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS).

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om udstedelse, indhold og brug af EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om gebyrer for indhentning eller udlevering af dokumenter og oplysninger i registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS), herunder om EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten.«

4. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. Erhvervsstyrelsen kan med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse i styrelsens it-system, hvis styrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af styrelsens it-system.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke kapitalgodkenders adgang foretage kapitalgodkendelser i styrelsens it-system, hvis styrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af adgangen til at erklære sig om indbetaling af selskabskapital i styrelsens it-system.

Stk. 3. En anmelder eller kapitalgodkender, som har fået lukket sin adgang til at foretage anmeldelser henholdsvis kapitalgodkendelser, jf. stk. 1 og 2, vil fortsat kunne foretage anmeldelser henholdsvis kapitalgodkendelser via Erhvervsstyrelsens it-system, men sagen vil blive udtaget til manuel sagsbehandling, jf. § 23 g.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan på begæring eller af egen drift træffe afgørelse om genetablering af en anmelders eller kapitalgodkenders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, eller godkende kapital.

§ 15. Registrering må ikke finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, ikke opfylder bestemmelser i denne lov, bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller selskabets vedtægter. Registrering må heller ikke finde sted, hvis den beslutning, der lægges til grund for registreringen, ikke er blevet til i overensstemmelse med de forskrifter, som er fastsat i loven, bestemmelser, der er fastsat i henhold til denne lov, eller som selskabets vedtægter fastlægger.

Stk. 2. En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på dokumenter m.v., som offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller som indsendes til styrelsen til offentliggørelse m.v. efter denne lov.

§ 23 b. Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapital selskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede, og at

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse om at lukke midlertidigt for en anmelder eller kapitalgodkenders adgang til at foretage anmeldelser eller kapitalgodkendelser i styrelsens it-system i en periode på op til et år, hvis en anmelder eller kapitalgodkender gentagne gange har misbrugt Erhvervsstyrelsens it-system.«

5. I § 15, stk. 1, indsættes to steder efter »selskabets«: »stiftelsesdokument og«.

6. § 15, stk. 2 og 3, ophæves.

7. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Stk. 2. Personer og virksomheder, der i medfør af hvidvas-kloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, har et skærpet ansvar for, at registreringen eller anmeldelsen efter stk. 1 er lovligt foretaget, herunder identificere og verificere identiteten af den kunde, der har givet bemyndigelsen til at foretage registreringen eller anmeldelsen.

Stk. 3. En kapitalejer må ikke medvirke til at foretage registrering eller anmeldelse af et forhold, som kapitalejeren vidste eller burde vide, ikke er lovligt foretaget, jf. stk. 1.

Stk. 4. § 15 og § 15 a, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse på dokumenter m.v., som offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller som indsendes til styrelsen til offentliggørelse m.v. efter denne lov.«

8. I § 23 b, stk. 1, indsættes efter »kapital selskabets«: »stiftelsesdokument og«.

de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan, i forbindelse med at styrelsen stiller krav om oplysninger efter stk. 1, i særlige tilfælde kræve, at et kapitalselskab indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, en advokat eller en anden sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at selskabets kapitalgrundlag er til stede, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af kapitalselskabet.

Stk. 2-5. ---

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om udlevering af oplysninger fra registeret til danske og udenlandske myndigheder efter stk. 4.

§ 23 f. Hvis en person er eller bliver frakendt retten til at være ledelsesmedlem i en erhvervsvirksomhed i henhold til lovgivningen her i landet eller et andet EU-/EØS-lands lovgivning, vil Erhvervsstyrelsen afvise at registrere eller afregistrere den pågældende som ledelsesmedlem af kapitalselskabet, jf. § 112, stk. 1, når styrelsen får kendskab til frakendelsen.

Stk. 2. Er der tvivl om, hvorvidt et medlem af ledelsen faktisk udøver ledelsen, jf. § 112, stk. 3, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende, eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

§ 133. ---

§ 139. ---

1-3) ---

4) Retningslinjer for varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer, de vigtigste elementer i tilægspensionsordninger eller ordninger for tidlig pensionering

9. § 23 b, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Erhvervsstyrelsen kan, i forbindelse med at styrelsen stiller krav om oplysninger efter stk. 1, i særlige tilfælde kræve, at der skal afgives erklæring fra sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at selskabets kapitalgrundlag er til stede, at de registrerede oplysninger om reelle ejere er korrekte, at ledelsen udøver faktisk ledelse, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen udpeger på selskabets vegne en eller flere sagkyndige. De sagkyndige kan af ledelsen kræve de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen.

Stk. 4. De sagkyndige skal afgive en skriftlig erklæring til Erhvervsstyrelsen. Udgifterne til erklæring godkendes og udredes foreløbigt af Erhvervsstyrelsen, men afholdes af selskabet. Erhvervsstyrelsen fastsætter de sagkyndiges vederlag.«

Stk. 3-6 bliver herefter stk. 5-8.

10. I § 23 b, stk. 5, der bliver stk. 7, ændres »stk. 4« til: »stk. 6«.

11. I § 23 f, stk. 1, indsættes efter »som ledelsesmedlem af kapitalselskabet, jf. § 112, stk. 1«: »eller filialbestyrer, jf. § 346, stk. 3«.

12. § 23 f, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3.* Er der tvivl om, hvorvidt et medlem af ledelsen faktisk udøver ledelsen, jf. § 112, stk. 3 og § 346, stk. 4, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende, eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.«

13. I § 133 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Ved udpegelse af en sagkyndig efter § 23 b, stk. 3, finder stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse.«

14. I § 139 a, stk. 1, nr. 4, ændres »Retningslinjer for varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer« til: »En angivelse af varigheden af kontrakter eller

ring og opsigelsesvilkår, opsigelsesperioder og betalinger i tilknytning til opsigelse.

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Aktieselskabets øverste ledelsesorgan kan under særlige omstændigheder midlertidigt fravige vederlagspolitikken, forudsat at vederlagspolitikken indeholder en beskrivelse af de proceduremæssige betingelser herfor og specificerer de elementer af vederlagspolitikken, som kan fraviges.

Væsentlige transaktioner mellem nærtstående parter

§ 139 d. I aktieselskaber, der har aktier med stemmeret optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller aktivt i et EU-/EØS-land, skal væsentlige transaktioner mellem aktieselskabet og dets nærtstående parter godkendes af aktieselskabets øverste ledelsesorgan, inden transaktionerne gennemføres. Ved vurderingen af væsentlighed skal transaktioner, der er gennemført med samme nærtstående part inden for samme regnskabsår, aggregeres.

Stk. 2. Aktieselskabet skal offentliggøre en meddelelse om en transaktion med en nærtstående part, når dagsværdien af transaktionen udgør 10 pct. eller mere af de samlede aktiver eller 25 pct. eller mere af resultatet af primær drift, i henhold til det senest offentliggjorte koncernregnskab. Udarbejder aktieselskabet ikke koncernregnskab, skal beregningen ske i forhold til det senest offentliggjorte årsregnskab. Foretager aktieselskabet flere transaktioner med den samme nærtstående part inden for samme regnskabsår, skal der ske offentliggørelse, når summen af transaktioner, som ikke er offentliggjort, overskrider mindst en af størrelsesgrænserne i 1. pkt.

Stk. 3. Meddelelsen efter stk. 2 skal offentliggøres, hurtigst muligt efter at aftalen om transaktionen er indgået. Meddelelsen skal som minimum indeholde oplysninger om karakteren af forholdet til den nærtstående part, navnet på den nærtstående part, datoen for indgåelse af aftalen om transaktionen, dagsværdien af transaktionen og andre forhold, som er nødvendige for at kunne vurdere, hvorvidt transaktionen er gennemført på vilkår, der må anses for rimelige for aktieselskabet og for de aktionærer, der ikke er nærtstående parter. Offentliggørelse skal ske på aktieselskabets hjemmeside, hvor meddelelsen skal være offentlig tilgængelig i 5 år.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på sædvanlige forretningsmæssige transaktioner. Aktieselskabets øverste ledelsesorgan skal indføre en intern procedure for periodiske vurderinger af, om en transaktion er omfattet af 1. pkt. Nærtstående parter, som er berørt af transaktionerne, må ikke deltage i denne vurdering.

Stk. 5. Stk. 1-3 finder endvidere ikke anvendelse på

1) transaktioner mellem aktieselskabet og dets dattervirksomheder, medmindre aktieselskabets nærtstående parter har interesser i dattervirksomheden,

ordninger med ledelsesmedlemmer og de gældende opsigelsesperioder».

15. I § 139 a, stk. 5, indsættes som 2. pkt.:

»Den midlertidige fravigelse fra vederlagspolitikken skal være nødvendig for at tjene aktieselskabets langsigtede interesser og bæredygtighed som helhed eller for at sikre dets levedygtighed.«

16. Overskriften før § 139 d og § 139 d ophæves, og i stedet indsættes:

»Kapitel 7 a

Væsentlige transaktioner med nærtstående parter

§ 139 d. Reglerne i dette kapitel om væsentlige transaktioner mellem nærtstående parter finder anvendelse for aktieselskaber, der har aktier med stemmeret optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller aktivt i et EU- eller EØS-land.

Væsentlige transaktioner

§ 139 e. En transaktion mellem et aktieselskab og dets nærtstående parter anses som væsentlig, når dagsværdien udgør 10 pct. eller mere af de samlede aktiver eller 25 pct. eller mere af resultatet af primær drift, i henhold til det senest offentliggjorte koncernregnskab. Udarbejder aktieselskabet ikke koncernregnskab, skal beregningen ske i forhold til det senest offentliggjorte årsregnskab. Ved vurderingen af væsentlighed skal transaktioner, der er gennemført med samme nærtstående part inden for samme regnskabsår, aggregeres.

Nærtstående parter

§ 139 f. Nærtstående parter defineres i overensstemmelse med definitionen i den internationale regnskabsstandard IAS 24, således som denne er vedtaget af Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, samt efterfølgende ændringer i definitionen, som vedtages af Kommissionen i overensstemmelse med den nævnte forordning.

Godkendelse af væsentlige transaktioner mellem nærtstående parter

§ 139 g. Væsentlige transaktioner mellem aktieselskaber og deres nærtstående parter skal godkendes af selskabets øverste ledelsesorgan, inden transaktionerne gennemføres, jf. dog § 139 i. Et ledelsesmedlem må ikke deltage i godkendelsen af en transaktion, som vedkommende selv deltager i.

Offentliggørelse af meddelelser om væsentlige transaktioner mellem nærtstående parter

2) klart definerede transaktionstyper, som skal godkendes af generalforsamlingen,

3) transaktioner vedrørende ledelsesmedlemmers aflønning, jf. §§ 139 og 139 a,

4) transaktioner gennemført af kreditinstitutter på grundlag af foranstaltninger, der sigter mod at beskytte deres stabilitet, og som er besluttet af Finanstilsynet, og

5) transaktioner, der tilbydes alle aktionærer på samme vilkår, således at ligebehandling af alle aktionærer og beskyttelse af aktieselskabets interesser er sikret.

Stk. 6. Stk. 2-5 finder tilsvarende anvendelse på transaktioner mellem aktieselskabets nærtstående parter og aktieselskabets dattervirksomheder.

Stk. 7. Stk. 1-5 berører ikke regler om offentliggørelse af intern viden i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014.

Stk. 8. Nærtstående parter defineres i overensstemmelse med definitionen i den internationale regnskabsstandard IAS 24, således som denne er vedtaget af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarde, og efterfølgende ændringer i definitionen, som vedtages af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med den nævnte forordning.

§ 139 h. Aktieselskabets øverste ledelsesorgan skal offentliggøre en meddelelse om en væsentlig transaktion med en nærtstående part, senest på det tidspunkt, hvor transaktionen gennemføres, jf. dog § 139 i.

Stk. 2. Meddelelsen skal som minimum indeholde oplysninger om karakteren af forholdet til den nærtstående part, navnet på den nærtstående part, datoen for indgåelse af aftalen om transaktionen, dagsværdien af transaktionen og andre forhold, som er nødvendige for at kunne vurdere, hvorvidt transaktionen er gennemført på vilkår, der må anses for rimelige for aktieselskabet og for de aktionærer, der ikke er nærtstående parter.

Stk. 3. Offentliggørelse skal ske på aktieselskabets hjemmeside, hvor meddelelsen skal være offentligt tilgængelig i 5 år.

Stk. 4. Kravet om offentliggørelse af meddelelser om væsentlige transaktioner med nærtstående parter, jf. stk. 1, finder tilsvarende anvendelse for transaktioner mellem aktieselskabets nærtstående parter og selskabets dattervirksomheder.

Undtagelser for godkendelse og offentliggørelse

§ 139 i. Kravene om godkendelse og offentliggørelse af meddelelse om væsentlige transaktioner med nærtstående parter, jf. § 139 g og 139 h, finder ikke anvendelse på sædvanlige forretningsmæssige transaktioner. Aktieselskabets øverste ledelsesorgan skal indføre en intern procedure for periodiske vurderinger af, om en transaktion er omfattet af 1. pkt. Nærtstående parter, som er involverede i transaktionerne, må ikke deltage i denne vurdering.

Stk. 2. § 139 g og 139 h finder endvidere ikke anvendelse på

1) transaktioner mellem aktieselskabet og dets dattervirksomheder, forudsat at disse er ejet fuldt ud eller at ingen af aktieselskabets nærtstående parter har interesser i dattervirksomheden,

2) klart definerede transaktionstyper, som skal godkendes af generalforsamlingen,

3) transaktioner vedrørende ledelsesmedlemmers aflønning, jf. §§ 139 og 139 a,

4) transaktioner gennemført af kreditinstitutter på grundlag af foranstaltninger, der sigter mod at beskytte deres stabilitet, og som er besluttet af Finanstilsynet, og

5) transaktioner, der tilbydes alle aktionærer på samme vilkår, således at ligebehandling af alle aktionærer og beskyttelse af aktieselskabets interesser er sikret.

Stk. 3. Kravene om godkendelse og offentliggørelse af meddelelse om væsentlige transaktioner med nærtstående parter,

jf. § 139 g og 139 h, berører ikke regler om offentliggørelse af intern viden i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014.«

§ 179. ---

Stk. 2. Selskabets centrale ledelsesorgan er ansvarligt for, at uddeling ikke overstiger, hvad der er forsvarligt under hensyntagen til selskabets, og i moderselskaber koncernens, økonomiske stilling, og ikke sker til skade for selskabet eller dets kreditorer, jf. § 115, nr. 5, og § 116, nr. 5. Det centrale ledelsesorgan er desuden ansvarligt for, at der efter uddelingen er dækning for selskabskapitalen og de reserver, der er bundne i henhold til lov eller vedtægt.

17. I § 179, stk. 2, ændres »§ 116, nr. 5« til: »§ 118, stk. 2«.

§ 219. ---

Stk. 2. ---

18. I § 219 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Erhvervsstyrelsen kan i tilfælde omfattet af § 217, stk. 1, hvor der er tvivl om, hvorvidt den valgte likvidator, jf. § 218, faktisk udøver ledelsen, jf. § 112, stk. 3, afvise at registrere den pågældende eller afregistrere den pågældende.«

Stk. 3. ---

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

§ 220. ---

Stk. 2. Et selskab, der er i likvidation, skal beholde sit navn med tilføjelsen »i likvidation«. § 228, stk. 1, vedrørende registreringer finder anvendelse.

19. § 220, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

1-5) ---

§ 228. ---

6) Fusion, jf. §§ 236-253, jf. dog stk. 2.

20. I § 228, stk. 1, nr. 6-9, indsættes efter »jf. dog stk. 2«: »og stk. 4«.

7) Spaltning, jf. §§ 254-270, jf. dog stk. 2.

8) Grænseoverskridende fusion, jf. §§ 271-290 og 311-317, jf. dog stk. 2.

9) Grænseoverskridende spaltning, jf. §§ 291-311 og § 318, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-3. ---

21. I § 228 indsættes som nyt *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Kapitalselskaber, som er oversendt til tvangsopløsning på baggrund af Erhvervsstyrelsens kontrol af faktisk ledelse, jf. § 23 b, stk. 1, eller kontrol af selskabets reelle ejere, jf. § 58 a, stk. 6, kan ikke indgå i en fusion, spalt-

ning, grænseoverskridende fusion eller grænseoverskridende spaltning.«

§ 233. ---

Stk. 2-3. ---

22. I § 233 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Når skifteretten har udpeget en eller flere kuratorer, meddeler skifteretten dette til Erhvervsstyrelsen, som registrerer udpegelsen i Erhvervsstyrelsens it-system.«

Stk. 4-6. ---

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

§ 346. ---

Stk. 2. ---

23. I § 346 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»*Stk. 3.* Filialbestyrere, der registreres efter § 10, må ikke være personer, som er frakendt retten til at være ledelsesmedlem i en erhvervsvirksomhed i henhold til lovgivningen her i landet eller et andet EU-/EØS-lands lovgivning.

Stk. 4. Filialbestyrere, som registreres efter § 10, skal være personer, der udøver den faktiske ledelse af filialen, jf. kapitel 7.«

Stk. 3. ---

Stk. 3 bliver herefter stk. 5.

§ 350. ---

1) ---

24. I § 350, *stk. 1*, indsættes efter nr. 1 som nyt nummer:

»2) filialen ikke kan kontaktes på det opgivne hjemsted,«.

2-4) ---

Nr. 2-4 bliver herefter nr. 3-5.

Stk. 2. ---

Stk. 3. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, nr. 4, må det pågældende udenlandske selskab ikke oprette en ny filial, og filialen må ikke genregistreres, før fordringshaveren enten er fyldestgjort eller samtykker i oprettelsen.

25. I § 350, *stk. 3*, ændres »stk. 1, nr. 4« til: »stk. 1, nr. 5«.

§ 367. Overtrædelse af § 1, stk. 3, § 2, § 3, stk. 1, §§ 10 og 15, § 24, stk. 2, § 30, § 32, stk. 2 og 3, § 33, stk. 4, § 38, stk. 2, § 42 a, § 44, stk. 1, § 49, stk. 3, § 50, stk. 1, § 51, stk. 1, 2 og 6, § 52, § 53, stk. 1 og 2, §§ 54-56, § 57 a, stk. 1-3, §§ 58-61, 89, 98 og 99, § 101, stk. 3, 4, 7 og 8, §§ 108 og 113-119, § 120, stk. 3, §§ 123, 125, 127-134, 138 og 139, § 139 a, stk. 1, nr. 1, § 160, 3. pkt., § 179, stk. 2, § 180, § 181, 3. pkt., § 182, stk. 3, § 190, stk. 2, 3. pkt., § 192, stk. 1, § 193, stk. 2, §§ 196, 198 og 202-204, § 205, stk. 1, § 206, §

26. I § 367, *stk. 1*, ændres »§§ 10 og 15,« til: »§§ 10, 15 og 15 a,« »og § 139 d, stk. 1-4 og 6« til: »§§ 139 g og 139 h, § 139 i, stk. 1, 2. og 3. pkt.« og »§ 181, 3. pkt.,« ændres til: »§ 181, 4. pkt.,«.

207, stk. 3, § 210, § 214, stk. 2 og 3, § 215, stk. 1, § 218, stk. 2, § 227, stk. 2, §§ 228 og 234, § 339, stk. 6, § 340, stk. 3, § 347, § 349, stk. 2 og 3, og §§ 354, 356-357 b og 359 straffes med bøde. Et selskabs opretholdelse af dispositioner, der er truffet i strid med § 206 eller § 210, straffes med bøde.

Stk. 2. Er højere straf ikke forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der uberettiget videregiver eller anvender en adgangskode eller andet adgangsmiddel til at overvære eller deltage elektronisk, herunder stemme elektronisk, i et elektronisk bestyrelsesmøde, jf. § 125, stk. 2, eller en elektronisk generalforsamling, jf. § 77, stk. 1 eller 2.

§ 371. ---

Stk. 2. Erhvervsstyrelsens afgørelser som følge af overskridelser af de frister, der er fastsat i denne lovs § 40, stk. 1, § 165, stk. 5, § 177, stk. 2, § 191, § 225, stk. 2, og § 231, stk. 2, om fastsættelse af frist efter § 23 g, stk. 2, og § 23 h, stk. 1, samt afgørelser efter § 93, stk. 2-4, § 225, stk. 1, § 226, § 232, stk. 2, § 350, stk. 1, nr. 2-4, og afgørelser truffet i henhold til forskrifter udstedt i medfør af § 8 a, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1132 af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), EU-Tidende 2017, nr. L 169,

27. I § 367, stk. 2, indsættes efter »i et elektronisk bestyrelsesmøde«: »eller et elektronisk tilsynsrådsmøde«.

28. I § 371, stk. 2, indsættes efter »afgørelser efter«: »§ 23 b, stk. 2,« og »§ 350, stk. 1, nr. 2-4« ændres til: »§ 350, stk. 1, nr. 3-5«.

§ 2

I erhvervsvirksomhedsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 639 af 2. juli 2026, som ændret ved § 8 i lov nr. 729 af 1. september 2026, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1640 af 31. maj 2024 om de mekanismer, som medlemsstaterne skal indføre for at forebygge anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ændring og ophævelse af direktiv (EU) 2015/849, EU-Tidende, L af 19. juni 2024« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1640 af 31. maj 2024 om de mekanismer, som medlemsstaterne skal indføre for at forebygge anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ændring og ophævelse af direktiv (EU) 2015/849, EU-Tidende, L af 19. juni 2024 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/25 af 19. december 2024 om ændring af direktiv 2009/102/EF og (EU) 2017/1132 for så vidt angår yderligere udvidelse og opgradering af anvendelsen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret, EU-Tidende, L af 10. januar 2025«.

side 46, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1640 af 31. maj 2024 om de mekanismer, som medlemsstaterne skal indføre for at forebygge anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ændring og ophævelse af direktiv (EU) 2015/849, EU-Tidende, L af 19. juni 2024.

§ 2. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Bortset fra reglerne i kapitel 1, 2 og 7, § 12, stk. 4, og §§ 15 f-15 h finder loven ikke anvendelse på enkeltmands-virksomheder, interessentskaber og kommanditselskaber. Interessentskaber og kommanditselskaber skal dog anmeldes til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, og kapitel 1 a, 4, 5 og 7 a og § 21 finder tilsvarende anvendelse på disse virksomheder, hvis alle interessenterne henholdsvis komplementarerne er

1) aktieselskaber, anpartsselskaber, partnerselskaber (kommanditaktieselskaber) eller selskaber med en tilsvarende retsform eller

2) interessentskaber eller kommanditselskaber, i hvilke alle interessenter henholdsvis komplementarer er omfattet af nr. 1.

§ 4 a. ---

1-4) ---

5) ---

§ 8. ---

Stk. 2. ---

2. I § 2, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »kapitel 1, 2 og 7, § 12, stk. 4,«: »og § 13 a, stk. 2,«

3. I § 4 a indsættes efter nr. 4 som nyt nummer:

»5) Registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS): En digital platform, der forbinder nationale virksomhedsregistre på tværs af EU- eller EØS-landene.«

Nr. 5 bliver herefter nr. 6

4. I § 8 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. For filialer finder selskabslovens §§ 346-350 anvendelse med de fornødne tilpasninger.«

5. Efter § 13 indsættes:

»§ 13 a. Erhvervsstyrelsen indhenter for interessentskaber og kommanditselskaber gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS) registreringspligtige oplysninger og dokumenter, hvis de er gjort tilgængelige herigennem.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen stiller oplysninger, dokumenter og meddelelser om interessentskaber og kommanditselskaber, der efter reglerne i denne lov og årsregnskabsloven er offentliggjort i Det Centrale Virksomhedsregister, til rådighed gennem registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS).

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om udstedelse, indhold og brug af EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om gebyrer for indhentning eller udlevering af dokumenter og oplysninger i registersammenkoblingssystemet Business Register Interconnection System (BRIS), herunder om EU-selskabscertifikatet og EU-fuldmagten.«

6. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. Erhvervsstyrelsen kan med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse i styrelsens it-system, hvis styrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af styrelsens it-system.

Stk. 2. En anmelder, som har fået lukket sin adgang til at foretage anmeldelser, jf. stk. 1, vil fortsat kunne foretage anmeldelser via styrelsens it-system, men sagen vil blive udtaget til manuel sagsbehandling, jf. § 17 g.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan på begæring eller af egen drift træffe afgørelse om genetablering af en anmelders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse om at lukke midlertidigt for en anmelders adgang til at foretage anmeldelser i styrelsens it-system i en periode på op til et år, hvis en anmelder gentagne gange har misbrugt Erhvervsstyrelsens it-system.«

§ 15 a. Registrering må ikke finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, er i strid med denne lov, regler, der er fastsat i henhold til loven, eller virksomhedens vedtægter, eller hvis den beslutning, der ligger til grund for registreringen, ikke er blevet til på den måde, som loven eller vedtægterne foreskriver.

Stk. 2. Den, der registrerer et forhold eller indsender anmeldelse herom til Erhvervsstyrelsen, er ansvarlig for, at det registrerede eller anmeldte forhold er lovligt foretaget og i overensstemmelse med virksomhedens vedtægter, herunder

7. I § 15 a, stk. 1, indsættes efter »virksomhedens«: »dokumentation for den lovlige vedtagelse af stiftelsen og«, og efter »som loven«: », dokumentationen for den lovlige vedtagelse af stiftelsen«.

8. I § 15 a, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til re-

at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med anmeldelsen er gyldig.

§ 17 b. Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og virksomhedens vedtægter er overholdt, herunder at de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan, i forbindelse med at styrelsen stiller krav om oplysninger efter stk. 1, i særlige tilfælde kræve, at en virksomhed indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, en advokat eller en anden sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at de økonomiske dispositioner i forbindelse med anmeldelsen eller registreringen er lovligt foretaget. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af virksomheden.

Stk. 3. ---

§ 18. ---

Stk. 2. ---

§ 23. Medmindre strengere straf er forskyldt efter straffeloven, straffes overtrædelse af § 2, stk. 3, 2. pkt., § 6, stk. 3, stk. 4, 2. pkt., og stk. 6-8, § 8, § 10, stk. 1, 4 og 5, §§ 11, 12, 15 a og 15 c, § 15 g, stk. 3-6, § 18 a, stk. 1, nr. 1 og 2, § 19 c, § 19 d og § 19 l, stk. 3, med bøde. Den, der ikke efterlever et påbud efter §§ 19 g eller 19 j, straffes med bøde.

registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Stk. 3. Personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, har et skærpet ansvar for, at registreringen eller anmeldelsen efter stk. 1 er lovligt foretaget, herunder identificere og verificere identiteten af den kunde, der har givet bemyndigelsen til at foretage registreringen eller anmeldelsen.«

9. I § 17 b, stk. 1, indsættes efter »virksomhedens«: »dokumentation for den lovlige vedtagelse af stiftelsen og«.

10. § 17 b, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Erhvervsstyrelsen kan, i forbindelse med at styrelsen stiller krav om oplysninger efter stk. 1, i særlige tilfælde kræve, at der skal afgives erklæring fra sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, at de registrerede oplysninger om reelle ejere er korrekte, at ledelsen udøver faktisk ledelse, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen udpeger på virksomhedens vegne en eller flere sagkyndige. De sagkyndige kan af ledelsen kræve de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen.

Stk. 4. De sagkyndige skal afgive en skriftlig erklæring til Erhvervsstyrelsen. Udgifterne til erklæring godkendes og udbetales foreløbigt af Erhvervsstyrelsen, men afholdes af virksomheden. Erhvervsstyrelsen fastsætter de sagkyndiges vederlag.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 5

11. I § 18 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Ved udpegelse af en sagkyndig efter § 17 b, stk. 3, finder stk. 1 og 2 tilsvarende anvendelse.«

12. I § 23, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »§ 15 g, stk. 3-6,«: »§ 18,«.

§ 23 b. ---

Stk. 2. Erhvervsstyrelsens afgørelse som følge af overskridelse af de frister, der er fastsat i § 10, stk. 1, § 17 c, § 17 g, stk. 2-4, § 20 a, stk. 2, og § 21, stk. 2, og afgørelser efter § 20, § 20 a, stk. 1, og § 21, stk. 1, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

13. I § 23 b, stk. 2, indsættes efter »afgørelser efter«: »§ 17 b, stk. 2,«.

§ 3

I erhvervsfondsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 321 af 20. marts 2025, som ændret ved § 4 i lov nr. 710 af 20. juni 2025, § 18 i lov nr. 1648 af 16. december 2025, § 6 i lov nr. 1765 af 29. december 2025 og § 1 i lov nr. 729 af 1. september 2026, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 13 indsættes:

»§ 14. Erhvervsstyrelsen kan med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse i styrelsens it-system. Hvis styrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af styrelsens it-system.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke kapitalgodkenderens adgang til at foretage kapitalgodkendelser i styrelsens it-system, hvis styrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af adgangen til at erklære sig om indbetaling af grundkapitalen i styrelsens it-system,

Stk. 3. En anmelder eller kapitalgodkender, som har fået lukket sin adgang til at foretage anmeldelser henholdsvis kapitalgodkendelser, jf. stk. 1 og 2, vil fortsat kunne foretage anmeldelser henholdsvis kapitalgodkendelser via styrelsens it-system, men sagen vil blive udtaget til manuel sagsbehandling.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan på begæring eller af egen drift træffe afgørelse om genetablering af en anmelders eller kapitalgodkenders adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse, eller godkende kapital.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse om at lukke midlertidigt for en anmelder eller kapitalgodkenders adgang til at foretage anmeldelser eller kapitalgodkendelser i styrelsens it-system i en periode på op til et år, hvis en anmelder eller kapitalgodkender gentagne gange har misbrugt Erhvervsstyrelsens it-system.«.

§ 15. ---

Stk. 2. En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

2. § 15, stk. 2 og 3, ophæves.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på dokumenter m.v., som offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller som indsendes til Erhvervsstyrelsen til offentliggørelse m.v. efter denne lov.

§ 122. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4-5. ---

§ 132. Overtrædelse af §§ 5, 13 og 15, § 21 a, stk. 3, 5 og 6, § 26, stk. 2, § 34, stk. 2, § 37, stk. 3-5, § 38, § 41, stk. 1, nr. 1 og 2, § 42, stk. 1-3 og 5, §§ 49-51, § 52, stk. 2-4, § 53, stk. 4, § 54, stk. 2, 2. pkt., §§ 56-59, § 61, § 62, stk. 1, §§ 63 og 65-67, § 76, stk. 2, § 77, § 78, stk. 1 og stk. 3, 4. pkt., § 80, stk. 1, § 83, 4. pkt., § 85, § 86, stk. 4, § 87, § 116, stk. 2 og §§ 117 og 123, § 124, stk. 1, og § 125, stk. 1, straffes med bøde. Opretholdelse af dispositioner, der er truffet i strid med § 87, straffes med bøde.

§ 33. ---

Stk. 2. Den, der registrerer et forhold eller indsender anmeldelse herom til Erhvervsstyrelsen, er ansvarlig for, at det registrerede eller anmeldte forhold er lovligt foretaget og

3. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Stk. 2. Personer og virksomheder, der i medfør af hvidvas-kloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, har et skærpet ansvar for, at registreringen eller anmeldelsen efter stk. 1 er lovligt foretaget, herunder identificere og verificere identiteten af den kunde, der har givet bemyndigelsen til at foretage registreringen eller anmeldelsen.

Stk. 3. § 15 og § 15 a, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse på dokumenter m.v., som offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller som indsendes til styrelsen til offentliggørelse m.v. efter denne lov.«

4. I § 122 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»*Stk. 4.* Når skifteretten har udpeget en eller flere kuratorer, meddeler skifteretten dette til Erhvervsstyrelsen, som registrerer udpegelsen i Erhvervsstyrelsens it-system.«

Stk. 4-5 bliver herefter stk. 5-6.

5. I § 132, *stk. 1*, ændres »§§ 5, 13 og 15« til: »§§ 5, 13, 15 og 15 a«

§ 4

I lov om medarbejderinvesteringsselskaber, jf. lov nr. 1284 af 9. december 2014, som ændret ved § 5 i lov nr. 631 af 8. juni 2016 og lov nr. 169 af 3. marts 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 33, *stk. 2*, ophæves.

i overensstemmelse med medarbejderinvesteringsselskabets vedtægt, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med anmeldelsen er gyldig.

2. Efter § 33 indsættes:

»§ 33 a. En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Stk. 2. Personer og virksomheder, der i medfør af hvidvas-kloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, har et skærpet ansvar for, at registreringen eller anmeldelsen efter stk. 1 er lovligt foretaget, herunder identificere og verificere identiteten af den kunde, der har givet bemyndigelsen til at foretage registreringen eller anmeldelsen.«

3. Efter § 34 indsættes:

»§ 34 a. Erhvervsstyrelsen kan med øjeblikkelig virkning træffe afgørelse om at lukke anmelderens adgang til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse i styrelsens it-system, hvis styrelsen har begrundet formodning om, at der er sket misbrug af styrelsens it-system.

Stk. 2. En anmelder, som har fået lukket sin adgang til at foretage anmeldelser, jf. stk. 1, vil fortsat kunne foretage anmeldelser via styrelsens it-system, men sagen vil blive udtaget til manuel sagsbehandling.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan på begæring eller af egen drift træffe afgørelse om genetablering af en anmelder til at foretage anmeldelser, der fører til digital straksafgørelse.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse om at lukke midlertidigt for en anmelders adgang til at foretage anmeldelser i styrelsens it-system i en periode på op til et år, hvis en anmelder gentagne gange har misbrugt Erhvervsstyrelsens it-system.«

§ 44. Er strengere straf ikke forskyldt efter anden lovgivning, straffes overtrædelse af § 5, § 7, stk. 1, § 9, stk. 3, § 13, stk. 4, §§ 14, 15, 17 og 18, § 20, stk. 1, og §§ 21, 24, 30 og 35 med bøde.

4. I § 44, stk. 1, ændres »§§ 21, 24, 30 og 35 med bøde« til: »§§ 21, 24, 30, 33 a og 35 med bøde«.

§ 5

I revisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 206 af 20. februar 2025, som ændret ved lov nr. 480 af 22. maj 2024, foretages følgende ændringer:

§ 9. ---

Stk. 2. Ophører årsagen til en godkendelses bortfald eller fratagelse, eller udløber eller ophæves frakendelsen af en godkendelse, skal godkendelsen efter anmodning på ny sættes i kraft, og personen skal optages i det offentlige register over godkendte revisorer. Det er en forudsætning, at betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 1-3 og 7, og § 4 er opfyldt, og at vedkommende ikke har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover.

Stk. 3. ---

Stk. 3. For en person, som har været uden godkendelse i en årrække, kan kravet om efteruddannelse efter § 4 erstattes af en særlig prøve efter regler, som fastsættes af Erhvervsstyrelsen.

§ 43. ---

Stk. 2. Ved Revisornævnets behandling af en sag vedrørende statsautoriserede revisorer skal foruden formanden eller 1 næstformand deltage mindst 1 statsautoriseret revisor og 1 repræsentant for regnskabsbrugerne. Ved nævnets behandling af en sag vedrørende registrerede revisorer skal foruden formanden eller 1 næstformand deltage mindst 1 repræsentant for regnskabsbrugerne og mindst 1 revisor, der så vidt muligt skal være registreret revisor. Deltager flere medlemmer, skal antallet af revisorer svare til antallet af repræsentanter for regnskabsbrugerne. I sager, hvor rettighedsfrakendelse, jf. § 44, stk. 4-6, nedlæggelse af forbud, jf. § 44, stk. 3 og 6, 3. pkt., eller betinget frakendelse, jf. § 44, stk. 2, kan komme på tale, skal foruden formanden eller 1 næstformand altid medvirke mindst 2 statsautoriserede revisorer, dog ved en klage mod en registreret revisor så vidt muligt 2 registrerede revisorer, samt et tilsvarende antal repræsentanter for regnskabsbrugerne. Revisornævnet kan kun træffe afgørelse om frakendelse, herunder midlertidig frakendelse, forbud eller betinget frakendelse, når der under sagen af klager er nedlagt påstand om anvendelse af en sådan sanktion.

1. § 9, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Ophører årsagen til en godkendelses bortfald efter § 7 eller fratagelse efter § 8 eller § 8 a, stk. 4, nr. 3, eller udløber eller ophæves frakendelsen af en godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering efter § 44, stk. 4, eller straffelovens § 79, skal godkendelsen efter anmodning på ny sættes i kraft, og personen skal optages i det offentlige register over godkendte revisorer.«

2. I § 9 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Udløber eller ophæves frakendelsen af en godkendelse som revisor efter § 44, stk. 4, eller straffelovens § 79, eller er godkendelsen som revisor frakendt grundet manglende beståelse af den særlige prøve, jf. § 44, stk. 2, skal godkendelsen som revisor efter anmodning på ny sættes i kraft, og personen skal optages i det offentlige register over godkendte revisorer. Det er en forudsætning, at personen efter udløbet eller ophævelsen af frakendelsen af godkendelsen som revisor har bestået den skriftlige prøve til revisoreksamen, at betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 1-3 og 7, er opfyldt, og at vedkommende ikke har forfalden gæld til det offentlige på 100.000 kr. eller derover.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

3. I § 9, stk. 3, som bliver stk. 4, indsættes som 2. *pkt.:*

»Den særlige prøve finder ligeledes anvendelse for en person, som betinget er frakendt godkendelsen som revisor, hvor Revisornævnet har fastsat vilkår herom ved frakendelsen, jf. § 44, stk. 2.«

4. § 43, stk. 2, 5. pkt., ophæves.

§ 44. ---

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/1151 af 20. juni 2019 om ændring af direktiv (EU) 2017/1132, for så vidt angår brugen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret, EU-Tidende 2019, nr. L 186, side 80, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1640 af 31. maj 2024 om de mekanismer, som medlemsstaterne skal indføre for at forebygge anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ændring og ophævelse af direktiv (EU) 2015/849, EU-Tidende, L af 19. juni 2024.

5. I § 44, stk. 2, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Revisornævnet kan endvidere fastsætte som vilkår, at revisor skal bestå en særlig prøve, jf. § 9, stk. 4.«

§ 6

I lov om Det Centrale Virksomhedsregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 246 af 5. februar 2026, som ændret ved § 7 i lov nr. 729 af 1. september 2026, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1640 af 31. maj 2024 om de mekanismer, som medlemsstaterne skal indføre for at forebygge anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ændring og ophævelse af direktiv (EU) 2015/849, EU-Tidende, L af 19. juni 2024« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1640 af 31. maj 2024 om de mekanismer, som medlemsstaterne skal indføre for at forebygge anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af direktiv (EU) 2019/1937 og om ændring og ophævelse af direktiv (EU) 2015/849, EU-Tidende, L af 19. juni 2024 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2025/25 af 19. december 2024 om ændring af direktiv 2009/102/EF og (EU) 2017/1132 for så vidt angår yderligere udvidelse og opgradering af anvendelsen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret, EU-Tidende, L af 10. januar 2025«.